SECRETARIA GENERAL

ESBORRANY DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA CELEBRADA PEL PLE DE LA CORPORACIÓ EN DATA TRETZE D'OCTUBRE DE DOS MIL CATORZE

A la ciutat de Girona, a tretze d'octubre de dos mil catorze.

A dos quarts de vuit del vespre, en el Saló de Sessions de la Casa Consistorial es reuneix el Ple de la Corporació per celebrar sessió plenària ordinària. Presideix l'alcalde Carles Puigdemont Casamajó i hi concorren els tinents i tinentes d'alcalde, Jordi Fàbrega Vilà, Marta Madrenas Mir, Ma. Àngels Planas Crous, Isabel Muradàs Vázquez i els regidors i regidores Carles Ribas Gironès, Eduard Berloso Ferrer, Joan Alcalà Quiñones, Coralí Cunyat Badosa, Roser Urra Fàbregas, Pia Bosch Codolà, Xavier Amores Bravo, Àngel Quintana Morraja, Sílvia Paneque Sureda, Amèlia Barbero Rivera, Joaquim Bonaventura Ayats, Jordi Navarro Morera, Anna Pujolàs Vilar, Concepció Veray Cama, Joan Menacho Gabardino, Joan Baptista Olòriz Serra, Maria Núria Terés Bonet, Carlos Palomares Safarres, Carles Bonaventura Cabanes i Glòria Plana Yanes.

Dóna fe de l'acte la secretària general M. Glòria Gou Clavera. També hi assisteix l'interventor Carles Merino Pons.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència declara oberta la sessió.

Intervé el senyor alcalde, qui saluda als assistents i els indica que vagin ocupant els seus seients per intentar ser puntuals, perquè vostès saben que fa una setmana aquest Ajuntament va ser pioner a Catalunya signant un compromís de puntualitat amb l'entitat que promou el canvi horari Ara és l'Hora, i potser hauríem de començar a predicar amb l'exemple. Tot i que ja varem quedar que el Ple seria l'últim espai on s'aplicaria aquest compromís de puntualitat.
Bona tarda a tothom. Benvinguts i benvingudes.

1. APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR.

El senyor alcalde pregunta si s'aproven les actes de les sessions anteriors dels dies 8 i 26 de setembre.

No havent-hi cap esmena es donen les actes per aprovades.

2. INFORMES DE PRESIDÈNCIA.

Dir-los, amb relació a l'informe socioeconòmic que tenen vostès, que hi ha una tendència que es va consolidant. És cert que hi ha un augment d'un 1,72 per cent en el nombre d'aturats amb relació al mes anterior, el mes d'agost. Concretament, són 120 persones més de les que no hi havia a l'agost del 14, però es continua consolidant –i ara ja d'una manera molt estable– la disminució interanual, són 366 menys de les que hi havia el mes de setembre de l'any passat. Per tant, estem consolidant aquella tendència que hem anat assenyalant al llarg de tot l'any 2014. Fins al punt que també aquest mes de setembre les dades de l'atur són inferiors a les dels últims tres anys, són inferiors fins i tot a les del setembre del 2011.
És especialment rellevant i remarcable el comportament de períodes curts, el que portem del darrer semestre, el que portem de l'any, que ens fa preveure que podem acabar l'any amb aquell objectiu que ens havíem proposat de reduir al final, l'interanual, el nombre d'aturats.

Vostès tindran tots els detalls d'això. Jo només em voldria entretenir, amb totes les cauteles que calgui, que reitero un ple darrere l'altre i que en aquest també les reitero, cauteles que vostès coneixen de la precarietat dels llocs de treball que s'han creat, la temporalitat d'aquests llocs de treball, la poca especialització i, per tant, la poca remuneració d'aquests llocs de treball; per tant, res a celebrar des d'aquest punt de vista, però sí que és veritat, hi insisteixo, que hi ha unes bases que ens permeten tenir el dret a l'esperança.
La contractació del mes d'agost és significativament important amb relació als últims anys; de fet, és la més alta des del 2007. De llarg, amb relació a l'any passat, amb una diferència notòria, però, hi insisteixo, ni en el 2008, ni en el 2009, 10, 11, 12, 13 no hi havia hagut el nombre de contractacions com les que s'han produït aquest mes d'agost. I en el que portem acumulat fins al mes d'agost, el nombre és considerablement important amb relació a l'any anterior i en tota la sèrie que es va estrenar el 2009, l'any pitjor de la crisi.
I és d'assenyalar el mèrit que té això en un context en què el nombre d'afiliats a la seguretat social aquest mes d'agost és bastant més alt, més de mil persones més de les que no hi havia el mes d'agost de l'any 2013, i crec que set persones menys que el 2012. Per tant, ens movem en xifres que ens permeten mantenir, com els deia, aquell dret a l'esperança.
I finalment, també es continua comportant molt bé, en la línia de l'any passat i del que han estat la majoria de mesos de l'any, el nombre d'altes i de baixes d'empreses que paguen l'impost d'activitats econòmiques, que com saben vostès són aquelles empreses que passen a facturar més d'1 milió d'euros. Hi ha moltes més altes que baixes; varem tancar el 2013 així, i trencàvem una tendència negativa en aquests últims anys.
Això pel que fa a l'informe socioeconòmic, que vostès en tenen el detall a les còpies que se'ls han deixat.

3. DECRETS I ACORDS A DONAR COMPTE AL PLE.

* Sentència núm. 9, de 15 de juliol de 2014, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala del Contenciós Administratiu, Secció de Cassació, que desestima el recurs de cassació per unificació de doctrina núm. 19/2013, interposat per l'Ajuntament de Girona contra la sentència de data 19 de setembre de 2012, dictada per la Secció Segona de la mateixa Sala del Contenciós Administratiu en els recursos 236/09 i 534/09, acumulats, interposats respectivament pel recurrent afectat contra la resolució del Jurat d'Expropiació de Catalunya, Secció de Girona, de data 29 d'abril de 2009 i per l'Ajuntament de Girona contra l'acord del Jurat d'Expropiació de Catalunya, Secció de Girona, de data 3 de juny de 2009, dictades en l'expedient d'expropiació de finca a la pujada Barrufa, s/n, de Girona.

* Sentència núm. 353, de 21 de juliol de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 465/11, interposat per la part recurrent contra la desestimació presumpta del recurs de
reposició formulat contra la resolució de 31 de maig de 2011, d'imposició d'una sanció de trànsit per infracció de l'article 15.15 de l'Ordenança Municipal de Circulació, per estacionar el vehicle a la plaça Marquès de Camps, de la ciutat de Girona, en una zona senyalitzada com a reserva de càrrega i descàrrega, llevat dels vehicles autoritzats. L'import de la sanció desestimada s'eleva a la quantia de 200 €.

* Sentència núm. 357, de 23 de juliol de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que estima parcialment el recurs contenciós

administratiu núm. 155/13, interposat per la part recurrent contra el Decret dictat per l'Alcaldia- Presidència en data 12 de març de 2013, pel que es va desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial formulada pels danys i perjudicis soferts en motiu d'una caiguda al carrer de la Creu, el dia 25 de juny de 2010, atribuïda al mal estat del paviment de la vorera. La sentència condemna a l'Ajuntament de Girona al pagament d'11.160,57 €, dels que el 90% correspon abonar a la companyia d'assegurances i el 10% restant a l'Ajuntament. La reclamació de la recurrent s'elevava a la quantitat de 44.313,43 €. La sentència imposa a cada part les costes causades en la seva instància i les comunes per meitat.

* Sentència núm. 482, d'1 de setembre de 2014, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala del Contenciós Administratiu, Secció Tercera, que estima el recurs contenciós administratiu núm. 132/09, interposat per la recurrent contra l'acord adoptat pel Ple de la Corporació en sessió de 10 de febrer de 2009, pel que es va aprovar definitivament la modificació puntual del Pla Parcial del sector Accés Nord.

* Sentència núm. 180, de 12 de setembre de 2014, del Jutjat de Menors núm. 1 de Girona, dictada en l'expedient d'investigació núm. 86/2014, en virtut de la que es condemna a l'acusat com a autor penalment responsable d'una falta de danys, a la mesura d'amonestació i al pagament en concepte de responsabilitat civil, de 130 € a l'Ajuntament de Girona

* Sentència núm. 261, de 17 de setembre de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Girona, que estima parcialment el recurs contenciós administratiu núm. 95/13, interposat per la Candidatura d'Unitat Popular i Lluita Internacionalista, contra l'acord adoptat per la Junta de Govern Local en sessió del dia 29 de juny de 2012, pel que es va aprovar el sistema de gestió i condicions per a la cessió gratuïta d'instal·lació de parades per a la venda de begudes i entrepans durant les Fires i Festes de Sant Narcís 2012 a entitats de la ciutat.

* Donar compte al Ple municipal del resultat definitiu del control financer i d'eficàcia realitzat per EFIAL, SA, de la societat d'Aigües de Girona, Salt i Sarrià de Ter, SA, corresponent a l'exercici 2012, que es va donar compta a la Junta de Govern Local en la sessió celebrada en data 12 de setembre de 2014, amb l'objectiu d'avaluar l'adequació de les estimacions contingudes al Pla Econòmic i Financer (PEF) regulador de la pròrroga del període 2013-2020, amb les magnituds econòmiques contingudes en els comptes anuals de l'exercici 2012 aprovats per la societat.

* INFORMAR del compliment de l'article 104 bis de la Llei 27/2013 (LRSAL) pel que fa al nombre de places reservades al personal eventual, i que són 17.

Decret de l'Alcaldia de data 13 d'agost de 2014 relatiu a modificar les prestacions derivades del contracte dels serveis de neteja establert amb la "Fundació Mas Xirgu".

Primer.- APROVAR la modificació de prestacions derivades del contracte dels serveis de neteja dels centres i equipaments de l'Ajuntament de Girona, corresponent al bloc 4, adjudicat a la "FUNDACIÓ MAS XIRGU", NIF núm. G- 55121909:
- Dipòsit municipal de vehicles: alta del servei, a partir del dia 18 d'agost de 2014, amb 2 hores de netejadora diürna els dilluns, dimecres i divendres i 1 hora d'especialista al mes per a la neteja de vidres i persianes, amb un import mensual de 450,48 € i 12

mesos de servei. La valoració del servei des del dia 18 d'agost de 2014 i fins el 30 de juny de 2015 (10 mesos i 14 dies) seria de quatre mil set-cents vuit euros amb vint-i-quatre cèntims (4.708,24 €), dels quals 3.891,11 € corresponen a la base imposable i 817,13 € a l'IVA calculat al 21%. (5.271,72 € anuals) (203,44 € el mes d'agost).
El cost corresponent al servei pel període 18 d'agost a 31 de desembre de 2014 (4 mesos i 14 dies) és de dos mil cinc euros amb trenta-sis cèntims (2.005,36 €) dels quals 1.657,32 € corresponen a la base imposable i 348,04 € al tipus d'IVA (21%).
Amb càrrec a la partida 2014 210 13300 22712 del vigent pressupost municipal. La resta de 2.702,88 € (6 mesos) amb càrrec al pressupost de 2015.
Atès el caràcter plurianual de la despesa, la seva autorització o realització se subordina al crèdit que per a cada exercici autoritzin els respectius pressupostos.
Segon.- Ampliar la garantia definitiva per un import de 217,84 €, que correspon al 5% del preu total anual de l'ampliació, IVA exclòs. Amb el següent detall:
- Dipòsit municipal de vehicles: 4.356,79 € anuals, IVA exclòs (5% = 217,84 €).
Tercer.- Requerir a l'adjudicatària per tal que dins el termini de 10 dies hàbils, a comptar de la recepció de la notificació, comparegui a l'Ajuntament a formalitzar la modificació del contracte.
Quart.- Del present decret se'n donarà compte a la propera sessió plenària que se celebri.
S'adopta el present acord en consideració a l'informe emès per l'enginyer de mobilitat, de data 6 d'agost de 2014 i l'informe emès per "Cias Com 2000, S.L.", de data 25 de juliol de 2014 i que, alhora, mereixen la seva aprovació.

Decret de l'Alcaldia de data 22 d'agost de 2014 relatiu a modificar les prestacions derivades del contracte dels serveis de neteja establert amb l'empresa "Eulen. SA.".

Primer.- APROVAR la modificació de prestacions derivades del contracte dels serveis de neteja dels centres i equipaments de l'Ajuntament de Girona, corresponents als blocs 1, 2, 3, 5 i 6, adjudicades a l'empresa "Eulen, S.A.", NIF núm. A-28517308:
- Casals d'estiu a les escoles bressol municipals: aprovació de 812 realitzades al mes de juliol de 2014. D'acord amb l'informe emès per Cias Com en data 19 d'agost de 2014, es descomptaran 109,47 hores de la borsa d'hores corresponents al quadrimestre març-juny 2013, quedant per tant les hores a facturar en 702,53, per un import total d'onze mil tres-cents vuitanta euros amb noranta-vuit cèntims (11.380,98 €), dels quals 9.405,77€ corresponen a la base imposable i 1.975,21€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 500 32100 22700 Neteja escoles del pressupost municipal.
- Casals d'estiu a les escoles: aprovació de 354 hores, corresponents a la diferència entre les hores previstes (1.600) i les realment realitzades (1.954) els mesos de juliol i agost de 2014, amb un import de cinc mil set-cents quaranta euros amb seixanta-nou cèntims (5.740,69 €), dels quals 4.744,37€ corresponen a la base imposable i 996,32€ a l'IVA calculat al 21%. Aquestes 354 hores queden compensades amb la borsa d'hores corresponents al quadrimestre març- juny 2013.
- Saló de Descans del Teatre Municipal: aprovació d'una neteja extraordinària el dia 22 de maig de 2014, amb motiu de l'acte Nit Girona Emociona, amb un total de 2,5 hores de netejadora diürna laborable i 1 hora de netejadora nocturna, per un import total de seixanta-un euros amb seixanta-nou cèntims (61,69 €), dels quals 50,98€ corresponen a la base imposable i 10,71€ a l'IVA calculat al 21%. Les 2,5 hores de netejadora diürna queden compensades amb la borsa d'hores corresponents al quadrimestre març-juny 2013. L'hora de netejadora nocturna, amb un import de dinou euros amb quaranta-quatre cèntims (19,44 €), dels quals 16,07€ corresponen a la base imposable i 3,37€ a l'IVA calculat al 21%, amb càrrec a la partida 2014 100 92011 22614 Administració general del pressupost municipal.
- WC públics plaça Jurats: aprovació d'una neteja extraordinària el dia 21 de juny de

2014, amb motiu de la realització del Dia Internacional de la Música, amb un total de 2 hores de netejadora diürna, per un import total de trenta-tres euros amb vuitanta-un cèntims (33,81 €), dels quals 27,94€ corresponen a la base imposable i 5,87€ a l'IVA calculat al 21%. Aquestes 2 hores queden compensades amb la borsa d'hores corresponents al quadrimestre març-juny 2013.
- Pis residència del Bòlit: aprovació d'una neteja periòdica durant els mesos de juny a desembre de 2014, amb una freqüència aproximada d'una vegada al mes. Segons la planificació establerta es consideren 6 dies de servei amb 2,5 hores de netejadora diària, i un total de 15 hores, per un import total de dos-cents cinquanta-tres euros amb cinquanta cèntims (253,50 €), dels quals 209,50€ corresponen a la base imposable i 44,00 € a l'IVA calculat al 21%. Aquestes 15 hores queden compensades amb la borsa d'hores corresponents al quadrimestre març-juny 2013.
- Centre Obert Güell: aprovació d'una neteja extraordinària els dies 22 i 29 de juliol, amb motiu de la realització d'un casal d'estiu, amb un total de 4 hores de netejadora diürna, per un import total de seixanta-cinc euros amb cinquanta-dos cèntims (65,52 €), dels quals 54,15 € corresponen a la base imposable i 11,37 € a l'IVA calculat al 21%. Aquestes 4 hores queden compensades amb la borsa d'hores corresponents al quadrimestre març-juny 2013.
- Centre Cultural La Mercè: aprovació d'una neteja extraordinària els dies 27, 28, 29 i 30 d'agost, amb motiu de la realització del XIV Festival Internacional de Teatre Amateur de Girona (FITAG), amb un total de 8 hores de netejadora diürna, per un import total de cent trenta-cinc euros amb vint cèntims (135,20 €), dels quals 111,74 € corresponen a la base imposable i 23,46 € a l'IVA calculat al 21%. Aquestes 8 hores queden compensades amb la borsa d'hores corresponents al quadrimestre març-juny 2013.
- Aprovar la factura núm. 2766168, de 30 d'abril de 2014, corresponent a la substitució de la Sra. Encarna Vico de l'1 al 30 d'abril de 2014, amb un total de 140 hores de netejadora, per un import de dos mil tres-cents seixanta-sis euros amb cinquanta-dos cèntims (2.366,52 €), dels quals 1.955,80 € corresponen a la base imposable i 410,72 € corresponen a l'IVA calculat a un 21%. Aquestes 140 hores queden compensades amb la borsa d'hores corresponents al quadrimestre març-juny 2013.
- Ajuntament edifici consistorial: aprovar l'adquisició de 2 dispensadors de paper WC, 5 dispensadors de bobina eixugamans i 1 dispensador de sabó, per un import de dos-cents quaranta-quatre euros amb seixanta-un cèntims (244,61 €), dels quals 202,16 € corresponen a la base imposable i 42,45 € a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 414 92000 22700 Neteja edifici consistorial del pressupost municipal. D'acord amb el previst a l'article 111 del TRLCSP en relació amb l'article 138.3 del TRLCSP.

- Centre Cívic Ter: aprovar l'adquisició de 24 unitats de bobines de paper eixugamans, per un import de noranta-sis euros amb vuitanta cèntims (96,80 €), dels quals 80,00 € corresponen a la base imposable i 16,80 € a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 510 23000 22700 Neteja equipaments serveis socials del pressupost municipal. D'acord amb el previst a l'article 111 del TRLCSP en relació amb l'article 138.3 del TRLCSP.

Segon.- Modificar el decret de l'Alcaldia de data 17 d'abril de 2014 en el seu quart paràgraf, referent a donar de baixa la diferència entre la compra i l'aprovació de quatre dispensadors de bobines de paper per assecar les mans al Centre d'Iniciatives Locals, ja que la quantitat resultant de restar 389,38 - 134,55, són 254,83 i no 162,86. El redactat quedaria com segueix:
"- Centre d'Iniciatives Locals: donar de baixa la quantitat de dos-cents cinquanta-quatre euros amb vuitanta-tres cèntims (254,83 €), dels quals 210,60 € corresponen a la base imposable i 44,23 € a l'IVA calculat al 21%, corresponents a la diferència

entre l'aprovació de la compra de quatre dispensadors de bobines de paper per assecar les mans, efectuada per Decret de l'Alcaldia de data 15 d'octubre de 2013, segons pressupost facilitat per l'empresa Eulen (389,38 €, dels quals 297,42 € corresponien als dispensadors) i la factura núm. 2720849, de 30 de novembre de 2013, d'import 134,55 €, degut a la rebaixa del preu d'aquests dispensadors, comunicada per l'empresa Eulen, S.A."
Tercer.- Establir que el total 634,97 hores corresponents a la borsa d'hores del quadrimestre març - juny 2013, ha quedat compensada en la seva totalitat, amb el següent detall:
- 354 hores corresponents a la diferència entre les hores previstes (1.600) i les realment realitzades (1.954) dels casals d'estiu a les escoles.
- 2,5 hores del Saló de descans del Teatre Municipal.
- 2 hores dels WC públics plaça Jurats.
- 15 hores pis residència del Bòlit.
- 4 hores del Centre Obert Güell.
- 8 hores del Centre Cultural La Mercè.
- 140 hores de substitució de la Sra. Encarna Vico el mes d'abril de 2014.
- 109,47 hores corresponents a la diferència entre les hores realitzades (812) i les hores facturades (702,53), dels casals d'estiu de les escoles bressol.
Total: 634,97
Quart.- Del present decret se'n donarà compte a la propera sessió plenària que se celebri.
S'adopta el present acord en consideració al l'informes emesos pels serveis de l'Alcaldia, de data 3 de juny de 2014, de l'Espai Marzà, de data 6 de juny de 2014, de Serveis Administratius i de Registre, de data 10 de juny de 2014, de Cultura, de dates 18 de juny i 18 d'agost de 2014, d'Educació, de dates 3 i 7 de juliol de 2014, de Serveis Socials, de dates 9 i 16 de juliol de 2014, i els informes emesos per "Cias Com 2000, S.L.", de data 22 de maig, 27 i 30 de juny, 4, 24 i 28 de juliol, i 19 d'agost de 2014, i que, alhora, mereixen la seva aprovació.

Decret de l'Alcaldia de data 26 de setembre de 2014 relatiu a pròrroga del termini d'execució de les obres d'urbanització del carrer Bisbe Sivilla.

ACCEPTAR la sol·licitud de pròrroga del termini d'execució de les obres d'urbanització del carrer Bisbe Sivilla presentada per l'empresa UTE: FCC CONSTRUCCION, SA-DRAGADOS, SA-COPISA-TECSA, amb NIF U86876968, establint com a data de finalització de les mateixes el dia 3 de gener de 2015.

Decret de l'Alcaldia de data 22 de setembre de 2014 relatiu a nomenament de Olga Felip Tarragó com a personal eventual de confiança o assessorament especial.

NOMENAR a la senyora Olga Felip Tarragó amb NIF 40.327.685Z per ocupar el lloc de treball de cap d'Educació i Esports, integrat en el grup A, subgrup A1, amb nivell CD 28 i amb la consideració de personal eventual de confiança i assessorament especial, amb efectes del dia 15 de setembre de 2014, d'acord amb el que disposen l'article 12 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, l'article 53.1.i) del Decret Legislatiu 2/2003 de 28 d'abril, i l'article 9 del Decret 214/1990, de 30 de juliol.
D'acord amb el que disposa l'article 304 del Decret Legislatiu 2/2003 de 28 d'abril s'estableix que la jornada laboral serà de 40 hores setmanals i les retribucions íntegres en còmput anual seran de cinquanta-tres mil sis-cents noranta-quatre euros amb noranta-vuit cèntims (53.694,98 €).
El nomenament eventual comportarà a més, cobrir les funcions de Direcció de l'Organisme Autònom d'Educació Musical de Girona que gestiona l'Escola Municipal de Música.

De conformitat amb el previst a l'article 10 del Decret 214/1990, de 30 de juliol, s'efectuarà la publicació de la present resolució en el BOP i en el DOG, i es publicarà en el tauler d'anuncis de l'Ajuntament de Girona.
Del present acord se'n donarà compte al Ple Municipal en la primera sessió que celebri.

Intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui manifesta, ens distribuirem la intervenció la regidora Núria Terés i jo. Jo en concret em centraré en el resultat definitiu del control financer i d'eficàcia realitzat per Efial, SA.
Pensava que el Govern diria alguna cosa o m'aportaria algun document sobre l'opinió del Govern sobre aquest tema. No sé si ho espera fer de paraula o no.
És un document en què hi ha l'informe de l'auditoria, la resposta del que seria el conseller delegat i després la resposta de l'auditoria. La primera lectura em va deixar escandalitzat, cal dir-ho. I per si de cas, l'hi vaig passar a l'Eugènia Pascual, a la qual estic molt agraït, que em va fer una segona lectura més detallada.
El que em va deixar escandalitzat és sobretot la resposta del conseller delegat. Frases: «així vàrem quedar», «ens va semblar millor», «ho decideixo tot jo, perquè confien en mi i és més àgil», «això és molt complex i per això ho fem així»… Sovintegen aquestes expressions, a les quals l'auditoria li respon que *no ha lugar*, que no respon a les preguntes que l'auditoria li ha fet.
Em quedo amb alguns punts que penso que són claus: es diu que l'activitat és econòmicament viable, però falta patrimoni net i necessitats enormes de finançament, que té greus, greus desequilibris financers. Enorme endeutament, 31 de desembre del 2012 més de 100 milions d'euros, que és una xifra del 100 per cent, un endeutament del 100 per cent. Fons de maniobra negatiu, que suposarà greus tensions de tresoreria. Això és el que diu aquesta auditoria.
També tot el poder recau en el conseller delegat, és a dir, constantment li diu l'auditoria quines decisions dels consell d'administració s'han pres, estatutàriament caldria el vot favorable de quatre cinquenes parts dels membres del consell d'administració, i moltes decisions s'ho salta. És a dir, no hi ha cap documentació de les quatre cinquenes parts i és decisió del conseller delegat.
La veritat és que jo tinc una impressió de mala gestió i ho he contrastat. Mirin, a la pàgina 45 diu: «cobrament molt endarrerit en una de les grans obres, funcionament emergent de pous de doblatge de Montfullà. I mires bé i sí, hi han obres que s'han liquidat un any i mig més tard. Llavors, em faig la pregunta: a veure, una empresa que té problemes de liquiditat pot tan alegrement esperar a cobrar un any i mig? No hi ha resposta del conseller delegat.
Pàgina 48: el cost del personal directiu no està convenientment justificat. I aquí veiem que fins i tot no hi ha cap document explicatiu de a qui van aquí aquests diners. Hi ha un cas que per mi m'ha deixat sobtat: el quadre directiu perd una persona i cobren el mateix. És vostè la consellera delegada, Pia Bosch? No, com que anava a contestar, jo no ho sabia. En tot cas, no va per a vostè.
Pàgina 57: falta de transparència i justificació a la millora voluntària a si mateixa, 17 per cent del total. És a dir, hi ha un 17 per cent del que seria els diners que cobren els treballadors i va a un rang molt divers. És una manera de funcionar jo diria amb manca de transparència.
Pàgina 72: incompliment de l'article 12 del plec de condicions, 7 de maig del 92, respecte al programa d'actuacions d'obres de renovació i millora. Aquest incompliment es consideraria greu perquè incompleix una normativa acordada i pels efectes que té de no dotar el fons de reposició.
Pàgina 73: sobreretribució del soci privat, és a dir, l'auditoria diu que s'ha donat al soci privat 4.080 euros de més. No hi ha resposta, ni hi ha retorn.
Pàgina 77: inversions, vuit anomalies. A les inversions se situen vuit anomalies per part de l'auditoria. No es respon a què es deuen aquestes vuit anomalies.

Poca cura en el tracte de les amortitzacions. Hi ha un cas per mi paradigmàtic que posa "inversions sequera", la distribució dels difusors van a crèdit i a inversions. Se li respon que els difusors no poden anar a inversions, és un tema que aniria a la partida conseqüent. I diu: «No, és que teníem crèdit»; bé, és que un crèdit pot dedicar-se també a coses que no siguin inversions. Bé, respostes vagues i estranyes.
Un préstec de 31.000 euros per a inversions que no es destina a inversions. Estrany.
Mala acreditació de les despeses d'estructura; comptabilitat jo diria que creativa en alguns aspectes sobre les obres. És a dir, hi han cent vint proveïdors, però el 80 per cent es concentra en divuit, i l'obra civil en dos i els materials de conservació en dos exclusivament. I es nomenava a dit l'empresa. Després es diu que a partir d'ara ho faran diferent.
Tinc encara més coses, però no vull abusar del temps. La meva opinió, amb tota sinceritat, és que necessitem molta més informació. Ja és un tema prou greu per demanar una comissió d'investigació. Jo li demanaria i espero que els altres grups siguin de la mateixa opinió, una comissió d'investigació que acabi amb una proposta de ple per si fem confiança a la gestió d'Aigües o no.
Miri, el meu primer cop era enviar-ho a fiscalia, la veritat, però també entenc que em puc equivocar; jo no sóc un expert i, per tant, entenc que em puc equivocar i vull contrastar i sobretot vull escoltar. Penso que una acció d'aquesta mena no la puc fer sense escoltar regidors que li van dir que podia fer no sé què, i ell ho diu tranquil·lament. Jo no sé qui són aquests regidors, però m'agradaria contrastar-ho. M'agradaria contrastar qui li dóna la potestat de dirigir solitàriament aquesta empresa; m'agradaria saber empreses similars quina gestió tenen; m'agradaria escoltar l'auditoria.
A veure, jo ja li vaig dir que per això de les comissions tinc poc temps, però va haver-hi una comissió, Santos Torroella, que vaig anar a totes les reunions. Miri, penso que és tan important fer una comissió per a aquest tema, i una comissió, perdoni, que a diferència d'altres comissions tingui una resolució. És a dir, que aquesta comissió doni una resolució en el Ple.
Si el que he dit pot haver ferit algú, ho sento, però per mi és més important la responsabilitat que tinc com a electe en aquesta ciutat. I si de tot el que a la comissió es veu, es veu que hi ha una gestió més o menys deficient, però sense cap responsabilitat, me n'alegraré. Però no pot passar –o almenys el meu grup ho hem estat comentant molt– una situació com aquesta en un moment com el que vivim sense esbrinar al màxim les responsabilitats.

Intervé la senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, seré més breu, perquè els temes també són més breus.
En relació al soterrament del transformador que hi ha situat a la plaça Montserrat, sí que ens agradaria que poguessin concretar que es farà.

Intervé el senyor alcalde, qui recorda una qüestió que estem a assabentats dels decrets.

Respon la senyora Terés, que té a veure amb el decret que allarga les obres tres mesos. He anat tan de pressa que m'he saltat això. Té a veure amb el Decret d'Alcaldia del 26 de setembre pel qual prorroguen tres mesos més les obres i que sembla que el lloc en què s'han encallat és en el tema del transformador. Però sembla que ja tenen propostes i potser estaria bé compartir-les en el Ple. I segurament que això també explicarà una mica el perquè d'aquesta nova pròrroga.
I després, amb relació a alguns acords de Junta de Govern, de nou apareixen despeses relacionades amb publicitat. Hem demanat diverses vegades que ens puguin fer una ressenya de les despeses anuals que destina aquest Govern a temes de publicitat. Sí que els demanaríem si és possible que ens facin aquesta torna.

I després, amb relació a la llicència d'obres de la Nestlé, d'una central d'aigua gelada, voldríem saber si forma part d'aquell primer projecte que varem aprovar, o si és una cosa nova, si tenen llicència d'obres, quines són, etcètera.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, sobre aquest decret de l'auditoria, que és aquest llibret que té més de cent planes, pensem que és bo que es tracti en el Ple, però atès que és un tema tan i tan complex i de tanta envergadura, seria interessant que hi hagués una taula en què càrrecs electes i càrrecs tècnics tinguéssim un debat obert per analitzar exactament el contingut d'aquesta auditoria i poguéssim tenir un debat més profund.
També pensem que aquest debat l'hauria de tenir també la ciutadania i l'espai adequat i perfecte és el grup de l'aigua que hi ha en el marc de la Taula pel Canvi Climàtic. Per tant, serien dos espais nous de treball. I també ens afegim totalment a la petició que ha fet el senyor Olòriz que hi hagi una comissió d'investigació.
Són molts espais de treball que proposem, però nosaltres pensem que això, aquest líquid que hi ha aquí dintre és un patrimoni col·lectiu de la ciutadania de Girona, i nosaltres no estem en absolut d'acord que empreses privades gestionin de forma opaca i poc transparent aquest patrimoni que ens correspon.
Dit això, també pensem que probablement ha arribat el moment que posem damunt la taula la demanda de dimissió de l'actual conseller delegat o gerent. Pensem que, efectivament, ha arribat el moment de fer una gestió més transparent, amb vocació de servei públic més accentuada. I potser ha arribat el moment que per radicalitat democràtica i renovació democràtica aquesta persona ja no dirigeixi més l'empresa d'aigües, perquè són molts anys i està clar que tant el resultat d'aquesta auditoria com d'altres elements que hi han damunt la taula posen en qüestió que sigui la persona més adequada i que generi més confiança per dirigir aquesta empresa.
D'altra banda, també pensem, i no estem gens d'acord, que els accionistes d'aquesta empresa –el 80 per cent de l'empresa–, la part privada es dediqui a vendre les seves accions sense que la ciutadania de Girona en tingui coneixement. "La Caixa", "Agbar" i "Fomento de Construcciones y Contratas", que són els propietaris del 80 per cent de la companyia fan i desfan operacions financeres a esquena de la ciutadania, i nosaltres pensem que això no és normal i que no ho podem tolerar.
Per tot això, reiterem la demanda de dimissió, reiterem que hi hagi aquesta taula tècnica i política i reiterem que es convoqui el grup de l'aigua de la Taula pel Canvi Climàtic, oberta a la ciutadania perquè puguem analitzar a fons de quina manera gestionem això i de quina manera també comencem a posar les bases per remunicipalitzar l'aigua. Perquè, hi insisteixo, per part nostra considerem que això és un patrimoni col·lectiu, que la riquesa és a Girona, que s'ha generat a Girona i que s'ha de quedar a Girona i no ha d'anar a mans d'unes empreses totalment desaprensives.
En referència al decret que esmentava també la senyora Terés de l'allargament de les obres de Bisbe Sivilla, voldria que ens expliquessin una mica aquest allargament per què es produeix i si hi ha també previsions que encara s'allargui més, perquè ens estem trobant amb allargaments progressius i es va generant això, força inquietud entre la ciutadania afectada.
També referent al decret en què es nomena una persona de confiança, pensem que l'estructura de gestió de l'Ajuntament en la qual s'insereix aquesta persona si potser seria més adequat obrir un concurs públic perquè s'hi pugui presentar qualsevol treballador o treballadora.

Fa ús de la paraula la senyora Amèlia Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, recordo que fa uns plens que vaig comentar que em sorprenia perquè no s'havia cobert la plaça que havia deixat vacant l'enginyer de l'Àrea de Sostenibilitat, atès que feia molts de mesos que se sabia que es jubilaria i hagués donat temps a cobrir-lo. Ara a la Junta de Govern de la setmana passada hem vist que s'havia

aprovat un conveni amb el Consell Comarcal perquè sigui el Consell Comarcal el que faci les funcions que feia aquest tècnic.
Més que tot és a veure si ens poden explicar per què s'ha optat per aquesta solució quan el més correcte hagués estat convocar un concurs públic habitual.

Intervé el senyor Àngel Quintana, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, voldria preguntar sobre un decret del 16 de setembre del 2014 en el qual es parla de concertar els serveis del bufet "Pareja & Associats, Advocats" per elaborar un dictamen amb relació al model i règim jurídic de la gestió del projecte «Girona ciutat de teatre». Voldríem preguntar com és que es contracta una empresa externa i si no podrien haver estat els juristes de la casa que haguessin fet aquest informe, i per què no l'han fet.

Intervé la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, abundant en el tema que han tractat el senyor Olòriz i el senyor Navarro sobre l'auditoria de la qual es dóna compte al Ple amb relació a la Societat d'Aigües de Girona, Salt i Sarrià. Aquesta és una nova auditoria feta per aquesta empresa Efial, sobre la qual jo ja he preguntat altres vegades en aquest Ple. M'he entretingut a sumar els contractes que portem contractats en aquesta empresa, superem els cent mil euros ja de contractació amb l'empresa Efial, de la qual, ja ho dic, he parlat altres vegades en el Ple, perquè té en aquest moment diverses situacions complicades amb altres municipis de Catalunya.
I una de les conclusions a les quals arriba aquesta empresa auditora és que cal fer noves auditories, i per tant, se suposa que donant compte d'aquests resultats estem també, d'alguna manera, validant que calguin noves auditories fetes en la mateixa línia.
La meva pregunta és: primer, sobre aquesta, recurrència en aquest mateix proveïdor tantes vegades, també perquè quan ens ha arribat el resultat de l'auditoria, almenys en el meu cas, no em van arribar les al·legacions efectuades per l'empresa mixta auditada, que és una de les coses que deia el contracte que es va signar amb Girona, SA. És a dir, els ho llegiré: «Del resultat del control efectuat» –l'auditoria– «s'haurà d'emetre informe en el qual es facin constar les observacions, etcètera. Els informes conjuntament amb les al·legacions efectuades per l'empresa mixta auditada» –és a dir, per l'empresa d'aigües– «seran enviats als plens dels ajuntaments de Girona, Salt i Sarrià.» En el meu cas, a mi les al·legacions les he hagut d'anar a demanar, perquè no em varen arribar. Aquesta era una altra pregunta de per què no havien arribat les al·legacions.
I una altra pregunta, en aquest cas com a membre del Consell d'Administració, és per què aquesta auditoria no s'ha vist en el Consell d'Administració. Perquè, clar, hi ha una auditoria prèvia que sí que es va veure en el Consell d'Administració, l'auditoria feta em sembla que era Cataudit, que era una auditoria financera que es va aprovar al mateix temps que varem aprovar en Consell d'Administració els comptes, el Consell d'Administració presidit per l'alcalde, perquè aquesta empresa és una empresa mixta que l'any 2012 presidia justament el nostre alcalde, del qual jo formo part. I quan es va donar compte al Consell d'Administració d'aquella auditoria financera, tot estava en ordre. Per tant, tots els membres del Consell d'Administració varem signar els comptes i varem validar-los en funció d'uns comptes que venien auditats i auditats positivament.
Ara ens trobem que hi ha una nova auditoria feta per aquesta empresa de la qual parlàvem que posa dubtes, dubtes que són contestats –com deia abans el senyor Olòriz– pel conseller delegat. Algunes de les respostes ens donen compte que alguns continguts de l'auditoria no responen a la realitat. Però d'això no hi ha cap contrast que s'hagi fet en el Consell d'Administració. Per tant, hi ha moltes preguntes sobre la taula.
A mi em sembla molt bé que d'aquest tema s'obri una comissió d'investigació, que es faci el que calgui, perquè realment hi ha un desacord entre l'auditoria que va arribar al consell d'administració i aquesta nova auditoria, que, la veritat, no s'entén.

L'altra qüestió que no s'entén és per què una auditoria d'eficàcia –perquè diu «control financer i d'eficàcia»–, no parla en cap moment de l'eficàcia del servei, de com es presta aquest servei, de si és eficaç l'empresa, de si resol les avaries ràpidament, de si presta un bon servei. No hi ha absolutament res, ni un document, ni per part de l'empresa auditora ni per part dels controladors municipals del servei, sobre l'eficàcia del servei.
Per tant, hi ha un munt d'interrogants que s'obren amb aquesta auditoria que vostès avui ens porten a la nostra consideració. Per tant, crec, primer, que el Consell d'Administració d'aquest tema n'hauria de debatre; crec que tots els dubtes que s'obren sobre la gestió que s'hagi fet el 2012, per tant, de la gestió de l'alcalde, que és el president d'aquest Consell d'Administració, ens els ha d'aclarir en el Consell d'Administració i en aquest Ple, i per tant, que aquest tema s'ha de parlar amb més profunditat i s'ha de veure molt millor si té raó la primera auditoria, la segona, el consell d'administració o qui té la raó amb relació a aquests temes.
Perquè encarregar una nova auditoria perquè ens digui –textualment diu així– si té raó la primera auditoria, la segona o les respostes fetes per part de l'empresa o l'auditoria, em sembla un xic complicat com a sistema.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, a veure, un seguit de consideracions amb relació, òbviament, a aquest darrer tema, no només, parlarem d'altres qüestions. A veure, és la primera vegada que es fa una auditoria de gestió d'Aigües de Girona. No és una empresa nova, és una empresa que fa molts anys que presta jo crec que un bon servei als ciutadans de Girona, però mai, mai, mai no s'havia considerat oportú –els anteriors governs van decidir-ho així, i per tant, vostè la resposta a alguns dels dubtes que ha plantejat la té molt a prop, a casa seva–, mai van considerar que s'hagués de fer una auditoria de gestió. Però ara ens va semblar que sí, en ares, primer, de major transparència; segon, en ares d'un futur que aquí hem parlat moltes vegades que havíem de plantejar-nos sí o sí: i és quan acabi aquest contracte, ens haurem de plantejar molt seriosament l'opció de la municipalització del servei. Per tant, hem d'anar coneixent coses que fins ara potser coneixíem poc, malgrat, òbviament, que en els consells d'administració hi ha hagut participació de diversa gent.
I varem fer una auditoria amb tota la voluntat que hi haguessin aquelles coses que ens permetessin millorar, no en un intent de criminalitzar, de fiscalitzar, d'investigar res, sinó senzillament: tenim la companyia prou eficient que desitjaríem? Prestem prou bé el servei? La gestionem prou bé? No per res, no situàvem el dubte sobre ningú. En algunes intervencions m'han fet pensar que potser sí que hem tocat algun ull de poll, perquè no m'ho explico, com pot haver-hi aquesta prevenció de més de disparar el missatger que no fer atenció al missatge, amb tots els respectes.
Per tant, és normal que davant d'un treball fet amb molta profusió i que pot generar algun dubte –que el puc entendre perfectament– es demani que hi hagi més intercanvi d'opinions, cosa que no només crec que és bona, sinó que hem de fer. És a dir, hem de posar d'acord fins i tot la gent que ha fet l'auditoria, els tècnics, els polítics, tenir tota la informació, tota la informació que calgui, i això sí que ho demano, preservant el que són responsabilitats de consell d'administració al Consell d'Administració i el que són responsabilitats del Ple al que és el Ple, per no barrejar el que és fins i tot jurídicament molt complicat, i és que els nomenaments o revocació de càrrecs en el Consell d'Administració no els fa el Ple en alguns casos; en alguns casos sí, perquè aquí nomenem representants. Però les decisions pertanyen al consell d'administració d'una societat que, efectivament, és mixta.
Però tot això és evident que allò que es decideixi en el consell d'administració ha de ser un reflex força fidel del que és la voluntat majoritària del soci majoritari. No som els únics socis, hi ha altres ajuntaments, però és obvi que la posició de Girona és la de soci majoritari. Que no obstant això, també els recordo, en ares també de la bona relació amb els altres municipis, no té la intenció d'imposar res, sinó de dialogar amb

els altres ajuntaments les decisions que mancomunadament s'hagin de prendre a l'entorn d'Aigües de Girona.
Per tant, algunes de les qüestions que vostès han suggerit del debat, que s'aclareixin bé algunes de les anomalies o algunes irregularitats que es poden desprendre d'aquesta auditoria, em sembla que farem bé de dedicar-hi temps. Per tant, ja m'hi comprometo. Jo no en diria comissió d'investigació, perquè crec que és situar sota l'ombra d'una sospita innecessària el que és una gestió d'una companyia que el servei finalista jo crec que és un bon servei per al ciutadà. Almenys jo els he de dir que pel que fa al baròmetre de la queixa del ciutadà, que el podem tenir molt ben documentat a partir de la bústia d'avisos i de les trucades, no figura en els deu primers llocs el servei d'aigua. Els ho dic amb tota tranquil·litat. Hi ha altres serveis que sí que hi són. El servei d'aigües genera una bona resposta, però, no obstant això, no vol dir que no hi hagi espai per a la millora i que puguem treure conclusions d'aquesta auditoria i de les altres. La financera, per descomptat, només faltaria, és que la financera és obligada. Però aquesta, que l'hem fet també en altres àmbits, ens sembla que ja comencen a ser imprescindibles, les auditories de gestió.
Són perfectibles totes, segur, i admeten el contrast que vostès vulguin, però crec que és bo, és transparent, és molt més obert a la ciutadania que hi hagi també aquestes anàlisis fetes per gent que té expertesa en aquest àmbit, que té una expertesa acreditada en aquest àmbit, que senzillament ofereix un treball que admet tot tipus de contrastos.
No els dic el contrari, si de cas li passaré la paraula a la regidora perquè pugui aclarir algun punt que se'm pugui haver escapat d'aquesta resposta, però em sembla que podem atendre el seu prec de fer una taula de treball on de manera ràpida, documentada, pugui haver-hi aquest intercanvi d'opinions.
Li passaré la paraula a la regidora Maria Àngels Planas, que complementi la resposta, i després els donaria la paraula a vostès, que me l'han demanat.

Fa ús de la paraula la senyora Mª Àngels Planas, regidora d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, només comentar a la senyora Bosch, que ella diu que fem moltes auditories, que una cosa és l'auditoria financera i l'altra cosa és l'auditoria de gestió o auditoria operativa. Una no exclou l'altra, al contrari, es coordinen i es complementen i, per tant, és bo fer-les. El que ens diu l'auditoria financera no ens ho diu l'auditoria de gestió i operativa. I per tant, hem decidit fer-ho perquè es coordinin.
I dir que com vostè deu saber, i aquí ho varem passar en aquest Ple, en el pla econòmic financer que varem establir hi havia una partida de cinquanta mil euros per tal de fer auditories. I per tant, nosaltres ens veiem en l'obligació de fer-les. I creiem que s'han de fer. I no entenc per què li sorprèn que les fem. Al contrari, jo crec que hauria d'estar contenta que les fem, i més quan mai durant tants anys no s'ha fet una auditoria de gestió econòmica. És més, potser nosaltres ens hauríem de queixar per no haver trobat mai cap auditoria de gestió i econòmica, i per tant, operativa. I per això, crec que som nosaltres que ens hauríem de queixar i no vostè que es queixi que fem nosaltres tantes auditories.
I, bé, jo estaré encantada de fer una comissió, en la qual pot intervenir la part tècnica, perquè crec que ens pot aportar molt. I també si han de venir els auditors, les persones que ens poden orientar en què s'ha basat aquesta auditoria, crec que la podríem fer i faríem tantes reunions com calgui i siguin necessàries.
El nostre Govern ho hem dit sempre i crec que nosaltres volem actuar amb una gestió transparent i clara, des del primer moment ho hem dit. Tinguin en compte que nosaltres estem auditant l'any 2012, ja hem començat l'any 2013, i varem entrar el 2011. Per tant, l'any següent que auditem ja és 2012, o sigui, ens hem posat ràpid a fer aquestes auditories. No oblidin que el que nosaltres auditem és de l'any 2012.
Moltes gràcies.

Intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, qui manifesta, jo estava temptat a fer una moció, però pensava que prèviament a fer una moció calia consensuar un tema d'aquesta envergadura a l'apartat de precs. Jo no m'escandalitzo sovint, però la lectura m'ha escandalitzat, i per tant, no crec que sigui una qüestió de matisos, de taula de treball. Amb tots els respectes, Jordi, no crec que sigui una taula de treball la que necessitem; necessitem una comissió, una comissió amb començament i final, que els portaveus puguem presentar propostes de persones, experts que puguin venir a treballar aquesta documentació i ens puguin tranquil·litzar –si ens tranquil·litzen, fantàstic– o no. I que d'aquesta comissió pugui sortir una proposta a fer. Perdoni, potser felicitar el delegat, no ho sé, potser felicitar-lo. Jo penso que no.
I evidentment que nosaltres no proposem un o l'altre, però som el soci majoritari, som l'Ajuntament, representem els ciutadans, i per tant, hem de tenir molta cura de què fem. Jo no he demanat la dimissió ara perquè vull contrastar, vull saber més coses. Però no la vull demanar d'aquí a un any, entre altres coses, perquè no hi seré; la vull demanar quan acabi la comissió, o no, quan acabi la comissió.
I per tant, sí que m'agradaria que hi hagués una comissió, junta de portaveus, presidida per l'alcalde president, amb un portaveu de cada grup municipal, els tècnics, i que féssim una llista de persones, fent les compareixences com varem fer amb la comissió Santos Torroella. I quan acabi tot això, un informe, que jo agrairia els serveis tècnics que ens ajudessin a fer aquest informe. I a partir d'aquí portar-ho al Ple dient: «ciutadans, calma, no passa res, tot està perfecte» o «ciutadans, hi han elements a perfeccionar i seran aquest, aquest i aquest» o «aquí hi han temes més greus i actuem en conseqüència». En tot cas, no prejutjo el resultat.
Però, sobretot, no una taula, una comissió. Jo li he dit d'investigació perquè vull investigar. Clar, jo penso que els adjectius són bons per saber quin substantiu la comissió serveix. Per tant, investigar què és el que passa a partir d'una auditoria de gestió, que jo celebro haver-la fet, me n'he assabentat de coses que no sabia i, per tant, m'interessa saber-ho; sóc representant dels ciutadans, he de saber les coses. I per tant, aquesta comissió, si no els agrada «d'investigació», busquin un adjectiu, però que com a mínim sigui tan contundent, perquè és important que els ciutadans sàpiguen què fem. Si investiguem, que sàpiguen què investiguem.

Intervé el senyor Jordi Navarro, qui expressa, fidel a la màxima aquella que diu que el nom no fa la cosa, jo si es diu d'investigació o de treball, m'és igual, no ens barallarem pel nom. El que sí que penso que és molt important és que la ciutadania tingui accés a tot això i el grup de l'aigua que hi ha en el marc de la Taula pel Canvi Climàtic és un bon espai per informar la ciutadania. Els que estem aquí asseguts som electes, representem la ciutadania, per tant, investiguem, arribem a conclusions, que vinguin tècnics que ens expliquin, que fem un seguiment, però des del nostre punt de vista el més important de tot això, per nosaltres, és no perdre l'horitzó que a curt o mitjà termini hem d'anar cap a una municipalització i que tot això han de ser les bases per començar a aplanar el camí per anar a aquesta municipalització.
D'aquí a uns mesos tots els que estem aquí no sabem si hi serem, si no hi serem –veurem què diuen els ciutadans–, però, en tot cas, passaran quatre anys, i quan hagin passat aquests quatre anys començarà l'altre mandat i s'acabarà la famosa concessió. Llavors serà el moment de municipalitzar. Però si no hem fet una feina prèvia molt intensa abans, ens trobarem amb el que passa en la majoria de llocs: que passa el temps, la part pública no ha fet la seva feina i la part privada, com sempre, que té molts recursos i mitjans, tindrà una altra vegada els recursos per continuar buscant alguna fórmula per allargar això d'una manera o una altra.
Per tant, m'és igual el nom, però fem espais de debat i espais transparents.
I sí que ens reiterem en la dimissió. Pensem que són massa anys gestionant la mateixa empresa. D'acord que potser el Ple no podem exigir això i és el Consell d'Administració qui ho ha de fer, però sí que tenim el dret d'expressar-ho.

Fa ús de la paraula la senyora Pia Bosch, qui manifesta, sobre el nom i la cosa, jo crec que les propostes són diferents: una cosa és una comissió d'investigació perquè se suposa que ha passat quelcom que tenim sospites fonamentades que s'ha d'investigar més. Aquesta és una suposició. Aquests comptes i aquesta auditoria han d'anar a la Sindicatura de Comptes, suposo, oi que ho diu en algun lloc que ho envien al síndic de comptes? Per tant, són comptes públics, han d'anar a la Sindicatura de Comptes. I sempre es pot fer una comissió d'investigació si hi ha una sospita, i la Sindicatura farà la seva investigació. Això és una via. I si té tantes sospites, el recurs d'anar a fiscalia sempre el té.
I l'altra qüestió és estudiar la possible municipalització i quin seria el sistema de gestió de l'aigua que es preferiria quan la pròrroga que es va concedir es pugui fer.
Jo crec que això són dues coses diferents. Totes dues perfectament possibles de fer. I potser el nostre grup participarà entusiasmat a tots dos espais; l'única cosa és que són coses diferents. És a dir, una cosa és investigar sobre tot això que deia el senyor Olòriz –que jo tinc la meva opinió, però me la reservo, perquè no sóc pas el Govern. Sí que crec que s'ha de preservar l'honor del Consell d'Administració i la bona gestió del Consell d'Administració, i jo d'aquest consell d'administració en formo part i crec que hi ha moltes coses que afecten, de les que diu aquesta auditoria, el consell d'administració. I crec que això és una cosa que s'ha de tractar en el mateix consell.
I l'altra qüestió és sobre la municipalització del servei. En el nostre cas, això ens sembla interessant d'investigar; ara, s'ha de treballar d'una altra manera, perquè el que jo dic sobre l'auditoria és que serveix poc per millorar el servei, per no dir que no serveix. Que una de les principals conclusions de l'auditoria sigui que s'ha de fer una nova auditoria o que s'ha d'ampliar aquesta auditoria, miri, a mi, què vol que li digui, em sembla una cosa que crida l'atenció.
I el que jo esperaria d'una auditoria de gestió és que ens digués: «Mirin, facin això, això ho han de corregir, això altre ho han de corregir i ho han de fer d'aquesta manera perquè sigui més eficaç.» Això és el que jo hauria esperat d'aquesta auditoria.
I del que jo li deia que hi han moltes auditories és que totes encarregades a la mateixa empresa. Em queixava que n'hagués encarregat tantes a la mateixa empresa, senyora Planas. Però, això són opcions. Sí que trobo que més de cent mil euros encarregats a una empresa auditora, en fi, i la que és, a mi em crida poderosament l'atenció.
Dit això, nosaltres treballarem i participarem amb tota la voluntat de ser positius i constructius en la taula que es pugui fer sobre la municipalització del servei, però potser sobre el que deia el senyor Olòriz, no seria la Taula de l'Aigua el lloc més adequat des del nostre punt de vista, pel que deia el senyor Olòriz.
Insisteixo que jo ho veig dues coses diferenciades i que una té un caràcter i ha de tenir un context, i l'altra, per mi, n'ha de tenir un altre, en la nostra opinió.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, no és una qüestió d'adjectius, en tot cas, seria de complement de nom, en aquest cas. Però jo crec que sí que ens hem de posar d'acord a donar-li un espai –no ens barallarem pel nom–, un espai on puguem fer el treball que em sembla que tots tenim clar que hem de fer. Ja trobarem la nomenclatura. Però que necessitem contrastar tota aquesta informació, això és evident, i per tant, ho farem en ares del rigor i de poder presentar un bon resultat als ciutadans.
Avançar-los que la Sindicatura de Comptes ja té aquesta auditoria, ja li hem fet arribar; per tant, ja hem fet un dels deures. Dir-los que la mateixa auditoria ja fa unes recomanacions també i que algunes de les recomanacions nosaltres ja les havíem incorporat prèviament, com és tot el tema de la contractació de les obres. Ja ho havíem fet això. Ens podem embardissar sobre si això es podia haver fet abans o no; segurament tindrem ocasió de parlar-ho, però ho hem fet i, per tant, ja ho tenim ben encarrilat.
I d'auditories se n'han fet moltes a diverses empreses i els resultats són els que manen, no són el nom de qui les fa, i qui les fa ha d'acreditar expertesa. I totes les

auditories que hem encarregat a diverses firmes –després parlaré de la pregunta que ha fet el senyor Quintana– vénen motivades per l'expertesa que té aquella firma en aquell àmbit.
Per tant, la regidora treballarà en els propers dies per formular una proposta als grups de treball d'aquest contingut i poder-nos posar a treballar.
Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, la senyora Terés preguntava per la despesa de publicitat; en la Junta de Govern Local, de fet, no n'hem portat mai cap, en tot cas, es deu referir a algun decret. Si és algun decret, vostè veurà que hi ha referenciat explícitament el que és la despesa; per tant, li recomano que vagi seguint decret a decret. Bé, no costa res anar-ho mirant, però, en tot cas, podrien vostès recollir els decrets, sumar-ho. Està en el pressupost, vull dir, ens movem en el que és el pressupost. Si vol el llistat l'hi farem arribar i no hi ha cap problema amb relació a això.
Sobre la llicència d'obres de la Nestlé, senyor Ribas, d'una central d'aigua gelada, llicència urbanística.

Intervé el senyor Carles Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui expressa, no sé si fa referència a una llicència que ja hem atorgat o no hem atorgat. Ara, no tinc el projecte a mà per explicar-li el contingut total, però si vol el que podem fer és quedar i jo li explicaré i li ensenyaré tot el projecte en si mateix. Vull dir, ara, evidentment, no el tinc aquí, l'hauria d'anar a buscar per donar resposta a cada una de les qüestions, però, si no, li emetrem un informe i li donarem resposta efectiva a aquesta.

Intervé el senyor alcalde, qui demana al senyor Ribas si pot respondre sobre el tema del carrer Bisbe Sivilla, l'allargament de les obres que preguntaven diversos portaveus.

Respon el senyor Ribas, qui exposa, més enllà de l'interès que pugui haver-hi en aquesta pregunta o el que hi hagi al darrere, perquè no l'acabo d'entendre, jo crec que és molt important que es faci ara en el Ple, perquè ja es va donar resposta a la Comissió d'Urbanisme i jo sempre he defensat –i em reitero– que molt més enllà del que s'expliqui a la Comissió d'Urbanisme el Ple és el lloc on el ciutadà rep la informació directament de cada una de les qüestions.
La pregunta jo crec que és important per dues qüestions: perquè traslladem el que parlem a la Comissió d'Urbanisme en el Ple, i per tant, el ciutadà se n'assabenta en major mesura, i segona, per ajudar-los a tots, perquè jo crec que és complex, a fer memòria del que vostès mateixos han aprovat en aquest Ple. Perquè al que fem referència en aquests tres mesos és una qüestió que vostès van aprovar en aquest Ple; per tant, el que em sorprèn és que ho torni a demanar. Però, bé, jo seguiré tornant a explicar el que faci falta.
La central transformadora correspon a un àmbit d'una obra que és la plaça Montserrat; Bisbe Sivilla és un altre àmbit d'obra que correspon a un altre projecte totalment diferent. Per tant, el que hauríem de procurar és no barrejar ambdós projectes.
El projecte de plaça Montserrat no incloïa en el moment en què es va redactar el soterrament de la central transformadora i arran de 2.700 i escaig signatures recollides pels veïns, es va fer una petició a l'Ajuntament de la possibilitat d'estudiar el soterrament de la central transformadora.
Evidentment, com vaig explicar a la reunió de la Comissió Informativa d'Urbanisme, hi han quatre possibilitats latents per poder dur a terme aquest soterrament de la central transformadora. Una d'elles era situar-la a la zona de la Boireta, que els veïns ja en les reunions que fem cada setmana –i aprofito i permetin-me que els recordi que la d'aquesta setmana no es farà dijous, sinó que es farà divendres a les 8 del vespre. Vull dir que tornen a estar convidats tots els portaveus per assistir a la reunió. Doncs, era col·locar un altre edicle just a la zona on hi han els edicles de sortides d'emergència. I a més, comportava la configuració del canvi de diverses centrals transformadores a la zona de Sant Narcís, que encarien no només el projecte, sinó

que agreujava els veïns amb obres que consideraven a aquell punt, els mateixos veïns també, innecessàries.
L'altra possibilitat era el soterrament just en la mateixa zona, que es va comentar a Fecsa-Endesa la possibilitat de soterrar allà. Que Fecsa-Endesa no accepta el soterrament de centrals transformadores pels perills que pot originar amb el tema d'entrada de filtracions d'aigua, entrada d'aigua pròpiament a la central transformadora i que pugui generar un risc pròpiament a la gent que obre i hi accedeix. Tot i això, estem estudiant diferents alternatives que això sigui factible.
La tercera opció era col·locar la central transformadora en un dels baixants dels aparcaments, dels accessos als aparcaments que ha construït Adif, que encara no estan en servei, i que es podrien col·locar en aquest baixant. Aquesta és una de les obres que podríem dir que tenia com a preferencial l'Ajuntament quant a cost i viabilitat d'execució ràpida.
I la darrera, un veí va manifestar la possibilitat de col·locar la central transformadora dintre del mateix edifici, en la zona d'aparcament. Això originava no només una possible compensació urbanística pel greuge que li suposava al veí, sinó també requeria la conformitat de tots els veïns que conformen aquestes comunitats de propietaris. I en principi, havia de ser aquesta setmana la reunió, que jo havia d'anar-los a explicar als veïns aquesta possibilitat, perquè al final es va demanar per part d'Alcaldia en una reunió que varem tenir pròpiament amb aquest veí, que requeríem la signatura validant-ho per part de tots els veïns. Ara estem pendents d'aquesta reunió de comunitat de propietaris, que si volen vostès assistir-hi ja els informaré de quan serà. I és només per explicar aquesta possibilitat. Això és plaça Montserrat.
Pel que fa referència en aquesta pregunta, ja explicada a la Comissió i que es treu ara en el Ple, es refereix a tres mesos de pròrroga d'una obra del carrer Bisbe Sivilla. Al carrer Bisbe Sivilla es va aprovar per aquest Ple la urbanització de Bisbe Sivilla –la van aprovar tots i crec que va ser per unanimitat– i era un projecte que anava en un àmbit molt delimitat d'obra i que tenia una durada de vuit mesos. Aquest projecte d'execució s'ha executat durant aquests vuit mesos, més trenta dies més de retard, que van ser motivats per l'enllaç justament de la zona de Bisbe Sivilla amb passeig d'Olot, que és el que va trigar més en l'execució.
En l'ínterim d'execució d'aquesta obra, per un acord per una visita que va fer la ministra Pastor a la ciutat de Girona, i davant dels requeriments per part d'aquest Ple i per part dels veïns d'intentar executar amb la major rapidesa possible tota la reposició de la zona, es va considerar adient –i així ho van aprovar vostès per Ple també aquí– afegir un complementari a l'obra de Bisbe Sivilla, que consistia a afegir la part de la plaça Joan Brossa més tota la lineal que va des de l'estació d'Olot fins al passeig d'Olot. Aquesta lineal –no m'agafin al peu de la lletra–, són quinze metres d'amplada i la llargada ara no els hi sabria dir, però és tota la llargada del parc Central, va configurada en un passeig, junt amb un carril bici i una zona enjardinada, fins just on comença la Llosa.
Això va ser un nou projecte que es va sumar a un projecte que ja s'estava executant a través d'un complementari aprovat també per aquest Ple d'aquest Ajuntament. Si a un projecte que té una durada de vuit mesos se n'hi afegeix un altre de nou quan s'està executant, és, evidentment, perquè el projecte inicial requereix més temps d'execució, perquè estem executant més àmbit d'obra. Aquesta pròrroga de tres mesos és aquesta part de projecte nou que es fa i que s'ha afegit a l'inicial.
I responent, no sé de qui era la pregunta, si hi ha perspectives que es retardi més, avui mateix ho estàvem comentant, no hi ha perspectives, i per tant, quan acabin aquests tres mesos estarà executat el complementari; o sigui, acabat el projecte inicial més el complementari, que eren aquests tres mesos que requerien més obres.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, el senyor Jordi Navarro preguntava pel càrrec de confiança. Respon, de fet, a la substitució del senyor Víctor Chaparro, que com vostès saben va marxar i se l'ha substituït pel mateix procediment.

I, en tot cas, hi ha l'informe sobre els càrrecs de confiança eventuals d'aquest Ajuntament a la seva disposició, perquè forma part dels assabentats del Ple, que el poden consultar quan vulguin. Però dir-li només que estem molt per sota del que la mateixa ERSAL, que ja reduïa, fixaria per a un Ajuntament com el de Girona. Vull dir que en aquest sentit encara estem bastant per sota.

La senyora Amèlia Barbero, demanava pel conveni amb el Consell Comarcal pel tècnic de medi ambient. Senyor Jordi Fàbrega.

Intervé el senyor Jordi Fàbrega, qui exposa, el conveni amb el Consell Comarcal no és per fer les feines que feia l'enginyer que s'ha jubilat, perquè les feines de gestió les farà l'enginyera que hi ha al servei. El que passa és que l'enginyera que tenim al servei fa moltes feines referents a energia i optimitzacions d'instal·lacions i per a les feines del dia a dia sí que va semblar que mentre no es convocava la plaça, que és imminent, poder buscar recolzament per a aquestes feines més administratives del dia a dia, i en això el Consell Comarcal té gent que s'hi dedica arreu de la comarca.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, el senyor Àngel Quintana preguntava per què havíem encarregat un dictamen d'uns experts; doncs, perquè són els que més saben d'aquesta qüestió, i és un tema molt delicat, que demana un coneixement que no és a l'abast dels serveis jurídics recurrents. Cal una especialització, perquè té a veure amb models de gestió, té a veure amb models d'explotació. I per tant, aquest és un repte, el de la Ciutat del Teatre, que com vostè sap ens interessa especialment i ens interessa fer-lo molt bé des de bon principi.
Varem comptar amb un dictamen d'un dels probablement millors experts que hi ha en aquest àmbit a Catalunya; ens semblava imprescindible per continuar fent o prenent decisions en el futur. És exactament per això. Els mateixos serveis jurídics també ho reconeixen, a vegades són ells mateixos els que diuen: «Aquest és un àmbit en el qual nosaltres no podem emetre un dictamen concloent o prou sòlid, perquè s'escapa del que és la temàtica habitual.» I ens recomanen a vegades, això s'ha fet sempre, els anteriors governs es van fer un fart d'encarregar informes a aquells despatxos que tenen una expertesa en aquell àmbit concret.
Malauradament, en el món de la gestió cultural no hi ha un gran coneixement i has d'anar a recórrer en aquella gent que ja ho té acreditat i que, a més a més, estan reconeguts així en aquest sector.
És per això, no hi havia cap altre motiu que aquest.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'ALCALDIA

4. Adherir-se a la Declaració Universal sobre els Arxius (DUA).

La Declaració Universal sobre els Arxius (DUA) va ser elaborada pel Consell Internacional d'Arxius (ICA) i aprovada per unanimitat en la seva Assemblea general celebrada a Oslo el setembre del 2010, com a expressió de les exigències fonamentals de la professió, amb independència de les cultures i amb la finalitat de reconèixer el paper clau dels arxius tant en la transparència administrativa i en la rendició de comptes democràtica com en la preservació de la memòria social col·lectiva i en la investigació històrica.
L'ICA representa la comunitat professional que es dedica a la gestió de documents i arxius en el món, i va ser creat per la UNESCO el 9 de juny del 1948. Des de llavors les dues organitzacions han col·laborat de forma intensa en la promoció dels arxius i des de l'any 2008, en commemoració del 60è aniversari de l'ICA, el 9 de juny se celebra el Dia Internacional dels Arxius. Amb motiu d'aquesta col·laboració, la UNESCO, en la seva 36a Conferència General realitzada a París el 10 de novembre de 2011, va adoptar una resolució en que felicitava l'ICA per la seva tasca en

l'elaboració de la DUA, feia seva aquesta declaració i encoratjava els Estats membres a tenir en compte els principis d'aquesta fórmula i a aplicar estratègies i programes en llur respectiu àmbit nacional.
La Declaració reconeix la funció essencial dels arxius com a font fiable d'informació, instrument de transparència de les institucions, la garantia dels drets de la ciutadania i la preservació de la memòria individual i col·lectiva. Els arxius, doncs, són essencials per a la gestió eficaç, responsable i transparent de les organitzacions, alhora que amb el temps esdevenen el reflex de l'evolució de les societats com a testimoni de les activitats humanes, fixades en una multiplicitat de suports que es trasllada en la complexitat que han d'afrontar permanentment els professionals.
Per aquest motiu, la Declaració inclou l'adopció de compromisos públics en:
- L'adopció i aplicació de polítiques adients.
- La valoració com correspon dels arxius i dels seus professionals.
- La gestió corporativa dels documents de manera que es preservin la seva integritat, fiabilitat i autenticitat al llarg del temps.
- La voluntat d'accés públics als arxius sense menystenir el respecte als drets de les persones.
- La implicació dels arxius en la promoció d'una ciutadania responsable.
Finalment, cal també remarcar el paper actiu de l'Associació d'Arxivers i Gestors de Documents de Catalunya, mitjançant la seva participació en la Secció d'Associacions Professionals de l'ICA, en l'elaboració i promoció de la Declaració Universal dels Arxius.
Per tot plegat, es proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- Adherir-se a la Declaració Universal sobre els Arxius elaborada i aprovada pel Consell Internacional d'Arxius i reconeguda com a pròpia per la UNESCO, el text de la qual es transcriu a continuació:
Declaració Universal sobre els Arxius
"Els arxius registren decisions, accions i memòria. Constitueixen un patrimoni únic i insubstituïble que es transmet de generació en generació. Els documents són gestionats des del seu origen amb la finalitat de preservar-ne el valor i el significat. Són fonts fiables d'informació que garanteixen la seguretat i la transparència de les actuacions administratives de les organitzacions. Els arxius juguen un paper essencial en el desenvolupament de la societat i contribueixen a la constitució i salvaguarda de la memòria individual i col·lectiva. L'accés lliure als arxius enriqueix el nostre coneixement de la societat, promou la democràcia, protegeix els drets de la ciutadania i millora la qualitat de vida.
Per això, nosaltres reconeixem:
- el caràcter únic dels arxius com a testimoni i reflex de l'evolució de les societats;
- el caràcter essencial dels arxius per a garantir una gestió eficaç, responsable i transparent, per a protegir els drets de la ciutadania, per a l'establiment de la memòria individual i col·lectiva, per a la comprensió del passat, de la documentació del present i l'orientació d'actuacions futures;
- la diversitat dels arxius permet deixar constància del conjunt d'activitats de la humanitat;
- la multiplicitat de suports en els quals han estat creats els documents, ja sigui el paper, l'electrònic, l'audiovisual i d'altres de qualsevol naturalesa;
- el paper dels arxivers els quals, com a professionals qualificats, amb formació inicial i continuada, serveixen a la societat en la mesura que garanteixen el procés de creació dels documents, els seleccionen i els conserven per al seu ús;
- la responsabilitat de tots -ciutadans, administradors i càrrecs públics, propietaris i custodis d'arxius públics i privats, i arxivers i altres professionals del camp de la informació- en la gestió dels arxius;
Per tant, ens comprometem a treballar conjuntament per tal que:
- s'adoptin i es reforcin polítiques i lleis apropiades en matèria d'arxius;

- la gestió dels arxius sigui valorada i exercida plenament en el si de tots els organismes, públics o privats, els quals generen i fan servir els documents en el transcurs de les seves activitats;
- es dotin els arxius amb els recursos adequats que n'assegurin la correcta administració, amb previsió de contractació de professionals degudament formats;
- els arxius siguin gestionats i preservats en les condicions que assegurin la seva autenticitat, la seva fiabilitat, la seva integritat i el seu ús;
- els arxius siguin accessibles a tothom, però respectant les lleis pertinents i els drets de les persones, dels creadors, dels propietaris i dels usuaris;
- els arxius siguin utilitzats per a promoure l'exercici responsable de la ciutadania."

Segon.- Encoratjar la ciutadania a conèixer i fer ús dels arxius, i a exigir-ne una correcta gestió i preservació com a instrument cabdal per a garantir els drets tant individuals com col·lectius i la preservació de la memòria de la societat.
Tercer. Reconèixer el paper de l'Associació d'Arxivers-Gestors de Documents de Catalunya tant per la seva tasca de promoció dels arxius i dels seus professionals a Catalunya com per la tasca de difusió internacional de l'arxivística catalana.
Quart. Comunicar el present acord al Consell Internacional del Arxius, l'Associació d'Arxivers i Gestors de Documents de Catalunya i als Amics de la UNESCO de Girona.

Presenta la proposta el senyor alcalde, qui exposa, és la proposta que els faig que aquest Ple s'adhereixi a la declaració universal sobre els arxius. Aquesta és una proposta que ja té un cert recorregut, però que té molt de sentit que el plenari de l'Ajuntament de Girona la pugui aprovar avui, i si pot ser amb la unanimitat, perquè crec que el tema val la pena.
Justament avui aquest matí hem inaugurat el que és el Congrés Internacional d'Arxius, que, de fet, són tres esdeveniments en un: la trobada anual de la Conferència Internacional d'Arxius, el congrés europeu, la novena edició del congrés europeu i les XIII Jornades d'Imatge i Recerca, que es fan a la ciutat de Girona, que té una gran reputació.
Hi ha més de nou-centes persones inscrites, provinents de més de noranta països; hi ha més de dues-centes comunicacions enviades, de les quals es publicaran unes cent cinquanta, i hi ha els experts més rellevants del món en el coneixement de l'arxivística reunits a Girona tota aquesta setmana. És una setmana carregada d'activitat a l'auditori i a altres punts de la ciutat, que ajuden a reforçar el vincle que ha tingut històricament la ciutat de Girona amb una part del patrimoni, potser la menys evident, perquè és la que costa més d'explicitar, però la que és, de fet, fonamental a l'hora de construir el relat de les generacions futures, que és la part dels arxius. Girona té una tradició guanyada a pols, Girona té un coneixement que és capaç d'exportar-lo.
Fa pocs mesos coneixíem els resultats d'aquest acord a què varem arribar amb el Govern de les Illes Marshall per digitalitzar tot el seu fons dels processos judicials davant dels Estats Units, per les proves nuclears que es van fer els anys cinquanta i seixanta a aquella zona del món. Ahir mateix varem signar un acord amb els arxius nacionals de Malta també per poder ajudar amb la nostra expertesa.
I, òbviament, la ciutat de Girona té aquí també un espai de projecció exterior i de situar-se de manera capdavantera a l'avantguarda del coneixement.
Per tant, que l'Ajuntament de Girona s'adhereixi a aquesta declaració no és gratuït, no és redundant. Té molt de sentit, té molt a veure amb nosaltres.
Jo els estalvio la lectura, perquè ja l'han llegit tots vostès, però sí que els volia assenyalar el que tenia d'importància que justament el Ple, que s'escau el dia que s'ha inaugurat aquest congrés, sigui capaç d'adoptar aquest acord.

Fa ús de la paraula el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, hi donem suport. Només dir que ens han fet arribar, alguns arxivers de la

ciutat, que es queixen que per desgràcia no està construït el nou arxiu provincial i el reivindiquen. I això és un greuge i una reivindicació.
Res més i hi donem totalment suport.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

PROPOSTES URGENTS:

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, en aquesta mateixa àrea d'Alcaldia, els proposo la incorporació per via d'urgència d'una declaració, d'un acord que proposo també que es pugui adoptar per aquest plenari amb relació als incidents que van ocórrer en el túnel del tren d'alta velocitat, que són de tots vostès coneguts.
En primer lloc, hauríem de procedir a votar la urgència. Ens estalviaríem, si pot ser, el debat sobre la urgència i entraríem, si de cas, en el debat aL fons.

Sotmesa la urgència a votació, s'aprova per vint-i-tres vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, la CUP, ICV-EUiA, i els regidors no adscrits, senyor Carlos Palomares Safarrés, senyor Carles Bonaventura Cabanes i senyora Glòria Plana Yanes i dos vots en contra del grup municipal del PPC.

16. Manifest de preocupació i indignació per la inundació del túnel i l'aturada del servei ferroviari d'alta velocitat de Girona.

La passada nit del dia 28 al 29 de setembre de 2014, hi va haver una entrada massiva d'aigua al túnel del tren d'alta velocitat que va provocar la inundació del túnel i l'aturada del servei ferroviari d'alta velocitat entre Girona i Figueres i la frontera francesa durant quasi una setmana, que va afectar milers d'usuaris.
Per raó dels fets exposats i vistos els esdeveniments que han ocorregut a causa de l'estat provisional de les obres que actualment encara no estan acabades, el Ple de l'Ajuntament de Girona acorda:
Primer.- MANIFESTAR la preocupació i indignació pels fets que van succeir la passada nit del dia 28 al 29 de setembre de 2014.
Segon.- Requerir que el Ministeri de Foment convoqui de manera urgent la reunió que l'Ajuntament de Girona ha demanat, per tractar conjuntament amb la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Girona el pla de seguretat de l'estació del tren d'alta velocitat i de tot el tram soterrat que transcorre per la ciutat de Girona.
Tercer.- Posar de manifest que tot i l'entrada de servei de la línia d'alta velocitat el passat 2013, l'obra del tren d'alta velocitat executada fins al moment a la ciutat està inacabada i en situació de total provisionalitat, fet que genera un greu perjudici als ciutadans de Girona i un risc totalment innecessari i inacceptable.
Quart.- Exigir la finalització immediata i urgent i sense més retards de l'obra en el seu conjunt i les reposicions que requereixen, especialment les que corresponen a la zona del parc Central i al barri de Sant Narcís; per tal de garantir la funcionalitat i seguretat de la totalitat de la infraestructura i, d'aquesta manera, resoldre els greus perjudicis generats als veïns del barri de Sant Narcís i al conjunt de la ciutat per l'allargament desproporcionat dels terminis d'execució de les obres en relació amb els previstos en el projecte.
Cinquè.- Trametre urgentment aquest acord de Ple a la ministra, Ana Pastor; al Ministeri de Foment, i al president d'ADIF.

Presenta la proposta el senyor alcalde, qui exposa, els passaré a llegir el que és un acord, un text que hem consensuat amb la majoria, no amb tots, dels grups municipals d'aquest Ajuntament, que crec que descriu perfectament el que és el sentiment majoritari de la ciutat de Girona amb relació al que va passar.

El Sr. alcalde qui llegeix la proposta i manifesta que aquest és el text que poso a consideració de vostès per si li poden donar el suport.

Obert debat, fa ús de la paraula el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui manifesta, a vegades hi han intervencions innecessàries, però si hi ha debat, després et penedeixes de no haver parlat. I em passa en aquests moments això. A veure, dèiem fa molt poc que no podia ser que aquest Ple no parlés i fes una declaració sobre un tema que ha tocat la ciutat, tant els usuaris del tren d'alta velocitat com els que han sortit especialment perjudicats per les obres; de tenir, després de molts anys, unes obres inacabades i que en un moment d'un aiguat no dels més grans que hem tingut es pogués arribar a col·lapsar de la manera que es va col·lapsar el túnel.
I durant tots aquests dies la gent ens ha interpel·lat: «què penseu fer?» Quan el Govern va enviar a Fiscalia la preocupació lògica que s'obrís els viatges del tren d'alta velocitat en un túnel que no ens havia arribat als compromisos de seguretat, jo almenys tota la gent amb qui vaig parlar felicitava l'Ajuntament. Deia: «Sí, sí, ja és hora que davant d'incompliments flagrants com s'han fet en tot aquest període...», i era una situació en què podria perillar la vida de la gent, perquè ho comentàvem i dèiem: «Escolti, l'entrada d'aigua en un moment en què passés un tren, això era imparable.»
Per tant, hi ha una ciutadania afectada que ha de confiar en els seus electes i en els seus representants. I per tant, és bo que un cop han passat aquestes circumstàncies, però queden obertes les ferides –tenim la ferida oberta de la zona zero, del nyap, que diuen alguns–, tenim ferides obertes per incompliments reiterats –no solament d'aquest últim Govern, això també cal dir-ho, també de governs anteriors–, seria bo que aprofitant aquestes circumstàncies ens refermem en la importància de la seguretat i en la importància que s'acabin d'una vegada les obres. És a dir, que els ciutadans sàpiguen com, quan i per què.
Penso que és, en definitiva, una declaració necessària, oportuna, que entenc que a alguns regidors no els pot agradar, però que han de comprendre que la majoria de la ciutat desitja que això es faci.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, com ja he dit a la Junta de Portaveus, jo sóc del parer que hem de fer alguna cosa, està clar. Després del que va passar és normal que el Ple de l'Ajuntament de Girona expressi i manifesti el seu malestar i traslladi una sèrie de reivindicacions i de demandes. Però també els he manifestat –i ho vull dir ara aquí públicament– que tot plegat va molt més enllà de l'episodi de les inundacions de la passada setmana.
Ara no encetarem aquest debat, perquè això ens podria portar a enrocar-nos i a passar-hi molta estona, però jo sóc del parer que aquí les responsabilitats, malgrat que és evident i claríssim que el principal responsable és Adif i el Ministeri de Foment, altres administracions també hi tenen responsabilitat.
I penso també que hi ha d'haver dosis d'autocrítica, perquè allò que sempre la culpa és de Madrid, moltes vegades sí, és veritat, però nosaltres també hi tenim responsabilitat.
Per això hem insistit tant a la Junta de Portaveus i ho fem palès ara, que hi ha d'haver una data que es faci pública per fer el famós Ple extraordinari sobre les obres a Sant Narcís i del conjunt de Girona, perquè no és un problema de Sant Narcís, és un problema de la ciutat de Girona; és un problema que el pateixen en primera instància els veïns i comerciants de la zona de Sant Narcís, però, malgrat que ells el pateixen en primera instància, és un problema compartit.
Nosaltres donem suport a aquesta declaració. Volem que la data per fer el Ple extraordinari quedi palesa i quedi recollida. Pensem que s'ha de fer autocrítica. I també pensem que aquí qui s'ha de defensar, hi insistim, és la ciutat de Girona, els electes de la ciutat de Girona, els electes municipals som nosaltres. Però també pensem que s'ha d'interlocutar amb Adif, no només ni el regidor d'Urbanisme, que en aquest cas

representa aquesta qüestió, ni el mateix alcalde, que tenen legitimitat per fer-ho, però que necessiten el suport de més forces, de més forces polítiques i més sectors de la ciutat.
Nosaltres pensem que les reunions per interlocutar amb Adif, com a mínim, una reunió s'hauria de produir en el marc d'una delegació gironina, en què la ciutat expressi una mica la seva consternació i defensi sense embuts el barri de Sant Narcís i el conjunt de la ciutat.
Dit això, nosaltres donem suport a aquesta declaració.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, miri, la veritat és que aquest migdia hem tingut una junta de portaveus, jo he expressat el no-recolzament del meu grup municipal a aquesta moció, a aquesta declaració, i ens mantenim en això. Però, clar, des de després de la Junta de Portaveus fins a l'hora en què em toca parlar d'aquest tema, que són les nou menys vint –si veig bé el rellotge– o les nou menys quart, les coses han canviat. I a més, han canviat bastant. I, sincerament, lamento molt haver de ser jo la que posi de manifest en aquest Ple que vostè sap des de dijous passat que té una reunió aquest proper dijous al Ministeri de Foment per parlar d'aquest tema i que no ens n'ha informat a cap dels grups que hem estat presents a la Junta de Portaveus. I que avui li han canviat l'hora.
Jo quan hem sortir de la Junta de Portaveus –i el senyor Olòriz, estic segura que recordarà «oh, jo això no ho puc saber», quan jo parlava d'altres temes, que ara m'hi referiré– i jo li he dit: «Home, Joan, a mi els meus si pregunto m'expliquen les coses.» Jo he dit això, no? Bé, doncs, jo he sortit de la Junta de Portaveus i he tornat a parlar amb Adif, perquè el meu grup municipal i jo amb la doble condició de portaveu a Girona i diputada al Congrés he intentat sempre fer tot el que he pogut per desencallar temes que vénen, en aquest cas, del Ministeri de Foment i d'Adif.
He tornat a parlar amb els responsables de Madrid i els responsables de Madrid m'han explicat que vostè té una reunió dijous. I a més, ara m'acaben de confirmar que aquest matí aquesta informació s'ha donat a través d'una emissora de la ràdio i que l'ha fet pública un regidor del seu Govern, cosa que jo no sabia –i crec que els altres portaveus tampoc, perquè si no a la Junta de Portaveus n'haguéssim parlat–, ha fet pública aquesta reunió.
Sincerament, llavors quin sentit té tot el que estan dient avui? Crec que la reacció d'Adif pot agradar més o pot agradar menys, i jo he defensat des del primer dia i ho segueixo defensant que s'ha d'arribar al fons de què ha passat i en què ha fallat cada administració en la inundació de la nit del 28 al 29 de setembre. Perquè crec que de responsabilitats en tindran totes les administracions: la central, l'autonòmica i la municipal. Crec que hem fallat tots i els mecanismes de control han fallat. I per tant, hem de resoldre i saber en què han fallat.
Però el que no pot ser és negar la promptitud amb què es va reaccionar: Adif va reaccionar ràpid, perquè el primer que calia era treure l'aigua de sota Girona i es van posar tots els mitjans necessaris per treure l'aigua. La segona prioritat era restituir el servei, i el servei Girona-Barcelona-Madrid estava restituït en vint-i-quatre hores, i el servei Girona-Figueres-frontera francesa es restituïa en cinc dies i mig.
El mateix 4 d'octubre, quan es va restituir el servei direcció a Figueres i frontera francesa, vostè té un correu electrònic on el director general d'obres d'Adif li firma –li firma– les garanties de seguretat, cosa que vostès van utilitzar altres notes informatives no signades per ningú per dir i il·lustrar que li donaven la raó a vostè. I, en canvi, no va donar cap valor a un correu electrònic del director general d'obres d'Adif signat per ell mateix, on ell responia davant d'aquest Ajuntament de garantir la seguretat. I vostè sap perfectament que si per desgràcia –que tots esperàvem que no i seguim esperant que no– passés alguna cosa, aquesta persona hauria de respondre ell personalment perquè havia signat garantint la seguretat. Vostè a això no hi donar el valor que sí que va donar a altres papers que no estaven signats per ningú.

El secretari d'estat va visitar la zona afectada el 10 d'octubre; va intentar reunir-se amb vostè, per problemes d'horaris, finalment no va poder ser. Una llàstima. Però ja està, no passa res.
I dijous dia 10 d'octubre a vostè li donen hora per al dia 16 d'octubre. Home, jo crec que més rapidesa no pot haver-hi i més predisposició. Després, jo no estic negant -i vull que quedi molt clar que jo no estic negant- que Adif tingui alguna responsabilitat del que ha passat; el que vull és que tècnicament se'ns expliqui a tots els que no som tècnics què va passar i què hem de fer perquè no torni a passar. Però el que també crec que és injust és negar la reacció que ha tingut Adif en aquest tema i el que ha fet en tot moment, que ha estat garantir la seguretat dels usuaris del tren. Per això es va interrompre el servei mentre la seguretat no es podia garantir i es va tornar a restablir quan aquesta seguretat s'ha pogut garantir.
I a més, també hi ha hagut a nivell alt, o sigui, al Ministeri de Foment directament amb Conselleria d'Interior, reunions per tal d'abordar el tema del pla d'emergències –que està pendent perquè la Generalitat encara no l'ha aprovat– per tal de desencallar-lo. I per tant, s'ha quedat en què Ministeri i Generalitat, que són els competents, treballaran de manera conjunta per tal de desencallar aquest tema, i que com més aviat aquest pla d'emergència, que, efectivament, no tenim i el necessitem, pugui ser aprovat.
Per tant, sincerament, nosaltres no hi donarem suport. Però ara jo li he de dir: em preocupa molt, senyor alcalde, que havent tingut una junta de portaveus a les tres i mitja, vostè hagi estat incapaç de dir-nos als portaveus, vostè dir-nos personalment als portaveus que tenia aquesta reunió a Madrid el dijous a la una. Crec sincerament que ens mereixíem que ens ho digués. Perquè possiblement si ens hagués dit que tenia aquesta reunió, el que ara vostè avui vol que s'aprovi –i que ho farà, amb els vots de tots menys el meu, que és el titular que vostè busca– s'ho podria estalviar; s'ho podria estalviar perquè tot va en funció d'aquesta reunió que han de tenir per parlar de les inundacions, però també per parlar d'altres temes, com és el complementari que calia signar, i que el senyor Ribas hi ha fet referència en una altra intervenció, per desencallar una part de les obres de la zona de Bisbe Sivilla, així com també tot el tema de la Llosa i del parc Central, que sap perfectament que estan revisant els projectes.
Per tant, sincerament, jo crec que un cop més vostè utilitza aquest tema de manera partidista i com li convé a vostè i no de manera jo crec que sincera per arribar a un acord, perquè si no, no entenc per què ens ha ocultat que té aquesta reunió, que vostès mateixos demanen en aquests acords que avui presenten.
Per tant, nosaltres no hi donarem suport i lamentem molt aquesta seva actitud. Creiem que la sinceritat per davant de tot; la ciutat de Girona –i estic totalment d'acord amb el senyor Navarro– per davant de tot. I per tant, si té aquesta reunió concertada no entenc per què ens l'ha ocultat.
I ja, finalment, com deia el senyor Navarro, nosaltres insistim, com ja hem traslladat a la Junta de Portaveus, que tanquem d'una vegada per totes la data del Ple extraordinari sobre el barri de Sant Narcís, que no sobre les obres del tren, sinó sobre el barri de Sant Narcís, perquè són molts els aspectes i àmbits que s'han de parlar i a què s'han d'arribar a acords i consensos sobre què hem de fer en el futur en el barri de Sant Narcís, que com més aviat puguem tancar la data i el portem a terme.

Intervé la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, el nostre grup donarà ple suport a la declaració que hem consensuat, per descomptat.
Si el punt 2 que diu que s'ha de convocar de forma urgent aquesta reunió, ja està convocada, diguem-ne, tant és, però el gruix de l'acord parla d'una qüestió que jo crec que tots els gironins ens va preocupar enormement, que és el tema de la seguretat d'aquesta instal·lació. No només els gironins, a tothom. Però també que s'han d'acabar d'una vegada aquestes obres, que aquesta situació de provisionalitat en la qual estem instal·lats és intolerable, que genera un perjudici als ciutadans i que genera

riscos. I això es va posar d'una manera molt crua de manifest la nit del 28 al 29 de setembre d'enguany.
Que s'ha d'exigir la finalització immediata i urgent i sense més retards de l'obra en el seu conjunt, jo crec que això és evident i, per tant, crec que no costa que ens posem d'acord en això.
Que el pla d'emergències no existeix, no s'ha visat encara i no ha passat per la Comissió de Protecció Civil de Catalunya per a la seva aprovació és així. Això és legal? Sí, perquè encara estan en termini d'esmena. Però és desitjable? No. Jo crec que no és desitjable, que no dóna tranquil·litat a ningú que tinguem una instal·lació d'última generació, com és el tren d'alta velocitat, en aquesta ciutat, que tingui un pla d'emergències que a hores d'ara encara estigui pendent de la seva aprovació definitiva. Per tant, és urgent.
El Govern central està governat per un partit que es va presentar a les eleccions dient que soterraria el tren convencional a Girona i faria una inversió de més 300 milions d'euros. En la campanya electoral per guanyar aquestes eleccions aquest Govern va prometre això als gironins i les gironines, i, en canvi, ni tan sols ha acabat la fase 1 de l'obra, que és la que, diguem-ne, ha quedat, en aquest sentit, pendent d'aquesta finalització. I l'absència d'aquesta finalització o el fet que no estigui acabada és segurament l'origen d'aquesta inundació que es va produir.
Van prometre soterrar el convencional i en lloc d'això, ens han posat a la cua d'inversió per càpita de l'Estat. Jo crec que això ho hem de dir, s'ha de dir. I tenim també un govern de la ciutat, i això també ho direm, que es queixava de la poca capacitat de l'anterior Govern d'aconseguir resultats a Madrid i, en canvi, miri, els haig de dir i els vull recordar, perquè l'havien criticat moltíssim mentre estaven a l'oposició, que l'anterior Govern va aconseguir la reposició de les obres a la zona de Fontajau, va anar aconseguint la reposició de tots els llocs allà on li tocava fer reposicions a Adif mentre va governar. Jo poso això sobre la taula.
És veritat, hi havia un altre govern a Madrid, hi havia un altre govern a Girona, però, mirin, amb una altra manera de relacionar-se els dos governs, la manera de resoldre els problemes que s'anaven plantejant a l'obra era infinitament millor en els seus resultats per als gironins i les gironines que l'actual.
Per tant, ahir ho deia un director de diari en un article, que jo crec que tothom hauria de llegir, la veritat, que la via que s'ha agafat per relacionar-se amb Adif a la ciutat de Girona és una via que de moment s'ha mostrat ineficaç. I això també ho hem de dir. La responsabilitat és del Govern de la ciutat? No, la responsabilitat és d'Adif. Però l'Ajuntament, governat per un partit que mentre estava a l'oposició s'havia queixat reiteradament de la poca eficàcia de l'anterior Govern prop d'Adif, els he de dir que s'ha mostrat infinitament més ineficaç, perquè tenim les obres totalment parades des de fa molt de temps, perquè les dues reposicions que s'estan fent les estan pagant els ciutadans de Girona amb els seus impostos municipals, perquè les paga l'Ajuntament; per tant, les obres de Bisbe Sivilla i de Mare de Déu de Montserrat són reposicions i les hauria de pagar Adif, i de moment les paguem des d'aquest Ajuntament.
I faig referència una altra vegada a aquest article, els *happenings*, com aquest director de diari anomena les maneres de procedir del regidor responsable, de moment no ens han reportat –de moment, hi insisteixo– cap benefici pel que fa al desbloqueig d'una situació que és evident que s'ha de desbloquejar i que la responsabilitat és d'Adif. Totalment d'acord. Ara, que la manera de procedir de l'Ajuntament hagi estat eficaç, jo crec que això tampoc ho podríem admetre.
I per tant, m'alegro que facin una reunió, m'alegro que la senyora Veray estigui treballant com a parlamentària amb relació a aquest tema. Jo crec que aniria bé que tots els parlamentaris gironins hi treballessin. L'alcalde va començar molt bé el mandat generant una reunió que prometia de la taula de parlamentaris gironins. Aquesta taula no s'ha tornat a reunir més, no hem activat totes les forces que té la ciutat per aconseguir que aquesta situació es desbloquegi i estem on estem, on no hauríem

d'estar. Per tant, totalment d'acord amb la moció, però també al Cèsar el que és del Cèsar.

Intervé el senyor alcalde qui fa algunes reflexions a tenor de les intervencions. Senyora Veray, efectivament, hi ha una reunió fixada a Madrid, però li vull recordar dues coses: la primera, aquesta és una reunió que ve a conseqüència de l'anterior que varem tenir que ens van donar el termini d'un mes per respondre'ns un seguit de plantejaments que vostès coneixen. Aquest mes ha passat, ha passat el que ha passat i ens donen la reunió. I espero, i confio que serà així i que vostè hi haurà ajudat, que ens donin bones notícies, perquè tal com els vaig dir, a la reunió de Madrid....No, no, sí que pateixo, perquè l'experiència d'anar a Madrid i tornar de buit la coneixen els governs anteriors i aquest. Per tant, no és una reunió per anar a negociar res de nou; és una reunió per anar a obtenir una resposta a coses negociades a les quals hem dedicat molt de temps i que la ciutat espera. Per tant, res a veure amb la reunió que jo vaig demanar i continuo esperant que es fixi data, perquè la vaig demanar. L'han informat malament, perquè suposo que no li han passat la carta que li vaig enviar a la ministra, però jo li vaig enviar una carta en què deia que una reunió, preferiblement a Girona, en què hi haguessin tècnics de la Generalitat, dels dos departaments afectats, el d'Interior i el d'Obres Públiques. A aquesta reunió a Madrid hi va l'Ajuntament de Girona amb el secretari d'estat, i és conseqüència de la reunió que havíem hagut de tenir el dissabte de la setmana anterior que per raons d'agenda el secretari no va poder tenir amb mi a Girona.
És això, no confongui la ciutadania dient que: «No, Madrid ja ha respost i, per tant, no té sentit aquell punt 2.» No, no, els ho continuem reclamant, perquè no han respost al requeriment d'aquest Ajuntament d'una reunió tècnica a tres o quatre bandes a Girona per parlar de la seguretat. El que anem a fer allà és a recollir, hi insisteixo, espero que amb bones notícies, i si no ja em sentiran, d'allò que els varem plantejar fa un mes.
Segona qüestió, amb relació a la seguretat del túnel, que vostè diu que Adif ha acreditat. Jo li llegiré el correu i que siguin els ciutadans que ens mirin si després de l'informe que han fet els Serveis Tècnics d'aquest Ajuntament, exhaustiu, si després de les opinions que han emès col·legis professionals de Catalunya, que són rigorosíssims i són alguna autoritat en aquest sentit, si el que m'ha respost el director general d'Explotació i Construcció d'Adif Alta Velocitat es pot comparar a una resposta tranquil·litzadora per als ciutadans. Que és l'única comunicació que tinc, potser en tinc alguna altra que no m'ha arribat. Aquesta és l'única.
Diu: «En relación con la puesta en servicio del tramo Girona-Figueres» –perdó– «Gerona-Figueras de la línea de alta velocidad Madrid - Barcelona - frontera francesa, hay que señalar que se cumplen todas las condiciones necesarias para garantizar la seguridad del tráfico ferroviario en el citado tramo. Todo lo anterior permite certificar que la puesta en servicio del tramo se ha producido con todas las garantías de seguridad exigibles en ese tipo de circulaciones.
Gerona, 4 de octubre de 2014
«Antonio Gutiérrez Blanco»
Escolti, això és una resposta tranquil·litzadora després de cinc dies de tenir aigua fins al coll al túnel d'Adif, on la gent es pregunta si els serveis de senyalització, els serveis de seguretat, els serveis de comunicació no han quedat seriosament tocats? Vostè creu que això es pot oposar al que els tècnics d'aquest Ajuntament, els del Col·legi d'Enginyers de Camins diuen sobre el que va passar? Per tant, vostè no pot fer pretendre que Adif ha respost, perquè no ho ha fet; no pot fer pretendre que Adif va convocar la reunió, que no l'ha convocada, confonent una cosa amb l'altra.
Per tant, li demano que, en aquest cas, jo em pensava que avui vostè seria un pèl més prudent. Aquest twitter, aquest correu l'hi acabo de llegir literalment, no en tinc un altre. Jo no en tinc cap més, de correu, a mi no me n'ha arribat cap més que aquest. D'acord? I, per tant, si el té, ja me'l pot reenviar, em farà un favor perquè el deu haver rebut algun altre que es diu com jo, però jo no l'he rebut, ja li ho puc ben garantir.

Jo em pensava que seria més prudent, perquè després que el Govern de l'Estat arribi al ridícul de culpar el sistema de sanejament de Girona davant de tot Espanya com a responsable d'aquesta inundació, una mica de prudència no estaria de més. Ara, que no m'estranya, perquè ara fa dos dies diuen que no han omplert la plaça de Catalunya de Barcelona perquè el Tomàs Molina deia que havia de ploure. Sempre hi ha la culpa d'algú altre amb vostès.
I, senyora Bosch, que vostè aprofiti aquesta moció per intentar introduir un element que no és objecte d'aquest debat i que podria portar-nos a allò que crec que molt encertadament el senyor Navarro ha definit com a embrancar-nos, embardissar-nos aquí, em sembla poc lleial a l'esperit del que hem parlat a la Junta de Portaveus, sincerament.
Només li recordaré una cosa, que és la que justificava les crítiques que reiterem: aquest projecte té un pecat original, i és que les famoses reposicions i els famosos convenis –i en parlarem– i el pagament de les expropiacions no hi havia ni un sol paper signat. I és en el moment en què es donen permisos per començar les obres i que es pacta políticament una solució determinada que allà s'ha de lligar curt. Tot allò que no hagis lligat aleshores, i d'això ens queixàvem, ho pagarem després, com ara ens queixem i ho veiem.
Però aquest no és el debat d'avui, tindrem ocasió de parlar-ne, i espero més mirant al futur que no al passat, perquè aquesta va ser l'actitud que tots varem dir quan varem aprovar la moció de fer el Ple extraordinari amb relació al barri de Sant Narcís. Que jo crec que no el podem situar més enllà dels propers tres mesos, per tant, entre la segona quinzena de gener i finals de gener l'hem de celebrar. Perquè estic convençut que tornarem de Madrid amb bones notícies i estic convençut que Adif haurà celebrat la reunió que els dic, i tothom haurà fet els deures que li tocava. Senyora Veray, breument, si us plau.

Intervé la senyora Concepció Veray, qui exposa, seré molt breu, però per no confondre més la ciutadania, que vostè ja ho ha intentat prou ara intentant dir que el que jo deia no era veritat.
Miri, jo li ho he explicat, de reunions entre Generalitat i Foment pel tema de la seguretat del túnel i el tema de protecció ja se n'ha tingut una –jo no sé si el conseller no l'ha informat. Però, bé, si el conseller considera que ha de fer la reunió directament amb el Ministeri sense que vostè estigui a la taula, doncs, li demana al conseller d'Interior per què no el convida a la reunió que va tenir divendres amb el Ministeri de Foment per parlar d'aquest tema. Però no li doni la culpa a Adif.
Vostè va dijous a Madrid a parlar de tot. I em diuen, jo no ho he sentit, però em diuen molts ciutadans, que a més ens deuen estar seguint, perquè m'ho expliquen, que el regidor que avui ha dit a una emissora que anava a Madrid dijous, ha dit que anava a Madrid dijous a demanar explicacions sobres les inundacions, que és el contrari del que vostè acaba de dir. Per tant, s'aclareixin vostès abans de ficar-m'hi a mi pel mig.
Escoltin, jo m'he alegrat molt quan m'han dit que dijous tenia aquesta reunió, jo me n'he alegrat molt, perquè penso que aquesta reunió s'ha de tenir. El que segueixo sense entendre és per què no ens ha dit a la Junta de Portaveus que la tenia, perquè crec que tots ens haguéssim alegrat de saber per vostè que tenia aquesta reunió.
Miri, correu electrònic enviat pel senyor Carles Ribas que reconeix que Adif va fer el que va dir que feia, que era el que li havíem exigit en aquella Junta de Portaveus que varem tenir extraordinària perquè s'havia inundat la ciutat: «Hola a tots» –ens l'envia als portaveus – «Hola a tots, informar-vos que Adif ha dut a terme els treballs i ja ha aixecat el mur de contenció a la línia de la riera Pabordia, lloc per on va entrar l'aigua.
»Senyor Carles Ribas»
Ens ho diu a tots, el varem rebre tots, que Adif ha fet el primer que li varem demanar que fes. Si us plau, reforci, perquè si torna a ploure, que deien aquell cap de setmana, que també ho deia TV3 que tornaria a ploure molt, tots teníem por que ens podia passar alguna cosa. Per tant, Adif va reaccionar i ho va fer.

Punt número 2 –i ja acabo, senyor alcalde–, però aquest punt el vull aclarir: miri, l'informe de l'Ajuntament a què vostè fa referència, i el tenim, parla de les causes de la inundació, que jo puc compartir o no puc compartir, però és un informe, jo el respecto i el tinc. Però parla de les causes de la inundació.
La nota informativa, que no informe, malgrat vostès van vendre als mitjans de comunicació que era un informe, una nota informativa, no signada per cap enginyer, per tant, no signada, amb un segell del col·legi professional, però no signada per cap enginyer, que deia també que li donava la raó a vostè amb relació a les causes de la inundació. Però ni un informe ni l'altre informe parlen de la senyalització i de tot això que vostè ha intentat fer creure als ciutadans que Adif havia posat en servei una altra vegada l'AVE amb el risc de posar en perill vides humanes. I això no és veritat. Perquè Adif va fer la nota explicant tot el que s'havia canviat de senyalització, de cable, de bombes d'extracció d'aigua, o sigui, tot allò que va ser necessari canviar de manera urgent aquells dies o aquell cap de setmana o aquelles quaranta-vuit hores després de treure els més de 40.000 metres cúbics d'aigua que hi havia en aquella zona per tal de poder tornar a posar en servei la línia d'alta velocitat i fer-ho amb seguretat.
Per tant, són coses diferents. I jo li ho he dit, jo no vindré aquí a fer un debat de per què es va inundar, el secretari d'estat va ser molt clar, va dir: «Escolta, s'ha d'analitzar per què s'ha inundat», i ell va venir a dir: «Escolti, la primera cosa que ens van demanar ja l'hem feta», i a partir d'aquí ha explicat què farien o què faria Adif perquè això no tornés a passar. En cap moment li va dir que la culpa era de vostè. Vostè sí que ha dit des del primer moment que és d'Adif; el secretari d'estat no li ha dit mai que és culpa de l'Ajuntament.
Però jo li ho he dit, jo no faré el debat sobre qui té més culpa que el del costat, a la inundació, perquè això jo penso que s'ha d'arribar que hem de saber què va passar, però és que sobretot i el més important és donar tranquil·litat als ciutadans, que poden agafar el tren d'alta velocitat sense perill perquè la seguretat està garantida des del primer moment que es torna a posar en servei.
I segona, anem a treballar tots junts i mirant cap endavant per resoldre tot el que tenim pendent amb relació al projecte ferroviari a la ciutat de Girona i tot el que tenim pendent amb relació al fet que mai més, per més que plogui, es torni o es pugui tornar a inundar el túnel de l'AVE a la ciutat de Girona.
Això és el que jo li he intentat explicar. Vostè ho barreja tot per intentar confondre els ciutadans. Jo més clara no puc ser. Li he donat dates concretes, hores concretes, llocs concrets i declaracions concretes. Si vostè no controla el que diuen els seus, jo en això no m'hi puc posar ni li ho puc solucionar.

Intervé el senyor alcalde, per fer un aclariment a la senyora Veray, òbviament, si nosaltres anem a Madrid com a conseqüència d'una reunió a la qual es va comprometre el Ministeri, que ens va demanar el termini d'un mes, i per tant, és obvi que s'havia de produir aquesta reunió, i ha passat el que ha passat, és obvi que no deixarem de preguntar-li per l'incident. Home, escolti, és que això és normal, és que és normal això, només faltaria. Anirem allà i parlarem d'una altra cosa havent passat el que ha passat? No. És clar que aprofitarem per parlar de l'incident, perquè és el que la gent vol saber, però això no és, hi insisteixo, la reunió que hem demanat que hem de tenir.
I jo l'única comunicació que tinc formal d'Adif, malgrat que en la conversa amb el secretari d'estat jo li vaig demanar l'informe tècnic, no polític, que em diu: «poden estar tranquils els ciutadans que això funcionarà». Molt bé, però abans de la inundació també ho deien i es va produir. Per tant, és normal que ens interroguem tots plegats si un túnel pot estar els dies que hagi estat ple d'aigua i no hagi passat res. Jo li demanava que, més enllà d'aquesta nota, em donés un informe dels tècnics d'Adif en què hi hagués un detall de tot allò que s'ha fet. Que em sembla que no és molt demanar.

Jo aquest informe no el tinc. Vostè ha dit que havien canviat cables i no sé què més. Vostè és una privilegiada pel que veig, perquè jo aquest informe no el tinc. Jo aquest informe a Adif l'he demanat per escrit i personalment parlant per telèfon amb el secretari d'estat. I li asseguro, a diferència del que deu dir algun director de diari, amb molt bon to i amb molt bona cordialitat, perquè em sembla que les coses no estan renyides, dir les coses, defensar la fermesa i alhora intentar negociar, el que li he demanat és una cosa ben senzilla: «Em pot donar a mi l'informe dels seus tècnics conforme han fet tots els treballs que calia que es fessin, perquè els dubtes que tenim raonables la gent que no hi entenem d'enginyeria –i jo sóc el primer de no entendre-hi– se'ns han generat?» Només això, no demanàvem res més. I aquesta informació la continuem esperant.
I tant de bo el dia que anem a Madrid ens la puguin donar. Però a la reunió és important que hi vingui la gent del Departament d'Interior, perquè jo sí que conec una mica més bé que vostè tot el recorregut que ha fet aquest famós pla d'autoprotecció. I cregui'm, si tinguéssim ganes de ser alarmistes, ho podríem ser molt, i som molt responsables. I per tant, ho deixo aquí.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, s'aprova per vint-i-tres vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, la CUP, ICV-EUiA, i els regidors no adscrits, senyor Carlos Palomares Safarrés, senyor Carles Bonaventura Cabanes i senyora Glòria Plana Yanes i dos vots en contra del grup municipal del PPC.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA I GESTIÓ MUNICIPAL

5. Sol·licitar l'ampliació del termini de reintegrament PIE exercicis 2008 i 2009.

Al Reial Decret 12/2014, de 12 de setembre, pel que es concedeixen suplements de crèdit i crèdits extraordinaris al pressupost dels Ministeris d'Assumptes Exteriors i Cooperació, d'Educació, Cultura i Esports, de Foment i d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, s'estableix a la disposició addicional única la possibilitat de sol·licitar una ampliació del termini de reintegrament dels càrrecs a les Entitats Locals per la liquidació definitiva de la participació en els ingressos de l'Estat (PIE) corresponent als exercicis 2008 i 2009.
Aquest concepte suposa per l'Ajuntament de Girona els imports següents :
- Liquidació PIE 2008 : 1.896.841,71
- Liquidació PIE 2009 : 6.041.748,13
Els primers reintegraments a la liquidació 2008 es començaren a aplicar al pressupost 2011 i amb un fraccionament a 5 anys, termini que fou ampliat segons acord de Ple de data 23 de juliol de 2012 a l'empara de l'establert a la disposició addicional desena de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2012, fins a 10 anualitats i aplicable als imports pendents a reintegrar a 1 de gener de 2012.
A 31 de desembre de 2013 els imports pendents de retorn eren els següents :
- Liquidació PIE 2008 : 1.173.550,41
- Liquidació PIE 2009 : 4.873.826,79
El descompte aplicat mensualment a la transferència rebuda en concepte d'entrega a compte de la PIE 2014 suposa 62.993,51 euros, que anualment implica un menor ingrés de 755.922,15. Aquestes devolucions suposen que a 31 de desembre de 2014 l'import a retornar en concepte de liquidació definitiva PIE 2008 i 2009 serà de 5.291.455,05 euros, i que ampliar el termini de retorn a les 204 mensualitats permeses segons RD 12/2014 permetrà reduir el reintegrament anual a 311.262,06 euros.
Les condicions per tal que sigui concedida aquesta ampliació estableix el RD 12/2014 les següents :
- Aprovació de la sol·licitud pel part del Ple Municipal abans del 30 de novembre de

2014
- Presentació de la liquidació dels pressupostos 2013 de la totalitat dels ens integrants de la corporació local
- Previsió de compliment a 31 de desembre de 2014 de l'objectiu d'estabilitat pressupostària i límit del deute, així com que el termini mig de pagament als proveïdors s'ajusti a la normativa de morositat.
Atès al disposat al RD 12/2014, de 12 de setembre, pel que es concedeixen suplements de crèdit i crèdits extraordinaris en el pressupost dels Ministeris d'Assumptes Exteriors i Cooperació, d'Educació, Cultura i Esports, de Forment i d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, i els antecedents exposats,
Sol·licitar al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques l'ampliació de termini de reintegrament de les quanties a retornar en concepte de liquidació definitiva de la participació en els ingressos de l'Estat corresponent a les anualitats 2008 i 2009 i fins a 204 mensualitats, segons disposició addicional única del RD 12/2014, de 12 de setembre.

Presenta la proposta la senyora Maria Àngels Planas, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, el que portem aquí és que el 12 de desembre va haver-hi un Reial Decret el qual establia la possibilitat de sol·licitar ampliació per al reintegrament dels càrrecs per a la liquidació definitiva de la participació en els ingressos de l'Estat dels anys 2008 i 2009. L'any 2008 la liquidació era d'1.896.000 euros i a l'any 2009, 6.041.000 euros.
La liquidació del 2008 es comença a aplicar en el pressupost del 2011 i era un fraccionament en cinc anys. L'any 2012 s'amplien aquests terminis i llavors hi ha una disposició addicional que ens ho deixa fer en deu anualitats.
Actualment, el descompte que s'aplica mensualment és de 62.993 euros, que són 755.000 euros a l'any, per retornar l'any 2008, i l'any 2009, que ara actualment queden 5.291.000 euros.
Ara ens permeten amb aquest Reial Decret del 12 de desembre poder-ho tornar amb 204 mensualitats; per tant, passarem de pagar 755.000 euros a 311.000 euros. I per tant, per poder-nos-hi acollir diuen que hem de complir una sèrie de condicions: entre elles hi ha l'estabilitat pressupostària i el límit del deute. Aquest Ajuntament les compleix i, per tant, per això sol·licitem aquesta ampliació.

Ningú demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

En aquest moment de la sessió s'absenta el regidor senyor Carles Ribas.

6. Aprovar la transferència de crèdit entre partides del pressupost 2014.

Analitzat el crèdit disponible al pressupost de despeses de l'exercici 2014 i constatades necessitats en partides pressupostàries del mateix pressupost amb diferent vinculació jurídica i atenent als informes de les diferents àrees gestores i pagament pendent d'aplicar derivat de l'execució de sentència 9/2014, de 15 de juliol de 2014, així com informe del departament de mobilitat que sol·licita modificar les consignacions pressupostàries proposades a l'acord del Ple de 14 de juliol en referència a les despeses del servei de retirada, immobilització, custòdia i desballestament de vehicles de la via pública,
Vist el disposat a l'article 179 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, art. 40 del Reial Decret 500/1990, i l'establert a la base 12a del pressupost d'enguany,
- Aprovar la transferència de crèdit de la partida 2014.400.01100.31000 - interessos crèdit a llarg termini per import 203.519,76 € a les partides següents:
. 2014.410.92000.22604 - honoraris i litigis : 107.286,92 €
. 2014.201.16200.22712 - tractament de residus : 96.232,84 €

- Modificar el crèdit generat per ingrés aprovat per acord de Ple de 14 de juliol de 2014 en el sentit que 292.225,00 d'ingrés de la partida 2014.210.32600 - servei de grua es destinaran a:
. 2014.210.13310.13000 - personal laboral grua : 220.000,00
. 2014.210.13300.22712 - servei grua : 72.225,00
- Aprovar les transferències de crèdit entre partides de l'àrea de sostenibilitat i participació ciutadana en el sentit següent:
Transferències negatives:
. 2014.204.92400.22612 - ajuntament més a prop : 9.638,00
. 2014.204.92400.22613 - finestreta única : 17.700,00
. 2014.204.92400.22199 - altres subministraments of. informació : 3.250,00
Transferències positives:
. 2014.202.17100.22710 - contractes espais naturals : 10.000,00
. 2014.201.16400.21000 - manteniment de cementiris : 5.588,00
. 2014.202.17100.21001 - manteniment jardins brigades municipals: 15.000,00
- Exposar al públic el present expedient en els termes assenyalats a l'art 169 del RDL 2/2004, l'art 20 del RDL 500/1990, de 20 d'abril, i l'art 86.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Presenta la proposta la senyora Mª Àngels Planas, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, el que portem aquí és aprovar una transferència de crèdit amb càrrec al compte d'interessos de crèdit a llarg termini per pagar els honoraris i litigis d'una expropiació de la pujada de la Barrufa, que pugen 107.000 euros, i per a tractament de residus, de 96.232 euros.
També portem la modificació de crèdit per part del servei de grua per passar del capítol I al capítol II; passaríem a personal laboral 220.000 euros i al servei de grues 72.225 euros.
I el tercer punt és aprovar unes transferències de crèdit de l'Àrea de Sostenibilitat i de Participació. Hi han unes transferències negatives de l'Ajuntament més a prop en 9.638 euros; finestreta única, 17.700; altres subministraments, 3.250. I unes transferències positives a contractes d'espais naturals, de 10.000 euros; manteniment de cementiris, 5.588 euros, i manteniment de jardins de brigades, 15.000 euros.
Moltes gràcies.

Obert debat, intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, nosaltres volíem intervenir per dir que hi votarem en contra per diverses raons. En el cas del primer punt, el tema de la partida que s'atorga a tractament de residus, pensem que aquesta quantitat és inassumible, que aquesta quantitat que voreja els cent mil euros no la podem acceptar, perquè això vol dir que estem fent molt i molt malament la política de residus en aquesta ciutat. I simplement acceptar això com si fos una qüestió tècnica, pensem que no seria adequat.
En aquest sentit, nosaltres tornem a reivindicar una vegada més –sé que aquesta és una qüestió molt tècnica–, però tornem a reivindicar que es faci a la ciutat una audiència pública per parlar del model de residus que implementem.
En la resta de punts tampoc estem d'acord, perquè a l'última part, on hi ha una transferència negativa que es treu de l'Ajuntament més a prop i de la finestreta única i es destina a contractes d'espais naturals i manteniment de cementiris i manteniment de jardins, que ja ens han dit que això s'ha de produir perquè a l'haver-hi més pluges s'han incrementat les herbes a la ciutat –és com ens ho han dit a nosaltres–, i per tant, s'ha incrementat la despesa. Però no estem d'acord que es treguin diners de l'Ajuntament més a prop, perquè pensem que els serveis d'atenció al ciutadà que presta l'OIAC de forma descentralitzada a la ciutat el que necessita precisament és més recursos i no creiem que se n'hagin de treure, perquè, d'aquesta manera, s'afebleix el servei.

Fa ús de la paraula la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, per coherència al nostre vot als pressupostos, que va ser abstenció, en aquest punt ens abstindrem.

Intervé la senyora Amèlia Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, en el mateix sentit, com que el nostre vot va ser l'abstenció, farem el mateix per coherència.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, s'aprova per onze vots a favor del grup municipal de CiU i els regidors no adscrits, senyor Carlos Palomares Safarrés i senyora Glòria Plana Yanes, quatre vots en contra dels grups municipals de la CUP i ICV-EUiA i nou abstencions dels grups municipals del PSC, PPC i el regidor no adscrit, senyor Carles Bonaventura Cabanes.

En aquest moment de la sessió s'incorpora novament el regidor senyor Carles Ribas.

7. Aprovar el protocol de contractació responsable.

La contractació pública té una gran transcendència en la nostra economia, tant qualitativament com quantitativament, i la posició privilegiada que ostenta l'Administració Pública en aquestes relacions bilaterals de la contractació la converteixen en un escenari idoni per a l'aplicació de les polítiques socials.
Les clàusules socials en la contractació pública consisteixen en què els poders públics incorporin als procediments contractuals objectius de política social, de tal manera que no solament contemplin el benefici sinó que contribueixin al progrés social.
Els principis que regeixen la contractació pública són, segons l'article 1 del Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes del sector públic, el principi de llibertat d'accés a les licitacions, publicitat i transparència en els procediments i no discriminació i igualtat de tracte entre les candidates, persones físiques o jurídiques, principis als quals s'han d'ajustar les consideracions de tipus social i mediambiental.
Les polítiques inclusives i de cohesió social promouen la inclusió de clàusules socials i pretenen transformar la contractació pública en una eina per generar un impacte social que acabi beneficiant els col·lectius més vulnerables i les persones en risc d'exclusió social.
Per Decret de l'Alcaldia de 10 d'octubre de 2013, i d'acord amb l'acordat a en el Ple de l'Ajuntament en sessió del 9 de setembre de es va aprovar la creació de la comissió per a la Contractació Responsable de l'Ajuntament de Girona, tenint com a funció bàsica l'estudi i proposta de les clàusules socials susceptibles de ser incorporades en els plecs de condicions de contractació de l'Ajuntament de Girona, així com la reserva de certs contractes a centres especials de treball, empreses d'inserció i entitats sense afany de lucre que tinguin per finalitat la integració laboral o social de persones en risc d'exclusió social.
Aquesta comissió està formada per persones representants dels grups municipals, del tercer sector, de les patronals, dels sindicats, així com personal tècnic d'aquest Ajuntament.
La comissió tècnica per a la Contractació Responsable s'ha reunit en diverses ocasions i ha recollit les propostes dels diferents membres, culminant amb la redacció d'un Protocol que ha de regir la contractació pública a l'Ajuntament de Girona.
Atesa la voluntat municipal d'atendre's a consideracions de tipus social com a principi inspirador de l'activitat contractual municipal, però sense oblidar la resta de principis reguladors de la contractació pública.
D'acord amb el previst al RDL 3/2011, mitjançant el qual s'aprova el Text Refós de

la Llei de Contractes del Sector Públic, i concretament els seus principis rectors i les disposicions addicionals quarta i cinquena del mateix.
Primer.- APROVAR el Protocol per la Contractació Responsable de l'Ajuntament de Girona.
Segon.- Disposar-ne la seva publicació al Perfil Contractant de l'Ajuntament de Girona.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, d'acord amb el Reglament orgànic municipal i per donar-hi compliment, i abans de procedir a la substanciació d'aquest acord, tal com preveu el Reglament, atendrem la petició formulada en temps i forma per la senyora Núria Martínez, del clúster Èxit, que demana intervenir en aquest punt.
Quan vulgui, senyora Martínez, pot apropar-se i li dono la benvinguda. Li assenyalaré cinc minuts d'intervenció, sonarà la campanya, i després podrà tornar al seu seient a escoltar el que és la presentació i la deliberació del punt.
Quan vulgui té la paraula.

Fa ús de la paraula la senyora Núria Martínez, en nom de l'associació clúster Èxit i de les nou entitats que en formen part, qui exposa, el sector de la inserció laboral de persones amb especials dificultats i risc d'exclusió social en aquests temps està vivint un dels escenaris més difícils i més complexos. Pensem que moltes en són les causes, però jo breument, per contextualitzar una mica la meva intervenció, en diré unes quantes.
La primera, evidentment, és els efectes de la crisi, que han provocat un retrocés molt important en els drets d'aquestes persones, però molt especialment en el dret al treball; dret que, per altra banda, hem de recordar sempre que és un dret que ha d'assegurar l'Administració pública.
No hi ha ajudat tampoc gens les mesures que s'han pres últimament des de l'àmbit de totes les administracions –totes–, que han estat mesures molt austeres, que han provocat que sobretot en l'àmbit dels concursos públics el criteri que acaba sent el predominant sigui l'economicista.
Per altra banda, també ens hem trobat amb una feblesa normativa, que fa que moltes empreses privades adoptin la forma de centres especials de treball i puguin beneficiar-se de les subvencions o les ajudes que habitualment tenen aquestes entitats, contractant persones que segurament no necessitarien treballar en un espai tan protegit, sinó que ho podrien fer en el mercat laboral ordinari. I que, per tant, aposten o fan unes grans baixes –des del nostre punt de vista, evidentment, temeràries– que fan que nosaltres no puguem de cap de les maneres intentar mantenir.
També pensem que el nostre sector no ha sabut o no ha pogut explicar què és el que estem fent realment. I per això aquesta és una oportunitat que agraïm a tot el Ple de poder-nos expressar públicament en alguna cosa que per nosaltres és molt important.
Nosaltres pensem i demanaríem que tots els membres del Ple votin a favor d'aquest document. Pensem que és un primer pas, no és suficient, però sí que és un primer pas. No obstant, no podem obviar de cap de les maneres que mentre estàvem reunits a les comissions anàvem perdent alguns dels concursos que anaven sortint. I això per nosaltres, ha estat important. Són exemples clars, per exemple, el concurs de neteja pública, la neteja de lavabos públics. I també n'ha estat un altre exemple el fet que hi havia una oportunitat de fer la jardineria de Fontajau, que podria haver sortit amb places socials o bé amb reserva de centre especial de treball. No ha estat possible.
Però sí que és veritat que a la comissió n'hem anat parlant i hem anat consensuant un document que ens permet començar a treballar conjuntament. I per això, nosaltres demanaríem l'acord, si és possible, la unanimitat, amb relació a aquest document.
Hi ha, però, molta feina a fer. Nosaltres com a associació sempre estarem disposats a ajudar, com avui, a començar un pas, a fer observacions de millora i, si cal, a criticar. I sí que m'agradaria començar exposant una sèrie de temes o consideracions que pensem que s'han de tenir en compte.

La primera: pensem que és molt important que al més aviat possible s'estableixi una comissió de seguiment i uns indicadors que permetin avaluar l'aplicació en l'efectivitat d'aquest document. Aquesta seria la primera.
Pensem també que cal que ens assegurem que tot el personal de l'Ajuntament que treballa en l'àmbit de la contractació –no directament les persones de contractació, sinó les àrees, els tècnics, etcètera– siguin coneixedors d'aquest document. I sàpiguen aplicar-la i entenguin el perquè d'aquest document. Perquè sí que hem detectat en algunes reunions de la comissió que a vegades manca una mica de sensibilitat amb relació al que estem parlant.
També hem de dir que recentment hem vist en alguns concursos públics clàusules que demanaven, per exemple, com a millores números d'hores gratuïtes. Des del nostre punt de vista no s'hauria de treballar mai gratuïtament, però, evidentment, menys si són col·lectius amb especials dificultats o amb risc d'exclusió social. I per tant, pensem que a través d'aquest document i en l'àmbit de la comissió, això no tornarà a ocórrer.
També pensem que cal posar un topall a les baixes que habitualment es presenten, així com millorar el control de les mateixes. No ens sembla possible que un contracte que es feia a 120.000 euros, per exemple, surti a 80.000 i s'acabi adjudicant per 50.000. Aquí hi ha alguna cosa que ens fa ballar el cap, que no acabem d'entendre.
També pensem que cal millorar el punt 10. Aquest és un punt que per nosaltres és molt important perquè marcava la reserva centre especial de treball. Hem arribat a un acord, que és un 4 per cent del capítol II i també amb un valor d'1.700.000. D'acord, pensem que podria haver estat més, pensem que no s'ha tingut en compte, per exemple, el tema de la zona blava. Però estem d'acord a acceptar-ho perquè fem confiança a la comissió i a tots els membres que hi han participat.
També pensem que caldrà treballar, evidentment, quines són les condicions d'execució, quin és el control que es fa i el seguiment d'aquests tipus de contracte.
Per últim, per acabar, i repetir només un cop més, com hem fet a la comissió, la contractació pública és una eina per generar ocupació, i cal que ho faci per a tothom, tenint en compte també aquests col·lectius.
En tot cas, apostar per aquests col·lectius, nosaltres pensem que és d'una generositat intel·ligent, que no sempre es té en compte, sobretot quan hi ha diferents estudis que estan demostrant que cada euro públic que s'aplica a aquests col·lectius a nivell del treball provoca un retorn de dos o tres euros per quantitat. Pensem que en la situació en què estem actualment no podem obviar aquestes quantitats, que s'han de tenir en compte.
Per últim, senyor alcalde, al començar –jo he arribat una mica tard– vostè parlava amb relació a temes, si no ho he entès malament, d'ocupació, que cal tenir esperança; nosaltres hi estem d'acord, l'esperança és molt important, però sobretot, sobretot en l'àmbit i en la situació en què ens trobem ara el que ens cal són fets, i els fets només es poden veure a través de la voluntat política.
Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

Intervé el senyor alcalde, qui agraeix a la senyora Núria Martínez la seva intervenció i li expressa, justament, vostè reclamava fets, doncs, justament ara crec que procedirem a fer un fet que ens honora a tots plegats. De la feina, deixi'm d'entrada dir-li, com que ho exposarà la regidora, agrair el treball de tota la gent que hi ha participat, perquè ha estat un treball molt intens, jo crec que exemplar en molts punts de vista. Crec que, efectivament, encara ens queden moltes passes per fer, però és innegable que avui fem un pas important en allò del concret que vostè reclamava. I crec que guiarà altres passos que vindran aquí. Per tant, des d'aquest punt de vista estic convençut que les seves paraules seran escoltades adequadament per tots els portaveus.
Ara sí que té la paraula la regidora senyora Mª Àngels Planas per explicar aquesta proposta.

Presenta la proposta la senyora Mª Àngels Planas, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, en el Ple del 9 de setembre del 2013, varem acordar crear una comissió de contractació responsable. El nostre Govern creu fermament en aquest projecte i per això varem decidir impulsar-lo i liderar-lo.
En primer lloc, tal com ha dit l'alcalde, jo agraeixo a totes les entitats, els sectors, a tots els que hem format aquesta comissió, perquè segur que entre tots farem que aquest protocol sigui un exemple i un punt de partida per avançar en aquest sentit.
El dia 10 d'octubre del 2013 es va crear la comissió. En un primer moment, en aquesta comissió només hi formaven part el tercer sector, l'oposició de govern i els tècnics municipals. El 17 d'octubre varem fer la primera reunió i varem acordar quines serien les línies que volíem seguir. El 17 de desembre ens varem tornar a reunir i varem decidir que el que faríem seria seguir el model que s'acabava d'aprovar per decret a l'Ajuntament de Barcelona –acabava d'aprovar-se a principis de desembre– referent a la contractació pública responsable, de criteris socials i ambientals. Però la nostra comissió va decidir finalment només centrar-se en les clàusules de caràcter social.
També varem considerar que seria important convidar tècnics a participar perquè ens poguessin explicar la seva experiència, tècnics que havien participat en la contractació responsable de Barcelona.
L'11 de febrer va venir el senyor Josep Maria Miró, director de Projectes d'Innovació Social de l'Ajuntament de Barcelona, i fruit de les seves aportacions, que varen ser molt interessants, la comissió va decidir ampliar aquesta representació d'entitats i de col·lectius i va decidir convidar els sindicats majoritaris, en aquest cas, UGT i Comissions, i també la patronal FOEG i PIMEC i la Cambra de Comerç.
El 24 d'abril varem tenir la primera reunió ja tots junts i varem decidir que el que volíem fer era crear un protocol i que fixaria quines serien les clàusules socials que s'haurien de tenir en compte en les licitacions d'aquest Ajuntament.
I també crèiem que era molt interessant convidar el senyor Santiago Lesmes, que va venir el 4 de juny, que era un consultor especialitzat en contractació pública que també havia assessorat l'Ajuntament de Barcelona. Les seves aportacions la veritat és que varen ser de molt d'interès, de molta utilitat i algunes d'elles les hem aplicat o moltes d'elles les hem aplicat en el protocol.
Ens hem reunit en deu ocasions, la durada de les reunions era de dues o dues hores i mitja, i fruit de totes aquestes reunions el que portem avui a aprovació és aquest protocol, el qual està format per vint articles i que ha estat aprovat per acord unànime d'aquesta comissió.
En aquesta comissió el que hem estat fent ha estat debatre cada punt del protocol, dels vint articles que porta. Tots els membres han pogut expressar la seva opinió, fer les seves aportacions de manera lliure; cada sector ha defensat la seva postura, com és molt natural. Però també vull destacar i remarcar, deixar clar que cada part ha cedit per tal de poder arribar a un consens i obtenir aquest resultat d'aquest protocol que portem avui, d'aquest document per a la contractació socialment responsable. I que és una eina que ens servirà de base a totes les futures contractacions que celebrarà aquest Ajuntament a partir d'avui, que espero que l'aprovem en el Ple.
Aquest protocol té dos grans apartats molt importants: el primer apartat és l'establiment d'una reserva. Mai hi havia hagut establerta una reserva legal. Hi ha l'establiment d'una reserva, que, com molt bé ha dit la Núria, és un mínim d'un 4 per cent, que és 1.740.000 euros. És 1.740.000 euros i és un 4 per cent respecte al capítol II, que són de 41.200.000 euros. Però també jo voldria dir que nosaltres tot el capítol II no és susceptible de poder-se reservar, perquè en aquest capítol II hi ha el combustible, l'energia elèctrica, hi ha el gas; si nosaltres descomptem totes aquestes despeses del capítol II ens quedem amb 18 milions d'euros. I per tant, el percentatge de tot el que és susceptible de poder ser reservat passaria d'un 4 a un 9,64 per cent.
També l'article 9 d'aquest protocol ens defineix a qui se reserva aquest tipus de contractes.

També cal destacar, he dit dos grans apartats, un era l'establiment d'una reserva i l'altre gran apartat són les clàusules socials que s'incorporaran en el plec de condicions de les licitacions que es portaran en aquest Ajuntament. D'aquestes clàusules socials cal destacar dues parts molt importants també: primer, l'obligació que tindrà l'adjudicatari en contractes d'obres de més de 250.000 euros del pressupost de licitació i en el contracte de servei de l'import superior a 5.000 euros, hauran de destinar l'execució d'aquest contracte a persones amb dificultats particulars d'inserció en el mercat laboral, un 5 per cent.
També és molt important destacar que aquesta obligació es farà efectiva mitjançant la contractació d'aquestes persones i les seleccionarem prèviament a través del Servei Municipal d'Ocupació. Per tant, en aquest protocol introduïm el Servei Municipal d'Ocupació, que és on s'aniran a buscar aquestes persones, on hauran de dirigir-se les empreses a buscar aquestes persones.
I els perfils dels beneficiaris també els hem establert en l'article 6, com, per exemple, ser aturats de llarga durada, majors de quaranta-cinc anys, entre d'altres.
També altra cosa a destacar que recull aquest protocol en els seus articles 12 i 13 són criteris de solvència tècnica específics en aquells contractes de caràcter social i assistencial i per a aquells que tinguin per objecte principal la integració social. Crec que és important destacar-ho. I també destacar que a aquells contractes que tinguin per objecte el foment de l'ocupació de persones amb dificultats particulars d'inserció en el mercat laboral es recull amb criteri de valoració en la licitació la destinació de persones que es trobin en aquesta situació sobre mínims exigits. És a dir, es podran establir punts de millora, es podran establir clàusules on cedim punts de millora a qui realment passi d'aquest 5 per cent.
A partir de l'aprovació d'aquest protocol, l'Ajuntament l'aplicarà a les seves licitacions. I, bé, el que caldrà veure és la seva aplicació a la pràctica, si s'obtenen els resultats esperats, els que creiem que hem d'obtenir, i si cal fer algun ajustament per a això. En aquest article 19 es preveu que la comissió es pugui reunir com a mínim un cop a l'any –que la Núria en feia esment. Aquesta comissió, en el seu apartat 19, diu que com a mínim es pot reunir un cop a l'any, però si algun dels seus membres ho demana amb caire d'urgència per alguna qüestió, també es podrà reunir. Per tant, el protocol ja preveu el seguiment d'aquesta Comissió de Contractació Responsable.
Jo voldria remarcar també que durant aquesta legislatura hem fet algunes contractacions que no estaven reservades i que han passat a formar part de la reserva, com és, per exemple, el repartiment d'àpats a domicili de la gent gran, la neteja de lavabos de sostenibilitat, l'extracció de grafits del Barri Vell, entre altres, que això té un cost pràcticament d'uns 340.000 euros. Per tant, també hem introduït nous contractes.
I, ja per acabar, el que jo vull dir també personalment, és que ha estat una experiència positiva, que hem après, jo crec que tots els que formàvem la taula hem après moltes coses respecte a la contractació. I destacar un fet molt important, és que l'Ajuntament i l'empresari podem contribuir de manera conjunta a la integració laboral i social de les persones amb risc d'exclusió social.
I també pensem nosaltres que podem anar a més, però que ho hem de fer de manera ordenada i esperar a veure els resultats per poder anar a més.
I, bé, només expressar –que ja ho he dit al principi–, l'agraïment a tots els membres de la comissió, perquè tothom ha fet les aportacions que ha pogut i, amb bona voluntat, els coneixements que teníem. I sobretot també voldria en especial agrair a les tècniques, que sempre ens han acompanyat, les tècniques de la casa de contractació, les quals han estat preparant tot aquest protocol i han estat fent aquesta feina.
Moltes gràcies.

Obert debat, intervé la senyora Glòria Plana, regidora no adscrita, qui exposa, en primer lloc, donar les gràcies a la Núria per la seva exposició en nom de tots els representants i membres de la Comissió de Contractació Responsable.

I després, també l'enhorabona a tots els que heu participat en aquesta comissió per arribar a tenir aquest protocol.
Vagi per endavant que el meu vot serà favorable a la proposta. A Girona, l'Ajuntament de Girona va ser pioner –no podem oblidar-ho– a introduir la clàusula social ja fa uns quants anys. En aquell cas, va ser jo crec un pas molt important i agosarat portat de la mà de la regidora Pia Bosch. Per tant, aquell va ser un primer pas. I aquest és un pas també important en el sentit que aquest protocol és un instrument que garanteix encara més la inclusió social dels col·lectius vulnerables en els processos de contractació dels serveis externs.
És important la regulació que fa aquest protocol de la constitució de la Comissió de Contractació Responsable, de treball per al protocol, en què com no, no podria ser d'una altra manera, hi formen part les entitats.
Considerant que jo no he format part d'aquesta Comissió per a la Contractació Responsable, potser alguna de les consideracions que pugui fer ja han estat tractades en comissió i, per tant, en tot cas, perdoneu-me si ja les heu tractat i ja les heu parlat.
Penso que caldria que en aquest protocol hi constés una temporalitat de la validesa d'aquest protocol, és a dir, la data i el sistema de revisió de millora per tal que es pugui anar fent aquest protocol i que sigui més flexible i s'adapti a la realitat. Per exemple, l'article 6, que defineix els perfils dels col·lectius vulnerables, potser cada any aquesta comissió –o cada no sé quant, s'hauria de marcar el termini– hauria de proposar-los d'acord amb les necessitats. Amb necessitats, en aquests moments, de crisi i de necessitat social, potser cal més aquesta flexibilitat.
En tot cas, aquesta comissió de seguiment que ara ha dit la regidora que consta en el protocol, potser s'hauria d'especificar una mica més i concretar una mica més.
En definitiva, jo valoro positivament la proposta d'aquest protocol i em poso a disposició de la comissió per tal de poder participar i formar-ne part. I demano, doncs, que no es quedi només aquí, sinó que sigui un instrument dinàmic, participatiu i transparent dels diferents actors socials que hi puguin participar, tots aquells que formen part del teixit social i econòmic de la ciutat de Girona.

Intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, en primer lloc, felicitar la gent que ha treballat en aquesta comissió i agrair a la Núria la seva exposició. Evidentment, tots sabem que l'actual sistema econòmic, les polítiques d'austeritat, les retallades generen unes situacions d'injustícia social que afecten determinats col·lectius, que l'Administració pública té l'obligació de corregir en la mesura de les seves possibilitats i també, evidentment, en matèria laboral.
En aquest sentit, aquest protocol de contractació responsable entenem que és un pas potser insuficient, però que va en la bona direcció. És un pas que va a favor de les polítiques inclusives i de cohesió social, a favor de la transparència en els procediments de contractació, de la no-discriminació, etcètera. Per tant, nosaltres considerem un fet bàsicament, és a dir, que tots plegats en l'àmbit de la contractació pública ens plantegem tenir com a prioritat el progrés social per damunt de la simple obtenció d'un benefici, per nosaltres és una bona notícia.
Per tant, el meu vot serà favorable.

Intervé el senyor Carles Palomares, qui expressa, vagi per endavant el meu agraïment també a la Núria i vagi per endavant també el meu vot favorable.
Jo el que voldria demanar és que a més a més de reiterar i de ratificar tot això dels que m'han precedit, voldria demanar –que no sé si és possible o no– que poguéssim establir d'alguna manera un percentatge de concursos que anessin destinats per força a empreses ja del tercer sector. O sigui –m'ho invento–, si hi ha deu feines a fer i deu feines a repartir, si això ens ho permetés, directament per tant per cent, com a mínim, fossin empreses d'aquest tercer sector o, com a mínim, una quantitat mínima de treballadors per força hagués de ser així.

Intervé la senyora Núria Terés, qui exposa, en primer lloc, també agrair l'exposició que ha fet la Núria en representació del clúster Èxit i en representació jo crec del sector dintre del col·lectiu de persones vulnerables, per a les quals tots plegats ens hem esforçat a fer aquest protocol. Representen, totes aquestes persones de tots aquests col·lectius dels quals Núria ha fet la seva intervenció, representen els més vulnerables dintre dels més vulnerables, els quals sovint no tenen veu, no els escoltem, i que si no formessin part d'entitats com les que s'han representat aquí no els contractaria ningú, absolutament ningú.
Per tant, quan parlem de la reserva de contractes en aquest Ajuntament per part d'aquests col·lectius és imprescindible perquè aquestes persones, com deia, no trobarien feina enlloc. I per tant, agraïm molt a tots els col·lectius d'aquest clúster, la feina que estan fent per dignificar aquestes persones. I penso que si per a algú havíem de fer aquestes clàusules socials, específicament havia de ser per als col·lectius que representen. Però és veritat que, a més a més, hi ha molts altres col·lectius i persones amb situació de vulnerabilitat als quals els és molt complicat trobar feina, i que estàvem obligats també a tenir una mirada molt més ampla. Però per això aquesta doble, diguéssim, mirada: per una banda, la reserva de contractes específics per a aquests col·lectius i, per una altra banda, aquestes clàusules socials de la contractació adreçades, aleshores, a tota la resta de col·lectius.
També volia destacar que això no ha aparegut com un bolet en aquest Ajuntament. És veritat, hi ha una trajectòria històrica de l'evidència que és necessari que hi hagin clàusules socials en la contractació, tenir en compte alguns aspectes que serveixin per incloure, perquè el que és el mercat, el lliure mercat ajuda al revés, a excloure persones. I des d'una institució com és una institució pública que és l'Ajuntament hem de posar les condicions perquè l'exclusió no sigui el que predomini, sinó la inclusió. I perquè ens ho creiem, jo crec que en aquest Ajuntament després de molts anys es feien coses, però és evident que hem fet un pas de gegant, un pas molt important. És veritat, que deia la regidora, que no hem inclòs les clàusules mediambientals. Penso que és un tema interessant a debatre, pensar-hi, i jo el que proposaria és que ens posem més feina, però sí que reprenem en algun moment el tema de les clàusules també mediambientals. És important i és molt important fer-ho ara.
És important que l'Ajuntament hagi liderat això. En aquests moments en què l'empresa privada fa el que pot, en què moltes institucions públiques també fan el que poden, que l'Ajuntament de Girona surti a davant i amb una nova bandera, que és la de les clàusules socials, pugui dir que aquesta ciutat sí que té en compte la seva ciutadania en perill d'exclusió, penso que això m'agrada i penso que hem d'estar contents com a ciutadans de Girona.
A mi, discrepo de la regidora en això, el que més m'agrada d'aquest protocol és el preàmbul; és el preàmbul perquè penso que defineix la filosofia que marca quines són les intencions d'aquest protocol. I és –ho he intentat dir en els altres apartats– la de posar al davant de tot, en el centre de tot les persones que per circumstàncies diverses, pel fet de néixer amb unes determinades característiques, pel fet de tenir determinades situacions personals i socials –que podríem haver estat moltes vegades alguns de nosaltres, que hem tingut altres sorts, per tant, ciutadania, companys, persones amb la mateixa dignitat que cadascú de nosaltres–, s'han trobat amb unes circumstàncies de la vida que els han portat a viure diferent i a tenir menys oportunitats. I que puguem destacar en aquest preàmbul que l'Ajuntament es compromet a posar-les al capdavant i intentar col·laborar que hi hagi més oportunitats laborals, penso que és una cosa absolutament positiva. Perquè l'equitat i la solidaritat executades a través d'aquestes clàusules socials tenen per missió la justícia social. I això no vol dir que estiguem fent caritat, sinó que estem fent justícia.
També estic molt contenta, i penso que ens n'hem de felicitar, per la comissió multidisciplinària que hem tingut, que és molt més que posar-nos a compartir què pensem, què opinem, sinó jo crec que ha estat un bon exemple que a Girona això és possible, que no és el resultat que individualment cadascú volia, segur; és un resultat

diferent. Però hem encetat una dinàmica de treball que penso que s'ha de poder estendre en altres àmbits. La participació en les grans decisions de la ciutat, hem de poder ser capaços d'extrapolar aquesta experiència a altres decisions importants de la ciutat. Perquè el que hem fet és negociar, i aquesta paraula que fa tanta por és possible. I la negociació vol dir que un cedeix per un costat, l'altre cedeix per un altre.
I que hem sortit d'allà convençuts i convençudes que n'hem après i que això és realment possible.
També voldria insistir en aquest aspecte de la clàusula de revisió anual: jo vaig ser de les que demanava de fer una comissió de seguiment molt més freqüent i que almenys durant aquest primer any en què estem experimentant una cosa nova ho poguéssim anar seguint. Perquè penso que això requereix un canvi de mentalitat, un canvi de mentalitat que va des de les mateixes tècniques que han d'aplicar als diferents àmbits de l'Ajuntament, els empresaris que es presentaran. I per tant, un canvi de mentalitat, és clar, amb una sola revisió anual ens sembla insuficient.
I jo voldria tornar a demanar si en aquest punt, i com ha dit abans la Glòria Plana, almenys dues vegades aquest primer any podria fer-se un seguiment una mica més acurat, precisament, en benefici d'aquestes clàusules tan ben treballades i aconseguides.
També m'agradaria demanar una campanya de difusió doble: per una banda, interna, és a dir, de cares a dins de l'Ajuntament, com també s'ha dit, que tots els serveis, que tots els treballadors municipals vagin entenent, veient les bondats d'aquest protocol, però també de cara a la ciutadania. La ciutadania, i no només els empresaris, sinó les mateixes persones que es puguin acollir a això, però també la ciutadania en general s'ha de sentir orgullosa que existeixi això i que s'hi pot acollir en algun determinat moment.
I per no estendre'm gaire més, ja s'ha dit també, ressaltar la reserva de contractes en centres especials de treball, un mínim d'un 4 per cent, amb una quantitat. Però també m'agradaria dir que en la mesura del possible hem d'anar més enllà. Està bé com a inici, però a mi m'agradaria que la ciutat anés més enllà en la reserva de contractes.
Després, també que l'empresa adjudicatària hagi de destinar com a mínim un 5 per cent dels treballadors sobre el total de la plantilla a persones amb dificultats particulars d'inserció en el món laboral, això és gairebé revolucionari; per tant, estic molt contenta que aquestes clàusules incloguin això. Això vol dir que moltes empreses hauran d'esforçar-se en un altre punt, que és anar al Servei Municipal d'Ocupació, que ha de centralitzar absolutament la borsa de persones amb aquestes dificultats, perquè aquestes empreses que es presentin a licitació tinguin aquest 5 per cent de treballadors.
I acabo, el que diré és que volem resultats, no podem donar només expectatives, i per tant, aquest seguiment és important per anar veient que realment tenim resultats en la contractació de persones en situació de vulnerabilitat.
I globalment, dir que ens hem de felicitar –ja ho vaig dir en l'última reunió–, ens hem de felicitar profundament. I esperem que Girona apliqui veritables polítiques que facin que a partir d'ara la ciutat sigui més inclusiva, més justa, més solidària també des de la contractació.

Intervé la senyora Anna Pujolàs, regidora del grup municipal de la CUP, qui exposa, nosaltres volem començar la intervenció també afegint-nos a les felicitacions a les entitats del tercer sector i a la resta d'actors que han participat activament per fer possible aquest protocol, així com també als tècnics municipals. Pensem que s'ha fet una bona feina des d'aquesta comissió i ho celebrem.
La redacció d'un protocol que promogués i que garantís la contractació ètica i responsable per part de l'Ajuntament ha estat una demanda que la CUP hem expressat en més d'una ocasió en aquest mandat.
Massa sovint fins ara, hem vist com serveis públics han estat adjudicats una vegada i una altra a grans empreses de fora amb nul arrelament i sense cap compromís social.

I per això, pensem que era imprescindible fixar uns mínims, establir un protocol perquè qualsevol procés de contractació pública que faci l'Ajuntament, independentment dels colors polítics que en aquell moment estiguin governant la ciutat o d'interessos puntuals garanteixi unes clàusules socials i que es compti amb les entitats del tercer sector i amb certs col·lectius específics.
L'Ajuntament de Girona de Girona pensem que és un actor econòmic molt potent i que és important que la gestió dels recursos, la contractació, la prestació de serveis que es fa des d'aquest Ajuntament sempre es faci d'acord amb un compromís ètic i social. Els ajuntaments, pensem, no poden convertir-se en una menjadora per a grans empreses, a través de l'externalització i la privatització, sinó que han d'ajudar a reforçar una xarxa d'economia ètica i social arrelada, respectuosa amb el territori i amb la seva gent, amb els drets laborals i amb aquells col·lectius més vulnerables i amb més dificultats.
Per això, també nosaltres pensem que en un futur, estaria molt bé que, a més a més, s'afegissin els criteris ambientals i de sostenibilitat en els processos de contractació pública. En aquest sentit, ja l'Agència de Residus de Catalunya ha dissenyat un protocol, que és públic i obert i que ens podria anar bé.
Pensem, com ja s'ha dit en diverses ocasions, que aquest protocol que aprovem avui és només un primer pas, però cal anar més enllà i aplicar-lo fins a les últimes conseqüències, i ser molt valents a l'hora de garantir la contractació ètica i responsable a l'Ajuntament. Moltes vegades els marcs legals que ens vénen imposats ens encotillen i ens dificulten fer concursos i processos de contractació com voldríem. Nosaltres pensem que es tracta de posar-hi voluntat política i astúcia per trobar les fórmules que ens permetin retornar els ajuntaments a la gent i fer-ne institucions realment comunitàries i al servei de la majoria.

Fa ús de la paraula la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, en primer lloc, també agrair l'exposició que ha fet la Núria Martínez.
I jo seré molt breu; seré molt breu perquè jo subscric totes les paraules i el que ha dit la Núria. I per tant, crec que avui era important el protagonisme i la veu dels representants de les entitats del tercer sector i, en aquest cas, del clúster Èxit, que tenim a la nostra ciutat, és el més important: primer, perquè elles ho han treballat molt; segon, perquè és una reivindicació d'aquestes entitats des de fa molt de temps, i tercer, perquè malauradament, possiblement, si això ho haguéssim tingut abans, haguéssim evitat alguna decepció i algun problema que hem tingut aquests últims mesos amb relació a alguna empresa o alguna entitat del tercer sector, que va perdre algun concurs públic i això els ha perjudicat greument.
Jo crec que avui és un pas més, el que fem, en la millora de la contractació de les persones més vulnerables i de tot el col·lectiu que aquestes entitats representen; que és una bona notícia, que ens hem d'alegrar de fer-ho i, a més, de fer-ho de manera consensuada i unànime totes les formacions polítiques d'aquest Ajuntament.
I sí que és veritat –i amb això vull acabar– que aquesta comissió de seguiment que figura en el protocol ha de tenir més protagonisme que mai i ha de ser més activa que mai, perquè és la que ens ha de guiar i és la que ha de dir si tot aquest protocol que hem decidit és el que funciona correctament, si cal millorar-lo, si no. I ens dirà sobretot el més important –que era la part final de la intervenció de la Núria–, si realment s'està aplicant.
La Núria acabava la seva intervenció demanant a l'alcalde que no només s'ha de fer el protocol, sinó que l'important és aplicar-lo i tirar-lo endavant. Nosaltres això ho compartim al cent per cent i, per tant, també des del meu grup municipal estarem amatents i vetllarem, doncs, perquè així sigui, perquè aquest protocol s'apliqui i, a més, es faci de la manera més correcta i de la millor manera en benefici de les entitats del tercer sector.

Intervé la senyora Amèlia Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui manifesta, Núria, moltíssimes gràcies per haver vingut avui a aquest plenari a explicar i defensar la important tasca que feu totes les empreses del tercer sector.
Dit això, vull recordar que la primera qüestió amb relació a aquesta proposta es va iniciar quan un important servei municipal com és el del manteniment i la vigilància de l'aparcament de les zones blaves de la ciutat, que gestionava des de feia molts anys una empresa gironina, Mifas, va passar per motius del plec de condicions a ser gestionada per una operador cent per cent privat. Per tant, va quedar clar en aquell moment que, com varem dir, la clau està en com es fixen les regles del joc de la contractació. I d'aquí ha vingut l'impuls d'aquest protocol.
Jo ja sé que pot semblar obvi i segurament ja s'ha dit, però a mi m'agrada recordar que la contractació pública és un instrument molt potent de la política econòmica, però que també és un gran instrument de política social, i per tant, aquest protocol, si ens el creiem i si l'apliquem, servirà per protegir aquells sectors de la societat gironina que són especialment vulnerables en l'àmbit laboral, com és el cas de les persones que tenen discapacitats o aquelles que tenen dificultats particulars d'inserció.
Com ja s'ha dit, el protocol té diverses línies que abracen molts àmbits; jo no entraré en molts detalls, perquè tant la regidora com els que m'han precedit ho han comentat, però sí que voldria comentar tres aspectes del protocol que a mi també em semblen importants. El primer és la garantia que el protocol s'aplicarà amb caràcter general i que només es podrà obviar en casos excepcionals i amb el corresponent informe justificatiu dels motius pels quals no s'ha fet.
El segon –també ja ho ha dit crec que la regidora Terés– és que la contractació de persones amb dificultats d'inserció es farà amb la col·laboració del Servei Municipal d'Ocupació, que tan bon resultat ha donat aquests anys en l'aplicació de la clàusula social. I també, òbviament, amb la col·laboració dels Serveis Socials. I aquesta col·laboració ens permetrà donar sortida a les necessitats específiques i particulars de la nostra ciutat.
El tercer aspecte que volia comentar –i també ja se n'ha parlat– fa referència a l'article 10 del protocol, que diu que es destinarà anualment a la contractació, a través de la reserva social, un mínim del 4 per cent del capítol II del pressupost, garantint 1.500.000 anuals.
Estic d'acord que és un bon punt de partida, però per nosaltres no n'hi ha prou. Pensem que si en la base d'aquest càlcul constés l'import corresponent al concurs de les zones blaves, que sempre havia gestionat Mifas, o també aquells imports d'aquells contractes que mentre s'estava negociant aquest protocol s'han perdut pel camí, segurament l'import garantit podria ser més elevat.
I aquesta qüestió no és menor, perquè afecta de ple les entitats del tercer sector, que són les que juguen un paper més actiu en la contractació de persones amb discapacitat de tot tipus, i que, precisament, fa pocs dies acaben de rebre la notícia que la conselleria de Benestar Social prorrogarà fins a final d'any l'impagament del 25 per cent de les factures dels seus concerts, decisió que farà trontollar la viabilitat de molts centres.
I vull insistir que en el mercat de l'economia social –ja s'ha dit també–, és a dir, les entitats del tercer sector són un sector decisiu per al manteniment d'un important nombre de llocs de treball.
Dins del marge que fixa la llei, aquest Ajuntament, tot i que no estava fixat expressament, vull dir que no estava escrit, havia estat pioner en el passat en la reserva social i en la contractació responsable.
Un dels extrems que comentava la regidora Plana és sobre la clàusula social en els contractes d'obres, que en aquest protocol, a proposta del nostre grup, també s'ha millorat una miqueta.
Ara es fa un pas més en l'aprovació d'aquest protocol, al qual nosaltres donarem suport. És un text que s'ha consensuat entre tots els que hi hem participat: representants del tercer sector, sindicats, patronal i grups municipals. Hem treballat

plegats per aconseguir aquest resultat, que possiblement podria ser millor, però que és un bon punt de partida per desenvolupar polítiques inclusives en la contractació pública.
Volem agrair també la feina que han fet els Serveis Tècnics municipals per recollir i harmonitzar totes les aportacions que s'han fet durant les diferents reunions de la comissió. Ara bé, el que s'ha de fer és tenir cura que tota aquesta feina no se'n vagi en orris, perquè quan s'introdueixen canvis importants en els processos administratius apareixen resistències internes, tècniques i també polítiques que de vegades ensorren els projectes. Per això, caldrà –i també s'ha dit– executar un pla de formació, de sensibilització, de control i d'avaluació de resultats.
En aquest sentit, pel que fa l'avaluació dels resultats, m'adhereixo a les peticions que s'han fet en el sentit que la comissió de seguiment pugui ser més operativa i es pugui reunir amb més periodicitat que no pas la fixada d'un any a partir de l'aprovació del protocol.
I per damunt de tot el que avui hem dit i el que s'aprovarà, el que sí que caldrà serà la voluntat i la decisió política per desenvolupar-ho. Jo ja els anuncio que estarem amatents a l'evolució de la contractació. I si aquest protocol no té el seu correlat en les dades reals de contractació, per part del nostre grup exercirem, com sempre, el nostre paper d'oposició i n'informarem el Ple.
Per tant, benvingut sigui aquest protocol; el nostre grup hi donarà suport, però, com he dit abans, estarem molt amatents als fets.

Intervé la senyora Mª Àngels Planas, qui exposa, avui no hem vingut a parlar d'un contracte en concret, sinó que nosaltres el que aquí hem vingut a portar és un protocol per a la contractació responsable, que fins ara no hi era i, per tant, es feia de manera discrecional. Per tant, crec que el que nosaltres hem de destacar és l'aportació que es farà en el futur, en el qual quedaran regulats tots els contractes de reserva i també quedaran regulades les condicions que es posaran a les licitacions.
Dir que el protocol si l'hem fet, precisament l'hem fet per complir-lo, si no, no l'haguéssim fet. I que crec que quan es demana, em sembla que és a l'article 19, que establim que la comissió es pot reunir un cop a l'any i que, a més a més, si algú ho demana es pot anar reunint, en aquest Ple només hi participem els polítics i el protocol, els vint articles que porta el protocol els hem fet tota una comissió; crec que no toca en el Ple fer canvis a un protocol que realment qui el va aprovar de manera unànime és una comissió, i aquí només hi ha la part política i no les altres parts que també hi han intervingut, i també crec que hi han de dir la seva.
Nosaltres estarem també perquè es compleixi. A les àrees se'ls explicarà com ho han de complir, què han de fer. I per això, tenim el servei de contractació perquè vetlli perquè hi hagi el compliment d'aquest protocol.
I només donar les gràcies a tots els grups pel seu vot afirmatiu.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, moltes gràcies, només unes paraules finals: davant de la responsabilitat que tenim avui en l'aprovació d'aquest punt –els agraeixo el seu suport– hi caben dues actituds: una actitud, la de dir: «Escolteu, toca fer això sí o sí, potser ens quedem curts, però ens hi hem posat i ens hi hem de posar i ens hi hem de comprometre clarament.» I una altra actitud que és treure'n un rendiment partidista, utilitzar aquesta argumentació, aquest tema per contribuir a allò que els ciutadans no accepten de cap manera, que és fer un pim-pam-pum per intentar retreure a l'equip de govern a veure si en una cosa que és motiu d'alegria compartida per molta gent i per una part important de la societat, a veure si aquí el Govern pot perdre una ploma. I, francament, em sembla que és una actitud lamentable, lamentable sobretot per part d'aquells que durant trenta-dos anys van tenir la responsabilitat de fer alguna cosa, per petita que fos, algun gest, per petit que fos, per blindar l'eventualitat que algun dia potser no governarien i que potser les coses

canviarien i que caldria assegurar allò que de paraula eren molt valents de dir, però que al paper mai van ser capaços d'aprovar.
Avui és un dia històric; jo agraeixo la feina de tantíssima gent de l'Ajuntament, polítics, tècnics, i sobretot de fora, de gent que ha destinat part del seu temps a ajudar-nos a dotar-nos d'una eina que sigui útil. I que seran els primers –no cal que algú de l'oposició es posi deures abans d'hora–, ells seran els primers de dir-nos si no ho fem bé, com han fet sempre, perquè és la seva feina també. I quan les coses no es fan bé, ho diuen, i quan les coses es fan bé, també ho diuen. No es dediquen només a anar llescant a veure si un govern, o a fer partidisme barat, i crec que inadequat, en el punt que avui havia de sortir aprovat amb unanimitat i amb –crec– orgull de ciutat de fer una cosa que, cert, ens ho ha dit i ho recollim, es queda lluny d'algunes passes que alguns esperaven o esperàvem, però que representa un pas important. I que per respecte a la gent que hi ha treballat tant de temps, que hi ha dedicat moltes hores, alguns biaixos partidistes crec sincerament que eren molt sobrers en aquest debat.
Passaríem, per tant, a la votació d'aquest punt.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat.

8. Adjudicar la contractació dels serveis postals.

Atesa la necessitat de contractar el servei de correspondència i missatgeria de l'Ajuntament de Girona, el Ple de la Corporació en sessió ordinària del dia 10 de març de 2014, aprovà l'expedient de contractació administrativa i es convocà la corresponent licitació.
El procediment a seguir per a l'adjudicació, és l'obert, atenent a una pluralitat de criteris de valoració de les ofertes, en virtut dels articles 138.2, 150, 157 i següents del Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes del sector públic (en endavant TRLCSP) i la tramitació de l'expedient ordinària, de conformitat amb els articles 109 i següents del mateix text refós. En virtut de la Disposició Addicional 8ª del TRLCSP i dels articles 5, 6 i 16 de la Llei 31/2007, es troba subjecte a regulació harmonitzada.
En data 29 d'abril de 2014 va finalitzar el termini de presentació de proposicions. Pel que fa la presentació d'ofertes:
LOT 1: "SOCIEDAD ESTATAL DE CORREOS Y TELÉGRAFOS, SA" i "UNIPOST, SA".
LOT 2: "GIROASSIST, SLU". LOT 3: "UNIPOST, SA".
Vist l'informe de valoració de les 3 ofertes presentades emès pel cap de secció de Serveis Administratius i Registre, la Mesa de Contractació, en reunió celebrada el dia 26 de maig de 2014, acordà donar audiència a l'empresa "UNIPOST, SA" (LOT 1) per tal que justifiqués l'oferta presentada, atès que ha estat qualificada com a desproporcionada.
En data 16 de juny de 2014 el cap de secció de Serveis Administratius i Registre, emet informe considerant no justificada la baixa de l'oferta presentada per UNIPOST, i la Mesa de contractació, en reunió celebrada el dia 20 de juny de 2014 acorda no donar per justificada l'oferta presentada i proposa a l'òrgan de contractació l'exclusió d'"UNIPOST, SA" i l'adjudicació dels serveis postals per haver presentat les ofertes econòmicament més avantatjoses a les següent empreses:
LOT 1: "SOCIEDAD ESTATAL DE CORREOS Y TELÉGRAFOS, SA". LOT 2: "GIROASSIST, SLU".
LOT 3: "UNIPOST, SA".
Per decrets de l'Alcaldia-Presidència, de dates 1 de juliol de 2014, s'acorda requerir a les empreses abans esmentades, la documentació prevista a l'article 151.2 i a la clàusula XVIII.2 del Plec de clàusules Administratives particulars (en endavant PCAP).
En data 16 de juliol de 2014 ens comuniquen que el Tribunal de Contractes del

Sector Públic ha iniciat l'expedient: N-2014_105_AJGIRONA_serveis postals_UNIPOST, SA, per a la resolució de la reclamació interposada per l'empresa "UNIPOST, SA", contra l'acord de la Mesa de Contractació, de data 20 de juny de 2014.
En data 19 de setembre de 2014 (RE 2014045596) ens trameten la Resolució acordada pel Tribunal Català de Contractes del Sector Públic, en la qual els desestima el recurs presentant per "UNIPOST, SA", contra l'acord de 20 de juny de 2014 d'adjudicació del contracte dels serveis postals de l'Ajuntament de Girona i d'exclusió respecte al LOT 1 d'aquesta empresa licitadora per considerar no degudament justificada la seva oferta.
Atès que l'òrgan de contractació és el Ple de la corporació, que es reuneix en sessió ordinària el segon dilluns de cada mes.
De conformitat amb l'article 151 del TRLCSP i la disposició addicional segona del mateix TRLCSP, la Tinenta d'Alcalde presidenta de la Comissió Informativa d'Hisenda i Gestió Municipal sotmet a la consideració del Ple de la Corporació l'adopció dels següents acords:
"Primer.- ADJUDICAR la contractació dels serveis postals de l'Ajuntament de Girona a les empreses "SOCIEDAD ESTATAL CORREOS Y TELÉGRAFOS, SA" amb CIF A83052407, pel que fa al LOT 1, "GIROASSIST, SLU" amb CIF B17442880, pel que fa al LOT 2 i "UNIPOST, SA" amb CIF A62690953, pel que fa al LOT 3, d'acord amb les prescripcions que es contenen en el plec de clàusules administratives particulars, en el plec de prescripcions tècniques i amb les condicions contingudes en les ofertes presentades per les entitats adjudicatàries.
Pel que fa al LOT 1, s'adjudica a l'empresa "SOCIEDAD ESTATAL CORREOS Y TELÉGRAFOS, SA", amb CIF A8305240, de conformitat amb els preus unitaris i les condicions establertes en la seva oferta.
L'import màxim anual de la despesa ascendeix a tres-cents vuitanta-dos mil set-cents setanta-nou euros (382.779,00 €) IVA inclòs.
Pel que fa al LOT 2, s'adjudica a l'empresa "GIROASSIST, SLU" amb CIF B17442880.
L'import anual de la despesa ascendeix a cent onze mil tres-cents vint euros (111.320,00€) IVA inclòs. Aquest import es desglossa en noranta-dos mil euros (92.000,00€), de pressupost net i dinou mil tres-cents vints euros (19.320,00€) d'IVA calculat a un tipus del 21%, amb el següent detall.
Correus i notificacions un import anual de 97.809,00 €, IVA inclòs.
Altres subministraments equipaments culturals un import anual de 13.511,00€, IVA inclòs.
A més de l'adjudicatària ha presentat oferta "UNIPOST, SA".
I pel que fa LOT 3, s'adjudica a l'empresa "UNIPOST, SA" amb CIF A62690953, de conformitat amb els preus unitaris i les condicions establertes en la seva oferta.
L'import màxim anual de la despesa ascendeix a cinquanta-cinc mil cinc-cents cinquanta-tres euros amb quaranta cèntims (55.553,40 €) IVA inclòs. Aquest import es desglossa en quaranta-cinc mil nou-cents onze euros amb noranta cèntims (45.911,90€) de pressupost net i nou mil sis-cents quaranta un euros amb cinquanta cèntims (9.641,50€) d'IVA calculat a un tipus del 21%, amb el següent detall:
- Correus i Notificacions, 32.365,41 € anuals. (Secretaria, Estadística, Serveis Jurídics, Personal, Registre, Gestió Econòmica, Patrimoni).
- Altres subministraments serveis socials, 7.821,92 € anuals.
- Despeses Urbanisme, 3.805,39 € anuals. (Urbanisme, Cartografia Digital)
- Altres subministraments equipaments culturals, 266,66 € anuals.
- Despeses relacions institucionals, 3.599,86 € anuals.
- Altres subministraments promoció i ocupació, 5.927,55 € anuals.
- Material oficina sostenibilitat 888,85 € anuals.
- Material oficina mobilitat, 511,10 € anuals.
- Activitats joventut 100,00 € anuals.

- Material oficina policia municipal, 211,11 € anuals.
- Despeses esports 55,55 € anuals.

Segon.- APROVAR la despesa corresponent al període 1 de novembre i fins el 31 de desembre de 2014, dels següents imports:

Pel que fa al LOT 1, s'adjudica a l'empresa "SOCIEDAD ESTATAL CORREOS Y TELÉGRAFOS, SA", amb CIF A8305240, de conformitat amb els preus unitaris i les condicions establertes en la seva oferta.

L'import corresponent al període 1 de novembre i fins a 31 de desembre de 2014, és de seixanta-tres mil set-cents noranta-sis euros amb cinquanta cèntims (63.796,50 €) IVA inclòs.

Amb càrrec a la partida 2014 420 92000 22201 del pressupost municipal. La resta de 318.982,50 € amb càrrec al pressupost de l'any 2015.

Atès el caràcter plurianual de la despesa, la seva autorització o realització se subordina al crèdit que per a cada exercici autoritzin els respectius pressupostos.

Pel que fa al LOT 2, s'adjudica a l'empresa "GIROASSIST, SLU" amb CIF B17442880.

L'import corresponent al període 1 de novembre i fins a 31 de desembre de 2014, és de divuit mil cinc-cents cinquanta-tres euros amb trenta-tres cèntims (18.553,33€) IVA inclòs. Aquest import es desglossa en quinze mil tres-cents trenta-tres euros amb trenta-tres cèntims (15.333,33€), de pressupost net i tres mil dos-cents vint euros (3.220,00€) d'IVA calculat a un tipus del 21%, amb el següent detall.

2014 420 92000 22201 Correus i notificacions un import de 16.301,50 €, IVA inclòs.

2014 120 33000 22199 Altres subministraments equipaments culturals un import de 2.251,83€, IVA inclòs.

La resta de 92.766,67 € amb càrrec al pressupost de l'any 2015.

Atès el caràcter plurianual de la despesa, la seva autorització o realització se subordina al crèdit que per a cada exercici autoritzin els respectius pressupostos.

I pel que fa LOT 3, s'adjudica a l'empresa "UNIPOST, SA" amb CIF A62690953, de conformitat amb els preus unitaris i les condicions establertes en la seva oferta.

L'import corresponent al període 1 de novembre i fins a 31 de desembre de 2014 és de nou mil dos-cents cinquanta-vuit euros amb noranta cèntims (9.258,90 €) IVA inclòs. Aquest import es desglossa en set mil sis-cents cinquanta-un euros amb noranta-vuit cèntims (7.651,98€) de pressupost net i mil sis-cents sis euros amb noranta-dos cèntims (1.606,92€) d'IVA calculat a un tipus del 21%, amb el següent detall:

- 2014 420 92000 22201 Correus i Notificacions, 5.394,24 €. (Secretaria, Estadística, Serveis Jurídics, Personal, Registre, Gestió Econòmica, Patrimoni).
- 2014 510 23000 22199 Altres subministraments serveis socials, 1.303,65 €.
- 2014 300 15000 22610 Despeses Urbanisme, 634,23 €. (Urbanisme, Cartografia Digital)
- 2014 120 33000 22199 Altres subministraments equipaments culturals, 44,44 €.
- 2014 100 92221 22619 Despeses relacions institucionals, 599,98 €.
- 2014 310 43000 22199 Altres subministraments promoció i ocupació, 987,92 €.
- 2014 200 17000 22009 Material oficina sostenibilitat 148,14 €.
- 2014 210 13300 22009 Material oficina mobilitat, 85,18 €.
- 2014 520 92500 22611 Activitats joventut 16,67 €.
- 2014 211 13200 22009 Material oficina policia municipal, 35,19 €.
- 2014 501 34100 22610 Despeses esports 9,26 €.

La resta de 46.294,50 amb càrrec al pressupost de l'any 2015.

Atès el caràcter plurianual de la despesa, la seva autorització o realització se subordina al crèdit que per a cada exercici autoritzin els respectius pressupostos.

Les característiques i avantatges de les ofertes adjudicatàries, determinants de la seva selecció davant les restants ofertes valorades, queden detallades en l'informe de

valoració dels diferents criteris d'adjudicació degudament puntuats, emès pel cap de secció dels Serveis Administratius i de Registre, essent els següents:
LOT 1 "SOCIEDAD ESTATAL CORREOS Y TELEGRAFOS, SA":
Valoració dels criteris d'adjudicació tècnics que depenen d'un judici de valor: 40 punts.
1. Memòria i Pla de Treball:
a) Memòria descriptiva (fins a 15 punts): 14 punts.
b) Característiques tecnològiques(fins a 15 punts): 11 punts.
2. Millores en els terminis de lliurament establerts en el plec tècnic (fins a 10 punts): 7 punts.
Valoració dels criteris d'adjudicació avaluables mitjançant xifres o percentatges: 60 punts.
TOTAL PUNTUACIÓ LOT 1: 92 PUNTS.
Pel que fa a l'oferta presentada per "UNIPOST, SA", la mateixa es declara exclosa de la present licitació d'acord amb l'Acta de la Mesa de Contractació de 20 de juny de 2014.
LOT 2 "GIROASSIST, SLU":
Valoració dels criteris d'adjudicació tècnics que depenen d'un judici de valor: 50 punts.
1. Memòria i Pla de Treball: 35 punts.
Valoració dels criteris d'adjudicació avaluables mitjançant xifres o percentatges: 50 punts.
TOTAL PUNTUACIÓ LOT 2: 85 PUNTS. LOT 3 "UNIPOST, SA":
Valoració dels criteris d'adjudicació tècnics que depenen d'un judici de valor: 40 punts.
1. Memòria i Pla de Treball:
a) Memòria descriptiva (fins a 15 punts): 10 punts.
b) Característiques tecnològiques i informàtiques (fins a 15 punts): 10 punts.
2. Millores en els terminis de lliurament establerts en el plec tècnic (fins a 10 punts): 5 punts.
Valoració dels criteris d'adjudicació avaluables mitjançant xifres o percentatges: 60 punts.
TOTAL PUNTUACIÓ LOT 3: 85 PUNTS.
La valoració dels diferents criteris d'adjudicació s'adjunten com a documents annexes a la notificació del present acord.
L'adjudicació es practica amb subjecció estricta a les condicions del plec de clàusules administratives particulars i del plec de prescripcions tècniques reguladors de la contractació.
El termini de la durada del contracte serà de 2 anys i es podrà prorrogar per dos anys més, per comú acord de les parts.
Tercer.- NOTIFICAR l'adjudicació a les empreses adjudicatàries.
Quart.- PUBLICAR l'adjudicació del contracte mitjançant anunci al Perfil del Contractant, de conformitat amb l'article 151.4 del TRLCSP.
Cinquè.- La formalització del contracte no es podrà efectuar abans de que transcorrin 15 dies hàbils des de que es remeti la notificació de la present adjudicació als licitadors, de conformitat amb l'article 156.3 del TRLCSP.

Presenta la proposta la senyora Mª Àngels Planas, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, repetir simplement el que ha dit la secretària, que portem a l'aprovació l'adjudicació definitiva d'aquests tres lots. Per no repetir-ho, ja queda dit el que ha llegit la secretària. Moltes gràcies.

Ningú demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE CIUTADANIA

9. Inici del tràmit de modificació del contracte de servei públic de recollida de residus i neteja viària de la ciutat de Girona.

L'Ajuntament en ple en la sessió del dia 10 de maig de 2011 va adjudicar a favor de l'empresa FCCSA la selecció d'un soci privat, tecnològic i financer per a la constitució d'una societat d'economia mixta destinada a la gestió indirecta del servei de recollida de residus i neteja pública viària de Girona, formalitzant el corresponent contracte derivat d'aquest procés de selecció el dia 9 de juny de 2011.
En data 31 d'octubre de 2011 es va constituir la societat mitjançant escriptura pública davant el Notari de Girona, Sr. Víctor Mateu Porcar amb el número 985 d'ordre del seu protocol i es va nomenar i constituir el seu Consell d'Administració.
Així mateix el 9 de desembre de 2011 es va formalitzar el contracte de prestació del servei públic de recollida de residus i neteja pública viària de la ciutat de Girona entre l'Ajuntament de Girona i l'empresa mixta constituïda, amb l'objecte de regular les condicions de prestació d'aquests serveis, dins del marc contractual formalitzat entre l'Ajuntament i l'empresa Fomento de Construcciones y Contratas, SA, el 9 de juny de 2011. Aquest document constitueix el vincle contractual entre l'Administració actuant (Ajuntament de Girona) i l'empresa prestadora del servei (Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA). Formen part integrant d'aquest contracte el Plec de Condicions Administratives Particulars, el Plec de Prescripcions Tècniques Particulars i la proposició guanyadora del procés de licitació per a la selecció d'un soci privat.
El servei es va començar a prestar el gener de 2012 i donat que amb els dos anys de funcionament s'ha constatat la necessitat d'adaptar la contracta a les circumstàncies actuals, es proposa la modificació en els següents apartats:
1. Terreny bombers
2. Equiparació salarial treballadors
3. Contenidors soterrats i formació d'encaixos
4. Limitació de beneficis de la Societat

1. TERRENY BOMBERS
El Plec de Prescripcions Tècniques Particulars per a la gestió indirecta, mitjançant empresa d'economia mixta, dels serveis de la neteja viària, recollida i trasllat dels residus sòlids urbans, i de les deixalleries de la ciutat de Girona, en la seva clàusula 17 fa referència a les instal·lacions del servei.
La Memòria Tècnica en el seu apartat 5.2 avalua les superfícies necessàries pel Parc Central i preveu que per poder encabir tota la maquinària adscrita al nou servei es necessiten uns 2.000 m2 més en les instal·lacions i a més uns 400 m2 més de magatzem de contenidors.
El Plec de Prescripcions Tècniques Particulars que regulen el concurs i la prestació del servei es varen establir durant l'any 2010. En aquella època era manifest que la Generalitat de Catalunya preveia la construcció d'un nou parc de bombers a les comarques gironines en substitució del ubicat a Mas Xirgu sobre un solar cedit per l'Ajuntament de Girona, podent per tant l'Ajuntament de Girona recuperar el solar i edifici ocupat pels bombers.
L'empresa Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA. d'acord amb el previst en el Plec de Prescripcions Tècniques té llogat un solar de 1.442 m2 en front de les seves instal·lacions de Mas Xirgu que una vegada condicionat fa les funcions d'instal·lacions transitòries. D'acord amb el referit Plec l'import d'un any i mig s'ha d'amortitzar en 8 anys. L'import mensual de lloguer és de 1.200€.
Per altra part, per emmagatzemar els nous contenidors previstos per reposició l'empresa ha llogat un solar de 2.050 m2, també en front de les seves instal·lacions a Mas Xirgu. L'import mensual de lloguer és de 1.800€. Aquest import s'ha considerat despesa d'implantació i en aquest concepte s'ha certificat.

Entre ambdós solars fan una superfície de 3.492 m2, quantitat superior als 2.400 m2 que especifiquen a la memòria, pel fet que la implantació de contenidors nous en lloc d'aprofitar part del parc anterior ha generat noves necessitats d'espai.
Per necessitats del servei és necessari consolidar la disposició dels esmentats solars o altre de superfície equivalent. Es preveu una inversió de 100.000€ per a l'acondicionament d'aquest solar inicialment previst per ocupació transitòria que ha passat a definitiva.
Per altra part, en una parcel·la municipal de Mas Xirgu hi ha emmagatzemats contenidors que procedents de l'anterior contracte es consideren necessaris per reposició de contenidors que no s'han pogut passar a càrrega lateral i altres necessaris per cobrir esdeveniments com època de fires i altres.
En quan a la possibilitat de disposar de l'actual edifici i solar que ocupen els bombers, no consta que hi hagi possibilitat a curt termini. En aquest sentit, en l'informe emès pel cap de servei de Patrimoni de l'Ajuntament posa de manifest que el dret de superfície a favor de la Generalitat de Catalunya per la ubicació del Parc de Bombers es va constituir per acord de Ple del 9 de juny de 1982 i per un termini de 40 anys, per tant fins el 9 de juny de 2022.
A efectes econòmics.
L'estudi econòmic del servei preveu efectivament en l'apartat d'inversions la d'adequació de l'espai de bombers per un total de 575.000 € i el lloguer de les instal·lacions transitòries per un total de 21.600 €.
La incidència econòmica d'ambdues inversions en la oferta actual és la següent: Adequació espai bombers amb amortització a 21 anys. Import anual en certificació: 39.675,97€, dels que 27.380,95 € corresponen a amortització i 12.295,02 € a interessos.
Lloguer instal·lacions transitòries amb amortització a 8 anys. Import anual en certificació: 3.131,80€, dels que 2.700€ corresponen a amortització i 431,80€ a interessos.
Actualment aquests imports consten, en dotzenes parts, en les successives certificacions mensuals però pendents de revisió.
La incidència econòmica de les diferents modificacions seria la següent: Adequació solar transitori a 6 anys. Import anual en certificació: 18.648,73€, dels que 16.666,67€ corresponen a amortització i 1.982,06€ a interessos.
Lloguer instal·lacions transitòries a definitives: 1.276€ mensuals
Lloguer instal·lacions emmagatzematge contenidors: 1.800€ mensuals

2. EQUIPARACIÓ SALARIAL
L'empresa Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA, integra el servei i la plantilla de les dues empreses que prestaven anteriorment els serveis públics de neteja viària i recollida de residus a la ciutat.
Els convenis col·lectius de les dues empreses vigents a l'iniciar-se el procés de licitació eren diferents.
L'Alcaldessa de Girona, en data de 21 d'abril de 2011, va signar un document on manifestà el compromís del govern municipal envers l'equiparació salarial, a l'unificar-se en una sola empresa la prestació del servei públic de recollida de residus i neteja viària a la ciutat, el 2012.
Respecte a l'equiparació salarial, en el nou conveni col·lectiu de la nova empresa Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA, en el principi d'acord signat el 9 de maig de 2012 entre els representants de l'empresa Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA, i els seus treballadors, en l'apartat 12è recull: "L'empresa respecte a l'equiparació social i econòmica que consta en l'escrit annex a l'acta de 21 d'abril de 2011 davant la Generalitat de Catalunya, ho accepta en el seu primer conveni col·lectiu substitutiu dels dos anteriors afectats per la subrogació, condicionada a l'aprovació expressa de l'Ajuntament de Girona"
El Ple, en sessió del dia 9 de juliol de 2012 va adoptar l'acord de " Manifestar la

voluntat municipal de que una vegada constituïda la nova empresa, societat d'economia mixta destinada a la gestió indirecta del servei de recollida de residus i neteja pública viària de Girona, Serveis Municipals de Neteja de Girona SA (Girona + Neta) s'estableixi un conveni únic que reculli l'equiparació salarial i social entre els treballadors provinents de les dues empreses anteriors (Musersa i FCCSA) tal i com ja va manifestar l'anterior govern de la ciutat en suport al principi d'acord signat el 9 de maig de 2012 entre els representants de l'empresa Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA i els seus treballadors" a proposta de la comissió informativa de Ciutadania.

En la seva carta, del dia 31 de juliol de 2012 dirigida a l'empresa Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA, l'Alcalde de Girona diu que l'empresa mixta que gestiona el servei públic ha de procedir d'immediat al compliment del conveni col·lectiu, fent efectiva a la major brevetat possible l'equiparació salarial i social dels treballadors i treballadores de l'empresa. Matisant no obstant que en cas que aquesta equiparació salarial dels treballadors incidís en les condicions del contracte adjudicat, aquesta s'haurà de subjectar al que es determina en la legislació de contractes del sector públic respecte a les modificacions de contractes administratius les limitacions pressupostàries que preveu la legislació específica d'hisendes locals.

A efectes de certificacions, l'empresa Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA va certificar sense equiparació salarial des del mes de gener de 2012 fins el mes de juny de 2012. Per aquests mesos va presentar una certificació posterior per l'import corresponent a l'equiparació salarial. Des del mes de juliol de 2012 fins al mes d'agost de 2014 l'empresa ha anat certificant amb l'equiparació salarial, la certificació mensual i el corresponent pagament s'ha realitzat sense equiparació salarial. L'import total que l'Ajuntament ha deixat de pagar a l'empresa Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA. En concepte d'equiparació salarial en el període comprès entre el mes de gener de 2012 i juliol de 2014 és de 606.976,07€. L'empresa ha presentat sistemàticament recurs contra l'aprovació, sense equiparació salarial, de les corresponents certificacions municipals aprovades per la Junta de Govern Local.

3. MILLORA RELATIVA AL SOTERRAMENT DE CONTENIDORS I FORMACIÓ D'ENCAIXOS

Els Plecs de condicions administratives particulars preveien com a criteri de valoració objectiva el soterrament de contenidors i formació d'encaixos de vorera.

L'oferta presentada per FCC (Fomento de Construcciones i Contratas, SA) recull el següent:

En referència als contenidors soterrats:

Proposem el soterrament de 40 (quaranta) àrees completes de cinc contenidors cada una (rebuig, FORM, envasos, paper i vidre), fent un total de 200 (dos-cents) contenidors soterrats. El soterrament de cada un d'aquests contenidors està valorat en 5.000 euros, per un total d'1.000.000 d'euros.

El soterrament de les àrees es farà progressivament durant els 8 primers anys de vigència del contracte a raó de 5 (cinc) àrees cada any.

Tot i que es prioritzarà el soterrament a les zones definides en el Plec de prescripcions tècniques, serà l'Ajuntament qui decideixi on vol que es soterrin aquestes àrees, sempre i quan no hi hagi qüestions de tipus tècnic que ho impossibilitin, ni canalitzacions ni serveis soterrats que ho dificultin. S'aporta també la definició de les característiques tècniques.

En referència als encaixos l'oferta recull el següent:

Proposem la realització de 128 (cent vint-i-vuit) encaixos per a contenidor, equivalent a 32 (trenta-dues) àrees de 4 contenidors. Cada un d'aquests encaixos està valorat en 350 euros, per un total de 44.800 euros.

Per decret d'alcaldia de 9 de setembre de 2013 es va encarregar a l'empresa

FOMENTO DE CONSTRUCCIONES I CONTRATAS, SA l'execució dels projectes de soterrament de contenidors aprovats per la Junta de Govern Local de data 6 de setembre de 2013, fent constar que aquests imports els ha d'assumir l'empresa FOMENTO DE CONSTRUCCIONES I CONTRATAS, SA.:
- plaça de Sant Domènec per import de 64.179,02€ s/iva
- plaça Marquès de Camps per import de 62.045,80€ s/iva
El cost definitiu d'aquestes àrees de contenidors soterrats ha estat de:
- plaça Sant Domènec 41.411,57€ (cost unitari de 6.902 €/contenidor)
- plaça Marquès de Camps 54.257,04€ (cost unitari de 6.782 €/contenidor)

Per decret d'alcaldia de 26 de març es va encarregar a l'empresa FOMENTO DE CONSTRUCCIONES I CONTRATAS, SA, completar la instal·lació de contenidors soterrats a la vorera del carrer Joan Maragall a tocar a la Gran Via per import de 19.316,45€. Equivalent a 3.219 €/contenidor.
En els seu escrit de data 18 d'octubre de 2013 l'empresa FCC manifesta que els projectes estan valorats a un preu superior al previst en la seva oferta incloent-hi l'obra civil que l'oferta no preveia. Manifestant així mateix que el seu compromís de màxima inversió és 1.000.000 d'euros i un cop assolit aquest import qualsevol despesa en soterrament de contenidors haurà de ser assumida per l'ajuntament.
Atesa la necessitat municipal d'anar instal·lant àrees de contenidors soterrats en diversos indrets amb característiques molt diferents, així com la formació d'encaixos amb diferents tipologies, es considera necessari prendre als acords oportuns per adaptar l'oferta concreta de FCC a les necessitats municipals.

4. LIMITACIÓ DE BENEFICIS DE LA SOCIETAT SERVEIS MUNICIPALS DE NETEJA DE GIRONA,SA
El Plec de Clàusules Administratives Particulars que va regir la licitació de selecció d'un soci privat, per a la constitució d'una societat d'economia mixta, per a la gestió indirecta, dels serveis de la neteja viària, recollida i trasllat dels residus sòlids urbans, i de les deixalleries de la ciutat de Girona, inclou en el seu annex I els estatuts de la societat a constituir.
En l'únic document on es fa referència als beneficis de la societat és en els estatuts i concretament en el seu article 41 que diu textualment :
"Dels beneficis obtinguts en cada exercici, es dotarà la reserva legal fins el límit legalment establert. Una vegada cobertes les atencions previstes per l'article 273 de la Llei de societats de capital i dotada la reserva legal, els dividends resultants es distribuirà entre els socis, en aplicació de la seva participació en el capital social."
Per tal de procurar el màxim servei de neteja viària i recollida de residus a la ciutat i atesa la limitació de recursos i l'oferta econòmica presentada per l'empresa FCC, és interès municipal que el màxim de recursos generats per l'empresa mixta, i que en el seu cas podrien distribuir-se en forma de dividends, es destinin a la millora de servei.
Per tot això la Comissió Informativa de Sostenibilitat i Atenció Ciutadana, sotmet a la consideració de l'Ajuntament en Ple l'adopció del següent acord:
Primer. Iniciar els tràmits per la modificació de contracte en els termes següents:
1) Terreny de bombers Atesa la variació en la disposició d'espai per a estacionament de vehicles i emmagatzematge de contenidors en relació al descrit en el Plec de prescripcions tècniques i administratives es considera necessari adequar el contracte a les condicions actuals. En aquest sentit i prèvia revisió de les certificacions emeses des de gener de 2012 fins a la darrera, es considera necessari així mateix a efectes econòmics incloure en els costos del servei el corresponent al lloguer mensual dels 2 solars (1276€ i 1800€) i el condicionament del solar que inicialment es preveia com a transitori amb una inversió de 100.000€.
2) Equiparació salarial Que l'Ajuntament de Girona assumeixi el cost de

l'equiparació salarial dels treballadors i treballadores de l'empresa Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA ,per tal de donar compliment a la voluntat política de l'anterior i actual Govern de l'Ajuntament. L'import pendent fins a juliol de 2014 és de 606.976,07€.
3) Millora relativa al soterrament de contenidors i formació d'encaixos Que prevalgui la quantia econòmica ofertada per FCC SA en la millora, és a dir el 1.000.000 d'euros, donat que cada àrea de contenidors soterrats té un cost diferent per les diferents tipologies de les ubicacions que l'Ajuntament de Girona ha d'anar proposant i que l'objectiu no és arribar als 200 contenidors sinó soterrar les àrees a on realment sigui necessari per l'optimització del servei; i així mateix pels encaixos per un total de 44.800 €.
4) Limitació de beneficis de la societat Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA Millorar la prestació del servei de neteja viària i recollida de residus prevista en el contracte entre l'Ajuntament i la societat Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA, d'acord amb les necessitats municipals fins a una quantia tal que permeti que el benefici anual de la societat sigui com a màxim del 1% de la facturació.
Segon. Atorgar tràmit d'audiència a l'empresa Fomento de Construcciones i Contratas SA, (NIF A-28037224) per un termini de quinze dies als efectes que pugui presentar les al·legacions que consideri oportunes.

La Secretària dóna lectura a la part dispositiva de la proposta i dóna compte dels informes que consta a l'expedient signats per la Secretaria i per la Intervenció respectivament i que s'han elaborat que qüestionen els punts 2n i 3r de la proposta, i retirava les argumentacions ja donades en anterioritat.

Presenta la proposta el senyor Jordi Fàbrega, regidor delegat de Sostenibilitat i Atenció Ciutadana, qui exposa, tal com diu la proposta d'acord, avui portem al Ple la proposta de modificació de contracte del servei de recollida de residus i neteja pública viària de Girona.
Aquest contracte –com vostès ja saben– prové d'una licitació de l'anterior Govern en la qual es va adjudicar a favor de l'empresa Foment de Construccions i Contractes, quant a la selecció d'un soci privat tecnològic i financer per a la constitució d'una societat d'economia mixta, amb la proporció del 75 per cent d'accions de Foment de Construccions i Contractes i un 25 per cent de l'accionariat de l'Ajuntament de Girona.
Aquesta empresa es va constituir l'octubre del 2011 i el mes de desembre es va formalitzar el contracte de prestació del servei per als propers vuit anys, més dos anys opcionals, si escau.
El servei es va començar a prestar el gener del 2012 i en aquests anys de funcionament s'ha constatat la necessitat d'adaptar el contracte a la situació actual proposant la modificació dels següents apartats: els terrenys dels bombers, l'equiparació salarial dels treballadors, els contenidors soterrats i la formació d'encaixos, i la limitació dels beneficis de la societat.
Quant als terrenys dels bombers, estava contemplat en el contracte poder disposar del terreny que actualment ocupen els bombers de la Generalitat de Catalunya. Atès que els bombers no marxen i tenen un dret de superfície per acord del Ple fins al 9 de juny del 2022, s'ha hagut de recórrer a solars propers per ubicar-hi el parc de vehicles del contracte.
En el contracte, estava previst fer-hi unes inversions que no es faran, però que, per altra part, s'han de fer unes obres de condicionament que no estaven previstes. És per això pel qual es considera necessari incloure en els costos del servei el lloguer i el condicionament dels solars.
L'equiparació salarial: l'anterior empresa adjudicatària del servei, Musersa, tenia dos convenis col·lectius diferents fruit de la fusió de dos col·lectius provinents de dues empreses diferents. L'anterior alcaldessa ja va signar un document en el qual es manifestava el compromís del Govern anterior envers l'equiparació salarial. Durant el

període de licitació del concurs, l'empresa adjudicatària va fer la pregunta al perfil del contractant en referència a aquesta qüestió i se li va contestar que s'havien de mantenir els dos convenis col·lectius vigents a l'hora de presentar les propostes.
El Ple, en sessió del 9 de juliol del 2012, va optar per unanimitat –i cito literalment– manifestar la voluntat municipal que una vegada constituïda la nova empresa Societat d'Economia Mixta, destinada a la gestió indirecte del servei de recollida de residus i neteja pública viària de Girona, Serveis Municipals de Neteja de Girona, Societat Anònima, Girona + Neta, s'establís un conveni únic que recollís l'equiparació salarial i social entre els treballadors provinents de les dues empreses anteriors, Musersa i Foment de Construccions i Contractes, tal com ja va manifestar l'anterior Govern de la ciutat en suport al principi d'acord signat el 9 de maig del 2012 entre representants de l'empresa de serveis municipals i els seus treballadors.
Així mateix, l'alcalde va enviar una carta el mateix 31 de juliol del 2012 dirigida a Girona + Neta on diu que l'empresa mixta que gestiona el servei públic ha de procedir d'immediat al compliment del conveni col·lectiu i fer efectiva a la major brevetat possible l'equiparació salarial i social dels treballadors i treballadores de l'empresa. Matisar, no obstant, que en cas que aquesta equiparació salarial dels treballadors incidís en les condicions del contracte adjudicat, aquest s'hauria de subjectar al que es determina en la legislació de contractes del sector públic.
Respecte a les modificacions de contractes administratius, les limitacions pressupostàries que preveu la legislació específica d'hisendes locals.
Es proposa assumir el cost de l'equiparació salarial dels treballadors de Girona + Neta per tal de donar compliment a la voluntat política de l'anterior Govern i de l'actual.
Pel que fa referència als contenidors soterrats, el plec de condicions administratives particulars del contracte preveien com a criteri de valoració objectiu el soterrament de contenidors i la creació d'encaixos a la vorera.
L'empresa adjudicatària va proposar un soterrament de quaranta àrees de cinc contenidors cada una: rebuig, orgànica, envasos, paper i vidre, amb un total de dos-cents contenidors soterrats.
El soterrament de cada un d'aquests contenidors estava valorat en cinc mil euros, fins a un total d'1 milió d'euros. El soterrament de les àrees es farà progressivament durant els vuit anys de vigència del contracte, a raó de cinc àrees cada any.
Atès que els contenidors soterrats que s'han implementat fins al dia d'avui han estat de diferents preus –per exemple, els de Sant Domènec, el contenidor ha costat 6.902 euros; els que han fet a la plaça Marquès de Camps, 6.782 euros el contenidor; els de Joan Maragall, 3.219. I no hi ha cap contenidor que costi els mateixos diners, perquè canvien les condicions–, el variat en el preu, com el nombre de contenidors es proposa que prevalgui la quantitat econòmica oferta per foment en la millora, és a dir, el milió d'euros, atès que cada àrea de contenidors soterrats té un cost diferent per les diferents tipologies i ubicacions. I que l'Ajuntament ha d'anar proposant que l'objectiu no és arribar als dos-cents contenidors soterrats, sinó soterrar les àrees on realment sigui necessari per a la utilització del servei o a criteri del Govern.
Així mateix, els encaixos, també que prevalgui el total dels 44.800 euros en lloc del nombre d'encaixos oferts, que eren 128.
I per últim, la limitació dels beneficis de la societat. El contracte actual estableix l'1 per cent del benefici industrial sobre el cost directe del servei que certifica mensualment l'Ajuntament. Dels beneficis finals obtinguts en cada exercici, feta la reserva legal establerta per a les societats, els dividends es distribueixen entre els socis o en la participació en funció del capital social: el 75 per cent per a Foment i el 25 per cent per a l'Ajuntament.
Per tal de procurar al màxim el servei de neteja viària i recollida de residus a la ciutat i atesa la limitació dels recursos, és d'interès municipal que el màxim de recursos generats per l'empresa mixta que, en el seu cas, es puguin distribuir en forma de dividends es destinin a la millora del servei.

És per això que es proposa millorar la prestació del servei de neteja viària i recollida de residus prevista en el contracte entre l'Ajuntament i la societat de Serveis Municipals de Neteja de Girona, d'acord amb les necessitats municipals, fins a una quantitat tal que permeti que el benefici anual de la societat sigui com a màxim l'1 per cent de la facturació. I és aquest l'acord que proposem per prendre en aquest Ple.

En aquest moment de la sessió hi ha una interrupció per part de membres de la PAH presents entre el públic i sempre s'ha donat la paraula a tothom. Els hi demano, diu el senyor alcalde dirigint-se als membres de la PAH, que en properes ocasions també respectin els drets dels ciutadans que vulguin veure el tros de ple que vostès no han deixat que vegin amb la seva interrupció, amb poc respecte per a la resta de ciutadans que l'estan seguint.

Obert debat, té la paraula la regidora senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, aquest Govern en tres anys de mandat ha aconseguit passar del que hem parlat moltes vegades i que encara es manté de les tres erres, de la reducció, de la reutilització i del reciclatge, a les tres is, la i d'incompetència, la i d'ineficàcia i la i d'irresponsabilitat.
Per què parlem d'incompetència? Mirin, fa tres anys es troben amb una àrea municipal que està al capdavant de Catalunya en recollida selectiva, el 40 per cent, aconseguit en un temps rècord. Gràcies a què? Doncs, a tenir projecte, a tenir la complicitat de la ciutadania i dels grups ecologistes i per una estratègia clara a favor d'aquestes tres erres. Per tant, amb competència.
Ara estem per sota del 35 per cent, malgrat diguin que abans es calculava d'una altra manera o que ara els roben els residus de dintre els contenidors. És igual. Fins i tot, més enllà del model, del qual hauríem de parlar més en un altre moment, i que nosaltres ho volem separar, perquè amb el mateix model han fet molts passos enrere.
Fa tres anys que estan desplegant el contracte i encara no han acabat, per més complex que sigui; anar marejant la perdiu, ara canvio això, ara canvio allò altre, sense respectar els termes del contracte. Després d'un bon plec de condicions i a mesos d'acabar la legislatura, el contracte de residus encara no s'ha desplegat del tot per incapacitat política de conduir-lo.
Per què parlem d'ineficàcia? Doncs, perquè el canvi de contenidors amb tapa tancada ha estat un error polític i no un error tècnic, amb una maniobra de maquillatge que no pot frenar la davallada d'aquests índexs de recollida selectiva, l'acumulació de brossa al voltant dels contenidors. Contenidors metàl·lics i reciclables. I em sap greu que no hi hagi aquí les entitats del tercer sector, a qui se'ls va prometre que podrien utilitzar-los, adobar-los, vendre'ls de segona mà, i sap què n'han de fer? Ferralla, només els poden vendre com a ferralla. Per tant, una altra operació façana.
El tractament segueix als llimbs, sense projectes ni idees per resoldre la manca d'una planta d'orgànica i amb una incineradora obsoleta. Quin projecte tenen? Van estar en contra de la planta de reciclatge, i estem acabant la legislatura i la promesa de trobar un altre lloc, en què s'ha convertit? A prometre reinvertir més en la incineradora de Campdorà dient que aquests milions d'euros són una inversió provisional, i a haver de pagar més per la fracció orgànica, perquè l'abocador de Solius està ens mans d'algú que decideix ara apujar els preus de l'orgànica.
L'equiparació salarial –i tinc aquí els documents–, tant el plec de condicions com l'estudi tècnic que acompanyava aquest plec de condicions que van servir per adjudicar el concurs no sols preveien l'equiparació salarial, tal com es diu aquí en les condicions i ens càlculs econòmics, sinó que també obligava els licitadors a preveure-la. Per tant, entenc que en l'oferta que va presentar Fomento de Construcciones y Contratas ja havien previst aquesta equiparació. Però, és clar, davant de la demanda que fan vostès de canvi de contracte, què van fer realment en el contracte? Què diu? Se'ls va descuidar aquest punt, que estava això inclòs en el contracte? I ara vostès decideixen que ho pagui l'Ajuntament quan això ja hauria d'estar en el contracte?

L'Ajuntament no ha d'assumir el cost de l'equiparació salarial. Fent càlculs, això representa 20.232 euros mensuals; són molts diners, això hauria d'haver estat en el contracte. I per aquestes condicions que vostès ja estan pagant ara, hauria de quedar reconegut.
I per què parlem d'irresponsabilitat? Doncs, mirin, un tècnic clau en aquesta tasca, la jubilació del qual no ha estat gens sobtada –i, evidentment, les jubilacions normalment estan programades–, marxa sense que el regidor hagi fet res per substituir-lo. El Consell Comarcal ara, descobrim que té un conveni per signar, que se signarà properament en el qual vostès demanen que el Consell Comarcal porti el tema que portava el tècnic corresponent que s'ha jubilat.
La ciutat que liderava les polítiques mediambientals ara ha de pidolar que el Consell Comarcal entri a dintre de l'Ajuntament i dirigeixi –mirin el que han de fer– la interlocució amb les empreses concessionàries, el control del compliment del contracte, el control de la qualitat dels serveis, la certificació de la facturació, la resolució de les qüestions tècniques derivades del desenvolupament del contracte, la implementació i seguiment de les mesures de gestió que l'Ajuntament ha endegat o vulgui emprendre de nou. I d'això en diu feines del dia a dia? Em sembla que això és un pes molt important. I 1 milió d'euros mensuals municipals en mans del Consell Comarcal no ens semblen de rebut. Hem caigut molt avall.
Davant, per tant, de la incompetència, la ineficàcia i la irresponsabilitat, la ciutadania estem indignats; aquest Govern està incapacitat per liderar i gestionar l'àrea més costosa de l'Ajuntament, i per això, demanem a l'alcalde que destitueixi aquest regidor pel bé de Girona.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP que comenta que sobre la qüestió que ens porten avui a ple: se'ns proposa, en definitiva, que assumim una despesa amb diners dels ciutadans i ciutadanes de Girona, perquè en el seu moment es va facilitar a l'empresa que presentés una oferta amb els dos convenis sense tenir en compte l'equiparació salarial. Dissortadament, aquesta empresa ha tingut beneficis, però ara el que vol és que l'Ajuntament assumeixi les despeses derivades de la unificació de convenis i l'equiparació salarial dels col·lectius unificats. I aquest procediment és el mateix que, malauradament, en aquest país el sector financer ha practicat reiterades vegades, o sigui, quan hi ha guanys, es privatitzen, però quan les coses no van tan bé, es recorre a l'Administració pública perquè rescati o sufragui els problemes de les empreses privades.
Sobre l'equiparació salarial, nosaltres considerem que ha de ser l'empresa privada qui ha de continuar assumint aquestes despeses, atès que és la seva obligació. I també considerem que és injust i immoral voler carregar al conjunt de la ciutadania aquesta despesa i voler desentendre-se'n.
Aquesta equiparació salarial, nosaltres sempre hem entès que és totalment justa, una reivindicació justa de la plantilla de treballadors, que sempre hi hem donat suport. Però considerem que qui l'ha d'atendre i l'ha de continuar pagant és la part privada.
Ja saben que nosaltres som partidaris de les municipalitzacions o de gestions més cooperatives i més democràtiques, però ja que estem atrapats en un contracte amb una empresa mixta i privada, són ells els que l'han, des del nostre punt de vista, d'assumir.
Pel que fa al soterrament de contenidors, ens sembla totalment innecessari seguir amb la previsió de destinar 1 milió d'euros a seguir soterrant contenidors. Tothom sap, i ja ho hem dit reiterades vegades, que tant l'Agència de Residus de Catalunya com les mateixes diputacions, com el mateix CEPA, com els mateixos municipis que han desenvolupat sistemes molt més eficients que el nostre desaconsellen del tot instal·lar contenidors soterrats, perquè tenen molts riscos, ho hem dit moltes vegades i ja se sap.
El cost econòmic no repercuteix directament en una millora de les fraccions recollides, tot al contrari, soterrar contenidors ens allunya de l'objectiu de reciclar, de reduir, de

reutilitzar més. És molt millor apostar per modificar el model, fer més campanyes i prevenir la proliferació de residus que no pas continuar instal·lats en la famosa postal de Girona, que això ja avui dia no ho compra ningú, perquè això ni és eficient ni és útil ni és real ni és sostenible. És millor aplicar models més agosarats, més europeus que ens condueixin al famós objectiu, que fins i tot ens imposa la Unió Europea d'arribar al 50 per cent –el 40 per cent és massa baix, ara estem en el 36,7 per cent de fraccions reciclades–, la mateixa Unió Europea, que no és que sigui molt ambiciosa, ens diu que hem d'estar al 50 per cent.
Jo els convido a tots que llegeixin la pàgina web de l'Estratègia Catalana de Residu Zero i llegeixin l'article on posa «La recollida selectiva perd pistonada a Catalunya». Penso que això és el que ens ha d'obsessionar. Perquè aquí no estem parlant ni d'imatge ni de contenidors ni d'altres coses; el que ens ha d'obsessionar és que hem de ser més eficients en la gestió dels residus, i des del nostre punt de vista, no ho estem sent.
Finalment, pel que fa a la limitació de beneficis, nosaltres proposem que aquesta limitació de beneficis que es proposa en el punt que porten vostès a ple de l'1 per cent es redueixi a la meitat. Pensem que el 0,5 per cent sobre el total del pressupost que tenen és més que suficient.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, en primer lloc, jo vull agrair al regidor d'aquesta matèria tota la informació que ens ha donat amb relació al punt que ara tractarem i l'aclariment que ens ha fet de tots aquells dubtes que li hem plantejat en tot moment. Perquè aquest és un tema complex, en què s'ajunten moltes coses i a vegades es generen dubtes que semblen molt evidents, però que porten darrere seu tota una història i que, per tant, per entendre-la i per acabar digerint-la –m'ho deixin dir així–, es necessita que se'ns expliqui més d'una vegada, com ha estat el nostre cas. I, per tant, vull agrair al senyor Fàbrega la disponibilitat que ha tingut en tot moment envers nosaltres, per aquesta necessitat de tenir més informació de la que al principi se'ns donava.
Malgrat tot això, i jo també li ho he traslladat al senyor Fàbrega, nosaltres seguim tenint algun dubte amb relació al que avui se'ns planteja. Sobretot un dubte que jo crec que han expressat les persones, els portaveus que m'han precedit i que és el gran dubte que planeja sobre tot el que avui se'ns planteja. I és per què l'equiparació salarial, la qual tots hem defensat, tots hem dit que estàvem d'acord en què hi fos –i el senyor Fàbrega ho ha dit– i jo crec que l'antic equip de govern i l'antic plenari d'aquest Ajuntament volia i defensava, i l'actual equip de govern i aquest actual plenari vol i defensa. I per tant, en aquest sentit, jo no crec que es tracti si es vol o si no es vol, sinó de saber quina és la manera o la fórmula que s'ha trobat per poder-la fer efectiva.
Nosaltres preferiríem –i així ho hem traslladat al regidor– que aquesta equiparació salarial fos compartida, que no fos només l'Ajuntament qui l'hagués d'assumir, sinó que l'empresa assumís també una part d'aquesta equiparació salarial, per tal de fer-ho més equitatiu i perquè, finalment, qui té beneficis és l'empresa. Per tant, en aquest sentit, nosaltres seguim tenint dubtes, malgrat entenem que és la manera de poder-ho abordar, ho entenem, tenim dubtes que sigui la millor opció.
També ens generen dubtes altres temes, així com altres no. Per exemple, el tema del soterrament de contenidors, saben perfectament que no només compartim tot el que s'està fent en aquest tema, sinó que, a més, els hi hem exigit en més d'una ocasió i fins i tot en algun moment ha format part d'algun dels acords que el meu grup municipal ha tingut amb aquest equip de govern en mesos anteriors o en anys anteriors. Per exemple, en una negociació, fins i tot, de pressupostos. Per tant, en aquest sentit, saben que li donem recolzament.
Sí que en el tema dels beneficis, de la reducció de beneficis de l'empresa, també nosaltres possiblement ho matisaríem i ho faríem diferent del que vostès ens plantegen; per tant, en aquest sentit, nosaltres no posarem pals a les rodes i no ens oposarem a aquest punt, però sí que ens hi abstindrem. Perquè aquests dubtes que jo

li acabo de traslladar els seguim tenint, malgrat que la informació que se'ns ha donat ha estat tota. Però com que seguim sense acabar de veure clar aquests dos punts als quals li feia referència, però sí que estem totalment d'acord – a més, ens tenen al seu costat i ho saben, perquè ho hem treballat junts, com he dit– en el tema del soterrament de contenidors i altres temes amb relació a tot el contracte de la recollida de residus –que tampoc ara m'estendré més, perquè tampoc vénen al cas o són objecte d'aquest punt de l'ordre del dia–, nosaltres, com dic, no li posarem pals a les rodes, no l'hi votarem que no, però tampoc l'hi votarem que sí; per tant, ens abstindrem.

Intervé la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, aquest tema que avui arriba al Ple fa molt temps que hauria d'haver estat resolt, almenys pel que fa al tema principal, que és el de l'equiparació salarial dels treballadors. Per nosaltres, s'ha dit reiteradament, és un tema que calia fer i només el fet que en aquell moment quan es va plantejar la situació era legalment impossible fer-ho, perquè el concurs estava en tràmit, això va impedir que es pogués donar una solució el maig del 2011 a aquest tema.
El compromís que va prendre llavors l'anterior equip de govern deia que seria en la signatura del nou contracte quan es faria efectiu aquest compromís i aquesta equiparació, i per tant, va quedar clar que aquest era un dels temes que havia de ser objecte de negociació en el moment en què es materialitzés el nou contracte. Això ja ho va fer aquest equip de govern. Però a la tardor de 2011, quan aquest contracte es va signar, l'equiparació no s'hi va posar, no hi apareixia.
Això va comportar una amenaça de vaga prèvia a Temps de Flors de 2012, tots ho recordem, i l'actual equip de govern va superar-ho signant una promesa d'equiparació, també sense concreció. I per tant, s'havia d'incloure, però no s'havia inclòs en el moment més adequat, que era en el moment de la signatura del contracte.
Com que no s'havia fet en aquell moment, han passat més de tres anys i no hi ha hagut, pel que es veu, cap altra forma de solució que aquesta que ens porten avui en aquest Ple i que implica que el cost d'aquesta equiparació recaigui sobre l'erari municipal.
Per descomptat, no ens podem oposar a l'equiparació dels treballadors, a l'equiparació salarial, mateixa feina - mateix salari - mateixes condicions, és evident. Però també li ho hem dit reiteradament al regidor responsable, a nosaltres ens sembla que tot això es podia haver gestionat molt millor, es podia haver fet molt millor i es podia haver fet d'una manera que fos més beneficiosa per al global de la ciutat i dels ciutadans de Girona.
També tenim molts dubtes sobre com es fa la feina municipal de control i seguiment de la tasca de l'empresa. Tenim dubtes també de per què no s'ha fet –com deia abans la regidora del Grup d'Iniciativa per Catalunya– la substitució del tècnic responsable del seguiment, que s'ha jubilat recentment, i que a nosaltres –i així mateix li ho hem dit abans que es produís aquesta jubilació en el mateix regidor– ens sembla que s'hauria d'haver previst i que s'hauria d'haver cobert amb prou temps per poder fer un bon traspàs. A nosaltres ens sembla que aquest és un dels contractes més importants de serveis municipals. I el fet que sigui una empresa mixta la que ho faci no vol dir que el seguiment del servei no s'hagi de fer per part de l'Ajuntament; s'ha de fer, s'ha de fer des de la confiança, però també des del major rigor i des de la major exigència.
Tenim contractat un control de qualitat de la neteja, externament. La tasca d'aquesta empresa que fa el control de qualitat de la neteja no té interlocutor tècnic qualificat a l'Ajuntament. Entretant hem posat un nou actor que és el Consell Comarcal, és a dir, tenim l'empresa mixta, tenim una empresa externa que fa el control de qualitat i, a més a més, ara hem contractat el Consell Comarcal, però, en canvi, no hem cobert una plaça molt rellevant, molt important, que és la plaça dels serveis tècnics que han de fer tot el seguiment, no només d'aquesta, sinó també de l'empresa d'aigües de la qual hem parlat abans. Ens sembla que aquí hi ha problemes evidents de gestió de tota

aquesta àrea pel que fa a un seguiment rigorós de la feina de les empreses mixtes i, per tant, que les coses s'han fet o s'estan fent d'una forma manifestament millorable. És per aquest motiu que no podem votar a favor de la proposta.
Som conscients que no ens podem oposar a l'equiparació salarial, som conscients que, pel que fa al terreny del parc de bombers, la Generalitat en aquest moment no té cap intenció de fer un nou parc de bombers, també creiem que la clàusula tercera i la quarta són raonables, però, ja dic, els dubtes que ens planteja tota la gestió que estem fent d'aquesta situació són molts i, per tant, no podent votar favorablement, ens abstindrem en aquest punt per permetre que s'apliqui aquest nou «clausulat» i en farem un seguiment exhaustiu, de l'aplicació del mateix.

Intervé el senyor Jordi Fàbrega, qui exposa, aquí s'han dit moltes coses, s'ha tornat a dir que la Regidoria de Sostenibilitat abans era modèlica i, està clar, avui ens trobem aquí per modificar un contracte que si les coses s'haguessin fet més bé o amb més previsió potser no estaríem parlant d'això i tot això que m'hauria estalviat jo.
El terreny dels bombers. El terreny dels bombers es podria haver pensat d'una altra manera. Soterrar dos-cents contenidors a la ciutat de Girona, que ara sembla que això és antiecològic. Bé, el Govern el que proposa és fer els que facin falta, no soterrar tots els contenidors de la ciutat, com sembla que era la pretensió de l'anterior Govern ecologista.
Senyora Terés, la clàusula que incideix aquest Govern és precisament amb la reducció del benefici de l'empresa, que és un punt que l'anterior Govern no s'ho havia ni plantejat i que jo penso que, en aquest sentit, quan l'alcalde va plantejar les reunions aquestes que fèiem amb els de Girona + Neta, els de l'empresa s'hi varen avenir perquè precisament tot el que s'ha dit aquí d'assumir el cost de l'equiparació salarial, per descomptat que el cost de l'equiparació salarial algú l'ha d'assumir. Està molt bé dir que tothom està d'acord amb l'equiparació salarial, pel que es veu, però ningú vol pagar-la. I està clar que els treballadors han de cobrar. Això són faves comptades. Doncs l'empresa s'ha avingut a reduir els beneficis que, sense anar més lluny, el 2011 varen ser del 5,68 per cent. Vostè es pressuposa el que vol dir un benefici del 5,68 per cent d'una facturació de 12 milions d'euros. Això són bastants més diners que el que ens costarà a nosaltres l'equiparació. Si l'empresa s'avé a acotar el benefici, en funció una mica del que estan fent totes les empreses ara, que tothom fa més punta al llapis i ells, de fet, ja tenen un benefici, ells tenen feina, ells cobren per fer la gestió i que per això els va escollir l'anterior Govern com a soci tecnològic i financer. Vull dir que, és clar, aquí estem parlant d'unes coses que tant de bo no n'haguéssim de parlar i el megaregidor anterior ho hagués donat per resolt. Per descomptat, senyora Terés. Jo el que no faré ara serà demanar la dimissió del senyor Pardo perquè d'entrada, entre altres coses, no està aquí. Però, és clar, ja em comença a ser «cansí» que se'l vagi anomenant, jo que porto ara la seva àrea porto tres anys i la veritat tinc bastant de feina.
Sobre el que diu de l'abocador de residus orgànics. Senyora Terés, si el Consorci de Solius ens puja el preu, el de Solius, que està gestionat per ajuntaments que no és cap empresa privada, si ens puja el preu i nosaltres no tenim opció de portar-ho a altre lloc, què vol que fem? Hi va haver unes previsions, va ser amb uns preus que ens varen passar abans de final d'any, perquè cada any es modifiquen els preus, i si ens pugen els preus, està clar que, en aquest sentit a vegades un ha de combregar amb rodes de molí d'una empresa i, a vegades, d'ajuntaments i, a vegades, de l'Administració Central i, a vegades, de l'Autonòmica. Això és així i així és.
En tot cas, dir que el punt que ha afegit aquest Govern és el de la limitació del benefici. El benefici d'aquesta empresa amb tot l'historial estava al voltant del 2 i mig per cent –estic parlant des de l'any 88 de la creació de Musersa–, ara, a partir d'aquest any, serà de l'1 per cent. Els altres punts que hem portat avui a Ple per a la seva modificació són a resultes d'un contracte que no varem gestionar nosaltres i que si l'anterior Govern,

quan l'empresa licitadora va preguntar a quin conveni s'havia d'acollir, li hagués contestat el que li havia de contestar, ara no estaríem parlant d'això.
I, bé, només dir que si hi ha qualsevol altra qüestió, estic aquí per contestar-la.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per onze vots a favor del grup municipal de CiU i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés, quatre vots en contra dels grups municipals de la CUP i ICV-EUiA i deu abstencions dels grups municipals del PSC, PPC i els regidors no adscrits senyor Carles Bonaventura Cabanes i senyora Glòria Plana Yanes.

10. Modificar el recorregut de la línia d'autobusos L11

L'any 2004 es va posar en funcionament la L11 amb 4 microbusos. Aquesta línia inicialment realitzava el trajecte del CAP Güell al CAP Montilivi. L'any 2006 es va allargar el seu recorregut fins a la UdG Montilivi i fins a Sant Daniel. Aquest recorregut es va tornar a allargar l'any 2012, arribant fins al Grup Girona per Girona.

Actualment el trajecte es realitza amb 4 microbusos de 21 places, té una freqüència de 15 minuts els dies laborables i de 30 minuts els dissabtes, i el recorregut és CAP Güell - CAP Santa Clara - CAP Montilivi - UdG Montilivi – Sant Daniel.

Vist que aquesta línia presenta alguns problemes, que varen ser exposats a la Taula de Mobilitat que va tenir lloc el dia 30 de setembre de 2014, com ara la sobreocupació de viatgers dels microbusos, les dificultats de circulació per el Barri Vell en determinades hores, la obligació de modificar el recorregut per talls de carrers del Barri Vell, havent de passar per l'avinguda Jaume I, així com la lentitud i el poc atractiu que té el recorregut per els usuaris del Güell/Devesa, que fan que aquestes parades siguin molt poc utilitzades.

Per tal de donar resposta a aquests problemes, l'empresa TMG va presentar a la Taula de Mobilitat la proposta de:

-Substituir 2 dels 4 microbusos per autobusos amb capacitat de fins a 63 persones.

-Cada 30 minuts la Línia 11 continuaria passant per el Barri Vell amb microbusos. De les 30 expedicions realitzades, 7 anirien fins a Sant Daniel. Els dissabtes totes les expedicions passarien pel Barri Vell.

-Cada 30 minuts la Línia 11 circularia per plaça Catalunya, avinguda Sant Francesc i avinguda de Jaume I, amb els autobusos amb capacitat fins a 63 persones.

Així mateix, i per tal de millorar la comprensió de la línia segons el seu recorregut, es modifica la forma d'anomenar-la.

Vist que la Taula de Mobilitat va donar el seu vist-i-plau a aquesta proposta.
Modificar el recorregut de la Línia 11 en el sentit de:

-Establir en 30 minuts la freqüència de pas de la Línia 11 pel Barri Vell. De les 30 expedicions diàries realitzades, 7 aniran fins a Sant Daniel, excepte els dissabtes, que totes les expedicions passaran pel Barri Vell.

-Cada 30 minuts la Línia 11 circularà per plaça Catalunya, avinguda Sant Francesc i avinguda Jaume I, amb els autobusos amb capacitat fins a 63 persones.

-Anomenar la Línia 11-A si el seu recorregut transcorre per l'avinguda Jaume I i Línia 11-B si el seu recorregut transcorre pel Barri Vell.

-Allargar l'horari d'arribada al Grup Girona per Girona fins a les 14.00 hores.

Aplicar les modificacions derivades dels presents acords a partir del dia 3 de novembre de 2014 mitjançant la incorporació d'un autobús mitjà en la Línia 11-A.

El primer trimestre del 2014, un cop arribin els nous autobusos, incorporar un altre autobús mitjà a la Línia 11-A.

Presenta la proposta el Sr. Alcalà, regidor delegat de Seguretat, Mobilitat i Via Pública, qui exposa, la proposta d'acord ve donada arrel de la demanda feta i debatuda a la Taula de Mobilitat a través de l'empresa TMG, dels seus treballadors i de la gerència, que es va exposar el passat 30 de setembre en la qual es plantejava una alternativa de l'L11 al seu pas pel Barri Vell amb una freqüència de pas de trenta minuts, en comptes dels quinze actuals, ja que d'aquesta manera aquesta forma alternativa aquest trajecte es realitzaria amb un bus de vint-i-una places i un altre de seixanta-tres, i donaria resposta als problemes de sobreocupació en determinades hores en els trajectes que porta els alumnes de la universitat al seu tram amb Montilivi.
Aquesta proposta s'ha recollit, també la demanda que ha fet el grup del PSC en el sentit de millorar la informació anomenant la Línia 11 com Línia 11-A en el seu recorregut per transcórrer per l'avinguda Jaume I i l'L11-B pel que fa al Barri Vell.
També a petició s'ha establert un calendari d'aplicació del nou recorregut que seria, com ha dit la secretària, a partir del 3 de novembre de 2014, mitjançant la incorporació d'un autobús mitjà a l'L11-A. I el primer trimestre del 2014, un cop arribin els nous autobusos, incorporaríem un segon autobús també de seixanta-tres places.
Hem volgut afegir també la incorporació d'allargar l'horari del grup Girona per Girona fins a les 14 hores per tal de donar resposta a una reivindicació de l'Associació de Veïns de Montilivi i que per un acord de la moció anterior no ens permetia aquesta modificació.
Voldria aprofitar també el fet d'agrair la col·laboració dels diferents membres que han participat a la Taula de Mobilitat i que han cregut en la seva que la seva participació, que és profitosa i que es té en compte, la qual cosa espero confirmar amb l'aprovació de suport a aquesta proposta.

Obert debat, intervé la Sra. Plana, regidora no adscrita, qui exposa, aquesta línia en el seu moment, i com bé es diu també en l'exposició de motius, venia de la mobilitat d'anar de CAP a CAP. Allargar el recorregut del Barri Vell fins a Sant Daniel dóna servei a molta gent gran que viu en aquests barris per tal de poder anar a altres zones de la ciutat. Així mateix es facilita amb aquesta línia la connexió del Barri Vell per tal de dinamitzar també, a la vegada, el comerç del centre amb els altres barris de la ciutat. Per tant, aquesta línia, tot i que potser en el tram de Barri Vell no té molts usuaris, té altres implicacions que la fan necessària.
De totes maneres també cal dir que la freqüència de mitja hora no es pot veure del tot adequada, ja que hem de pensar que el decreixement de freqüències pot implicar el..., desincentivar la utilització del transport públic. Perquè si s'arribés a la parada i un veu que li falta mitja hora perquè passi el bus, moltes vegades el que es fa és anar caminant. En canvi, esperar un quart d'hora, doncs, és molt més fàcil d'esperar-lo.
Penso que caldria també, com a millora d'aquesta línia, reforçar-la pel Barri Vell passant pel darrere, en hores punta com a mínim, al matí, podria passar cada quart d'hora, des de les vuit - vuit i quart fins a les deu, perquè milloraria el servei dels usuaris de l'UdG, Barri Vell. El bus puja molt ple i per seguretat hi ha moltes vegades que passa de llarg i no pot parar perquè està, «a tope».

En tot cas, atès que la Taula de Mobilitat hi va donar en el seu moment el vistiplau i està composta per totes les entitats i les associacions de veïns que en formen part, que aquí avui hi ha un representant, i a l'espera que tinguin en consideració aquesta proposta feta, els donaré el meu suport.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa en el fonament he trobat alguns oblits, hi ha un pes important de la Taula de Mobilitat, que és el central, es parla del 2004, quan aquesta línia tenia la funció de CAP a CAP passant pel Barri Vell, i s'oblida una decisió unilateral seva de suprimir-la durant un temps per fer un estudi, i s'oblida d'una moció que es va aprovar per majoria en aquest Ple. Jo no sé si és un oblit perquè hi havia de cabre el fonament amb menys paràgrafs, però és un oblit, com jo dic, dos oblits importants. Perquè aquí em presenta la Taula de Mobilitat com la gran impulsora d'aquesta proposta, i jo li dic que el gran impulsor d'aquesta proposta és vostè, és vostè que es va entestar en, de forma unilateral, fer una prova que va perjudicar veïns del Barri Vell que van venir a veure a totes les forces polítiques dient: «Ens hem trobat un cartell aquí posat, que havíem de fer i uns determinats canvis, molts som gent gran, home, pensem que aquests no són procediments.»
Tot i que es va aprovar la moció, vostè va esperar al fi de l'experiment, és a dir, es va esperar al fi l'experiment i es va donar una sèrie de dades, una proposta d'acord al qual la majoria d'aquests grups vam acceptar el diàleg. Ens vam reunir dues vegades amb una proposta semblant a aquesta, ens vam reunir dues vegades, per acabar l'acord els vam proposar, a veure, hi ha molta gent gran que esperar mitja hora dreta no pot fer-ho, tenim altres zones de la ciutat amb GPS. Alguns GPS amb sofà, millor dit, amb espai per seure i GPS. Home, tindria sentit comú posar quatre GPS a les parades quan hi ha gent gran. Vostè va dir: «Ho estudiarem, cal veure quants diners passa això.» I es va acabar la comissió. Vostè m'ho va dir un dia en un acte, em va dir: «No ens trobem més, hem decidit tornar a la moció inicial.» I jo li vaig dir: «Home, poder no cal, poder no cal ser més papista que el Papa perquè nosaltres estàvem disposats a negociar.» Vostè torna a la moció inicial, bé, vostès mateixos, crec que hi havia una solució millor.
Després hi ha la Taula de Mobilitat i vostè planteja aquella solució de compromís sense els GPS. Es proposa, però, per part d'alguna gent «home, posem els GPS» i vostè aprova un redactat: «Es tindrà en compte els GPS, es tindrà en compte.» Per part del nostre grup, tenir en compte..., no sé si és una subordinada o no, «tenir en compte» és fer-ho. Jo quan tinc en compte una cosa, la faig; si no, no la tinc en compte. És a dir, no tindré en compte els GPS, a mi em semblaria bé, no els tindré en compte. I en aquesta moció, perdonin, no es té en compte.
Jo he parlat amb veïns del Barri Vell, no sé si representats per l'associació o la federació, no sé si la federació o l'associació ha preguntat als veïns del Barri Vell, a la gent gran.
Em puc fer per impopular davant de la Federació d'Associacions de Veïns, perquè votaré que no, i no sóc tossut. És a dir, en política jo penso que hi ha una manera bé de fer les coses, complir «es tindrà en compte», és a dir, complir allò escrit.

Fa ús de la paraula el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, per part nostra també vam estar en aquestes negociacions, també consideràvem que el GPS al panell informatiu era un punt de mínims que es podia acceptar sense problema i ens va sorprendre molt quan ara fa uns mesos es va decidir tornar a la freqüència del quart d'hora sense més, tornar a la moció que es va aprovar en aquest Ple i ja està.
A veure, aquí estem parlant d'una cosa molt seriosa que és el transport públic, que presta servei a una part de la ciutat i moltes vegades això es concep com un problema. Som plenament conscients de la reivindicació dels treballadors que condueixen el bus, que alerten que hi ha cert perill. El que passa que nosaltres pensem que aquesta

qüestió s'ha de mirar amb molta atenció. A veure, la majoria de barris vells europeus tenen un servei de transport públic que funciona molt bé i allà no tenen problemes d'usuaris, perquè el que han fet és tallar i restringir el trànsit en àrees importants dels seus centres comercials, centres històrics. I això s'ha traduït indefectiblement en un augment dels usuaris del transport públic, la qual cosa fa que les línies siguin més rendibles econòmicament i no siguin tan deficitàries, doncs perquè hi ha més usuaris.
Segona, la qüestió de la seguretat. Una de les raons esgrimides per fer aquesta actuació ha estat que hi ha perill per part dels conductors que atropellin algú. El Barri Vell de Girona té molts establiments comercials, té molts locals de restauració i cada dia hi ha molt de trànsit de vehicles que han de transportar les mercaderies. Aquests vehicles que transporten les mercaderies també són vehicles grans, aproximadament com els microbusos que passen pel Barri Vell, i aquests tenen problemes d'atropellament. Bé, si hi ha aquest problema, doncs això s'hauria de resoldre amb una major senyalització. A més a més, el problema exactament també el tenim a la zona del carrer Santa Clara, doncs perquè és una zona estreta, és un eix comercial molt famós que també està molt i molt transitat, i allà sembla que el problema no hi és.
També, pel que fa a la senyalització, hi ha un famós coll d'ampolla, que els veïns del Barri Vell que nosaltres hem consultat ens ho diuen reiteradament, que és la zona de la pujada de Sant Fèlix, no hi ha maneres que allò ho senyalitzem, la zona on hi ha la parada del bus, no hi ha maneres que estigui més alliberada, està totalment sempre col·lapsada de cotxes que aparquen allà i, és clar, això dificulta la comunicació.
En definitiva, nosaltres pensem que la reivindicació del GPS dels panells informatius és ben raonable. I, a més a més, és raonable perquè, primera, la gent gran que és usuària d'aquest servei en aquesta part de la ciutat, doncs, els ajuda, els ajuda a tenir més informació. I és raonable perquè quanta més informació donem per al transport públic, per als usuaris del transport públic, millor que millor. Si tenim les aplicacions del mòbil però, a més a més, tenim el GPS, des del nostre punt de vista, estarem fent un favor al mateix servei, perquè donarem més bon servei als usuaris i això nosaltres estem convençuts que es traduirà en captació de nous usuaris.
Nosaltres pensem que és necessari fer una aposta global pel transport públic, valenta, molt valenta, una aposta global que vagi més enllà de tenir unes quantes línies que funcionen i unes quantes que són deficitàries. Hem de fer un pas i ho hem de fer perquè ens ho mereixem i perquè ho necessitem, perquè ambientalment la nostra ciutat no pot continuar generant tant de CO_2, tants d'agents contaminants. Cal reduir el trànsit motoritzat de cotxes privats i potenciar el trànsit de transport públic –també bicicletes i companyia, ja en parlarem quan debatem sobre el Pla de mobilitat que en breu s'ha d'aprovar.
En definitiva, senyor Alcalà, demanem que aquests panells es puguin incloure en l'acord, perquè no considerem que siguin ni una despesa desproporcionada, i sí que seria un bon servei i creiem que tampoc és demanar massa.

Fa ús de la paraula el Sr. Menacho, regidor del grup municipal del PPC, qui exposa, val a dir que qui va demanar que es tornés a reunir la Taula de Mobilitat va ser el meu grup municipal, ja que en aquesta taula on la formen la majoria de les entitats de Girona i creiem que tot el que s'acordi dintre de la Taula de Mobilitat es mereix tota la nostra atenció.
El meu grup li donarà suport en aquest punt. Sobre la proposta de modificació de la Línia 11, que ho veiem amb bons ulls però amb matisos, caldrà veure en un temps prudencial com evoluciona el seu desdoblament i el nou horari i, si cal, que sigui subjecte a revisió per tal que aquest recorregut sigui efectiu.
Intervé el Sr. Bonaventura, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, nosaltres donarem suport a la proposta que presenta el regidor Alcalà, entre altres coses perquè de la proposta inicial a la que avui tenim aquí al damunt de la taula és que hi ha una sèrie de diferències, que algunes de les quals han estat pactades amb nosaltres, amb

el Grup Municipal del PSC, i recullen una mica el que nosaltres hem pensat sobre el funcionament i sobre les possibilitats que té aquesta Línia 11.
És veritat que el consell de mobilitat, la Taula de Mobilitat en certa manera ens va demanar que resolguéssim aquest tema; a nosaltres també ens ho han demanat les diferents associacions de veïns, algunes de capçalera de línia, de la Línia 11. Ens diuen que resolguem aquesta qüestió i que en certa manera avui no deixéssim aquest tema a l'aire, en suspensió, per a la propera legislatura, i sinó més aviat que ho resolguéssim.
És veritat que hi ha una qüestió del tema del GPS, jo crec que aquestes qüestions millorarien el tema. Entenc que s'hauria d'anar fent un desplegament de GPS. Pel que fa a nosaltres, ens comprometem que a través de la nostra participació a TMG com a grup que hi som presents hi fem un seguiment i en parlem, i en parlem a veure de quina manera es poden anar fent els desplegaments i també de quina manera es pot anar prioritzant que aquests GPS s'apliquin al Barri Vell. És veritat que hi ha molts altres barris de la ciutat que no tenen GPS, però també, una mica amb el que diu el regidor Olòriz, que és veritat el tema de la gent gran i que li és difícil, però també hi ha molts altres usuaris de gent gran en molts altres barris.
En tot cas, nosaltres entenem que s'han fet aquestes modificacions i que s'ha apostat o es fa una aposta per tenir un calendari, que abans no hi era, i també desdoblar les línies, i entenent també que hem d'anar fent una revisió de com anirà i de quina manera la podem anar analitzant, doncs nosaltres creiem que en aquests moments valdria la pena desbloquejar el tema i donem suport que tiri endavant sota la nostra, diguem-ne, vigilància, que sempre ho hem de fer com a regidors, tant aquí com també a la representació de TMG.
I també em sembla que tota la qüestió de la part urbana del transport urbà de Girona, en certa manera, la Taula de Mobilitat vol, no dic prendre decisions, però vol estar al cas i vol tindre-hi una presència activa. I, per tant, doncs això és una cosa que nosaltres considerem que és bona.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, sí que he de contrastar alguna qüestió. A veure, la Línia 11 és necessària i el seu pas pel Barri Vell, imprescindible. Senyor Olòriz, sí que efectivament vaig perdre una moció, una moció quan jo vaig modificar una línia per un període de temps per veure com evolucionava. Se'm va presentar i jo estava disposat a modificar el que calgués, com ho he anat fent amb línies puntuals. I amb això he tingut el consens i en algunes que han durat un any mentre s'han anat ajustant i que estan funcionant jo crec que raonablement bé.
Per tant, fins que inclús tenia el recolzament, i la seva companya ho sap, perquè portés una nova moció, m'hi vaig negar. Jo vaig dir que si ho tornava a portar seria perquè la Taula de Mobilitat ho demanés, i ha estat així, ha estat la Taula de Mobilitat, com molt bé deia el senyor Menacho, que també hi era, els que ho han proposat. Aleshores, com que ho proposen, i s'aprova i es debat, i es va fer algun comentari sobre el sistema d'informació no GPS, sinó pantalles informatives, perquè tots els autobusos ja porten la informació que la traslladen a aquestes pantalles. Però, en fi, es va fer aquesta puntualització, no es va exigir. Sí, senyora Núria, va ser així. I tinc les seves paraules, diu: «Potser convindria» –quan parlava de l'ocupació–, «desdoblar el tram de la universitat, però també entenem que en aquests moments això no és possible.» Després va parlar del tema del soroll, de fer una mica de música als autobusos i després creu que la proposta és adequada a l'exposició que havien fet els membres de TMG i potser podria millorar posant GPS a aquestes parades, perquè els veïns sabrien exactament quan arribaria el bus.
Els haig de dir també que sobre el tema de la informació, cada parada individual, cada parada, té un quadre d'aquest tipus, personalitzat per a cada parada, en el qual li diu a quina hora surt. Són grans, sí, però ells saben com va això.
Després, esperi, senyor Olòriz, que acabaré. També m'agradaria quantificar, perquè aquí s'ha anat parlant de números i també està bé que en parlem. Aquí també es

parlava del senyor Navarro parlava que les línies han de ser rendibles; n'hi ha algunes que sí i d'altres que no, estem parlant de transport públic i hem de donar aquest servei. De les parades aquestes en les quals es passarà a mitja hora, per exemple, la plaça del Vi recull cada dia nou persones; la Cort Reial, una persona; Calderers, dues, no arriba; i Jaume Pons i Martí, cinc. Però estem parlant de persones i el servei l'hem de donar i li donaríem amb aquesta modificació que seria cada mitja hora i que tindrien la informació aquí.
Però també m'agradaria parlar-li de les parades que té el transport públic a la ciutat de Girona, que té 277 parades i només 39 tenen la informació en temps real. És a dir, 238 no tenen aquesta informació.
I després el Pla de mobilitat, que em consta que s'ho han mirat, perquè han fer moltes al·legacions, en el TP-7 parla de les millores de les parades de transport públic i ens diu que hem de millorar-lo, referent a tema de parades, amb el que seria accessibilitat, de tal manera que sigui atractiva, parades, marquesines, allò que comentava dels seients o del sofà que deia vostè, però també de pantalles d'informació. I prioritza que s'hauria d'actuar sobre aquelles parades, perquè, és clar, sempre hi ha d'haver alguna priorització en el qual el nombre d'usuaris sigui superior a cinquanta. I, per exemple, també ho deia el senyor Quim Bonaventura, per posar un parell d'exemples, la parada de Germans Sàbat, en què vostès saben que la població és d'una edat avançada, l'estan utilitzant una mitjana de 241 persones i no disposen de pantalles informatives. Al carrer Sant Sebastià, davant del CAP, hi ha 106 persones de mitjana que l'estan utilitzant i tampoc en té. A la Carretera de Barcelona número 31, també hi han 97 persones que l'utilitzen a diari i que no tenen aquesta informació. Però que anirem treballant una mica marcats amb el temps que ens va marcant el Pla de mobilitat. Perquè jo crec que si estem desenvolupant o estem posant en marxa un pla de mobilitat, ens l'hem de creure.
M'hagués agradat, senyor Navarro, que hagués parlat de més concreció i de fer apostes valentes. Mirin, m'hagués agradat sentir una cosa que és molt viable per fer aquí a la L11, que és, per exemple, fer la parada de pujar i baixar a demanda, per la singularitat que té aquesta tramada del que és la plaça del Vi fins al carrer Jaume Pons i Martí, és perfectament factible que una persona pugi i que digui «escolta, baixa'm aquí, que he de baixar aquí», perquè ho pot fer, perquè la velocitat comercial és tan lenta que li pots dir: «Obre'm la porta i baixo aquí.». Això es pot fer i això penso que ho podem posar. Jo vaig dir a la Taula de Mobilitat que només el que és el tema del bus, ara que tenim ja el Pla de mobilitat encaminat, doncs només el tema del bus necessitem més d'un monogràfic i que podem fer apostes i propostes com aquesta que li comento jo, que són perfectament factibles.
I després, per exemple, perquè al senyor Navarro li vaig comentar el preu que costava un panell, només és informació, tot és relatiu. El preu de cada panell informatiu val 6.500 euros, això representaria una despesa que a alguns els pot semblar molt i a d'altres poc, de 26.000 euros, posar aquests panells informatius. Podem parlar que és poca cosa, però també hem de prioritzar si aquelles 240 o aquelles 97 pot ser que l'utilitzen més que aquelles persones que, amb tots els respectes, una persona quan passa 58 vegades l'autobús necessiten tenir el panell. Quan, ja dic, i això fa qüestió poder de sis mesos que tenen a la parada, al pal, aquesta informació. Els n'ensenyo una altra que encara figura a la web, que és aquesta, que és més difícil d'entendre, però que també hi ha gent que la pot analitzar per veure tot el circuit.
Dit això, gràcies als grups que creuen que això afavorirà el transport.

Intervé el Sr. Olòriz, qui exposa, que a la Junta de Portaveus varem parlar de brevetat i en el primer punt ja ens hem encallat. Ja li he dit que tenia un cert escepticisme sobre aquesta situació.
En tot cas, aquest és un punt, jo penso, prou important, la resposta ha estat eminentment interessant, com sempre que respon el senyor Alcalà, però hi ha elements que no comparteixo i que és bo que ell sàpiga que no comparteixo. Mirin,

quants panells ha posat en tres anys? Quants? Algun. Poder és que vostè no creu en el tema dels panells i pensa que amb el foli aquest de colors n'hi ha prou. Jo crec en els panells, jo penso que el panell dóna informació *on-line*, que permet que la gent digui «miri, per deu minuts em quedo, per vint-i-cinc, no», i això fa que augmenti aquest fet. Jo també estaria per posar-lo a Germans Sàbat, si tingués alguna cosa a veure per ampliar-ho. I per fer, poder, un pla de quatre-sis anys de com tothom tingués aquesta informació, perquè jo penso que és útil, poder vostè no, però jo penso que és útil.
Segon element. Miri, la Línia 11 va néixer de CAP a CAP passant pel Barri Vell. És cert que el Govern anterior, jo ho reconec, quan va ampliar a Montilivi jo penso que es va equivocar, perquè eren dues realitat molt diferents. Ampliar-ho a estudiants universitaris amb un microbús no era un tema adequat, però compartien una visió que vostè té, bé, que jo també tinc amb molts temes, home, els recursos són limitats i, per tant, t'has d'adequar als recursos que tens. És obvi, jo parlant-ne amb els sindicalistes i amb els treballadors, ens posàvem d'acord dient que calia una altra línia, que la L11 podia tornar a la seva situació inicial i poder millorar-la amb el Trueta, que tenia sentit la L11 amb quatre microbusos i que calia una línia amb autobusos grossos per fer aquesta punta a punta que vostè deia, que és sobrevinguda i, a més, la zona universitària. Seria cert.
Vostè ara la proposta és una línia i mitja, més o menys, és a dir, genera que, en lloc de fer una línia que tindria un cost, fa una proposta que és la meitat del cost, és cert, però això té repercussions. Miri, jo no jutjo els avis en funció d'on viuen, jo sé el que perden i, en aquest cas, els avis del Barri Vell perden una freqüència de molts anys que els ha millorat la qualitat de vida. Jo voldria que si el temps que han d'esperar és només el que tenen ara, home, ajudem a no perjudicar la seva qualitat de vida.
Ja en continuarem parlant, tenen vots suficients per guanyar, ho fan molt bé, són capaços de, que l'oposició va canviant el vot i això és tema vostre, és tema de Govern, *chapeau*, però en aquest tema jo penso que quedem coixos.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-un vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC, els regidors no adscrits Srs. Palomares i Bonaventura i la regidora no adscrita Sra. Plana, i quatre vots en contra dels grups municipals de la CUP i ICV-EUiA.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE PROMOCIÓ I OCUPACIÓ

11. Aprovar inicialment la modificació puntual del Text refós del PGOU de Girona núm. 60 eliminació de la UA 25 Tomàs Mieres 3.

El Pla General d'Ordenació Urbana del municipi de Girona, aprovat definitivament pel Conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, en data 28 de febrer de 2002, i publicat al DOGC núm. 4618, de 21 d'abril de 2006, delimitava la Unitat d'Actuació Tomàs Mieres 3, preveient la seva execució pel sistema de cooperació.

En data 19 d'octubre de 2010, els titulars del 25% de la superfície inclosa en la UA Tomàs Mieres 3, varen sol·licitar la modificació de la modalitat del sistema d'actuació, per passar-lo de cooperació, tal i com preveia el PGOU, a compensació per concertació.

Atès l'anterior, i de conformitat amb l'art. 129 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme, que preveu la substitució, d'ofici o a instància de les persones interessades, del sistema d'actuació o de la modalitat dins del sistema d'actuació prèviament establerts, a través del procediment previst a l'art. 119 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme,

la Junta de Govern Local, en sessió del dia 2 de desembre de 2011, va adoptar l'acord d'aprovar inicialment la modificació del sistema de reparcel·lació en la modalitat de cooperació de la UA Tomàs Mieres 3, per la modalitat de compensació per concertació, atesa la petició formulada pel 25% dels propietaris inclosos en aquesta actuació urbanística.

No obstant l'anterior, i en haver transcorregut el termini atorgat per a la presentació del corresponent projecte de bases per a la concertació, així com els terminis addicionals atorgats en virtut de les dues pròrrogues sol·licitades pels promotors, sense que el mateix hagués estat presentat, la Junta de Govern Local, en sessió de 8 de març de 2013, va adoptar l'acord de donar per desistits als promotors de la iniciativa en tant que propietaris del 25% de la superfície de l'àmbit, del procediment pel qual instaven el canvi de la modalitat del sistema de reparcel·lació prevista en el PGOU vigent, de cooperació per la modalitat de compensació per concertació.

A la vista de l'anterior, la Junta de Govern Local, en sessió del dia 11 de juliol de 2013, va adoptar l'acord d'aprovar inicialment el canvi de sistema de gestió de la UA 25 Tomàs Mieres 3, per passar del sistema de reparcel·lació en la modalitat de cooperació, segons el PGOU vigent, al sistema d'expropiació, a l'empara del que disposen els arts. 104.1.a) en relació amb l'art. 121.1.b) del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer.

Davant les al·legacions efectuades durant el termini d'informació pública per part dels titulars de les finques situades dins l'àmbit de la UA 25 Tomàs Mieres 3, en les quals manifestaven la seva oposició al canvi en el sistema de gestió proposat, al·legant la inviabilitat de la unitat d'actuació projectada, i un cop estudiades les mateixes, es va adoptar acord estimant les al·legacions presentades i deixant sense efectes les actuacions administratives iniciades, amb la finalitat de modificar el sistema de gestió de la UA 25 Tomàs Mieres, a l'empara del que disposen els articles 7 i 118 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme.

En aquest sentit, i per tal de valorar adequadament les possibilitats que presentava la gestió de l'execució de l'ordenació establerta pel PGOU vigent per aquest sector, atesos tots els intents anteriorment exposats, es va dur a terme un estudi de la viabilitat econòmica de la UA Tomàs Mieres 3, del qual se'n desprèn la inviabilitat econòmica de l'esmentada UA, situació que qüestiona la seguretat jurídica de la seva gestió i execució en tant que pot comportar l'incompliment del principi del repartiment equitatiu entre totes les persones propietàries afectades, en proporció a llurs aportacions, dels beneficis i les càrregues derivats del planejament urbanístic, establert als arts. 7 i 118 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer.

A la vista de l'anterior, es considera justificada la tramitació de la present modificació del TR del PGOU de Girona núm. 60, motivada pel fet que la UA 25 Tomàs Mieres 3, en el termes previstos actualment pel planejament general, no és viable ni tècnica ni econòmicament i, en conseqüència, es podria vulnerar el principi del repartiment equitatiu de beneficis i càrregues que ha de presidir qualsevol actuació urbanística, tal i com es recull a la memòria, així com en l'informe tècnic obrant a l'expedient.

Atès tot l'anterior, i tal i com es recull a la memòria del projecte, l'objecte de la present modificació del PGOU és establir l'execució de l'ordenació del PGOU, que comporta l'obtenció de sòl afectat de vialitat i la seva urbanització com a actuació aïllada. Amb aquesta finalitat es proposa l'eliminació de la delimitació de la UA 25 Tomàs Mieres 3

del plànol d'ordenació del sòl urbà i es deixa sense efecte la fitxa corresponent a l'annex normatiu de desenvolupament i execució en sòl urbà del PGOU vigent.

Vist l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- SUSPENDRE la tramitació de plans urbanístics derivats concrets i de projectes de gestió urbanística i d'urbanització, l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial, pel termini d'un any, dins l'àmbit afectat per la present modificació del PGOU núm. 60, delimitat gràficament en el plànol d'àmbit obrant a l'expedient, de conformitat amb el que disposen els articles 73 i 74 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer.

Segon.- Aprovar inicialment la modificació puntual del Text refós del PGOU de Girona núm. 60 eliminació de la UA 25 Tomàs Mieres 3, de conformitat amb el que disposa l'article 96 en relació amb l'article 85 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 febrer.

Tercer.- Sotmetre l'expedient a informació pública, pel termini d'un mes, mitjançant edictes publicats en el Butlletí Oficial de la Província, en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, i en la premsa local; i sol·licitar els informes corresponents als organismes afectats per raó de llurs competències sectorials.

Quart.- Crear una Comissió d'estudi i seguiment d'aquest expedient.

Presenta la proposta el Sr. Ribas, regidor d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, el primer de tot que voldria manifestar és a tots els portaveus que o han assistit avui a la Junta de Portaveus on, davant una mica del posicionament de tots i cada un de vostès, sobre la necessitat o no de mantenir aquest punt, els informo que aquest punt es mantindrà, perquè entenem que és una qüestió que ve des dels anys vuitanta, que va ser ratificada en el seu moment en el Pla general d'ordenació urbana de l'any 2002, és a dir, estem parlant d'una afectació en un àmbit molt concret de la ciutat. En aquest cas, podem discutir després de les reunions que hem anat mantenint i fins i tot una *in situ* amb els diferents portaveus per veure pròpiament l'espai de si s'havia de mantenir o no s'havia de mantenir la configuració d'aquest vial amb aquesta amplitud determinada. Tenien aquesta preocupació. Sí que els he de dir que ha d'haver-hi el marge de vuit metres de distància amb la zona ferroviària, per tant, sí que es podria demanar la reducció d'aquest marge, però seria molt complex que ens ho donessin.
Per tant, hi han dos elements, un és un criteri molt clar d'aquest equip de Govern, que és que entenem que aquest vial hauria de tindre aquesta amplada que es proposa en el planejament de l'any 2002, per tant, nosaltres som dels que pensem que sí que és un vial important de futur, hi hagi o no hi hagi el viaducte, perquè es va planificar fins i tot amb anterioritat de l'aparició de la qüestió del tren d'alta velocitat i del possible soterrament del viaducte, com he dit, és una qüestió de l'any 80.
A partir d'aquí, ens trobem davant d'aquesta afectació i, tal com se'ls ha explicat, i no em vull estendre en excés, hi haurien dues possibilitats d'actuació davant d'això, en concret a la unitat de Tomàs Mieres número 3. Una seria que els mateixos interessats duguessin a terme la unitat. No ha estat aquest el cas i fins i tot amb les pròrrogues que hi han hagut no ho han executat. L'altra seria per iniciativa també municipal, que tampoc s'ha dut a terme. I la darrera opció, que és la que va proposar aquest equip de Govern, seria anar pel sistema d'expropiació i avui al que aniríem és a eliminar el que és la unitat d'actuació perquè el que es preveu tècnicament és que serà de més fàcil

execució si es fa sense la unitat pròpiament, que pugui dificultar inclús la valoració, perquè ens trobem davant d'una unitat d'actuació que la compensació de beneficis i càrregues evidentment no surt econòmicament, tal com indica l'informe.
Evidentment entenem que per a molts de vostès és un atzucac i així ho van manifestar en el seu moment, que tenien molts de dubtes quant a la situació. Jo el que els vinc a proposar és tirar endavant l'aprovació inicial, estem tan sols a l'aprovació inicial. Es crearà demà mateix una comissió de seguiment i de treball de Tomàs Mieres 3, en concret, perquè hi han hagut altres propostes, hi han alguns altres grups que han manifestat a veure si es podia integrar o no integrar amb altres; això tampoc sortia, perquè hi havia dificultats quant a la gestió pròpiament de la unitat. Per tant, entenem que l'única sortida és treballar envers a aquesta unitat i sí crear aquesta comissió en la qual participarien tots els portaveus que volguessin participar a fi i efecte de treballar conjuntament com anar seguint les diferents fases d'aquesta modificació del planejament.
És per aquest aspecte que els poso a la seva votació, afegiria –i així ho demanaria a la secretària que ho manifestés– la creació d'aquesta comissió de control i de seguiment per part de tots els portaveus, que evidentment ha de desenvolupar després amb una futura aprovació de caràcter provisional i definitiva que jo crec que després ja hi hauria el debat molt més profund.

Intervé la Sra. Plana, regidora no adscrita, qui exposa, aquesta proposta que ens porten avui a aprovació del Ple és cert que és una actuació que la seva execució ha anat quedant parada a l'espera que es desencallessin altres projectes que estaven pendents d'altres administracions públiques i, per tant, no eren concretament, diguéssim, pendents i que depenguessin totalment de l'Ajuntament de Girona. En aquest sentit, doncs fa molts anys que aquesta unitat està afectada esperant, com deia, a veure què es feia amb el viaducte, pensant que es podria enderrocar i, per tant, poder fer un pla d'urbanització amb què es pogués esponjar la zona i quedés una façana i un carrer dignes integrats amb la resta de la zona. Però, pel que sembla, el viaducte no s'enderrocarà i quedarà com està per molt temps.
Per tant, davant reiterades peticions dels veïns de millora de l'espai de sota les vies amb voreres més amples, de millora d'enllumenat, millora de neteja, etcètera, penso –pensem– que la segona sí que és veritat que necessita una actuació que permeti un carrer d'una zona molt més amable. Cal un sanejament de la zona, millorar la qualitat de l'entorn urbà amb les connectivitats des del mateix carrer Tomàs Mieres amb Bonastruc de Porta, Ferran Puig i tota la resta dels carrers que limiten i que estan a la zona, i millorar així, naturalment, la qualitat de vida dels veïns i també de les activitats econòmiques que hi ha allà. Per tant, una actuació ràpida, en aquest sentit, és veritat que és del tot necessària.
Però, per altra banda i lligat evidentment amb el problema, cal resoldre urbanísticament què fer amb les finques afectades. I, en aquest sentit, trobar la millor solució urbanística perquè el carrer Tomàs Mieres quedi alineat amb el viaducte fins a Bonastruc de Porta. Sincerament, davant la documentació aportada en l'expedient, no veig clar que la millor opció passi per desafectar i eliminar la unitat d'actuació i donar valor fent una expropiació a les finques. En tot cas, entenc i també ho he dit al regidor d'Urbanisme, que no és una qüestió fàcil, però potser seria bo tenir altres opinions i, a partir d'aquí, prendre la decisió. Insisteixo que cal una actuació ràpida per millorar l'espai en qüestió i som conscients d'aquest malestar dels veïns i després de tants anys de tenir el carrer en aquestes males condicions.
En tot cas, i precisament –precisament– perquè aquesta és l'aprovació inicial, la meva posició serà una abstenció a l'espera que si hi ha una comissió, i s'aprova una comissió, doncs poder fer aquesta comissió i, si no, a l'espera que hi hagi les al·legacions oportunes dintre del període d'informació pública.

Fa ús de la paraula el Sr. Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, un d'aquells temes que per moltes voltes que hi dones no acabes de trobar l'opció bona i has d'acabar triant potser la menys dolenta. Deixant de banda això, creiem que ara en aquests moments és important desencallar la situació i, encara que sigui per una simple qüestió de seguretat, cal actuar en aquest tema, cal evitar que aquella zona es degradi més i fer-ho amb urgència.
Com deia, després de sospesar les alternatives que se'ns han explicat aquests dies, i valorant els pros i els contres d'aquestes propostes, la meva formació, després de debatre-ho, ha optat per donar suport a la proposta de l'equip de Govern i també estem a favor, evidentment, de participar en aquesta comissió de control. Per tant, el meu vot serà favorable.

Intervé el Sr. Olòriz, qui exposa, primer de tot, agrair al regidor d'Urbanisme i a l'alcalde que ens deixessin un mes més per estudiar-ho. El nostre vot en principi ja sap que era no, perquè pensàvem que la solució al problema, poder no era aquesta, la solució. A veure, el pla és anterior al fet que ens diguéssim que el viaducte anava a terra, era una visió determinada de la ciutat, havia de tenir unes possibles grans vies, era una visió que jo en principi no compartia, vaig votar en contra del pla general, de l'últim, i per tant no trobava en el fonament aquest, la meva opinió. Segon element. Evidentment la no-desaparició del viaducte encara anava més a l'opinió meva que hi ha prou artèries a la ciutat com perquè aquesta fos fonamental.
La zona viària és correcta, jo penso que no està degradada, és a dir, el carrer, té al costat una plaça interessant, el carrer és d'un sol sentit, hi passa gent, hi ha un aparcament no més degradat que altres aparcaments de vegades de la ciutat, s'hi podria fer una millor neteja. El problema és l'estat de la casa xarnera amb Santa Eugènia, que la casa està molt degradada, que és veritat que l'Ajuntament ha hagut de generar determinats avisos, hi ha una xarxa. I això també em portava a no estar d'acord amb premiar amb l'exportació, per dir-ho així, premiar la deixadesa del propietari amb l'expropiació. I jo era i encara sóc partidari que ja aquest vial en molts anys penso que és impracticable, retornar al cent per cent el propietari la seva ocupació i, per tant, la seva responsabilitat. No vam acabar d'esbrinar si això podia portar una demanda o no, de fet, tot pot portar una demanda, però els serveis jurídics no van acabar d'estudiar si això podia ser més greu que l'expropiació, que també ens por portar una demanda. És a dir, per tant, tot és així.
Nosaltres vam pensar –a la reunió última que hem tingut– passar del no a l'abstenció, és a dir, també donar en part una certa confiança a una de les posicions que en aquests moments té el Govern de la ciutat i, per tant, té l'obligació de trobar una solució concreta. Continuem amb escepticisme i, per tant, si no hi ha els vots suficients, tornarem a pensar i a proposar la solució anterior que us havia comentat i que sobre el terreny cada dia la veig tenir més clara, és a dir, que aquests que són propietaris assumeixin la responsabilitat que tenen, no altri.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, en primer lloc, volem manifestar que efectivament aquesta és una situació molt complexa, que ens ha desbordat, a nosaltres ens ha desbordat, no ho amagarem, que és una situació que arrosseguem i que, bé, en termes més col·loquials és un «marron» que té l'Ajuntament de Girona i que no és fàcil de trobar una resolució que sigui correcta i satisfactòria per a tothom.
A nosaltres el principal dubte que ens ha generat l'opció finalment escollida de l'exportació són dos. En primer lloc, la quantitat pròpiament dita, considerem que és prou rellevant i prou elevada. I, en segon lloc, el fet que una vegada més amb diner públic s'ha de rescabalar una situació que probablement les parts privades tenen molta responsabilitat, i això pensem que no és just. No és just que amb el diner públic del conjunt de la ciutadania s'hagin de rescabalar situacions que potser haurien de ser les parts privades que haurien de resoldre-ho. I aquests eren els nostres dubtes: la part

econòmica i el precedent que es podia generar, que ja en tenim d'altres de la ciutat, i que probablement ens hi tornarem a trobar. Però, en tot cas, seria un episodi que en els moments actuals de crisi econòmica, de crisi immobiliària, diguéssim, doncs això pot esperonar que en d'altres indrets de la ciutat ens veiem abocats a la mateixa situació.
Dit això, nosaltres també volem proposar que una possible solució, tot i que som conscients que no som uns experts en el tema i que hi ha gent que ho té més clar que nosaltres, doncs podria ser, requerir al propietari, que efectivament té la seva responsabilitat, atès que allà sembla ser que hi ha un perill evident que poden caure pedres i pot haver-hi una desgràcia, doncs potser hem d'accelerar els tràmits per declarar la ruïna, si cal, enderrocar-ho nosaltres i passar la factura al propietari i no fer-hi res. Nosaltres desafectar la zona o desfer la unitat d'actuació ho veiem en certa manera perillós, perquè d'aquesta manera els propietaris llavors perden obligacions i només es queden amb els drets d'explotació, si algun dia allò té futur. Per tant, moltíssims dubtes.
És veritat que en tot aquest procés la informació s'ha aclarit molt, perquè una vegada més el regidor Ribas ha obert les portes, diguéssim, i ha permès que féssim una visita *in situ*, la qual cosa ha contribuït a posar una mica d'aire i de llum al tema, però tot i així els dubtes es mantenen i nosaltres no podem donar suport a la via que s'ha escollit, una mica pel tema que hem explicat.

Fa ús de la paraula la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, el senyor Bonaventura quan ha intervingut, crec que ha dit una cosa molt assenyada i amb la qual jo comparteixo i que és una mica el quid d'aquest punt. I és que aquest punt és tan, tan complex que per més que t'expliquin al final has de prendre una decisió una mica en funció d'allò que creus que faràs millor, perquè claredat, claredat de veure-ho, de dir sí o no, com hi ha molts altres temes, doncs és complicat. Complicat precisament per aquesta complexitat, perquè no és un tema fàcil, més aviat és un tema no només tècnicament complicat, perquè nosaltres teníem dubtes amb relació a allò de per què si retiràvem amb aquesta unitat d'actuació havíem d'anar directament a l'expropiació –fins i tot jo avui a la Junta de Portaveus encara li feia aquesta pregunta al senyor Ribas–, sinó també complexa perquè jo penso que no podem oblidar que aquests propietaris, que ara en parlem tots com si això vingués de fa un mes, de fa dos o de fa un any, doncs estan afectats per aquesta unitat d'actuació des de fa molts anys i, per tant, també s'ha de tenir en compte que durant tots aquests anys ells han vist molt limitats o molt limitada quina era la seva capacitat a l'hora d'actuar en aquell edifici que tenien afectat per una unitat d'actuació.
També és un tema que jo vull posar de manifest que no és l'únic que tenim a la ciutat i que possiblement no serà l'últim que acabi passant per aquest Ple. Perquè en el seu moment i derivats d'un pla general es van fer diferents unitats d'actuació que, finalment, ha canviat la situació o fins i tot ha canviat allò que en aquell moment es va dir que hi havia per fer una unitat d'actuació. I, per tant, en aquest sentit, són coses que es van trobant sobre la taula, jo no diré «marrons», però, bé, es van trobant a sobre la taula, són temes que van sortint i van sorgint i se'ns van posant a sobre la taula i els que estem aquí asseguts en cada moment hem de prendre la decisió que creiem que és millor per tirar endavant els projectes, en aquest cas, allò que l'equip de Govern ens diu que vol fer en aquesta zona de Tomàs Mieres.
Per tant, jo penso que avui –el senyor Ribas també ho deia en la seva intervenció– és l'aprovació inicial i, per tant, caldrà seguir aquest expedient i, per tant, nosaltres avui li donarem suport a aquest punt. Li hem traslladat al senyor Ribas que ho fem, però que alhora no vol dir que ens desentenem totalment de l'expedient i de tot com s'ha de tramitar tot aquest tema, al contrari. Nosaltres avui hi donarem suport, però sí que hem demanat tota la informació en cada moment de com va evolucionant el tema, de quines variables van sorgint i si en algun moment s'arriba a la conclusió que hi ha alguna cosa que es pot modificar en ares del consens més unànime i més extensiu

d'aquest plenari, doncs millor. I això també ho hem traslladat tant al senyor Ribas com al senyor alcalde que nosaltres preferiríem que aquest fos un tema, jo ja no dic per unanimitat, però sí que com més consens millor, com finalment, per exemple, vam aconseguir amb el tema de l'Aurora fa just un mes, el mes passat, en aquest plenari.
Per tant, avui li donem suport, però, com dic, nosaltres no ens desentenem del tema en aquest sentit, al contrari, hi estarem amatents i estarem molt a sobre que tot es porti de la manera correcta i si es pot ampliar el consens, doncs molt millor.

Intervé el Sr. Amores, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, en primer lloc, també com han fet altres regidors, agrair el termini que hem tingut de més per poder estudiar un tema que, com s'ha comentat, és complex tècnicament i també que ha estat confús en el procés que se ha seguit, que ha estat un procés llarg. Per tant, en aquest cas agrair al regidor les explicacions, la visita, aquest termini de més i fins i tot aquesta comissió que es proposa per poder fer-ne aquest seguiment posterior.
Però jo crec que cal potser mirar enrere i recordar que en Junta de Govern Local del 2 de desembre de 2012 va ser aprovat per Junta de Govern Local el pas de la reparcel·lació de la modalitat de cooperació de la unitat d'actuació Tomàs Mieres 3 a la modalitat per compensació, a proposta només d'un 25 per cent dels veïns. Si ho recorden, aquest va ser un tema que el regidor Ramon Ceide en el seu dia ja va dir que potser hauria estat desitjable que aquell primer canvi hagués vingut acompanyat d'un major suport de la resta de veïns. Era una posició bastant similar a la que la resta dels veïns de la unitat d'actuació també expressaven i que també afirmaven que probablement un canvi en el sistema de gestió també hauria pogut anar acompanyat d'un major detall del projecte de bases, dels cursos econòmics que implicava i aquest projecte que en aquell moment ens va ser explicat com una oportunitat per donar sortida a un projecte que en el moment actual l'Ajuntament no podia tirar endavant i semblava que amb aquells privats podria tirar-se endavant.
Bé, la realitat ens porta que després no es va presentar aquest projecte, no es va presentar aquesta solució i que posteriorment també en una Junta de Govern Local de l'11 de juliol de 2013 es va proposar el canvi al sistema de gestió d'expropiació. I d'aquí ens proposen ja avui l'eliminació de la unitat d'actuació 25 Tomàs Mieres 3 i expropiar aquests edificis dels propietaris que havien iniciat aquest canvi en el sistema de gestió inicialment.
És un tema enrevessat, complex, el qual ha seguit un camí probablement més embolicat del que fóra desitjable, però, en tot cas, sempre sota una decisió de la Junta de Govern Local. Jo recordo que el regidor Ceide en el seu dia, quan volia opinar sobre aquest tema, l'alcalde el va tallar i li va dir: «No, això és un assabentat, això no es vota, és una decisió de la Junta de Govern Local.» Per tant, es troba en una situació que havia de ser una solució i que al final semblaria que ens porta a una expropiació que, com han manifestat alguns altres grups, pot tindre un cost molt rellevant per a la ciutat i per als ciutadans.
Ara entenem que també cal pensar a trobar alguna solució, que després d'aquests tres anys de gestions entenem que evidentment l'estat dels edificis no és el desitjable, no és el que voldríem segurament cap dels regidors que estem aquí. I entenem també que l'expectativa que podria haver generat en uns propietaris, ben legítima, entorn del fet que aquesta unitat d'actuació que, com ha explicat bé el regidor Ribas, doncs actualment no és viable econòmicament, potser si aquest viaducte s'hagués soterrat o potser si la situació simplement immobiliària no estigués en una situació de depressió profunda, com està actualment, potser aquesta unitat d'actuació que avui és inviable econòmicament amb aquest estudi pagat pels ciutadans de Girona i que ens diu que és inviable, potser en una altra situació sí que hauria estat viable. Ara, no és menys cert que probablement molts altres ciutadans i molts altres propietaris es poden trobar en una situació com la que aquí s'expressa i potser no els donaríem aquesta situació que entenem que potser no és la més bona, no és la desitjable per als ciutadans de Girona.

De fet, ens costa de vegades entendre fins a cert punt la urgència per donar aquest tipus de solució. És a dir, probablement si la unitat d'actuació de Tomàs Mieres 2, per exemple, tingués un projecte en ferm, estigués en ple desenvolupament, veiéssim que aquest eixamplament fóra possible i l'únic problema fos la unitat d'actuació de Tomàs Mieres 3, podríem arribar a entendre que l'expropiació com a últim recurs urgent per donar sortida a un projecte conjunt podria arribar a ser a vàlid. Evidentment l'expropiació sempre en urbanisme hauria de ser l'última de les solucions que hauríem de buscar.
Ens preocupa aquest cost, com ha dit abans, i pensem que donades aquestes circumstàncies i donats també alguns dels elements que fan patir l'equip de Govern, que puc entendre, per exemple es parlava del tema de la seguretat, de fins a quin punt aquest edifici en l'estat actual pot generar un problema de seguretat. Si és així, jo sí que els demanaria –i potser en aquesta comissió en podrem parlar– de poder fer un informe tècnic detallat sobre quins riscos pot haver-hi per als veïns, per als ciutadans en aquest edifici i si hi ha una causa justificada, doncs poder, diguem-ne, requerir als propietaris i, si és el cas, actuar l'Ajuntament de manera subsidiària.
Nosaltres entenem que el Pla general ja havia previst tres unitat d'actuació en el sector perquè era una forma bastant concreta de facilitar la viabilitat del conjunt. És a dir, si potser una unitat sola no era viable, doncs potser en el seu conjunt sí que es podria trobar alguna solució. I potser hauríem de buscar opcions com una modificació puntual del Pla general més generosa i més àmplia sense incrementar edificabilitats, però que ens permetés una sortida a aquest atzucac tècnic, complex en el procés, en el qual ens trobem.
En tot cas, com ja han manifestat altres grups, estem davant d'una aprovació inicial, som conscients de la dificultat de trobar una solució bona per a totes les parts, per a propietaris, per a la ciutat, per al conjunt de veïns afectats, però, en tot cas, estarem amatents, participarem activament en aquesta comissió amb vocació constructiva. I, donada aquesta aprovació inicial, en principi ens abstindrem.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, l'atzucac és la situació en què es troba aquest immoble des de fa molt de temps, és a dir, ja no és una qüestió d'ara, que ja va motivar que l'anterior Govern dugués a terme diferents requeriments al respecte, jo vaig seguir amb aquests requeriments. I estic d'acord amb una qüestió, és a dir, quan els dos sistemes anteriors no funcionen, per això hem reconegut al darrer i últim, que és l'expropiació. Però, de totes maneres, jo crec que l'important és que ens centrem en una comissió tots els portaveus, que tal com varen demanar vostès també es convidaran els propietaris afectats a fi i efecte de poder tindre un intercanvi d'opinions amb ells, i mirar que aquesta sortida ja no sé si convèncer, però sí que sigui l'alternativa més viable per trobar aquesta sortida a aquest atzucac.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per catorze vots a favor dels grups municipals de CiU, PPC i els regidors no adscrits Srs. Palomares i Bonaventura, nou abstencions dels grup municipals de PSC, ICV-EUiA i la regidora no adscrita Sra. Plana i dos vots en contra dels grups municipals de la CUP.

MOCIONS:
12. Moció que presenta el regidor no adscrit Sr. Palomares referent a demanar i exigir la immediata dimissió del president del Govern Espanyol Sr. Mariano Rajoy.

Aquesta proposta es retira de l'Ordre del Dia a petició del grup que la presenta.

Intervé el Sr. Palomares, regidor no adscrit, qui exposa, seré molt breu, no gastaré els cinc minuts. El que vull dir és que deixaré sobre la taula aquesta moció, no la presentaré en aquest Ple, probablement la presenti en el següent, depèn de com vagin

els esdeveniments. Ho faig amb sentit de ciutat, ens veiem ara abocats amb un problema prou important com és el tema del tren d'alta velocitat, no voldria que aquest fos un motiu perquè, com bé diu la meva moció, doncs per demanar que la resta de municipis de Catalunya també s'hi sumin, i tampoc és qüestió ara de fer un cop d'estat així amb el «problemon» que tenim.
D'entrada ho deixo a sobre la taula, ho deixo aparcat i en parlem més endavant.

13. Moció que presenta el grup municipal del PSC per reclamar les inversions de l'Estat a Girona.

El Grup Municipal Socialista valorem molt negativament les dades d'inversió pública a la ciutat de Girona que contempla el projecte de pressupostos de l'Estat per al 2015. A l'espera de la concreció dels pressupostos i de tota la informació, considerem que el govern de la ciutat ha d'utilitzar tots els ressorts per aconseguir un increment de les inversions que l'Estat preveu fer l'any vinent a la ciutat de Girona i a la nostra demarcació en general.

Aquest dèficit d'inversions previst en el projecte provocarà dificultats econòmiques i alentirà la recuperació. Els Pressupostos Generals de l'Estat d'enguany suposaran un càstig per Girona, les empreses, el teixit econòmic i el conjunt de la ciutadania. Se'n ressentiran les infraestructures, que són un element clau per al creixement de la ciutat; així com les inversions de valor cultural, econòmic i social.

Si ens fixem en la literalitat de les xifres, l'Estat destinarà al conjunt de Catalunya un 9'5% de tota la inversió territorialitzada, que és inferior al ja misèrrim 9'6% de l'any passat, quan representem el 16% de la població i generem el 19% del PIB espanyol.

I més concretament, la inversió de l'Estat a Girona es reduirà un 91,3% des de 2011, i situa la demarcació a la cua de les prioritats i de la inversió per càpita: la previsió d'inversió del govern del PP és de 70'30€ per habitant a Girona, la meitat de la mitjana per càpita de Catalunya (141'63€) i gairebé quatre vegades inferior a la mitjana estatal de 243'65€ per persona.

Per tots aquests motius proposem l'aprovació al plenari de l'Ajuntament de Girona els següents ACORDS:

- Que es convoqui, abans del debat de pressupostos en seu parlamentària, la Comissió de diputats i senadors i càrrecs electes de la ciutat de Girona per tal de reclamar les inversions públiques necessàries per a la ciutat i que no consten en el projecte de pressupostos per a l'any 2015;

- Que es reclamin a l'Estat, abans del debat de pressupostos en seu parlamentària, les inversions públiques necessàries per a la ciutat i que els recursos aportats a Girona s'incrementin per tal de corregir el dèficit diferencial d'inversions i aproximar-nos, així, a la resta de demarcacions.

Presenta la proposta la Sra. Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, procuraré també ser breu i no esgotar el meu temps. La moció és molt clara i malauradament és una moció que ja l'any passat vam presentar d'una manera molt similar. I dic «malauradament» perquè es repeteix de nou una situació totalment indesitjada, que és que hi ha unes dades molt negatives d'inversió pública, en aquest cas, per part de l'Estat; va passar també en el cas de la Generalitat i també vam per part nostra mostrar la nostra preocupació i la nostra oposició a aquest fet.
El projecte de pressupostos de l'Estat per a l'any 2015 és injust amb la ciutat de Girona, de fet, segueix un camí molt negatiu d'aquests últims anys. Amb relació al

2011, la inversió prevista de l'Estat a Girona es redueix un 91,3 per cent i situa la demarcació de Girona a la cua de la inversió *per capita* de tot l'Estat. L'any passat érem els penúltims, malauradament som ja els últims. Concretament la previsió d'inversió és de 70,30 euros per habitant a Girona, quan la mitjana *per capita* de Catalunya, que ja és molt baixa amb relació a la resta de l'Estat, és de 141,63 euros per habitant i la de Girona és gairebé quatre vegades inferior a la mitjana estatal de 243,65 euros per persona.
El context català, el context de quina és la inversió territorialitzada a Catalunya, dóna uns resultats en aquest projecte de pressupostos tan absolutament alarmants que fins i tot avui l'editorial del *New York Times*, avui –els recomano de llegir-lo–, amb un article, amb un editorial que es diu «Primers els escocesos, ara els catalans», parla de la situació que s'està produint a Catalunya i parla d'unes dades que nosaltres hem posat exactament també a la nostra moció. I diu: a Catalunya hi ha el 16 per cent de la població espanyola, a Catalunya es produeix el 19 per cent del producte interior brut de l'Estat, però a Catalunya només hi arribarà menys del 10 per cent dels pressupostos, un 9,5 per cent dels pressupostos.
Per tant, miri, no ho sabíem, però coincidim a portar aquí en aquest Ple una preocupació que, com els deia, fins i tot l'editorial del *New York Times* d'avui esmenta com un element clau de la duríssima situació que s'està produint en aquest moment a casa nostra. Ens sembla que davant d'aquesta situació, abans que s'aprovi aquest pressupost de manera definitiva, hi hauria d'haver la trobada de la comissió de diputats i senadors i càrrecs electes de la ciutat de Girona per mirar de fer una reclamació que pugui ser eficaç, que pugui corregir si més no en part, en fi, aquesta injusta aportació de recursos de cara al proper any, que no només evidentment posa en una situació dura les administracions gironines, sinó que sobretot és un càstig per a les empreses, per al teixit econòmic i per al conjunt de la ciutadania, perquè se'n ressenten les infraestructures, evidentment, que són un element clau per al creixement de la ciutat, però també altres inversions d'important valor cultural, econòmic i social. Fins fa un segon parlàvem dels arxius i hem recordat que l'Arxiu Provincial està pendent de la inversió de l'Estat, amb un projecte que està fet i acabat des de fa molt de temps i, en canvi, que no arriba i que tampoc està pressupostat per a aquest proper any. I com aquest que sempre, doncs, n'hi han molts altres.
És injust, és injust per a tota la ciutadania i a nosaltres ens sembla que ens hauríem d'activar, activar al màxim totes les possibilitats que tinguem de fer pressió i d'intentar que abans que s'aprovin definitivament aquests pressupostos en les Corts Generals es corregeixi aquesta situació. Per aquest motiu els demanem el seu vot favorable i que comencem a fer de manera molt immediata accions efectives a la recerca d'una millora d'aquesta situació.

Fa ús de la paraula la Sra. Plana, regidora no adscrita, qui exposa, seré molt disciplinada, donaré suport a la proposta.

Intervé el Sr. Bonaventura, regidor no adscrit qui exposa, ja ho ha dit a la portaveu del Grup Socialista, però jo ho repetiré perquè aquests dies és important insistir-hi: Catalunya té el 16 per cent de la població de l'Estat i aporta gairebé el 20 per cent del producte interior brut, paga el 24 per cent dels impostos de l'Estat i aquest any rebrà el 9 i mig per cent de la inversió del Govern espanyol, és a dir, menys que mai. I això sentint que encara gràcies que diuen que ens estimen molt; Déu nos guard que no ens estimessin, no sé com ens tractarien.
Jo he dit anteriorment en aquesta mateixa sala que Espanya és un mal negoci per a la majoria de catalans, ja que a aquests xifres econòmicament impactants que he esmentat abans hi hem d'afegir els més de 16.000 milions d'espoli fiscal de què és víctima el poble català any rere any, i també el fet que la inversió que anuncia l'Estat en els seus pressupostos de manera persistent i reiterada se n'acaba executant menys del 80 per cent, concretament un 77,4 per cent de mitjana en els últims anys.

Dit això, només hi afegiré que la formació que represento, Reagrupament, votarà a favor de la moció. Tot i això també els vull dir que no tenim cap esperança que dins l'actual marc polític espanyol els dèficits econòmics que arrosseguem els gironins en particular i els catalans en general tinguin solució, per això nosaltres treballem per la independència.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, és com un *déjà vu*, és un *déjà vu* perquè jo diria que mai en els últims trenta anys cap pressupost ha posat Girona en el lloc que es mereixien les seves necessitats. Quan governen els socialistes, jo estic segur que el Partit Popular faria una moció dient que no estan complint el que haurien de fer, i el que és cert és que probablement els donaria suport, perquè uns i altres, socialistes i populars, han segrestat el funcionament de l'Estat. Als catalans ens ha costat molt de veure-ho, molts catalans, entre Guatemala i Guatepeor, van decidir votar el PSC moltes vegades a l'Estat, confiant que *si tu vas, ellos vuelven*. I al final *ellos han vuelto*. Vull dir, sempre tornen, és com un rot agre, sempre tornen i el resultat és el mateix. Per això molts, després de confiar, coalicions vàries, etcètera, hem pensat que aquest Estat segrestat no és cap solució.
Hi ha moments com ara que el Facebook i el Twitter van calents, en un moment com ara, jo penso que ni un punyeter pas enrere, ni un pas enrere. És a dir, si amb la legalitat espanyola no es pot fer ni una votació consultiva, com nassos els pressupostos podran ser justos? A qui li passa pel cap? O sigui, a qui li passa pel cap? Esperarem les properes eleccions perquè entre una coalició de Podemos, el PSOE i quaranta mil arribin a la meitat més u, quan per canviar la Constitució falten dues terceres parts? Jo penso que és una via obsoleta, gairebé més negada del que estava al túnel d'alta velocitat. Ara, en tot cas, el que sí que és segur que aquells que pensin bombejar l'aigua, les bombes no hi arribaran. Jo espero que de la confusió i fàstic que tinc ara o llegint el Twitter, demà hi hagi una resposta popular que posi tothom al seu lloc.
No espero, tot i que és probable, una cursa de cadascú per demostrar lo guapo que és, o revolucionari, o pragmàtic, i tothom intentar quedar bé amb la seva capella, sigui a la plaça Sant Jaume o sigui reunits al lloc que em reuniré demà amb el Consell Nacional d'Iniciativa, que també hi aniré per si de cas. És a dir, solament serà ja un *déjà vu*, part de la història, si som capaços d'entendre que no hi ha res amb la legalitat vigent, res a fer, això sí, baixar el cap, fe, esperança i caritat. Això sí.
I si ens adonem que no hi ha res a fer, jo penso que també se n'adonaran que no hi ha res a fer al revés. Jo sóc una mica gran, m'agafa a punt de jubilar-me, ai, ai, ai, la meva pensió, però jo estic disposat, espero, a fer alguna cosa més que el tacticisme de cada partit vulgui fer. I això té a veure amb aquesta moció, no me n'he anat per un altre lloc, té a veure amb aquesta moció. No vull veure per l'*streaming* més mocions d'aquí tres anys que parlin del partit que mani que no està complint amb Girona, és que no! Perquè si manen amb l'actual sistema, sempre els passarà això. I no és que siguem economicistes, a mi m'agradaria ser generós amb els veïns, m'agradaria ser generós. M'agradaria que si tinc veïns que necessiten suport, per això hi ha la Unió Europea, hi ha els fons de cooperació de la Unió Europea i m'agradaria que Catalunya fos part activa en els fons per la cooperació per fer de la resta dels estats de la Unió Europea equilibrats, m'agradaria això abans que perdi l'esperança.
L'esperança no la perdo, la paciència, sí. I, per tant, votaré a favor, que no sigui dit, espero de l'última moció d'aquesta mena que es presenta a l'Ajuntament de Girona.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, per ser breu, s'han dit moltes metàfores, aquí el senyor Joan Olòriz n'ha introduït d'aquàtiques, aquestes encara no, d'aquàtiques i subterrànies. Bé, diguéssim que les nostres comarques gironines ens les estimem moltíssim i aquest territori que va del Pirineu fins a la Costa Brava fins a la costa central catalana és molt especial, ens l'estimem i sí que és veritat que ha estat maltractat, amb allò famós del «Girona rai»,

que ve de lluny que diversos partits polítics en van fer campanya. Està clar que, bé, no tothom les tracta bé, aquestes comarques. Nosaltres estem just a l'epicentre d'aquestes comarques, som la capital de les comarques gironines amb tot el que això implica, i des de l'Ajuntament de Girona es presenta una moció. Miri, jo tampoc crec gaire ni espero gaire coses de l'Estat espanyol, sincerament, aprovarem la moció, la votarem a favor, però difícilment podem esperar res de l'Estat espanyol.
Jo també sóc partidari que hem de sortir d'aquest Estat, tampoc he volgut prometre mai ni creure'm el conte que un futur estat català serà el paradís, perquè és mentida, continuarem tenint problemes, molts problemes, alguns seran gairebé calcats. Però, bé, com a mínim podrem decidir nosaltres com resolem els nostres problemes i podrem cometre els nostres propis errors i podrem prendre les nostres pròpies decisions. Per tant, esperar que un govern o un altre de l'Estat espanyol ens resolgui els problemes, ni en broma, ens els haurem de resoldre nosaltres mateixos.
Sabem també que amb les notícies que hem rebut ara a través de les xarxes socials, les coses no pinten gaire bé, però sabem que l'únic camí és la desobediència, i l'únic camí és obeir aquest poble que tant ens estimem. Per tant, haurem de fer la consulta sí o sí, d'una manera o d'una altra, i la manera de fer-ho és desobeint. No li dono més voltes, donem suport a la moció amb el benentès que no servirà de gaire res.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, jo crec, l'error fins i tot d'infravalorar la moció que es presenta, de parlar ara d'altres coses que estan succeint en aquests moments, primer de tot perquè ho coneixem tot a través de les xarxes socials, no de versions oficials i, per tant, també perquè sembla ser que demà hi hauran rodes de premsa en què tothom exposarà el que hagi d'exposar. Per tant, jo em centraré en la moció que ha presentat el Partit Socialista. I també no cauré en la temptació de respondre coses que s'han dit, perquè entraríem en un debat agre que crec que no toca avui tampoc i que, a més, jo personalment m'he compromès en la Junta de Portaveus de no fer.
I jo, dues coses, senyora Bosch. La primera, vostè fa una mica de trampa, deixi'm que li digui. Parla de Girona ciutat, inversions de Girona ciutat, però totes les dades que dóna són dades provincials de les comarques gironines, no n'hi ha ni una de les que ha donat vostè que es refereixi o parli només de la ciutat de Girona.
Miri, ja li han dit una cosa que jo crec que és molt important, jo si vol podem seguir comparant amb les dades de fins al 2011, perquè és el que li convé a vostè, jo no hi tinc problema. Ara, llavors fiquem les d'execució, perquè les de l'execució del 2010 i el 2011 estan molt per sota de la dada que s'ha donat aquí d'execució de mitjana, que és a sobre del 77-78 per cent. Per tant, home, jo crec que vostès precisament són l'únic grup que no poden venir a exigir certes coses quan aquí a Girona, si les coses estan pendents, és perquè durant vuit anys no s'han fet. I jo l'hi ficaré dos exemples molt clars.
El pont sobre el riu Ter, el conveni de construcció del pont sobre el riu Ter es deixa signat i amb partida pressupostària consignada l'any 2004. A dia d'avui, encara no està acabat, s'acabarà en breu, en els propers mesos, però encara el paguem i l'hem pagat en els últims tres anys i el 2015 encara hi ha una partida molt petita, molt petita, però de restes que falten per pagar pel pont del riu Ter. Per tant, al final, ni el van construir, ni el van pagar.
La biblioteca, passa el mateix. El gruix de la biblioteca qui l'ha pagat han estat els últims dos pressupostos generals de l'Estat, i el 2015 s'acabarà de pagar, malgrat també abans que s'acabi l'any entrarà en funcionament. Una biblioteca que també la portem arrastrant des de l'any 2004-2005 perquè primer hi havia un projecte i vostès, el Govern, van decidir canviar-lo. I parlo de la ciutat de Girona perquè és el que vostè avui ens demana, inversions a la ciutat de Girona.
El tren d'alta velocitat ja el tenim en servei, però falta una part d'obres que s'han de fer, convenis que vostès no van signar i no van consignar. I llavors la recessió econòmica ha arribat, els ajustaments han arribat i els que ens hem trobat a l'equip de Govern a la

ciutat de Girona i al Govern de l'Estat, doncs, hem de fer el que podem amb el que tenim. I no dic que no li trec importància, però és així, s'ha de fer, efectivament, però no hi ha els mateixos diners avui que hi havia en èpoques passades quan vostès plantejaven grans coses i dibuixaven grans coses, però no firmaven convenis amb consignació pressupostària.
La inversió a la catedral de Girona, bé, la catedral de Girona per a la seva rehabilitació la consignació és de l'any passat i d'aquest any, i l'any que ve i el proper també n'hi hauran, ha estat un Govern del Partit Popular que ha dit «en lloc d'anar a un altre monument o a una altra inversió cultural a una altra ciutat, la farem a la ciutat de Girona»; catedral de Girona torna a sortir als pressupostos generals de l'Estat.
Per no recordar que vostès l'únic que van fer, perquè allò sí que s'havia pagat, la majoria, la gran major part, l'Auditori i el Teatre Municipal, que vostès el van inaugurar l'any 2005, però que s'havia consignat la partida pressupostària abans que el Partit Popular perdés a les eleccions del 2004.
Per tant, escoltin, a la ciutat de Girona s'està fent tot allò, s'està acabant tot allò que estava començat, perquè en aquests moments començar obra nova o inversions noves és complicat, per al Govern de l'Estat, per al Govern de la Generalitat i per als mateixos ajuntaments. I, per tant, el primer que s'ha de fer és acabar i pagar allò que està començat.
I amb el tema de l'arxiu, que abans, a més, el senyor Navarro n'ha parlat en la declaració que ha fet l'alcalde en nom de tots, és veritat, és precisament el projecte pendent que tenim en aquests moments que no hi ha un inici de projecte, és veritat. Per què? Perquè abans s'han d'acabar els altres. Ara bé, sí que hi ha en aquests pressupostos una consignació de cinquanta mil euros per tal que durant el 2015 tot allò que falti o faci falta fer perquè el projecte estigui enllestit al cent per cent, –perquè els projectes que estaven fets de fa molts anys s'han de revisar, senyora Bosch, perquè la situació ha canviat molt i s'estan revisant tots–, perquè quedi tot preparat perquè aquest sigui un projecte. I si miren el projecte de pressupostos ho veuran, perquè hi ha una projecció del que es farà en els propers anys, l'arxiu a la ciutat, el nou arxiu de la ciutat de Girona és un dels projectes que s'abordarà el 2016, el 2017 i el 2018 amb relació a pagar a la ciutat de Girona. I això està projectat, si agafen els pressupostos generals, no els estic pas dient res que jo m'inventi ni que vostès no puguin comprovar.
Per tant, en aquest sentit, miri, jo li podria donar moltes dades, dades que fan, que il·lustren que respecte a l'any passat el pressupost general de l'Estat en temes d'inversions a les comarques gironines –ja no a la ciutat, que és aquestes dades que fa servir vostè– pugen i, a més, pugen considerablement. Per exemple, l'aeroport de Girona, que és tan important per a la ciutat de Girona, puja un 138 per cent, només la inversió en aeroports a Girona, que és l'aeroport de Girona; aquesta infraestructura que vostè sempre ha defensat com jo que és tan important. I estem fent una cosa que vostès –i ja acabo– van ser incapaços de fer, que és desencallar i fer les obres de la nacional II, que és aquell projecte que totes les forces polítiques de les comarques gironines i, per tant, també d'aquesta ciutat, bé, no, totes no, no vull dallò, perquè Iniciativa sempre ha dit que la nacional II la faria d'una altra manera, perdó, però sí que la majoria de grups polítics ens varem conjurar que havia de ser la prioritat del Govern de l'Estat.
Per tant, escolti'm, vostè pot seguir presentant aquestes mocions, suposo que al desembre presentarà la mateixa dels pressupostos de la Generalitat, perquè aquest any ens les ha separat, l'any passat ens les va ajuntar. Però bé, jo crec que s'ha de ser responsable, s'ha de saber i analitzar també el que ha fet un mentre ha estat al Govern i per què la situació és la que és.
Podria allargar-me molt més, perquè dades en tinc moltíssims per donar, però m'he promès que seria breu. I, per tant, jo crec que, tal com li he explicat, a la ciutat de Girona les inversions que s'havien d'acabar s'estan acabant i s'abordaran, i aquelles que puguin, com l'arxiu, s'abordaran en els propers anys.

Intervé el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, el Grup de Convergència i Unió el que farà és, en aquesta moció, abstenir-se; ja té els vots que en si mateixa li permetran tirar endavant. I ens abstenim per dos conceptes molt clars. És a dir, el primer, perquè donem ple suport a la idea de la manca d'inversió i, si m'ho permeten, jo crec que s'hauria de potenciar i hauria d'haver aparegut partides molt concretes per a la ciutat de Girona i, per tant, jo hagués volgut que apareguessin en aquest sentit d'una manera molt més àmplia per acabar aquestes obres, que sí que és cert –i amb això sí que les paraules de la senyora Concepció Veray– que ho arrosseguem d'un període anterior. Però evidentment el que no entrarem és ara al joc, perquè tot seguit vindrà, com també ha avançat la senyora Veray, la conconseqüent també moció respecte a la Generalitat de Catalunya, quan pateix el que pateix de la recessió econòmica també derivada de l'anterior.
I finalment per una qüestió que a nosaltres ens sorprèn, ens parla de la creació..., no, no ens parla ni de la creació, ens parla que es convoqui una comissió de diputats i senadors que no ha estat mai creada, no ha estat mai creada, és a dir, en tot cas, hauríem de començar crear-la per a aquest fet, però vull dir, no ha estat mai creada. I per això el nostre grup mantindrà com a concepte bàsic i unitari de la idea principal que evidentment manca inversió i que s'hauria de potenciar la mateixa, l'abstenció.

Intervé la Sra. Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, en primer lloc, gràcies als grups que donaran suport a la proposta. Començo a respondre al Grup de Convergència i Unió ara pel final, gràcies també per l'abstenció que permet l'aprovació de la proposta que hem presentat. I aclarir sobre aquest tema de la comissió de diputats i senadors, no sé si se'n deia així, però l'alcalde ens va convocar el grup d'electes de parlamentaris gironins al principi del mandat per reclamar, veure si sortia a la llum el projecte del soterrament del tren convencional, era en aquell moment. Jo recordo aquesta reunió i recordo també que era el moment en què va aparèixer aquest projecte. Va ser eficaç en aquell moment pel que es pretenia en aquell moment concret, i es va dir que es reuniria més vegades; no s'ha reunit més. Per part nostra, jo crec que en la reunió es va dir que es procuraria reunir més vegades. Jo crec que aquesta és una possibilitat que per a moments excepcionals val la pena tenir en compte que es pot utilitzar.
Miri, no m'ho invento jo això que aquests pressupostos són, ni s'ho inventa el nostre grup, que aquests pressupostos són especialment preocupants per a l'economia gironina, també ahir mateix el diari, un dels principals diaris gironins, el *Diari de Girona*, feia un editorial que era sobre aquest tema, les inversions marginen els gironins, i parlava específicament d'aquesta qüestió. Parlava també del no-soterrament del tren convencional per dintre de Girona, que s'ha posposat per mai més, etcètera. Aquest és un tema que, els parlava abans del *New York Times* i ara els parlo del *Diari de Girona*, mirin, d'una punta a l'altra, des de la més a la menys, tothom veu que hi ha una situació que en aquest moment és preocupant, no només per a Catalunya, sinó específicament per a Girona. Estem especialment castigats i aquesta és una situació que entre els 1.996 euros per habitant d'Ourense, que és la xifra més alta que rebran els habitants d'algun lloc, amb els 70 euros per habitant que s'invertiran a les comarques gironines, mirin, la gamma és tan àmplia que val la pena repensar-ho, això. No aniré contestant un a un els temes que la senyora Veray m'ha plantejat, però sí que els diré que jo crec que ni a mi, ni als gironins no ens serveix l'argument, diguem-ne, que si el Govern del PP i el Govern de Convergència no fan el que caldria fer amb relació a determinats temes és perquè els governs socialistes anteriors no els van deixar documentats. Si amb tres anys de govern a Madrid i a Girona d'algun dels temes que s'han de desencallar no han tingut temps de documentar-los, en fi, la responsabilitat no és dels anteriors, la responsabilitat que no s'acabi l'obra de l'alta velocitat és simplement d'Adif, és que és directament d'Adif, és imputable a Adif. Si s'ha fet el 90 per cent de la primera fase, per què aquest 10 per cent que falta està

pendent des de fa tants de mesos? No es pot imputar a ningú més que al responsable d'acabar aquesta obra, però n'és responsable no només davant dels gironins, ho és també al davant de si mateix perquè té unes responsabilitats amb temes de seguretat, i això s'ha de complir, i això forma part dels pressupostos de l'Estat, i no hi és consignat. Per tant, ens ha de preocupar a tots, inclosa la diputada del Partit Popular, senyora Veray, de Girona, que jo crec que vostè, de fet, en el fons, amb alguns dels temes que estem plantejant deu ser la primera que hi pateix, ha de ser la primera que hi pateix, ens ho puguin o no ens ho pugui ara en aquest moment reconèixer. Estic segura que vostè també hi pateix, no en tinc cap dubte.
I, per tant, crec que val la pena que unim forces, en fi, de tots els grups polítics gironins i més enllà de les diferències, que són moltes, tinguem en compte que una situació com aquesta és notablement perjudicial per a tots, per als treballadors, per a les empreses, per als ciutadans, en general per a la demarcació i això és una cosa que s'ha de corregir, hem de procurar que es corregeixi.
Per tant, jo li demano, goso demanar-li que si més no, si no ens ho pot votar a favor, almenys tingui en compte que el nostre grup espera que vostè cooperi amb aquest tema, vaja, és més, estem segurs que cooperarà, que la primera que també deu estar preocupada és la seva formació política a Girona i, per tant, que els demanem que també tinguin en compte que aquesta qüestió s'ha de corregir. No ho presentem separadament dels pressupostos de la Generalitat per caprici, ho fem perquè en aquest moment el pressupost encara és un projecte i, per tant, encara hi som a temps. És per això que presentem ara. I no hi ha voluntat simplement de fer un crit al cel, sinó d'aconseguir quelcom de millor per als gironins per al proper any.
Per aquest motiu la presentem ara, per aquest motiu els agraïm el suport, no és una moció que la que ens sentim nostra, creiem que preocupa tothom i, per tant, estem contents que es pugui aprovar.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, senyora Bosch, jo no li he dit que no ho deixaven documentat, li he dit que no deixaven consignada la partida pressupostària, perquè per fer les obres han d'haver-hi diners per pagar-les, i crec que això és molt important. Vostès van prometre molt, no van consignar pressupostàriament i a l'hora de la veritat el que havien consignat tampoc ho van executar, i ho hem d'estar executant de la mateixa manera que ho hauria d'executar un altre Govern, fos del color que fos, perquè vostès no ho van fer. Per tant, escolti'm, l'evidència és la que és.
Jo li ho dic, amb tres anys podríem haver fet més o ens hagués agradat fer més? Oi tant que ens hagués agradat fer més, i tant! Però és que el moment econòmic que vivim és el que vivim i els ajustaments s'han hagut de fer. Malgrat això, totes les obres iniciades a la ciutat de Girona, que és del que es tracta aquesta moció, s'han tirat endavant, totes les iniciades, i s'acabaran totes les iniciades tan bon punt es pugui. I hi ha partida pressupostària per seguir treballant amb les obres de reposició del TAV, hi és i està consignada als pressupostos, malgrat durant el 2015 se'n pot consignar més a través de convenis directament amb Adif, com a empresa pública que és de l'Estat.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, no existeix una comissió de parlamentaris gironins com a tal, es va considerar convenient convocar els representants a les Corts de totes les formacions polítiques per un tema puntual i no es descarta tornar-la a convocar. Però per aclarir que no existeix com a tal una comissió de parlamentaris gironins.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per dotze vots a favor dels grups municipals del PSC, CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits Sr. Bonaventura i Sra. Plana, onze abstencions del grups municipals de CiU i el regidor no adscrit Sr. Palomares i dos vots en contra del grup municipal del PPC.

14. Moció que presenta el grup municipal d'ICV-EUiA sobre el dret de remuneració als autors pels préstecs de les seves obres realitzades a les biblioteques.

Atès que recentment el Govern de l'Estat espanyol ha aprovat el Reial Decret 624/2014, de 18 de juliol, publicat en el BOE número 186 del passat 1 d'agost amb el qual es desenvolupa el dret de remuneració als autors pels préstecs de les seves obres realitzats en determinats establiments d'accés públic, incloses les biblioteques excepte si són de municipis de menys de 5.000 habitants o de centres docents. Amb aquest decret, en ple procés d'una nova revisió de la Llei de Propietat Intel·lectual, el Govern de l'Estat espanyol pretén donar resposta a una obligació legal marcada per la Llei de Propietat Intel·lectual (LPI) de 2007 i a la Directiva europea 2006/115/CE sobre drets de lloguer i altres drets afins als drets d'autor en l'àmbit de la propietat intel·lectual, emanada de la Directiva europea 92/100/CEE.

El Decret estableix dos tipus de remuneració que se sumen, per obra i per usuari: 0,004 € pel nombre d'obres objecte de préstec amb drets d'autor i 0,05 € per cada usuari que hagi fet ús del servei de préstec durant un any.

Aquest sistema de càlcul genera importants dubtes tant a les biblioteques com a les seves entitats gestores, majoritàriament Ajuntaments. El càlcul de la remuneració s'hauria de realitzar, segons s'estableix, sobre el préstec d'obres de qualsevol tipologia (llibres, obres fotogràfiques, plànols, mapes, cartells etc.) que no hagin superat el termini de protecció contemplat en la Llei de propietat intel·lectual. Per tant, obliga a un càlcul constant de les obres que passen a domini públic, havent de tenir en compte variables diferents segons tipus de document, nacionalitat del autor, etc. Així, tècnicament resultarà clarament molt més complex que el possible establiment d'una quota fixa. També des d'un punt de vista tècnic hi ha una dificultat afegida: el Decret recull que queda exempt del càlcul el préstec a persones amb discapacitat en els termes previstos a l'article 31 bis 2 del Text Refós de la Llei de Propietat Intel·lectual. Per tant, caldria que les biblioteques coneguin si els seus usuaris tenen alguna d'aquestes discapacitats, cosa que atempta, com a mínim, contra el sentit comú.

Més enllà dels aspectes legals i tècnics aquest Decret és un atac a la tasca que realitzen les biblioteques. A Catalunya s'ha realitzat una important aposta pel desplegament d'una àmplia xarxa de biblioteques públiques. Segons dades del Servei de Biblioteques del Departament de Cultura amb dades de l'any 2013 404 municipis (92,93% de la població) disposen de biblioteca (270) o de servei de bibliobús (134) amb un total de 3.490.051 d'usuaris inscrits 45,97% sobre total 25.356.484 visites anuals i 16.393.856 documents prestats.

Atès que, l'article 6.3. de la Directiva 2006/115/CE diu que els estats membres "podran eximir a determinades categories d'establiments del pagament de la remuneració".

Atès que l'Informe de la Comissió al Consell, al Parlament Europeu i al Comitè Econòmic i Social sobre el dret de préstec públic a la Unió Europea del setembre de 2002, constata que "la major part dels països usen la possibilitat d'eximir a determinades institucions de préstec del dret de préstec públic". Per tant, hi ha un mecanisme legal que obriria la porta a no imposar aquest cànon. La majoria de països afectats per la Directiva, són els propis estats qui assumeixen el pagament d'aquesta remuneració.

Atès que l'extensió de la xarxa de biblioteques públiques a Catalunya ha suposat en les últimes dècades un impuls a les polítiques de proximitat cultural. Avui les

biblioteques són un servei cultural de primer ordre i exerceixen de porta d'entrada d'un gran volum de població a la cultura. Com a centres culturals han assolit importants graus de satisfacció entre els seus usuaris i han possibilitat l'accés, l'aprenentatge al llarg de la vida i el gaudi de la lectura i altres manifestacions culturals. Aquesta dinàmica tan positiva es veuria truncada, amb especial afectació per aquells ciutadans amb menors recursos, ja que sovint no tenen accés als llibres disponibles mitjançant la seva adquisició, o no a la mateixa quantitat si han de comprar-los.

Atès que l'aplicació del gravamen, encara que l'assumissin els governs autonòmics enlloc dels ajuntaments, suposaria a la pràctica una reducció dels pressupostos dedicats a biblioteques, i per tant a noves adquisicions, ja que s'haurien de repartir els recursos esmerçats entre el pagament del gravamen i l'adquisició de noves obres. La reducció dels volums disponibles per als usuaris limita l'accés a la cultura a través d'aquests llibres i materials didàctics i ho fa tant per lectors, com per estudiants de qualsevol nivell, investigadors i docents.

Atès que les biblioteques de Girona fan una gran tasca cultural i social, per estar inserides en els Centres Cívics i generar complicitats amb les associacions i entitats dels diferents barris de la ciutat. Diferents usuaris i usuàries han manifestat les seves pors davant la possibilitat d'haver de pagar per cada llibre de préstec demanat a les biblioteques.

Atès que és un error considerar a les biblioteques com a entitats que perjudiquen econòmicament als autors com les considera el Decret, tot afirmant en el preàmbul que el cànon s'estableix com a "contrapartida al perjudici causat als autors derivada de la utilització de les seves obres en establiments accessibles al públic sense necessitat d'autorització". Sembla que el Govern Central oblida que la relació entre la biblioteca i els autors no s'acaba en la compra i el préstec de llibres. Cal ser conscients que debilitant la capacitat pressupostaria de les biblioteques s'està obviant el paper de dinamització lectora que exerceixen, així com el fet de ser una tribuna privilegiada de difusió dels autors, fet que també comporta una despesa pública significativa. Qui coneix la dinàmica de les biblioteques sap que els propis usuaris de les biblioteques són alhora prescriptors i difusors d'obra i motors que n'augmenten la difusió i, per tant finalment, la venta de llibres. Cal recordar que la indústria del llibre suposa el 38,1% del total de l'aportació al PIB de la cultura.

Atès que el contingut del Reial Decret també desincentiva l'ampliació del nombre d'usuaris, ja que es pagarà per cada usuari que hagi usat el servei de préstec. Les biblioteques hauran de pagar més si 10 usuaris utilitzen un cop l'any el servei de préstec que si un sol usuari fa servir 10 cops aquest servei. Per tant, es penalitza l'extensió a nous públics.

Atès que l'entrada en vigor d'aquest decret suposa una nova dificultat per als pressupostos municipals, doncs la major part de les Biblioteques en depenen. Les finances municipals passen moments difícils i afegir-hi noves càrregues encara pot empitjorar la situació.

Atès que les biblioteques públiques són un dels principals motors culturals, i d'accés democràtic i global a la cultura, amb una forta capacitat inclusiva i d'igualtat d'oportunitats.

Atès que els poders públics han de vetllar pel legítim dret a la remuneració dels autors pel producte de la seva obra i al mateix temps fer efectiu el dret d'accés a la cultura a tota la ciutadania.

Atès que l'aplicació de la directiva ha de tenir present la doble funció de compensació als creadors i la de facilitar l'accés a la cultura. L'existència dels dos drets és compatible, fets pel qual correspon a les administracions públiques competents l'establiment de mecanismes i fórmules que el garanteixin. Sense autors no hi ha cultura i hem de protegir-los i promoure des de les institucions.

Atès que cal considerar aquest cànon fonamentalment una política de suport a les literatures i cultures del país, i en aquest sentit, és assumit pels governs nacionals o regionals en la majoria de països europeus.

Per tot aquests motius exposats i amb l'objectiu de fer efectiu l'accés a la cultura i a la vegada el suport a la creació, el grup municipal d'ICV-EUiA de l'Ajuntament de Girona proposa els següents acords:

1. Rebutjar el contingut del Reial Decret 624/2014 i demanar al Govern de l'Estat espanyol la seva retirada.

2. Instar al govern de l'Estat espanyol a elaborar un nou Reial Decret, tenint present les consideracions exposades i que sigui els govern de l'Estat espanyol qui incorpori en el seus pressupostos les partides per fer front a un cànon fix per l'adquisició d'obres, fruit del diàleg i consens amb el conjunt d'actors afectats. Aquestes partides no poden suposar una retallada en altres partides de cultura per compensar l'increment, sinó que haurien de fer-se amb un increment net del pressupost cultural. D'aquesta manera es retribueix justament la feina dels autors, a la vegada que no es limita l'accés universal a la cultura, especialment dels ciutadans amb unes rendes inferiors.

3. Instar el govern de l'Estat espanyol a recuperar els objectius i mecanismes de cooperació previstos en el "Plan de Fomento de la Lectura" en el programa d'adquisició i millora de les col·leccions de les biblioteques públiques del país i formulat amb l'acord i la cooperació de la Generalitat de Catalunya en l'àmbit de Catalunya.

4. Instar a la Generalitat de Catalunya, en cas que assumeixi el pagament del cànon, a mantenir aquests principis i buscar el consens entre els diferents actors.

5. Traslladar aquests acords al Govern de l'Estat espanyol, als Grups parlamentaris del Congrés dels Diputats, a la FMC, a l'AMC i a la Diputació de Girona.

Presenta la proposta la Sra. Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, per què presentem aquesta moció? Doncs perquè creiem que és inadmissible qüestionar el sistema de biblioteques públiques del nostre país, construït i enxarxat des de fa molts anys com un sistema d'èxit, pel foment de la lectura, per la cultura de país, per les complicitats amb el teixit social dels barris; a Girona n'és un bon exemple, el model de biblioteques està a dintre dels centres cívics, perquè l'acció es reforça, es retroalimenta, per acostar la cultura de les persones amb pocs recursos, etcètera. És a dir, ens ha portat moltes d'aquestes qüestions a presentar aquesta moció.
Hi ha una normativa europea del 2006, la 115, que parla dels drets d'autor i de la propietat intel·lectual. L'1 d'agost, el Govern espanyol publica un reial decret en relació amb aquesta normativa. L'aplicació d'aquesta directiva europea té una doble funció: per una banda, compensar els creadors, els autors de publicacions, de llibres, etcètera, però al mateix temps també el facilitar l'accés a la cultura. Creiem que, a veure, aquests són dos drets que han de ser perfectament compatibles i que s'ha de buscar la manera de compatibilitzar-los.

Clar, amb el reial decret que publica, ja dic, amb nocturnitat i estiueig el Govern de Madrid, el que fa és obligar els ajuntaments, obligar les comunitats autònomes a fer aquests pagaments d'una manera unilateral. I, per tant, per no aplicar el que fan molts països europeus, que és directament o bé fer exempcions, que l'article 6.3 permet fer exempcions, de fet ja se'n fan algunes, per exemple, amb les biblioteques escolars i, per tant, creiem que es podria estirar més i fer-ho també amb les biblioteques municipals, biblioteques públiques; o bé assumir-ne el cost, és a dir, que el Govern de Madrid directament n'assumeixi el cost, que és el que fan la majoria dels països europeus. No pot ser que ho hagin de pagar els ajuntaments i encara menys els usuaris, i tenim evidències que hi ha usuaris de les biblioteques públiques de Girona que ja han anat a fer préstecs i estan demanant si per un préstec hauran de pagar alguns diners.
Hi ha 404 municipis de Catalunya que representen el 92,93 per cent de la població que disposen de sistemes de biblioteques, és un model molt estès en el nostre país i, per tant, estem una mica preocupats per com s'acabarà realitzant aquest pagament. A hores d'ara tampoc està clar com es farà aquí a Catalunya encara que sembla que la Generalitat ho podria assumir en comptes de l'Estat. Però, és clar, això també ens preocupa, perquè pot suposar destinar menys diners a tot el que és la promoció de la lectura i els serveis de biblioteques.
El càlcul que obliga a fer la normativa del reial decret de Madrid és un càlcul molt estrambòtic que obliga per obra i per usuari, i creiem que és d'una gran complexitat, que complicaria moltíssim la gestió de biblioteques. Per tant, aquest reial decret desincentiva l'ampliació del nombre d'usuaris de les biblioteques. Una paradoxa, no? S'ha de pagar més si deu usuaris utilitzen un cop l'any el servei que si un mateix usuari la utilitza deu vegades.
També una altra paradoxa que creiem que és inadmissible és que queden exempts de pagar les persones amb discapacitats. Aquest fet obligaria les biblioteques a identificar aquestes persones, per tant, discriminar aquestes persones amb què, amb quina documentació.
Però realment el que ens preocupa terriblement és la persecució de tot el que és allò públic, allò comunitari i la protecció de la propietat privada d'una manera sacralitzadora. Hem de trobar l'estratègia per posar per sobre el bé comú el bé individual, sense que això vagi en detriment dels drets dels autors, tampoc els volem criminalitzar.
Per tant, el que nosaltres demanem amb aquesta moció de repercussions molt importants en la ciutadania és que es retiri el reial decret. I, en segon lloc, si això no es veu bé o, vaja, si es vol votar per separat, però nosaltres creiem que seria directament la primera, fer les exempcions perquè sigui l'Estat, diguéssim, el que reconegui aquestes exempcions en les biblioteques municipals. I per tant, en definitiva, que no ho paguin els municipis i que no ho acabi tampoc havent de pagar la Generalitat.
És en aquest sentit i he intentat ser breu, que creiem que és un tema que ens afecta a tots, un tema que afecta la ciutat i que aquest Reial decret, doncs, no té cap mena de sentit.

Obert debat intervé el Sr. Bonaventura, regidor no adscrit, qui explica, només per dir que estem totalment d'acord i que hi votarem a favor.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, hi votem a favor i trenquem una llança a favor de les biblioteques públiques de Girona.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, tenia la sensació que seria la més breu, però veig que no, que hi ha hagut gent que ha sigut més breu que jo. I com que no vull polemitzar, jo simplement diré molt clar –i ho ha dit la senyora Terés– que és la transposició d'una normativa europea, que pot agradar més o pot agradar menys i que, home, que clama una mica al cel que demanin que ho

pagui tot aquest Estat que fa un moment el senyor Olòriz deia que no volia, simplement ho trobo una mica curiós.

Fa ús de la paraula el Sr. Quintana, regidor del grup municipal del PSC, qui manifesta, completament d'acord i completament d'acord amb tota l'exposició.

Intervé el Sr. Ribas portaveu del grup municipal de CiU, qui manifesta, donarem el vot favorable.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-tres vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, CUP, ICV-EUiA, el regidors no adscrits Srs. Palomares i Bonaventura i la regidora no adscrita Sra. Plana i dos vots en contra del grup municipal del PPC.

15. Moció que presenta el grup municipal de la CUP i el regidor no adscrit Sr. Bonaventura perquè els ciutadans no hagin d'assumir la indemnització pel cessament del projecte Castor.

Dimecres de la setmana passada, la Comissió d'Empresa i Ocupació del Parlament de Catalunya va aprovar una proposició del grup parlamentari de CiU per reclamar al govern espanyol que els ciutadans no hagin d'assumir la indemnització derivada del cessament de l'activitat de la plataforma gasista Castor.

La decisió del govern espanyol de fer assumir als ciutadans, a través d'un augment en el rebut del gas durant un període de 30 anys, la indemnització de 1.350 milions d'euros que l'Estat ha decidit donar a Escal UGS ha provocat la indignació de la immensa majoria de la societat. Per altra banda, cal denunciar també que, després de veure la inviabilitat de continuar el projecte Castor, el govern espanyol hagi decidit deixar-lo aturat, tot esperant què passarà en un futur incert, en lloc d'optar per desmantellar la plataforma i tranquil·litzar els veïns de la zona, que han hagut de suportar totes les problemàtiques i perjudicis, terratrèmols inclosos, que ha comportat aquest macroprojecte de magatzem a les Terres de l'Ebre.

Cal tenir en compte que, si ens basem en les dades del consum de gas a l'Estat espanyol, una cinquena part de la factura del Castor (el 20%) l'hauran d'abonar els ciutadans catalans, ja que Catalunya concentra la major part del consum de gas a l'Estat, concretament un 21,4% del total. Si agafem les xifres de l'any 2013, a l'Estat espanyol hi ha uns set milions i mig de consumidors de gas en l'àmbit domèstic, però aquest només suposa un 20% del consum total de gas, ja que els 5.000 clients industrials concentren gairebé un 63% del consum. En aquest aspecte, Catalunya també és líder en el consum de gas industrial a l'Estat. En conclusió, i com passa sempre, els catalans seran els més perjudicats per les decisions polítiques i econòmiques del govern espanyol i els que hauran de pagar més.

A més, i tal com es va dir dimecres passat al Parlament de Catalunya, cal tenir en compte que hauríem de valorar en 3.000 milions d'euros el cost real que hauran de pagar els consumidors, ja que als 1.350 milions de la indemnització s'han de sumar els interessos que generarà l'operació i els 110.000 euros que es van pagar inicialment per contracte a Escal UGS (participada en un 66,7% per l'empresa ACS del conegut i mediàtic Florentino Pérez).

De la mateixa manera que la Generalitat ha decidit impulsar mesures jurídiques en defensa dels consumidors i per denunciar l'acord polític que van signar l'Estat i la concessionària de Castor -en què cal recordar que l'empresa no tenia cap responsabilitat en el contracte firmat i que en cas de negligència els costos els havien

d'assumir els consumidors-, creiem que l'Ajuntament de Girona s'hauria d'afegir a aquesta iniciativa en defensa dels ciutadans de Girona, que, com el conjunt dels catalans que consumeixen gas, es veuran obligats a assumir els costos d'aquesta indemnització absolutament injusta i abusiva.

En aquest sentit, cal denunciar que a l'Estat espanyol determinats lobbies econòmics es beneficiïn del favor polític del govern de torn; és a dir, que quan els negocis els surten bé s'enriqueixin sense assumir cap risc i que, quan els van malament, no es vegin abocats a la fallida i al tancament perquè troben l'empara de l'executiu estatal, que compensa les seves pèrdues a costa d'esprémer i castigar el contribuent.

El Parlament de Catalunya ja va aprovar en sessió plenària del 21 de novembre de 2013 una moció que reclamava al govern espanyol l'aturada del projecte Castor i el desmantellament de la plataforma, i també que es depuressin les responsabilitats tècniques i polítiques, una iniciativa que l'executiu de l'Estat va ignorar.

En l'esmentada moció també es va demanar al govern de l'Estat a instar al Banc Europeu d'Inversions a iniciar investigacions sobre la tramitació i continguts del projecte Castor i avaluar si hi havia hagut deficiències i manca de transparència. Entre d'altres qüestions, la moció també reclamava l'actuació de la Comissió Europea a fi i efecte d'avaluar i verificar si s'havien produït activitats incompatibles. D'altra banda, des de diverses poblacions catalanes es va produir una onada de solidaritat en forma de mocions en suport als ciutadans i ciutadanes de les poblacions afectades, principalment Alcanar i Vinaròs, que van haver de patir moviments sísmics provinents de la central del projecte Castor.

En aquest sentit, hem de celebrar que ara es reclami evitar, també des de la cambra catalana, que el pagament de la indemnització recaigui sobre el conjunt dels consumidors. Creiem, però, que amb això encara no n'hi ha prou i que des del món municipal caldria sortir en defensa dels ciutadans dels nostres pobles i ciutats, els quals, si no s'hi posa remei, i en uns moments de crisi dramàtica com els actuals, també en matèria energètica com tots sabem, es veuran obligats a assumir els costos del fracàs d'aquesta operació politicoeconòmica madrilenya, en què ACS obté un benefici sense assumir cap cost i a sobre, quan les coses no surten bé, és indemnitzada a costa dels consumidors. Una situació similar s'ha reproduït en d'altres activitats econòmiques com ara el financer, privatitzar els guanys i socialitzar les pèrdues. Davant d'aquesta situació tant injusta proposem l'adopció dels següents:

1.- Que l'Ajuntament de Girona, en defensa dels consumidors de la nostra ciutat, s'afegeixi a la iniciativa aprovada pel Parlament de Catalunya perquè els ciutadans no hagin d'assumir la indemnització derivada del projecte Castor.

2. Que l'Ajuntament de Girona s'adhereixi a l'acord del Parlament de Catalunya del passat 21 de novembre del 2013, en què es reclamava al govern espanyol l'aturada del projecte Castor i el desmantellament de la plataforma.

3.- Que es trameti aquest acord a l'Associació Catalana de Municipis, la Federació de Municipis de Catalunya i a l'Associació de Municipis per la Independència perquè es faci arribar al conjunt de municipis de Catalunya i es puguin afegir a aquesta proposta.

4.- Que es faci arribar aquest acord al president del govern espanyol, senyor Mariano Rajoy

Fa ús de la paraula el Sr. Bonaventura, qui exposa, estem davant d'uns d'aquells casos clars en què la prepotència del Govern de l'Estat es tradueix en un abús de

poder i la víctima del qual és el conjunt de la ciutadania. En aquest sentit, i tal com diem en la moció, entenem que cal denunciar que a l'Estat espanyol determinats *lobbies* econòmics es beneficiïn del favor polític del Govern popular, és a dir, que quan els negocis no surten bé s'enriqueixin sense assumir cap risc i que, quan els van malament, trobin l'empara de l'executiu estatal que compensi les seves pèrdues a costa d'esprémer i castigar el contribuent.
La decisió del Govern espanyol de fer assumir als ciutadans, a través d'un augment en el rebut del gas durant un període de trenta anys, la indemnització de més de 1.350 milions d'euros que l'Estat ha decidit donar a l'Escal UGS s'ha de qualificar directament d'indignant i de vergonyosa.
Com sempre, als ciutadans catalans, entre aquests, als gironins, ens tocarà pagar més que a ningú, ja que si ens basem en les dades del consum de gas a l'Estat espanyol, una cinquena part de la factura del Castor l'hauran d'abonar els ciutadans de Catalunya, ja que el Principat concentra la major part del consum de gas a l'Estat, concretament un 21,4 per cent del total. Si agafem les xifres de l'any 2013, a l'Estat espanyol hi ha uns 7 milions i mig de consumidors de gas en l'àmbit domèstic, però aquests només suposen un 20 per cent del consum total del gas, ja que els cinc mil clients industrials concentren gairebé un 63 per cent del consum. En aquest aspecte, Catalunya també és líder en el consum de gas industrial a l'Estat.
En conclusió i com sol passar sempre, els catalans seran els més perjudicats per les decisions polítiques i econòmiques que pren el Govern espanyol. A més, i tal com es va dir dimecres passat al Parlament de Catalunya, cal tenir en compte que hauríem de valorar en 3.000 milions d'euros el cost real que hauran de pagar els consumidors, ja que els 1.350 milions de la indemnització s'han de sumar als interessos que aquesta generarà.
En conclusió, volem que el nostre ajuntament s'afegeixi a la iniciativa aprovada la setmana passada pel Parlament de Catalunya en defensa dels ciutadans de Girona, que com el conjunt dels catalans que consumeixen gas es veuran obligats a assumir els costos d'aquesta indemnització absolutament injusta i abusiva. I també en la mateixa línia volem que siguin molts més els ajuntaments que se sumin a la proposta i que denunciïn aquesta decisió del Govern de l'Estat.

Fa ús de la paraula el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, simplement el senyor Bonaventura ja ha exposat, presentem la moció plegats. Nosaltres només volíem simplement afegir-hi que aquest problema, que ara s'ha transformat en un problema que afectarà el conjunt de l'Estat espanyol, i nosaltres com a gironins i gironines la porció que ens pertocarà, aquest problema, diguéssim, durant molts anys l'ha estat patint en solitari els municipis d'Alcanar i Vandellòs i de la zona, que han hagut de patir terratrèmols, han hagut de patir manca d'informació, han hagut de patir moltíssim. I una mica pensem que és important recordar-los i trencar una llança a favor d'ells i, bé, una mica, doncs, desplegar una mica de solidaritat envers ells. La resta, ja ho ha explicat tot el senyor Carles Bonaventura.
Intervé la Sra. Terés qui exposa, poques coses a afegir, en aquest sentit. El 2007, abans d'adjudicar-ho la Plataforma de la Sénia ja va emetre un informe geològic avisant del risc de fer emmagatzematge de gas allà, vull dir que hi han hagut moltes proves de la mateixa ciutadania a prop de tota aquesta història que ja han treballat molt per denunciar-ho. És un escàndol majúscul, és el de sempre, no a la socialització del deute, perquè sempre passa el mateix: privatitzem guanys i socialitzem les pèrdues.
Per tant, ho considerem també un deute il·legítim, un lloc per on no hem de passar, malgrat que sigui un contracte privat, sempre passa el mateix, ja hem pagat prou als estafadors bancaris, als estafadors d'hipoteques, ara hem de pagar als estafadors energètics. La ciutadania no ha de ser la responsable d'aquesta corrupció i, per tant, entenem que aquesta complicitat entre el PP i les empreses privades dels seus amiguets, doncs s'ha de dir no..., perdó, del PSOE i dels seus amiguets, s'ha, de dir

que no. No pot ser, per tant, tampoc que el banc europeu, el d'inversions, aquí quedi impune de tota aquesta història. Vull dir, també hi ha hagut tot un aprofitar-se d'aquesta situació que creiem que hem de desemmascarar.
I també recordar que ara entenem també moltes coses i esperem que des de la Sindicatura de Greuges, que en aquest cas s'ha ofert a liderar les reclamacions de tots els defensors del poble autonòmics perquè l'acord afecti tots els..., no afecti tots els consumidors de gas, que és tota la ciutadania. I, per tant, es demana des de la Sindicatura de Greuges que es puguin presentar aquestes reclamacions unitàries.
Creiem, per tant, que hi hem de donar tot el suport i esperem que no s'acabi materialitzant.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, jo sincerament els demanaria que parlessin amb una mica més de respecte i s'estiguessin d'utilitzar certes frases. I també els agrairia que es posessin una mica al dia o seguissin la història del que ha sigut aquest projecte Castor. D'entrada, perquè el Partit Popular no va imposar res, ni ha decidit pagar res, sinó que és el que diu el contracte i el va blindar el Partit Socialista. Jo sincerament aquí seré breu, però vull deixar tres coses molt clares.
La primera és que la Fiscalia de Castelló ha obert una investigació i, per tant, des del nostre partit a Castelló se li ha demanat que conclogui tant abans com sigui possible el procés que ha iniciat per tal de determinar si el Govern socialista, que és qui ho va firmar el contracte, va cometre un delicte contra el medi ambient a l'autoritzar i blindar el projecte sense haver realitzat tots els informes pertinents per garantir la seguretat.
La segona cosa que vull constatar és que davant la demanda que es desmantellés el projecte Castor i, per tant, que es deixés sense activitat, qui ha actuat amb responsabilitat i ha posat per davant la seguretat i no els interessos econòmics ha sigut precisament el president Rajoy i el Govern del Partit Popular, que és qui ha decidit prendre aquesta decisió.
I la tercera, home, aquesta indemnització que aquí sembla que el Partit Popular hagi decidit perquè s'ha llevat un dia el president Rajoy a pagar a l'empresa en qüestió, és una indemnització que el Partit Socialista i el ministre Sebastián abans de marxar del Govern, però un cop havent perdut les eleccions ja el 2011, deixa blindat. I, per tant, el Govern de Mariano Rajoy el que fa és portar-ho al Suprem i demanar-li al Suprem què es pot fer per tirar enrere aquest blindatge que havia deixat el ministre Sebastián. I el Tribunal Suprem li contesta al Govern del Partit Popular que el que havien fet els socialistes no tenia marxa enrere i que, per tant, sí o sí el blindatge seguia i sí o sí la indemnització que el Partit Socialista va establir s'havia de pagar.
Jo, sincerament, jo entenc que estiguin disgustats, nosaltres tampoc entenem que es blindés una indemnització d'aquestes característiques, però, si us plau, demanaria que les coses s'expliquessin bé i que hi ha altres coses que ja els accepto que diguin que és culpa del Govern del Partit Popular, però aquesta precisament no. Perquè és un d'aquests «marrons», senyor Navarro, que vostè deia abans, que l'Ajuntament es troba que li ve d'anteriors, doncs aquest és un precisament «marron», i utilitzo les seves paraules, que no les meves, que el Govern de Mariano Rajoy s'ha trobat sobre la taula, que ha intentat solucionar, però que no ha pogut, perquè els socialistes *lo dejaron atado y bien atado*. No sé si els seus amiguets, vostè ho considera, jo no ho he dit, ho han dit vostès, i utilitzen aquesta frase massa sovint.

Intervé el Sr. Amores, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, el nostre grup votarà a favor de la moció, pensem que és injusta la decisió de carregar en el rebut del gas dels ciutadans durant trenta anys la indemnització de la companyia promotora del magatzem subterrani de gas Castor. Al Parlament ja vam donar suport a una moció molt similar, a la Comissió d'Empresa i Ocupació, creiem que són especialment interessants tant la iniciativa del Parlament com la que ha iniciat el Síndic de Greuges, en Rafel Ribó, recentment, que deia de promoure una actuació conjunta amb altres

defensors autonòmics buscant l'escletxa dels estudis sismològics que en el seu dia va aportar l'empresa i que s'ha donat l'evidència i que han patit tota la gent de Terres de l'Ebre, com molt bé explicava la diputada Núria Ventura, que aquells estudis que s'havien fet realment, i que deien que no hi havia cap risc, doncs la realitat ha estat que hi ha hagut risc, que hi ha hagut realment una quantitat de terratrèmols a la zona i de moviments sísmics a la zona de Terres de l'Ebre i de Castelló, que pensem que pot ser el camí a seguir per intentar no pagar aquesta indemnització que pensem que és injusta i que realment no pertoca que els ciutadans hàgim de pagar.

Intervé el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, només manifestar que el Grup de CiU hi votarà a favor.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-tres vots a favor del grups municipals CiU, PSC, CUP, ICV-EUiA, els regidors no adscrits Srs. Palomares i Bonaventura i la regidora no adscrita Sra. Plana i dos vots en contra del grup municipal del PPC.

17. PRECS I PREGUNTES

Intervé la Sra. Plana, qui exposa, volia preguntar a veure com estava l'estudi que s'està fent per trobar la forma jurídica adequada per la creació de l'ens que s'ha de crear per a la Fira de Girona i l'Auditori i Palau de Congressos. Llavors, si es preveu també ja que es cobreixi la plaça de direcció. I preguntar també sobre si hi ha hagut noves fires durant aquest any i si es preveuen fins al termini d'aquest any noves fires a part de les que ja existien.

Intervé el Sr. Carles Bonaventura, qui formula quatre preguntes. Volia preguntar-li, abans de saber les notícies que estem rebent avui del discurs que s'ha de fer demà per informar de la situació, si l'Ajuntament de Girona havia fet els deures i havia comunicat al Govern de la Generalitat quins seran els locals de la ciutat on es podrà votar el 9 de novembre i si s'ha anomenat formalment funcionari o funcionaris municipals com a coordinadors de la consulta. Com que tampoc sabem del cert com està la situació, en principi, mantinc la pregunta.
Després una altra qüestió sobre la Devesa. Després de la inundació del túnel del tren d'alta velocitat que hem parlat abans i arran dels treballs d'extracció d'aigua que es van portar a terme a la Devesa, una part dels terrenys van quedar negats. Tenint en compte que d'aquí pocs dies tindran lloc les Fires i Festes de Sant Narcís, voldríem saber si aquest fet suposarà o tindrà alguna afectació per a la instal·lació d'algunes de les atraccions.
Una altra qüestió, ja sé que és un tema reiterat però, bé, el nostre grup, la nostra formació sempre el porta en el Ple. I és que ahir va ser el Dia de la Hispanitat i, com cada any, a la caserna de la Guàrdia Civil es van portar a terme els actes en honor a la seva patrona, cosa que evidentment respectem. Nosaltres també, com cada any, tornem a lamentar la presència en aquest esdeveniment d'una representació de l'Ajuntament de Girona, ja que considerem que és una presència contradictòria amb el suport que des de l'Ajuntament de Girona es dóna al procés sobiranista. Entenem que la Guàrdia Civil no destaca precisament per la defensa del dret a decidir dels catalans i demanaríem, per tant, que en un futur l'Ajuntament no assistís a aquest tipus d'actes.
I una qüestió final sobre neteja. Aquests dies hem rebut alguns dels regidors una qüestió d'una persona que s'ha interessat o que s'ha queixat perquè alguns diumenges la carretera de Santa Eugènia està bruta, concretament a la zona situada entre el viaducte del tren i la plaça Marquès de Camps. Només preguntar si en tenen constància.

Intervé el Sr. Palomares, qui formula una pregunta. Jo voldria preguntar per veure com està el tema del club de tir de Girona.

Intervé la Sra. Terés, qui exposa, em sumo a aquesta pregunta que fa el senyor Bonaventura també en relació amb el tema de la neteja i, en general, que els diumenges queda la ciutat bastant bruta.
Després també pel tema de la passera de la zona del Sector Est, la passera que travessa el riu Onyar, doncs quines previsions, com està.
Després per l'estat dels projectes de pressupostos participats, també fa molt temps que no en sabem res i voldríem saber l'estat d'execució.
I també preguntar sobre que no surt reflectit en l'acord sobre el tema del tren d'alta velocitat, si hi ha algun compromís per part de l'Ajuntament de no cobrir el riu Güell, no desviar el riu Güell. Si tenen alguna posició sobre aquest tema.

Intervé el Sr. Olòriz, qui formula una pregunta. Voldria pregunta al regidor senyor Ribas amb la intenció que entenc que és una bona notícia que la Barberia Bosch del carrer de la Barca, després de múltiples i múltiples discussions, per fi ha signat la possibilitat que pugui posar el rètol, conegut també com «xirimbolo», perquè aquest home obligui homologar-se a la resta dels barbers del món mundial que tenen tots ells aquest símbol, que no per menys discret generalitzat.

Intervé el Sr. Navarro, qui manifesta, hauran de disculpar que aquest grup municipal s'ha vist reduït a la seva meitat i, a més a més, la meitat restant no està tampoc en el seu millor moment. Fa molta estona que tinc molt de mal de cap, m'he pres una aspirina, però de moment no ha fet gaire efecte. Tenia moltes preguntes per fer, però les reduiré.
Volia fer una pregunta referent al viaducte. Fa temps el regidor Bonaventura va preguntar reiterades vegades sobre la salut d'aquest viaducte. Voldríem saber com està aquest tema.
També volíem traslladar la pregunta de la famosa barberia. Ja ho ha traslladat el senyor Olòriz.
També volíem comentar el tema de la passera que ha traslladat la senyora Núria Terés. Una mica com està el famós permís de l'ACA que hauria d'haver arribat ja. Si no ha arribat, deu estar al caure. Tot i que han de saber que els veïns allà no volen aquella passera, sinó que volen un pont, una passera elevada.
També el tema del carril bici que es va descartar com a al·legacions en el Pla de mobilitat, però és una reivindicació del sector. Senyor Alcalà, li ho comentem.
També voldríem preguntar sobre el Vol Gastronòmic, a hores d'ara voldríem saber si s'ha pagat ja la taxa d'ocupació de via pública i si s'han generat ja les primeres taxes, la de residus i la del rebut de l'aigua, i si ens poden dir a quant ha pujat.
Sobre el 12 d'octubre també voldríem preguntar que, com que estem en vigílies, encara que de moment sembla ser que ens hagin volgut aixafar la festa, però estem en vigílies que siguem un país independent i està clar que després a Girona la caserna de la Guàrdia Civil no tindrà cap sentit, doncs com que això aviat es produirà, voldríem saber si ja tenen plans per saber en què transformarem l'espai que allà, és un espai molt gran, que té moltes possibilitats.
Llavors també voldríem preguntar que en referència al que ha esmentat abans la PAH, que ha desplegat una pancarta, demanar a l'alcalde si té previst coordinar-se amb altres municipis, podria ser interessant de la mateixa Associació de Municipis o inclús dels municipis per la independència, el tema de declarar l'emergència habitacional, vejam si d'alguna manera és possible.
I finalment sobre la frontissa de Santa Eugènia, vejam si ens poden dir terminis una mica fidedignes d'execució.

Intervé el Sr. Joaquim Bonaventura, qui exposa, l'entitat Mifas ha fet un estudi, bé, informa a la seva pàgina web que han estat fent un estudi relacionat amb el comerç de Girona. I, en aquest estudi, sembla que han fet 606 visites a botigues, establiments comercials de la ciutat, són molts, dels quals 156 eren accessibles, 82, practicables –entenem per practicable un lloc que es pot pujar, però que no és accessible– i n'hi ha 368 que no s'hi podia entrar. La pregunta que faig és si la regidora que porta aquests temes tenia algun tipus de coneixement, no és d'urbanisme, seria més de comerç, això, també relacionat amb urbanisme, però, vaja, més directament de comerç, a veure si... Jo la informació que tinc és la que he vist a la web, no en tinc més, però em semblaria que seria un bon document per començar a fer com un pla d'accessibilitat de nous comerços, no només en el compliment de les normatives, sinó bàsicament en el sentit que s'ha d'anar normalitzant aquesta situació i, per tant, aquí convindria que nosaltres també com a institució, com a òrgan, com a Administració hi diguéssim alguna cosa.
Després me'n vaig al barri de Can Gibert del Pla, varem estar reunits amb alguns veïns, alguns ens van exposar una situació davant del carrer número 55 del carrer Orient. Hi ha uns contenidors i la veritat és que hi ha una renglera de contenidors que estan posats, són nous, però provoquen força mala olor, estan molt enganxats, la vorera no és que sigui molt i molt estreta, però estan molt enganxats al que és l'edifici número 55 del carrer Orient, i ens demanaven si podria haver-hi un replantejament d'ubicació. I, bé, en aquella zona hi ha diferents llocs bastant propers uns dels altres que hi ha contenidors, a veure si es podrien mirar, bàsicament perquè hi ha pudors que, a més a més, quan vam fer la visita vam poder comprovar.
També ens insisteixen alguns veïns d'aquell barri en el canvi de direcció del carrer Finestrelles, sembla que ho han plantejat aquí a l'Ajuntament, i a veure com estava aquesta qüestió.
També la situació, ens van comunicar que hi havia un compromís per part de l'Ajuntament, per part de la regidoria de Santa Eugènia i de Can Gibert amb relació a l'arranjament del carrer Camp Cardós, que hi hauria una reordenació, s'arreglaria el tema de aparcaments, ampliació de voreres, il·luminació, em sembla que aquest tema d'il·luminació era una qüestió que s'havia, que era la darrera qüestió que s'havia parlat. Jo volia preguntar quin termini està previst, si això està signat, com està aquest procés.
I finalment, amb relació a les hortes de Santa Eugènia, bé, es va fer un model de barraca homologada per a la gent que tenia una horta allà i sembla que hi ha veïns que han demanat poder-ne posar i, en aquests moments, no tenen resposta. A veure com està aquesta qüestió.

Intervé la Sra. Barbero, qui formules dues preguntes i un prec. La primera pregunta és per al senyor Berloso. Recordarà que vaig assistir a l'assemblea informativa que es va fer en el centre cívic per explicar a tots els veïns les actuacions que portaria a terme l'Ajuntament després de les operacions que es van fer per retirar comptadors. Hi havia el tema de la contractació de les noves treballadores socials, en fi, una sèrie de condicions, que els deutes pendents quedarien aturats, etcètera.
Han passat ja molts dies i, per tant, ens agradaria tenir una informació més concreta de quins han estat els resultats. Potser avui ara no té totes les dades, o sigui que també si vol ens ho pot fer arribar per escrit, però ens agradaria saber quantes visites han atès aquestes treballadores socials contractades específicament, quantes persones s'hi han adreçat, quantes famílies han pogut tramitar ja tornar a tenir el comptador.
Una altra pregunta està relacionada amb un escrit que ha plantejat o que ha fet entrar la comunitat de propietaris del carrer Noguer, que es mostren molt preocupats perquè s'ha obert un espai de culte en uns soterranis que són propietat d'aquesta comunitat. Ells diuen que no hi estan d'acord i, a més a més, més que no estar-hi d'acord els preocupa que al tractar-se d'un soterrani, que potser no tingui les condicions

necessàries per fer aquesta activitat. També voldríem saber si en aquest cas s'han demanat les mateixes condicions de salubritat i de condicionament i tal que es demanen a tots els centres de culte que es fan a la ciutat.
Per últim, tinc un prec per al senyor alcalde per dir-li que el dia 25 de setembre vaig sentir unes declaracions de l'alcaldessa de Figueres, la senyora Felip, en què explicava que tenia previst enderrocar, perquè estaven en molt mal estat, un conjunt de cases del barri de Sant Joan per aprofitar i rehabilitar-lo. També vaig sentir unes declaracions del conseller Santi Vila en què es posava al servei de l'alcaldessa i deia que, en fi, tot el departament estaria a disposició del calendari i el cronograma que la senyora Felip posés en marxa per fer aquestes actuacions.
Vostè sap, i a més a més el senyor Berloso també ho sap perquè li varem comentar, que després de totes les actuacions que s'han fet al barri de Font de la Pólvora, el bloc del carrer Acàcia número 12 està molt deteriorat i, a més a més, pràcticament hi ha un inquilí. I, per tant, ens agradaria que vostè seguís els passos de l'alcaldessa de Figueres i que demanés l'ajuda del conseller Vila per enderrocar aquest bloc, que seria també per esponjar i rehabilitar i millorar el barri de Font de la Pólvora.

Intervé el Sr. Quintana, qui exposa, fa uns quants plens es va aprovar un conveni entre l'Ajuntament de Salt i l'Ajuntament de Girona per al funcionament del canal. El canal, quan va acabar la temporada alta l'any passat, va deixar de funcionar i ha tornat a obrir amb la nova temporada alta. Voldria preguntar quina és la situació del canal, si fa molt de temps que es parla que cal escollir un director i si els problemes vénen derivats de l'Ajuntament de Salt, l'Ajuntament de Girona, que «apreti» perquè el canal pugui funcionar tot l'any i que a part de ser un centre d'assaig i de producció, doncs també pugui ser un nou teatre per l'àrea metropolitana.
I després voldria fer també un prec que han fet arribar els veïns del carrer del Carme. que la setmana passada es va treure les esquenes d'ase del carrer del Carme i aleshores s'ha vist que s'ha incrementat la velocitat d'una de les avingudes més importants d'entrada de la ciutat. Aleshores era saber si hi han algunes mesures per reduir la velocitat al carrer del Carme i què pensen fer en aquesta direcció.

Intervé la Sra. Bosch, qui formula una pregunta. amb relació a les queixes que els veïns del carrer de Figuerola han fet reiteradament des de fa molt de temps, però van reiterar fa uns dies a través dels mitjans de comunicació i també amb unes cartes que ens van enviar als diferents grups municipals, sobre les molèsties que els causa l'activitat dels bars de nit. Saber si han rebut resposta per part de l'Ajuntament i, si és així, quines accions tenen previst de fer en breu.
I després un prec que ens han traslladat, sabem que en tenen coneixement i que ja els l'han formulat a vostès directament, però ens diuen que no els han donat una resposta satisfactòria. Des del Consolat del Marroc a Girona ens comenten que la proximitat dels contenidors d'escombraries que tenen just a davant del consolat no compleix les normatives de seguretat que estableixen regulacions d'àmbit internacional pel que fa a què hi pot i què no hi pot haver a la via pública a prop dels consolats o representacions d'altres països. I que els han reiterat el prec que s'allunyin, aquests contenidors, per motius, hi insisteixo, de seguretat del consolat i que, de moment, doncs no han rebut resposta. La nostra pregunta és què tenen pensat fer.
Moltes gràcies.

Intervé la Sra. Muradàs, qui exposa, ja sé que no és habitual, però com que la situació ho mereix, jo també voldria fer una pregunta, una interpel·lació a una regidora de l'oposició, en aquest cas és a la senyora Paneque, per un fet que no té precedents en aquest Ajuntament. Em refereixo a la campanya que s'ha adreçat a totes les AFA de la nostra ciutat sobre el tema de menjadors escolars. Sempre que hi ha hagut un problema, un aspecte que preocupa, el sentit comú i la bona actuació del Govern i de l'oposició, cadascú en el seu àmbit legítim d'actuació, han parlat, han discrepat, si

s'escau, però sempre s'ha mirat de tractar qualsevol tema i més sent tan sensible com és aquest. És molt preocupant, per qualificar-lo educadament, que sense adreçar-se al regidor de Serveis Socials o a mi mateixa per informar-se sobre l'estat d'aquest tema, com han fet altres regidores d'aquest Ajuntament demanant informació, es faci una campanya malintencionada, oportunista i, el que és pitjor, sense comptar amb la informació necessària com per poder plantejar una actuació així.
Li recordo que en el passat Ple del mes de setembre la regidora Núria Terés va demanar informació sobre aquesta qüestió i el senyor Berloso va contestar que en el moment que el consell comarcal informés i comuniqués els beneficiaris de les beques, els serveis socials d'aquest Ajuntament començarien a actuar i complementar les beques. Va dir que seria en el mes d'octubre tenint en compte també que tindríem resposta per banda de les direccions de les escoles amb aquells nens que estimessin que caldria atendre, igual que es va fer en el curs passat.
Vull informar-li també que no és un procés tancat, encara s'estan atorgant beques per part del consell comarcal, entre d'altres coses perquè hi ha documentació pendent de presentar per banda de moltes famílies. La convocatòria de beques del departament va rebre el vistiplau del Síndic de Greuges de Catalunya i va ser informada a tots els partits polítics del Parlament. El consell comarcal ha aplicat els criteris marcats pel Departament d'Ensenyament per a tot el territori amb nous criteris que han possibilitat atorgar beques del cent per cent. L'import total del pressupost ha estat superior als cursos anteriors i per primera vegada la convocatòria és oberta durant tot el curs, permetent tenir en compte canvis de situació laboral de les famílies.
Des del divendres passat amb una reunió que vam ser-hi el regidor Eduard Berloso i jo mateixa, el Departament d'Ensenyament i Serveis Socials de l'Ajuntament ja han pogut revisar tots els casos de Font de la Pólvora i de Vila-roja. I, per tant, a partir d'avui mateix tots els casos que no s'havien pogut atendre des del consell estan resolts. També ha passat el mateix amb trenta nens de l'escola annexa que viuen a les pedreres.
Els serveis socials continuen treballant cada dia per atendre els casos que arribin de la resta de les escoles i, com l'any passat, hem demanat al departament que en el proper consell escolar, en el Plenari, si vostè té l'amabilitat de venir, podrà escoltar-ho, hem demanat al senyor Josep Fernández, que és el tècnic del Departament d'Ensenyament, que pugui portar tota la informació requerida sobre aquest tema, que sempre la comissió de planificació demana que es pugui donar compte. A part que posteriorment evidentment es donarà compte a tots els partits en la Comissió Informativa corresponent.

El Sr. alcalde disposa la resposta a les preguntes formulades:

Intervé la Sra. Paneque, qui exposa, com que és una situació poc habitual, aquesta, llavors volia demanar torn de resposta per a la senyora Muradàs.

Intervé el Sr. alcalde qui exposa, naturalment que tindrà torn de resposta.

La senyora Glòria Plana preguntava sobre l'estat en què es troba el procés de fusió de la Fira i l'Auditori jo ja entenc que vostè amb la seva nova situació ara no té la informació que tenia abans. En tot cas, si no li sembla malament, per no convertir el Ple en una versió determinada del Patronat de la Fira farem que la regidora es posi en contacte amb vostè i l'informi de les situacions que li preocupen.
El senyor Bonaventura ha fet una pregunta amb relació a si havien fet els deures amb relació al 9-N. Ho hem fet, hem comunicat al Govern els coordinadors de l'administració i hem comunicat al Govern els llocs on es podia exercir el vot a la ciutat de Girona. Serà vàlid si es fa la consulta i serà vàlid si es fa el que tots presumiblement tenim clar que es farà més aviat que tard i amb resultats més directes

que no pas els que haurien pogut representar la consulta del 9-N. I si s'afegeixen nous deures en aquest nou escenari, naturalment estem disposats a fer-los.
Preguntava també sobre la qüestió de l'afectació a la zona de la Devesa per les Fires. La senyora Madrenas li respondrà.

Intervé la Sra. Madrenas, qui explica, efectivament des de l'Àrea de Dinamització del Territori es va demanar immediatament que tant a l'Àrea de Sostenibilitat com a l'Àrea D'urbanisme poder fer una inspecció de la zona per saber possibles afectacions. S'ha considerat que no n'hi havia, només un tema d'accés de camions de bombers que es tindrà en compte en el protocol de seguretat, ja s'està preparant l'informe i, per tant, seran unes fires perfectament segures.

Intervé el Sr. alcalde, qui explica, en relació a la seva pregunta habitual, jo li aclareixo el de sempre, la Guàrdia Civil celebra el dia del Pilar, que concedeix el 12 d'octubre, la Guàrdia Civil té una presència important a Girona i a les comarques gironines, col·labora lleialment en la Junta de Seguretat, tenen l'amabilitat d'invitar-me i, com sempre faig, hi vaig perquè em sembla que no es pot fer altrament. La Guàrdia Civil, igual que els Mossos d'Esquadra, estic convençut que el que farà és respectar les normes, totes. I, per tant, des d'aquest punt de vista, no pateixi que la presència de l'Ajuntament i meva personalment aquell dia obeeix a tot això que li acabo d'explicar. I si l'any en la situació que ens trobem cadascú em pertoca o sóc convidat, doncs cregui'm que hi aniré. I, a més a més, així els ho vaig reiterar al tinent coronel de la Guàrdia Civil. I vull posar en valor que es tracta d'un cos professional, i que la feina que desenvolupa a les comarques gironines o almenys el que afecta la ciutat de Girona, que tenim l'oportunitat d'anar seguint cada mes a la Junta Local de Seguretat, és una feina que vull agrair. I aquesta cosa la dic amb tota la claredat cada any i l'any que ve vostè m'ho tornarà a preguntar i li tornaré a aclarir. I no passi ànsia que estem disposats a donar-li tantes explicacions com calgui.
Preguntava també per la qüestió de la zona de neteja de Santa Eugènia el senyor Fàbrega respondrà.

Fa ús de la paraula el Sr. Fàbrega qui exposa, aquest carrer de Santa Eugènia hi ha hagut algun problema perquè és una zona molt propera a les obres del tren i aquests dies de vent hi ha hagut alguna incidència que l'empresa de neteja ja n'està al cas.
I referent, si permet, alcalde, a la Devesa si estarà en condicions o no de cares a les Fires, en principi s'està fent un informe tècnic que en principi no hi hauria d'haver cap problema.

Intervé el Sr. alcalde qui exposa, el senyor Palomares preguntava pel club de tir. Efectivament és un tema que ens preocupa, ens preocupa, com vostè sap, que hem tingut ocasió de parlar-ne, amb vostè i amb altra gent. Hi ha tot un seguit d'informes jurídics d'accions que hem fet i que al jutjat han tingut la resposta negativa que han tingut, però no hem tirat la tovallola de continuar defensant els interessos de l'Ajuntament en aquest àmbit. Estem treballant també per veure quines opcions tenim en els nous escenaris, però la situació és complicada. I, en tot cas, que no tingui ningú cap dubte, sobretot els que són socis del club de tir, que a nosaltres ens inspirarà i ens ha inspirat la defensa de l'interès general per damunt dels interessos particulars. Però és un tema, com vostè sap, que des d'un punt de vista legal té unes complexitats, en fi, notables. Però seguim i espero que més aviat que tard, si altres poders que no depenen d'aquest Ajuntament entenen que han de col·laborar també a la resolució d'aquest problema.
La senyora Terés parlava també, senyor Fàbrega, dels diumenges, de la neteja a la ciutat.

Intervé el Sr. Fàbrega, qui exposa, els diumenges a la ciutat només hi ha neteja a la zona del barri antic. I la neteja per norma va de dilluns a divendres. De totes maneres, jo no ho sé, la zona de Santa Eugènia és el que he comentat abans, que sé que hi ha hagut alguns avisos per papers que venien de la zona d'obres, però això està passat l'avís a la companyia.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, preguntava també per la passera del Sector Est sobre l'Onyar, el senyor Ribas, respondrà.

Fa ús de la paraula el Sr. Ribas, qui explica, contestaré també, perquè ho reiterava el senyor Navarro. Veig que estan perfectament informats perquè la resolució de l'ACA ha arribat avui mateix, i no és positiva. I he hagut de reiterar-los que ens especifiquessin la seva resposta perquè parlava d'un període de retorn del riu que no sortia documentat a cap lloc. I som plenament conscients que una part dels veïns, no tots, demanen el pont, altres volen que es mantingui la passera durant un temps mentre no es fa el pont. Nosaltres seguim treballant, hi ha hagut aquesta discrepància, avui mateix s'ha redactat la carta de comunicació envers l'ACA a raó de la resposta i jo he parlat directament amb l'ACA i compto que acabem d'arribar al punt d'encontre suficient aquesta mateixa setmana.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en relació als pressupostos participats, el senyor Berloso li contestarà.

Intervé el Sr. Berloso, qui exposa, seguint fil per randa el programat en l'últim butlletí, per tant, s'han ultimat moltes obres, s'està seguint, tal com li deia, el que diu el butlletí. Ara exactament en aquest moment no sabria dir-li. Suposo que deu haver rebut el butlletí i si no ja li farem arribar.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en relació a la cobertura del riu Güell i aquests moviments que anunciaven amb relació al TAV, el senyor Ribas respondrà.

Fa ús de la paraula el Sr. Ribas, qui explica, jo també vaig quedar sorprès quan vaig sentir la paraula «*bypass*», perquè és que no sé per on te'l voldrien fer el *bypass* al Güell. De totes maneres, també li recordo que el posicionament de l'equip de Govern és molt clar, vam aprovar en Ple de l'Ajuntament el projecte que va redactar Martí Franch, que era la reposició de la zona del Mas Gri i aquí ens mantenim. Vull dir, la nostra idea no és fer *bypass* estranys del riu Güell.

Intervé el Sr. alcalde qui explica, referent al que preguntava de la barberia el senyor Olòriz el Sr. Ribas li respondrà.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, que sàpiga encara no ha signat, però es col·locarà al costat del rètol, hem aconseguit convèncer la tècnica i em sembla que també el convencerem a ell. I el col·locarem a dalt al costat del rètol, no afectarà la paret, per tant, quedarà signat el tema i jo compto que ja definitivament resolt.
Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, el que vostè preguntava de la passera i la barberia queda resolt. Queda pendent, senyor Navarro i senyor Ribas, el tema del viaducte que li preguntava.

Intervé el Sr. Ribas, qui explica, el tema del viaducte, sí, efectivament el senyor Bonaventura ens ho va demanar, vam fer el requeriment a Adif, que això ja se'ls va comentar, i estem tractant conjuntament aquest tema, sobretot ara amb la preexistència del viaducte durant molts anys, és el tema de debat conjuntament amb el tema del sota viaducte, a veure com el tractarem. I estem parlant amb Adif i és una de les qüestions justament que a la propera reunió també havíem apuntat com a objecte

de debat. Per tant, li podem donar més resposta després de la reunió que tenim propera.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en relació al carril bici el Sr. Alcalà li contestarà.

Intervé el Sr. Alcalà qui exposa, em deia el senyor Navarro que no es faria, el Pla de mobilitat ho contempla. De fet, en una de les taules de mobilita. De fet, el Pla de mobilitat ho contempla. Be, sí, és que hem de fer també el de Santa Eugènia, n'hem de fer molts. Si ens ajuden pressupostàriament, encantats, però aquí ja es va presentar un estudi, però la qual cosa demostra que és viable.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, en relació al Vol Gastronòmic, la senyora Madrenas contestarà.

Fa ús de la paraula la Sra. Madrenas, qui exposa, evidentment desconec si s'ha pagat o no. Jo crec que el termini finalitzava l'11 de novembre, si no m'equivoco, però jo no tinc comunicació de quan es paguen o no les taxes, ni els pressupostos, però ho mirarem i li ho comunicaré.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en relació a si hi ha plans sobre què pot passar a les casernes de la Guàrdia Civil després, miri, això és una especulació. Però sí que li vull dir amb tota seriositat: sigui quin sigui l'escenari de Girona, nosaltres no renunciarem a la seguretat, i tampoc renunciarem a la capital regional en seguretat que pugui exercir Girona en l'escenari d'un estat independent. I, per tant, tindrem necessitats associades a aquesta nova situació que pensem que en pensem jugar. Pensar cada cop i volta algunes coses que ara presta l'Estat espanyol deixaran de ser necessàries és erroni. Un estat té unes necessitats que també ha de satisfer, no dic que hagi de ser allà i en la forma aquesta, però en tot cas tindrem temps, molt de temps, per posar-nos interrogants sobre si és que li hem de donar alguna utilitat diferent de la que té ara un espai.
Amb relació a la intervenció, en fi, de la PAH. Bé, aclarir-li que la PAH que s'ha expressat aquí no és exactament la PAH que forma part de la Taula per l'Habitatge i, per tant, és amb qui treballem colze a colze per intentar resoldre els problemes greus que hi ha en aquest àmbit. No he previst de coordinar-me amb altres municipis per decretar una emergència habitacional, però és veritat que en allò que faci falta ens coordinem amb qui faci falta, intentem treballar el màxim de bé possible. Ho he comentat abans de la interrupció del Ple, em semblava que havia quedat clar, però finalment dubto francament quin és l'objectiu que busquen al final, si és una determinada escenificació o és una resolució de problemes puntuals.

Referent a la frontissa de Santa Eugènia, el Sr. Ribas li contestarà.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, en el passat Ple ja vam explicar el calendari, no hi ha hagut cap variació en si mateix, és a dir, no ens hem trobat cap modificació que pugui fer decaure els terminis que vam establir.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, el senyor Bonaventura parlava de l'estudi de Mifas i de comerç de Girona, sobre l'accessibilitat de comerços. Entenc, de fet, que això es podria ampliar a les voreres, que vostè coneix el Pla d'accessibilitat. És veritat, a la ciutat hi ha molts punts que no són accessibles encara, això ho tenim cada vegada més clar. I tanmateix també és veritat que tot el que s'hagi anat fent a partir de l'aplicació de la normativa ja resol aquesta qüestió. Però, en tot cas, la regidora li podrà ampliar la informació.

Intervé la Sra. Cunyat, qui exposa, només informar que efectivament em vaig veure amb Mifas jo diria que a l'entorn del 15 de juliol, em van venir a presentar aquest estudi que va arrencar el mes d'octubre de 2013 i va finalitzar el febrer de 2014; analitzaven també equipaments municipals, és un estudi molt complet. Però sí que és veritat que ara van plantejar la necessitat d'actualitzar una mica la informació, perquè la informació que van rebre inicialment dels llistats establiments no estava prou actualitzat. I, al mateix temps, d'alguna manera ens van fer una sèrie de propostes perquè des de l'àrea els ajudem a contemplar possibilitats que després evidentment hauríem d'estar a les altres àrees, que són les involucrades a l'hora de l'obertura, establir l'obertura d'un establiment comercial.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, també preguntava, senyor Jordi Fàbrega, pels contenidors del carrer Orient número 55 de Can Gibert del Pla.

Fa ús de la paraula el Sr. Fàbrega, qui exposa, ara mateix no tinc situada aquesta àrea, però ho estudiarem i, si és possible, ja pot comptar que ho farem.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa en relació amb el cavi de de direcció del carrer Finestrelles, el Sr. Alcalà li respondrà.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, em comentava la tècnica que hi han algunes qüestions tècniques difícils de resoldre. Si de cas el que farem serà contactar directament amb els veïns, a veure si trobem alguna alternativa.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, pel que fa al carrer Camp Cardós, que havia referit, senyora Cunyat.

Intervé la Sra. Cunyat, qui manifesta, efectivament es tracta de realitzar aquestes obres mitjançant uns plans d'ocupació derivats dels projectes de treball als barris. En principi el projecte ja s'ha finalitzat per part d'urbanisme i es podrà iniciar, calculem, en el termini d'uns vint-trenta dies. Tot i així, com s'ha tornar a demanar nova convocatòria de plans d'ocupació per a treballs als barris, si no es finalitzen en el termini que queda amb els actuals integrants del pla d'ocupació actual, doncs es podrà continuar més endavant amb les noves arribades de nous ocupants.

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, també demanava per les hortes de Santa Eugènia, que semblava que hi havia peticions de barraques pendents de resposta, el Sr. Fàbrega li respondrà.

Intervé el Senyor Fàbrega, qui manifesta, que jo sàpiga hi ha existències de barraques perquè nosaltres n'hem posat ara a disposició de l'associació d'usuaris. Ja miraré a veure si és que s'han acabat o què, però en principi n'hi haurien d'haver.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, la senyora Barbero parlava d'un balanç de les actuacions i quins resultats havien portat les treballadores socials després de l'assemblea al centre cívic, el senyor Berloso li respondrà.

Fa ús de la paraula el Sr. Berloso, qui exposa, a la Comissió Informativa d'aquesta setmana passada vaig informar de la situació que es trobava tota aquesta qüestió de la llum. Així i tot tinc les dates, a data d'avui. Han demanat hora d'entrevista 135 persones; d'aquestes 135 persones, 39 s'han pogut tramitar, que tenien tota la documentació i tot el que es demanava; d'aquestes 39, 30 han estat positives i després 9 s'han denegat. Generalment aquestes al·legacions responen, vull dir, perquè els ingressos són superiors als que s'han marcat, diguem-ne, com a límit

d'ingressos que han de tindre per poder-se acollir a aquest benefici, i unes altres són perquè se'ls han descobert propietats que tenen fora del barri, de pisos, o cotxes de luxe. Després 42 encara estan pendents d'acabar de resoldre perquè els falta presentar documentació i 54 dels que han demanat hora no s'han presentat a l'hora de l'entrevista. Quant al reforç, doncs hi han dos assistents socials allà extres que atenen totes aquestes persones.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, sobre el centre de culte del carrer Noguer.

Intervé el Sr. Berloso, qui manifesta, uns soterranis o els baixos? Soterranis ho desconec. On hi havia la policia abans? Doncs desconec els altres. Ens n'assabentarem vejam què és.

Fa ús de la paraula la Sra. Barbero, qui exposa, són uns baixos que són del bloc del carrer Noguer.

Intervé el Sr. Berloso, qui manifesta, aquests els desconeixíem. Sí que hi ha un altre grup, perquè hi han diferents cessions n'hi ha un que són els portuguesos a baix, uns altres que se'ls va donar un local d'acord amb els veïns, per això m'estranyava, de l'associació de veïns i tal, que és allà on hi havia el «quartelillo» i que està arreglat i la salubritat i tot això, i és un local que ha quedat molt bé. I després n'hi havien uns altres que ens estan demanant espai que eren els que estaven a Sant Narcís, se'ls ha demanat l'autorització, que els veïns no tinguessin cap inconvenient que se'ls cedís aquells baixos, i encara estan recollint aquestes firmes. Ara, si es reuneixen a uns soterranis i tot això, jo ho desconec.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en tot cas, ja ho acabaran d'aclarir i si hi ha alguna actuació que no s'ha fet correctament, doncs ja s'intervindrà.
Llavors vostè feia una referència a la ciutat de Figueres. Francament vostè hauria de conèixer que les realitats de cada municipi són diferents, les realitats de molts barris són diferents per la seva ubicació geogràfica dintre del conjunt del municipi, per la seva densitat de població, pels seus habitatges, per la propietat dels habitatges, etcètera. I, per tant, això fa que el que pot ser bo, necessari, en un municipi, en l'altre s'ha de fer d'una manera. La prova és que en tots aquests anys que vostès van governar no van prendre cap acció d'aquesta, sí, sí, com les que estem portant a terme aquests dies. Vostè sap que aquesta és una qüestió que n'hem parlat. Sí, n'hem parlat d'això i n'hem parlat des de fa temps, ja de l'inici d'aquesta operació que estem portant a terme, aquesta és una possibilitat que està a damunt de la taula. I, per tant, en el marc de l'extremada responsabilitat i delicadesa amb què s'han de fer aquestes coses, aquestes és una opció absolutament sobre la taula. Per tant, no, ara no faci trampa dient que com que ho fan a no sé on, no sé què farem perquè podríem posar moltes, miri, fa pocs dies sortia en un d'aquests diaris de capçalera que tenen vostès el rànquing dels municipis que més tenien pes en les polítiques socials i que més hi havien cregut i més hi havien crescut i Girona francament quedava molt ben situada.

Intervé la Sra. Barbero, qui exposa, em deixa, és que jo no vull fer trampa.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, senyora Barbero, no és moment de demanar la paraula, senyora Barbero, perquè estem en un torn de resposta a les preguntes que vostès han pogut formular amb tota llibertat. Jo no els he interromput cap vegada. Per tant, si alguna cosa no li ha agradat escoltar, miri, s'aguanta, com ens aguantem nosaltres quan alguna cosa no ens agrada. És així, ara toca el torn de respondre el Govern. No marca vostè l'ordre del dia i li demano, si us plau, que respecti el torn de cadascú. Jo l'he interromput alguna vegada? Eh que no l'he interromput? No he interromput ningú, he permès que tothom faci les preguntes que

bonament vulgui, amb el to que vulgui, ara toca respondre. I ho sento si no li agrada el que sent, però la resposta que tinc és aquesta.
El senyor Quintana demanava pel conveni en el canal, justament demà hi ha una reunió en aquest sentit. I va haver-n'hi una la setmana passada i estem, com ja es va anunciar en la roda de premsa del festival de temporada alta, doncs culminant tot un procés que jurídicament era complex per arribar a determinar la fórmula definitiva de gestió que substitueixi l'anterior. Estem aquí.
Demanava sobre els veïns del carrer del Carme que semblava que s'havia notat un increment de la velocitat arran d'haver tret les esquenes d'ase, el senyor Alcalà li respondrà.

Intervé el Sr. Alcalà, qui explica, evidentment, perquè, quan s'havia de sobrepassar aquest ressalt, havies de pràcticament parar, o sigui que per poca velocitat que agafis de seguida aniran més de pressa i la sensació de cares als ciutadans, sí que dóna la sensació que corren més. De totes maneres, per la configuració del carrer, hem tret dos ressalts, encara en queden dos més, després sí que podrien agafar molta més velocitat.
De totes maneres, també comentar-li que la configuració del carrer Carme s'ha transformat, ara ja no és un carrer molt principal, perquè hi ha molta gent que ja tira per Emili Grahit. Per tant, sí que la gent ha d'agafar un nou hàbit i respectar la senyalització. Sí que hem rebut queixes també que reforcem la senyalització, que ho revisarem, però hi han limitadors de velocitat.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, la senyora Bosch demanava per les queixes dels veïns del carrer Figuerola, la senyora Madrenas li respondrà.

Intervé la Sra. Madrenas, qui exposa, vostès coneixen que quan varem entrar en aquest Govern hi havien greus conflictes ja relacionats amb el tema de l'oci nocturn, no només al carrer Figuerola, Bonastruc, sinó també tot el que seria centre, centre històric, és a dir, des de Ramon Folch, passeig Canalejas i tot el Barri Vell, plaça Independència, etcètera. Nosaltres vam iniciar una sèrie de mesures amb un pla de xoc que es van començar a implementar a finals del 2012, ho recordaran, amb les modificacions de les ordenances, amb la creació de les comissions de seguiments nostres tècniques setmanals, que des de llavors encara les estem fent.
I actualment el que encara estem duent a terme i hem potenciat són feines preventives, és a dir, informació per part de la policia a tots els establiments cada mig any per informar exactament de quines actuacions han de dur a terme cadascun dels establiments per evitar les molèsties als veïns i assegurar-ne el descans. També informatives amb els conciliadors nocturns, que ara no són quatre i aviat seran quatre més, perquè saben que el no poder contractar personal per decret Rajoy, doncs ho fem amb plans d'ocupació que han sigut també molt ben acollits, aquests agents nocturns o conciliadors cívics, perdó. També amb un increment de la seguretat amb més presència policial en els llocs on es creia més convenient. També el tema de la neteja hi ha hagut un canvi molt important. Molt important també el tema de la limitació de noves llicències per a establiments recreatius, que també es va fer ara també fa poc. I actuacions contundents per aplicar la normativa aprovada.
Això, que s'ha dut a terme durant aquests dos anys, ha conduit a uns resultats que les associacions de veïns, excepte la de Figuerola..., que les altres associacions de veïns afectades van reconèixer també amb una carta al diari de fa quinze dies..., bé, és igual, de les associacions aquestes que s'estan fusionant ara en el Barri Vell, que es mostren satisfets perquè, gràcies a la intervenció de l'Ajuntament, s'ha aconseguit solucionar el tema dels sorolls de les terrasses amb l'oci nocturn, etcètera.
Tenen raó en el sentit que ho puc corroborar amb dades. Les queixes rebudes, que no les actes, perquè les actes sí que han augmentat moltíssim, però és perquè es realitza més control d'ofici. El que ens permet valorar a nosaltres si estem millorant o no quant

a la implementació del nostre pla de xoc en el tema de l'oci, és veure les queixes que es reben dels veïns, dels veïns afectats. I per ser equànime, hem agafat les dades de gener a setembre, perquè són les que ara tenim del 2014 i, per tant, ho compararé, aquestes dades que els diré, quan els diré ara any 2012, estem parlant de les dades de gener a setembre en cada any. I de gener a setembre del 2012 a gener a setembre d'enguany, quant a les queixes produïdes per excés de música i sorolls interiors dels establiments s'ha reduït un 28 per cent. Quant a les queixes provocades per les molèsties de les terrasses, s'han reduït –el mateix període del 2012 al 2014– un 39 per cent. I quant a xivarri a la via pública, s'ha reduït en un 53,2 per cent.
Llavors anem en la direcció correcta, cal fer molta feina, però és cert que amb Figuerola sí que ens vam trobar un problema ja enquistat i és que es va permetre una densitat, al nostre entendre, excessiva de locals d'oci que ja estan oberts, que existeixen i que allà estan i aquest és un principal problema que no podem evitar nosaltres. I, per altra banda, que aquests veïns, a diferència dels altres, han optat per la no-col·laboració. Llavors per a nosaltres també ens és molt més difícil el no poder tenir aquestes reunions que tenim amb la resta de veïns que veuen solucionats els seus problemes en gran mesura, doncs ens fa molt difícil el poder treballar conjuntament. Jo des d'aquí els torno a demanar que, si us plau, jo m'ofereixo, aniré on calgui, però que parlin amb nosaltres, que veiem on estan els problemes, que els tenim detectats i que col·laborem per ajudar a resoldre a la seva zona el que ja s'ha fet a la resta de la ciutat.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, el Consolat del Marroc, és veritat. És veritat, és una queixa que ens va fer arribar el cònsol, n'hem parlat diverses vegades que ens hem trobat. No té solució fàcil, no ho és. És veritat que les normatives de seguretat diuen això i diuen altres coses, també, algunes que pengen més de la responsabilitat del consolat, que també les hauria de complir i, en aquest sentit, doncs potser és més lax. Som conscients d'això, no creiem que generi en aquests moments un risc sever a la seguretat del consolat. Estem buscant solucions, però ja li vaig dir al cònsol que no era tan automàtic tot això, era més complicat, perquè les decisions de col·locar contenidors es prenen en funció també dels veïns i del barri. I no li agrada a tothom tenir un contenidor davant, ja ho reconec això, però aquesta és una situació que ja hi era abans que hi hagués el Consolat del Marroc, ja hi era, per tant, no és sobrevinguda. Els he demanat sempre paciència, al cònsol, té raó, ens ho han plantejat diverses vegades, en som coneixedors, però, intentarem fer el que podrem, però ja li vaig dir al cònsol que no seria senzill de poder-ho satisfer.

Intervé la Sra. Paneque, qui exposa de manera breu, però ja que la regidora s'ha referit cap a mi en primera persona, li diré que de tota la seva intervenció amb l'únic que estic d'acord és que és veritat que és un tema sensible i que és un tema greu, les dues coses. I precisament perquè és un tema sensible i no m'agradaria fer-ne demagògia, me n'estaré de donar alguns noms i algunes converses que s'han mantingut.
En tot cas, considero que estic fent la feina d'oposició i la continuaré fent, per descomptat que no serà vostè, i li dic amb tota l'amabilitat que sóc capaç, no serà vostè qui em limiti amb qui puc i amb qui no puc interlocutar, ja siguin AMPA, direccions d'escoles, ciutadans i ciutadanes de Girona, per descomptat. Per tant, continuaré fent aquesta feina la mateixa manera.
El dia 15 de setembre, quan va iniciar-se el curs escolar, a l'escola dels meus fills algunes famílies es van dirigir a mi per expressar-me aquesta inquietud que hi havia perquè el divendres anterior havien sortit els llistats del consell, com vostè sap, amb moltes denegacions. El primer que vaig fer, constatant que no era un problema només de l'escola dels meus fills, sinó que s'estava donant a tota la ciutat, va ser dirigir-me a vostè. Vostè em va explicar que els criteris del consell comarcal havien canviat i que no em preocupés, que la primera setmana d'octubre aquest tema estaria «solventat».

A data d'avui, al matí he trucat a diverses escoles i encara a data d'avui desconeixen quins seran els requisits de l'Ajuntament, desconeixen en algunes escoles com han de procedir amb aquestes famílies, a data d'avui. I aquestes escoles que vostè diu que estan «solventades», que és cert, estan «solventades» seria de justícia, regidora, que reconegués que ha estat en gran part perquè les direccions d'aquestes escoles extra feina que els pertocaria, han estat a Barcelona, han estat al consell i han estat efectivament amb el regidor Berloso i amb vostè intentant solucionar el problema. Però que s'ho han tret d'hores seves, ni tan sols de feina, sinó d'hores seves particulars. Per tant, també seria de justícia que els reconegués aquesta tasca que han fet per una preocupació que ells tenen per les famílies a les seves escoles.
Per tant, no dubti que continuaré treballant en aquesta línia fins que s'arregli el problema. Em sap greu que m'ho hagi dit d'aquesta manera, crec que m'ho podria haver dit de la mateixa manera que jo em vaig dirigir a vostè i em va assegurar que això a principis d'octubre estaria arreglat; estem a mitjans d'octubre i hi ha moltes escoles encara on les famílies, els nens d'aquestes famílies no estan anant al menjador i el màxim que se'ls diu és que potser al novembre queda arreglat.

Fa ús de la paraula la Sra. Muradàs, qui exposa, evidentment que vostè és molt lliure de fer i de dirigir-se a qui vostè vulgui, només faltaria, jo no ho estic posant en dubte. Jo el que estic dient és que, en tot cas, a mi em sembla lamentable la manera en què s'ha fet. Perquè, en tot cas, és veritat que vostè m'ho va preguntar, jo en cap cas li vaig dir la primera setmana d'octubre, perquè li recordo el que es va dir en el Ple del mes de setembre, que es va dir «en el mes d'octubre». I, en tot cas, les direccions de les escoles, igual que es va fer l'any passat, saben perfectament, perquè s'ha fet el mateix, que en tot cas el que se'ls dit és que es dirigeixin i dirigeixen els casos que consideren que cal atendre, perquè no han estat atesos encara, a serveis socials. I és la mateixa tònica que el curs passat, no hi ha hagut un canvi.
I, en tot cas, encara estem esperant per banda el consell comarcal que revisin aquells casos dels quals encara no hi ha la documentació. Per tant, si no hi ha hagut la resposta que vostè diu que jo li vaig dir la primera setmana d'octubre, en tot cas, el que podia haver fet era tornar-ho a preguntar. Però, francament, adreçar-se a les AFA de les escoles per fer una «búsqueda» de firmes perquè l'Ajuntament destini a la finalitat per la qual va ser aprovada la quantitat. Que es pensa que es gastaran aquests diners en alguna altra cosa? O què és el que està pressuposant amb aquesta afirmació? Això és el que jo trobo bastant lamentable.

Intervé el Sr. Berloso, qui exposa, la regidora ara ho ha contestat. El procés, m'estranya que els directors d'escola li diguin el que li diuen, perquè saben que el procés és el mateix, tal com ha dit la regidora, del curs passat, i llavors són ells els que ens avisen «aquest alumne l'hauríeu d'entrevistar, perquè em sembla que no li han concedit pel motiu que sigui». Però en principi nosaltres totes aquelles persones, tots aquells nanos que no han estat becats pel consell comarcal és que de cara als seus ingressos deuen accedir. Llavors, només ens queda esperar que les direccions de les escoles ens diguin «aquest nano tot i que no té beca, doncs al nostre criteri no està ben alimentat i tal», i després nosaltres intervenim i amb dos dies queda solucionat. Per això que m'estranya perquè tots els directors d'escoles saben que se segueix el mateix procés del curs passat.
Fa ús de la paraula la Sra. Paneque, qui explica, els suggereixo, que reforcin aquesta comunicació, perquè ho he comprovat avui al matí, i que llavors les seves queixes no me les dirigeixi a mi, sinó al consell comarcal, si és amb el consell comarcal, com vostè diu, que té el problema.
I lamentant-ho molt, senyora Muradàs, però entre la seva molèstia, diguéssim, i el servei que pugui fer a aquestes famílies, òbviament sempre escolliré el servei que pugui donar a aquestes famílies.

I no havent-hi cap més assumpte per tractar, es dóna per acabat l'acte. Són un quart de dues de la matinada. Ho certifico.

M. Glòria Gou Clavera

SECRETARIA GENERAL

ESBORRANY DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA CELEBRADA PEL PLE DE LA CORPORACIÓ EN DATA TRETZE D'OCTUBRE DE DOS MIL CATORZE

A la ciutat de Girona, a tretze d'octubre de dos mil catorze.

A dos quarts de vuit del vespre, en el Saló de Sessions de la Casa Consistorial es reuneix el Ple de la Corporació per celebrar sessió plenària ordinària. Presideix l'alcalde Carles Puigdemont Casamajó i hi concorren els tinents i tinentes d'alcalde, Jordi Fàbrega Vilà, Marta Madrenas Mir, Ma. Àngels Planas Crous, Isabel Muradàs Vázquez i els regidors i regidores Carles Ribas Gironès, Eduard Berloso Ferrer, Joan Alcalà Quiñones, Coralí Cunyat Badosa, Roser Urra Fàbregas, Pia Bosch Codolà, Xavier Amores Bravo, Àngel Quintana Morraja, Sílvia Paneque Sureda, Amèlia Barbero Rivera, Joaquim Bonaventura Ayats, Jordi Navarro Morera, Anna Pujolàs Vilar, Concepció Veray Cama, Joan Menacho Gabardino, Joan Baptista Olòriz Serra, Maria Núria Terés Bonet, Carlos Palomares Safarres, Carles Bonaventura Cabanes i Glòria Plana Yanes.

Dóna fe de l'acte la secretària general M. Glòria Gou Clavera. També hi assisteix l'interventor Carles Merino Pons.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència declara oberta la sessió.

Intervé el senyor alcalde, qui saluda als assistents i els indica que vagin ocupant els seus seients per intentar ser puntuals, perquè vostès saben que fa una setmana aquest Ajuntament va ser pioner a Catalunya signant un compromís de puntualitat amb l'entitat que promou el canvi horari Ara és l'Hora, i potser hauríem de començar a predicar amb l'exemple. Tot i que ja varem quedar que el Ple seria l'últim espai on s'aplicaria aquest compromís de puntualitat.
Bona tarda a tothom. Benvinguts i benvingudes.

1. APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR.

El senyor alcalde pregunta si s'aproven les actes de les sessions anteriors dels dies 8 i 26 de setembre.

No havent-hi cap esmena es donen les actes per aprovades.

2. INFORMES DE PRESIDÈNCIA.

Dir-los, amb relació a l'informe socioeconòmic que tenen vostès, que hi ha una tendència que es va consolidant. És cert que hi ha un augment d'un 1,72 per cent en el nombre d'aturats amb relació al mes anterior, el mes d'agost. Concretament, són 120 persones més de les que no hi havia a l'agost del 14, però es continua consolidant –i ara ja d'una manera molt estable– la disminució interanual, són 366 menys de les que hi havia el mes de setembre de l'any passat. Per tant, estem consolidant aquella tendència que hem anat assenyalant al llarg de tot l'any 2014. Fins al punt que també aquest mes de setembre les dades de l'atur són inferiors a les dels últims tres anys, són inferiors fins i tot a les del setembre del 2011.
És especialment rellevant i remarcable el comportament de períodes curts, el que portem del darrer semestre, el que portem de l'any, que ens fa preveure que podem acabar l'any amb aquell objectiu que ens havíem proposat de reduir al final, l'interanual, el nombre d'aturats.

Vostès tindran tots els detalls d'això. Jo només em voldria entretenir, amb totes les cauteles que calgui, que reitero un ple darrere l'altre i que en aquest també les reitero, cauteles que vostès coneixen de la precarietat dels llocs de treball que s'han creat, la temporalitat d'aquests llocs de treball, la poca especialització i, per tant, la poca remuneració d'aquests llocs de treball; per tant, res a celebrar des d'aquest punt de vista, però sí que és veritat, hi insisteixo, que hi ha unes bases que ens permeten tenir el dret a l'esperança.
La contractació del mes d'agost és significativament important amb relació als últims anys; de fet, és la més alta des del 2007. De llarg, amb relació a l'any passat, amb una diferència notòria, però, hi insisteixo, ni en el 2008, ni en el 2009, 10, 11, 12, 13 no hi havia hagut el nombre de contractacions com les que s'han produït aquest mes d'agost. I en el que portem acumulat fins al mes d'agost, el nombre és considerablement important amb relació a l'any anterior i en tota la sèrie que es va estrenar el 2009, l'any pitjor de la crisi.
I és d'assenyalar el mèrit que té això en un context en què el nombre d'afiliats a la seguretat social aquest mes d'agost és bastant més alt, més de mil persones més de les que no hi havia el mes d'agost de l'any 2013, i crec que set persones menys que el 2012. Per tant, ens movem en xifres que ens permeten mantenir, com els deia, aquell dret a l'esperança.
I finalment, també es continua comportant molt bé, en la línia de l'any passat i del que han estat la majoria de mesos de l'any, el nombre d'altes i de baixes d'empreses que paguen l'impost d'activitats econòmiques, que com saben vostès són aquelles empreses que passen a facturar més d'1 milió d'euros. Hi ha moltes més altes que baixes; varem tancar el 2013 així, i trencàvem una tendència negativa en aquests últims anys.
Això pel que fa a l'informe socioeconòmic, que vostès en tenen el detall a les còpies que se'ls han deixat.

3. DECRETS I ACORDS A DONAR COMPTE AL PLE.

* Sentència núm. 9, de 15 de juliol de 2014, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala del Contenciós Administratiu, Secció de Cassació, que desestima el recurs de cassació per unificació de doctrina núm. 19/2013, interposat per l'Ajuntament de Girona contra la sentència de data 19 de setembre de 2012, dictada per la Secció Segona de la mateixa Sala del Contenciós Administratiu en els recursos 236/09 i 534/09, acumulats, interposats respectivament pel recurrent afectat contra la resolució del Jurat d'Expropiació de Catalunya, Secció de Girona, de data 29 d'abril de 2009 i per l'Ajuntament de Girona contra l'acord del Jurat d'Expropiació de Catalunya, Secció de Girona, de data 3 de juny de 2009, dictades en l'expedient d'expropiació de finca a la pujada Barrufa, s/n, de Girona.

* Sentència núm. 353, de 21 de juliol de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 465/11, interposat per la part recurrent contra la desestimació presumpta del recurs de
reposició formulat contra la resolució de 31 de maig de 2011, d'imposició d'una sanció de trànsit per infracció de l'article 15.15 de l'Ordenança Municipal de Circulació, per estacionar el vehicle a la plaça Marquès de Camps, de la ciutat de Girona, en una zona senyalitzada com a reserva de càrrega i descàrrega, llevat dels vehicles autoritzats. L'import de la sanció desestimada s'eleva a la quantia de 200 €.

* Sentència núm. 357, de 23 de juliol de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que estima parcialment el recurs contenciós

administratiu núm. 155/13, interposat per la part recurrent contra el Decret dictat per l'Alcaldia- Presidència en data 12 de març de 2013, pel que es va desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial formulada pels danys i perjudicis soferts en motiu d'una caiguda al carrer de la Creu, el dia 25 de juny de 2010, atribuïda al mal estat del paviment de la vorera. La sentència condemna a l'Ajuntament de Girona al pagament d'11.160,57 €, dels que el 90% correspon abonar a la companyia d'assegurances i el 10% restant a l'Ajuntament. La reclamació de la recurrent s'elevava a la quantitat de 44.313,43 €. La sentència imposa a cada part les costes causades en la seva instància i les comunes per meitat.

* Sentència núm. 482, d'1 de setembre de 2014, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala del Contenciós Administratiu, Secció Tercera, que estima el recurs contenciós administratiu núm. 132/09, interposat per la recurrent contra l'acord adoptat pel Ple de la Corporació en sessió de 10 de febrer de 2009, pel que es va aprovar definitivament la modificació puntual del Pla Parcial del sector Accés Nord.

* Sentència núm. 180, de 12 de setembre de 2014, del Jutjat de Menors núm. 1 de Girona, dictada en l'expedient d'investigació núm. 86/2014, en virtut de la que es condemna a l'acusat com a autor penalment responsable d'una falta de danys, a la mesura d'amonestació i al pagament en concepte de responsabilitat civil, de 130 € a l'Ajuntament de Girona

* Sentència núm. 261, de 17 de setembre de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Girona, que estima parcialment el recurs contenciós administratiu núm. 95/13, interposat per la Candidatura d'Unitat Popular i Lluita Internacionalista, contra l'acord adoptat per la Junta de Govern Local en sessió del dia 29 de juny de 2012, pel que es va aprovar el sistema de gestió i condicions per a la cessió gratuïta d'instal·lació de parades per a la venda de begudes i entrepans durant les Fires i Festes de Sant Narcís 2012 a entitats de la ciutat.

* Donar compte al Ple municipal del resultat definitiu del control financer i d'eficàcia realitzat per EFIAL, SA, de la societat d'Aigües de Girona, Salt i Sarrià de Ter, SA, corresponent a l'exercici 2012, que es va donar compta a la Junta de Govern Local en la sessió celebrada en data 12 de setembre de 2014, amb l'objectiu d'avaluar l'adequació de les estimacions contingudes al Pla Econòmic i Financer (PEF) regulador de la pròrroga del període 2013-2020, amb les magnituds econòmiques contingudes en els comptes anuals de l'exercici 2012 aprovats per la societat.

* INFORMAR del compliment de l'article 104 bis de la Llei 27/2013 (LRSAL) pel que fa al nombre de places reservades al personal eventual, i que són 17.

Decret de l'Alcaldia de data 13 d'agost de 2014 relatiu a modificar les prestacions derivades del contracte dels serveis de neteja establert amb la "Fundació Mas Xirgu".

Primer.- APROVAR la modificació de prestacions derivades del contracte dels serveis de neteja dels centres i equipaments de l'Ajuntament de Girona, corresponent al bloc 4, adjudicat a la "FUNDACIÓ MAS XIRGU", NIF núm. G- 55121909:
- Dipòsit municipal de vehicles: alta del servei, a partir del dia 18 d'agost de 2014, amb 2 hores de netejadora diürna els dilluns, dimecres i divendres i 1 hora d'especialista al mes per a la neteja de vidres i persianes, amb un import mensual de 450,48 € i 12

mesos de servei. La valoració del servei des del dia 18 d'agost de 2014 i fins el 30 de juny de 2015 (10 mesos i 14 dies) seria de quatre mil set-cents vuit euros amb vint-i-quatre cèntims (4.708,24 €), dels quals 3.891,11 € corresponen a la base imposable i 817,13 € a l'IVA calculat al 21%. (5.271,72 € anuals) (203,44 € el mes d'agost).
El cost corresponent al servei pel període 18 d'agost a 31 de desembre de 2014 (4 mesos i 14 dies) és de dos mil cinc euros amb trenta-sis cèntims (2.005,36 €) dels quals 1.657,32 € corresponen a la base imposable i 348,04 € al tipus d'IVA (21%).
Amb càrrec a la partida 2014 210 13300 22712 del vigent pressupost municipal. La resta de 2.702,88 € (6 mesos) amb càrrec al pressupost de 2015.
Atès el caràcter plurianual de la despesa, la seva autorització o realització se subordina al crèdit que per a cada exercici autoritzin els respectius pressupostos.
Segon.- Ampliar la garantia definitiva per un import de 217,84 €, que correspon al 5% del preu total anual de l'ampliació, IVA exclòs. Amb el següent detall:
- Dipòsit municipal de vehicles: 4.356,79 € anuals, IVA exclòs (5% = 217,84 €).
Tercer.- Requerir a l'adjudicatària per tal que dins el termini de 10 dies hàbils, a comptar de la recepció de la notificació, comparegui a l'Ajuntament a formalitzar la modificació del contracte.
Quart.- Del present decret se'n donarà compte a la propera sessió plenària que se celebri.
S'adopta el present acord en consideració a l'informe emès per l'enginyer de mobilitat, de data 6 d'agost de 2014 i l'informe emès per "Cias Com 2000, S.L.", de data 25 de juliol de 2014 i que, alhora, mereixen la seva aprovació.

Decret de l'Alcaldia de data 22 d'agost de 2014 relatiu a modificar les prestacions derivades del contracte dels serveis de neteja establert amb l'empresa "Eulen. SA.".

Primer.- APROVAR la modificació de prestacions derivades del contracte dels serveis de neteja dels centres i equipaments de l'Ajuntament de Girona, corresponents als blocs 1, 2, 3, 5 i 6, adjudicades a l'empresa "Eulen, S.A.", NIF núm. A-28517308:
- Casals d'estiu a les escoles bressol municipals: aprovació de 812 realitzades al mes de juliol de 2014. D'acord amb l'informe emès per Cias Com en data 19 d'agost de 2014, es descomptaran 109,47 hores de la borsa d'hores corresponents al quadrimestre març-juny 2013, quedant per tant les hores a facturar en 702,53, per un import total d'onze mil tres-cents vuitanta euros amb noranta-vuit cèntims (11.380,98 €), dels quals 9.405,77€ corresponen a la base imposable i 1.975,21€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 500 32100 22700 Neteja escoles del pressupost municipal.
- Casals d'estiu a les escoles: aprovació de 354 hores, corresponents a la diferència entre les hores previstes (1.600) i les realment realitzades (1.954) els mesos de juliol i agost de 2014, amb un import de cinc mil set-cents quaranta euros amb seixanta-nou cèntims (5.740,69 €), dels quals 4.744,37€ corresponen a la base imposable i 996,32€ a l'IVA calculat al 21%. Aquestes 354 hores queden compensades amb la borsa d'hores corresponents al quadrimestre març- juny 2013.
- Saló de Descans del Teatre Municipal: aprovació d'una neteja extraordinària el dia 22 de maig de 2014, amb motiu de l'acte Nit Girona Emociona, amb un total de 2,5 hores de netejadora diürna laborable i 1 hora de netejadora nocturna, per un import total de seixanta-un euros amb seixanta-nou cèntims (61,69 €), dels quals 50,98€ corresponen a la base imposable i 10,71€ a l'IVA calculat al 21%. Les 2,5 hores de netejadora diürna queden compensades amb la borsa d'hores corresponents al quadrimestre març-juny 2013. L'hora de netejadora nocturna, amb un import de dinou euros amb quaranta-quatre cèntims (19,44 €), dels quals 16,07€ corresponen a la base imposable i 3,37€ a l'IVA calculat al 21%, amb càrrec a la partida 2014 100 92011 22614 Administració general del pressupost municipal.
- WC públics plaça Jurats: aprovació d'una neteja extraordinària el dia 21 de juny de

2014, amb motiu de la realització del Dia Internacional de la Música, amb un total de 2 hores de netejadora diürna, per un import total de trenta-tres euros amb vuitanta-un cèntims (33,81 €), dels quals 27,94€ corresponen a la base imposable i 5,87€ a l'IVA calculat al 21%. Aquestes 2 hores queden compensades amb la borsa d'hores corresponents al quadrimestre març-juny 2013.
- Pis residència del Bòlit: aprovació d'una neteja periòdica durant els mesos de juny a desembre de 2014, amb una freqüència aproximada d'una vegada al mes. Segons la planificació establerta es consideren 6 dies de servei amb 2,5 hores de netejadora diària, i un total de 15 hores, per un import total de dos-cents cinquanta-tres euros amb cinquanta cèntims (253,50 €), dels quals 209,50€ corresponen a la base imposable i 44,00 € a l'IVA calculat al 21%. Aquestes 15 hores queden compensades amb la borsa d'hores corresponents al quadrimestre març-juny 2013.
- Centre Obert Güell: aprovació d'una neteja extraordinària els dies 22 i 29 de juliol, amb motiu de la realització d'un casal d'estiu, amb un total de 4 hores de netejadora diürna, per un import total de seixanta-cinc euros amb cinquanta-dos cèntims (65,52 €), dels quals 54,15 € corresponen a la base imposable i 11,37 € a l'IVA calculat al 21%. Aquestes 4 hores queden compensades amb la borsa d'hores corresponents al quadrimestre març-juny 2013.
- Centre Cultural La Mercè: aprovació d'una neteja extraordinària els dies 27, 28, 29 i 30 d'agost, amb motiu de la realització del XIV Festival Internacional de Teatre Amateur de Girona (FITAG), amb un total de 8 hores de netejadora diürna, per un import total de cent trenta-cinc euros amb vint cèntims (135,20 €), dels quals 111,74 € corresponen a la base imposable i 23,46 € a l'IVA calculat al 21%. Aquestes 8 hores queden compensades amb la borsa d'hores corresponents al quadrimestre març-juny 2013.
- Aprovar la factura núm. 2766168, de 30 d'abril de 2014, corresponent a la substitució de la Sra. Encarna Vico de l'1 al 30 d'abril de 2014, amb un total de 140 hores de netejadora, per un import de dos mil tres-cents seixanta-sis euros amb cinquanta-dos cèntims (2.366,52 €), dels quals 1.955,80 € corresponen a la base imposable i 410,72 € corresponen a l'IVA calculat a un 21%. Aquestes 140 hores queden compensades amb la borsa d'hores corresponents al quadrimestre març-juny 2013.
- Ajuntament edifici consistorial: aprovar l'adquisició de 2 dispensadors de paper WC, 5 dispensadors de bobina eixugamans i 1 dispensador de sabó, per un import de dos-cents quaranta-quatre euros amb seixanta-un cèntims (244,61 €), dels quals 202,16 € corresponen a la base imposable i 42,45 € a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 414 92000 22700 Neteja edifici consistorial del pressupost municipal. D'acord amb el previst a l'article 111 del TRLCSP en relació amb l'article 138.3 del TRLCSP.

- Centre Cívic Ter: aprovar l'adquisició de 24 unitats de bobines de paper eixugamans, per un import de noranta-sis euros amb vuitanta cèntims (96,80 €), dels quals 80,00 € corresponen a la base imposable i 16,80 € a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 510 23000 22700 Neteja equipaments serveis socials del pressupost municipal. D'acord amb el previst a l'article 111 del TRLCSP en relació amb l'article 138.3 del TRLCSP.

Segon.- Modificar el decret de l'Alcaldia de data 17 d'abril de 2014 en el seu quart paràgraf, referent a donar de baixa la diferència entre la compra i l'aprovació de quatre dispensadors de bobines de paper per assecar les mans al Centre d'Iniciatives Locals, ja que la quantitat resultant de restar 389,38 - 134,55, són 254,83 i no 162,86. El redactat quedaria com segueix:
"- Centre d'Iniciatives Locals: donar de baixa la quantitat de dos-cents cinquanta-quatre euros amb vuitanta-tres cèntims (254,83 €), dels quals 210,60 € corresponen a la base imposable i 44,23 € a l'IVA calculat al 21%, corresponents a la diferència

entre l'aprovació de la compra de quatre dispensadors de bobines de paper per assecar les mans, efectuada per Decret de l'Alcaldia de data 15 d'octubre de 2013, segons pressupost facilitat per l'empresa Eulen (389,38 €, dels quals 297,42 € corresponien als dispensadors) i la factura núm. 2720849, de 30 de novembre de 2013, d'import 134,55 €, degut a la rebaixa del preu d'aquests dispensadors, comunicada per l'empresa Eulen, S.A."
Tercer.- Establir que el total 634,97 hores corresponents a la borsa d'hores del quadrimestre març - juny 2013, ha quedat compensada en la seva totalitat, amb el següent detall:
- 354 hores corresponents a la diferència entre les hores previstes (1.600) i les realment realitzades (1.954) dels casals d'estiu a les escoles.
- 2,5 hores del Saló de descans del Teatre Municipal.
- 2 hores dels WC públics plaça Jurats.
- 15 hores pis residència del Bòlit.
- 4 hores del Centre Obert Güell.
- 8 hores del Centre Cultural La Mercè.
- 140 hores de substitució de la Sra. Encarna Vico el mes d'abril de 2014.
- 109,47 hores corresponents a la diferència entre les hores realitzades (812) i les hores facturades (702,53), dels casals d'estiu de les escoles bressol.
Total: 634,97
Quart.- Del present decret se'n donarà compte a la propera sessió plenària que se celebri.
S'adopta el present acord en consideració al l'informes emesos pels serveis de l'Alcaldia, de data 3 de juny de 2014, de l'Espai Marzà, de data 6 de juny de 2014, de Serveis Administratius i de Registre, de data 10 de juny de 2014, de Cultura, de dates 18 de juny i 18 d'agost de 2014, d'Educació, de dates 3 i 7 de juliol de 2014, de Serveis Socials, de dates 9 i 16 de juliol de 2014, i els informes emesos per "Cias Com 2000, S.L.", de data 22 de maig, 27 i 30 de juny, 4, 24 i 28 de juliol, i 19 d'agost de 2014, i que, alhora, mereixen la seva aprovació.

Decret de l'Alcaldia de data 26 de setembre de 2014 relatiu a pròrroga del termini d'execució de les obres d'urbanització del carrer Bisbe Sivilla.

ACCEPTAR la sol·licitud de pròrroga del termini d'execució de les obres d'urbanització del carrer Bisbe Sivilla presentada per l'empresa UTE: FCC CONSTRUCCION, SA-DRAGADOS, SA-COPISA-TECSA, amb NIF U86876968, establint com a data de finalització de les mateixes el dia 3 de gener de 2015.

Decret de l'Alcaldia de data 22 de setembre de 2014 relatiu a nomenament de Olga Felip Tarragó com a personal eventual de confiança o assessorament especial.

NOMENAR a la senyora Olga Felip Tarragó amb NIF 40.327.685Z per ocupar el lloc de treball de cap d'Educació i Esports, integrat en el grup A, subgrup A1, amb nivell CD 28 i amb la consideració de personal eventual de confiança i assessorament especial, amb efectes del dia 15 de setembre de 2014, d'acord amb el que disposen l'article 12 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, l'article 53.1.i) del Decret Legislatiu 2/2003 de 28 d'abril, i l'article 9 del Decret 214/1990, de 30 de juliol.
D'acord amb el que disposa l'article 304 del Decret Legislatiu 2/2003 de 28 d'abril s'estableix que la jornada laboral serà de 40 hores setmanals i les retribucions íntegres en còmput anual seran de cinquanta-tres mil sis-cents noranta-quatre euros amb noranta-vuit cèntims (53.694,98 €).
El nomenament eventual comportarà a més, cobrir les funcions de Direcció de l'Organisme Autònom d'Educació Musical de Girona que gestiona l'Escola Municipal de Música.

De conformitat amb el previst a l'article 10 del Decret 214/1990, de 30 de juliol, s'efectuarà la publicació de la present resolució en el BOP i en el DOG, i es publicarà en el tauler d'anuncis de l'Ajuntament de Girona.
Del present acord se'n donarà compte al Ple Municipal en la primera sessió que celebri.

Intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui manifesta, ens distribuirem la intervenció la regidora Núria Terés i jo. Jo en concret em centraré en el resultat definitiu del control financer i d'eficàcia realitzat per Efial, SA.
Pensava que el Govern diria alguna cosa o m'aportaria algun document sobre l'opinió del Govern sobre aquest tema. No sé si ho espera fer de paraula o no.
És un document en què hi ha l'informe de l'auditoria, la resposta del que seria el conseller delegat i després la resposta de l'auditoria. La primera lectura em va deixar escandalitzat, cal dir-ho. I per si de cas, l'hi vaig passar a l'Eugènia Pascual, a la qual estic molt agraït, que em va fer una segona lectura més detallada.
El que em va deixar escandalitzat és sobretot la resposta del conseller delegat. Frases: «així vàrem quedar», «ens va semblar millor», «ho decideixo tot jo, perquè confien en mi i és més àgil», «això és molt complex i per això ho fem així»… Sovintegen aquestes expressions, a les quals l'auditoria li respon que *no ha lugar*, que no respon a les preguntes que l'auditoria li ha fet.
Em quedo amb alguns punts que penso que són claus: es diu que l'activitat és econòmicament viable, però falta patrimoni net i necessitats enormes de finançament, que té greus, greus desequilibris financers. Enorme endeutament, 31 de desembre del 2012 més de 100 milions d'euros, que és una xifra del 100 per cent, un endeutament del 100 per cent. Fons de maniobra negatiu, que suposarà greus tensions de tresoreria. Això és el que diu aquesta auditoria.
També tot el poder recau en el conseller delegat, és a dir, constantment li diu l'auditoria quines decisions dels consell d'administració s'han pres, estatutàriament caldria el vot favorable de quatre cinquenes parts dels membres del consell d'administració, i moltes decisions s'ho salta. És a dir, no hi ha cap documentació de les quatre cinquenes parts i és decisió del conseller delegat.
La veritat és que jo tinc una impressió de mala gestió i ho he contrastat. Mirin, a la pàgina 45 diu: «cobrament molt endarrerit en una de les grans obres, funcionament emergent de pous de doblatge de Montfullà. I mires bé i sí, hi han obres que s'han liquidat un any i mig més tard. Llavors, em faig la pregunta: a veure, una empresa que té problemes de liquiditat pot tan alegrement esperar a cobrar un any i mig? No hi ha resposta del conseller delegat.
Pàgina 48: el cost del personal directiu no està convenientment justificat. I aquí veiem que fins i tot no hi ha cap document explicatiu de a qui van aquí aquests diners. Hi ha un cas que per mi m'ha deixat sobtat: el quadre directiu perd una persona i cobren el mateix. És vostè la consellera delegada, Pia Bosch? No, com que anava a contestar, jo no ho sabia. En tot cas, no va per a vostè.
Pàgina 57: falta de transparència i justificació a la millora voluntària a si mateixa, 17 per cent del total. És a dir, hi ha un 17 per cent del que seria els diners que cobren els treballadors i va a un rang molt divers. És una manera de funcionar jo diria amb manca de transparència.
Pàgina 72: incompliment de l'article 12 del plec de condicions, 7 de maig del 92, respecte al programa d'actuacions d'obres de renovació i millora. Aquest incompliment es consideraria greu perquè incompleix una normativa acordada i pels efectes que té de no dotar el fons de reposició.
Pàgina 73: sobreretribució del soci privat, és a dir, l'auditoria diu que s'ha donat al soci privat 4.080 euros de més. No hi ha resposta, ni hi ha retorn.
Pàgina 77: inversions, vuit anomalies. A les inversions se situen vuit anomalies per part de l'auditoria. No es respon a què es deuen aquestes vuit anomalies.

Poca cura en el tracte de les amortitzacions. Hi ha un cas per mi paradigmàtic que posa "inversions sequera", la distribució dels difusors van a crèdit i a inversions. Se li respon que els difusors no poden anar a inversions, és un tema que aniria a la partida conseqüent. I diu: «No, és que teníem crèdit»; bé, és que un crèdit pot dedicar-se també a coses que no siguin inversions. Bé, respostes vagues i estranyes.
Un préstec de 31.000 euros per a inversions que no es destina a inversions. Estrany.
Mala acreditació de les despeses d'estructura; comptabilitat jo diria que creativa en alguns aspectes sobre les obres. És a dir, hi han cent vint proveïdors, però el 80 per cent es concentra en divuit, i l'obra civil en dos i els materials de conservació en dos exclusivament. I es nomenava a dit l'empresa. Després es diu que a partir d'ara ho faran diferent.
Tinc encara més coses, però no vull abusar del temps. La meva opinió, amb tota sinceritat, és que necessitem molta més informació. Ja és un tema prou greu per demanar una comissió d'investigació. Jo li demanaria i espero que els altres grups siguin de la mateixa opinió, una comissió d'investigació que acabi amb una proposta de ple per si fem confiança a la gestió d'Aigües o no.
Miri, el meu primer cop era enviar-ho a fiscalia, la veritat, però també entenc que em puc equivocar; jo no sóc un expert i, per tant, entenc que em puc equivocar i vull contrastar i sobretot vull escoltar. Penso que una acció d'aquesta mena no la puc fer sense escoltar regidors que li van dir que podia fer no sé què, i ell ho diu tranquil·lament. Jo no sé qui són aquests regidors, però m'agradaria contrastar-ho. M'agradaria contrastar qui li dóna la potestat de dirigir solitàriament aquesta empresa; m'agradaria saber empreses similars quina gestió tenen; m'agradaria escoltar l'auditoria.
A veure, jo ja li vaig dir que per això de les comissions tinc poc temps, però va haver-hi una comissió, Santos Torroella, que vaig anar a totes les reunions. Miri, penso que és tan important fer una comissió per a aquest tema, i una comissió, perdoni, que a diferència d'altres comissions tingui una resolució. És a dir, que aquesta comissió doni una resolució en el Ple.
Si el que he dit pot haver ferit algú, ho sento, però per mi és més important la responsabilitat que tinc com a electe en aquesta ciutat. I si de tot el que a la comissió es veu, es veu que hi ha una gestió més o menys deficient, però sense cap responsabilitat, me n'alegraré. Però no pot passar –o almenys el meu grup ho hem estat comentant molt– una situació com aquesta en un moment com el que vivim sense esbrinar al màxim les responsabilitats.

Intervé la senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, seré més breu, perquè els temes també són més breus.
En relació al soterrament del transformador que hi ha situat a la plaça Montserrat, sí que ens agradaria que poguessin concretar que es farà.

Intervé el senyor alcalde, qui recorda una qüestió que estem a assabentats dels decrets.

Respon la senyora Terés, que té a veure amb el decret que allarga les obres tres mesos. He anat tan de pressa que m'he saltat això. Té a veure amb el Decret d'Alcaldia del 26 de setembre pel qual prorroguen tres mesos més les obres i que sembla que el lloc en què s'han encallat és en el tema del transformador. Però sembla que ja tenen propostes i potser estaria bé compartir-les en el Ple. I segurament que això també explicarà una mica el perquè d'aquesta nova pròrroga.
I després, amb relació a alguns acords de Junta de Govern, de nou apareixen despeses relacionades amb publicitat. Hem demanat diverses vegades que ens puguin fer una ressenya de les despeses anuals que destina aquest Govern a temes de publicitat. Sí que els demanaríem si és possible que ens facin aquesta torna.

I després, amb relació a la llicència d'obres de la Nestlé, d'una central d'aigua gelada, voldríem saber si forma part d'aquell primer projecte que varem aprovar, o si és una cosa nova, si tenen llicència d'obres, quines són, etcètera.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, sobre aquest decret de l'auditoria, que és aquest llibret que té més de cent planes, pensem que és bo que es tracti en el Ple, però atès que és un tema tan i tan complex i de tanta envergadura, seria interessant que hi hagués una taula en què càrrecs electes i càrrecs tècnics tinguéssim un debat obert per analitzar exactament el contingut d'aquesta auditoria i poguéssim tenir un debat més profund.
També pensem que aquest debat l'hauria de tenir també la ciutadania i l'espai adequat i perfecte és el grup de l'aigua que hi ha en el marc de la Taula pel Canvi Climàtic. Per tant, serien dos espais nous de treball. I també ens afegim totalment a la petició que ha fet el senyor Olòriz que hi hagi una comissió d'investigació.
Són molts espais de treball que proposem, però nosaltres pensem que això, aquest líquid que hi ha aquí dintre és un patrimoni col·lectiu de la ciutadania de Girona, i nosaltres no estem en absolut d'acord que empreses privades gestionin de forma opaca i poc transparent aquest patrimoni que ens correspon.
Dit això, també pensem que probablement ha arribat el moment que posem damunt la taula la demanda de dimissió de l'actual conseller delegat o gerent. Pensem que, efectivament, ha arribat el moment de fer una gestió més transparent, amb vocació de servei públic més accentuada. I potser ha arribat el moment que per radicalitat democràtica i renovació democràtica aquesta persona ja no dirigeixi més l'empresa d'aigües, perquè són molts anys i està clar que tant el resultat d'aquesta auditoria com d'altres elements que hi han damunt la taula posen en qüestió que sigui la persona més adequada i que generi més confiança per dirigir aquesta empresa.
D'altra banda, també pensem, i no estem gens d'acord, que els accionistes d'aquesta empresa –el 80 per cent de l'empresa–, la part privada es dediqui a vendre les seves accions sense que la ciutadania de Girona en tingui coneixement. "La Caixa", "Agbar" i "Fomento de Construcciones y Contratas", que són els propietaris del 80 per cent de la companyia fan i desfan operacions financeres a esquena de la ciutadania, i nosaltres pensem que això no és normal i que no ho podem tolerar.
Per tot això, reiterem la demanda de dimissió, reiterem que hi hagi aquesta taula tècnica i política i reiterem que es convoqui el grup de l'aigua de la Taula pel Canvi Climàtic, oberta a la ciutadania perquè puguem analitzar a fons de quina manera gestionem això i de quina manera també comencem a posar les bases per remunicipalitzar l'aigua. Perquè, hi insisteixo, per part nostra considerem que això és un patrimoni col·lectiu, que la riquesa és a Girona, que s'ha generat a Girona i que s'ha de quedar a Girona i no ha d'anar a mans d'unes empreses totalment desaprensives.
En referència al decret que esmentava també la senyora Terés de l'allargament de les obres de Bisbe Sivilla, voldria que ens expliquessin una mica aquest allargament per què es produeix i si hi ha també previsions que encara s'allargui més, perquè ens estem trobant amb allargaments progressius i es va generant això, força inquietud entre la ciutadania afectada.
També referent al decret en què es nomena una persona de confiança, pensem que l'estructura de gestió de l'Ajuntament en la qual s'insereix aquesta persona si potser seria més adequat obrir un concurs públic perquè s'hi pugui presentar qualsevol treballador o treballadora.

Fa ús de la paraula la senyora Amèlia Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, recordo que fa uns plens que vaig comentar que em sorprenia perquè no s'havia cobert la plaça que havia deixat vacant l'enginyer de l'Àrea de Sostenibilitat, atès que feia molts de mesos que se sabia que es jubilaria i hagués donat temps a cobrir-lo. Ara a la Junta de Govern de la setmana passada hem vist que s'havia

aprovat un conveni amb el Consell Comarcal perquè sigui el Consell Comarcal el que faci les funcions que feia aquest tècnic.
Més que tot és a veure si ens poden explicar per què s'ha optat per aquesta solució quan el més correcte hagués estat convocar un concurs públic habitual.

Intervé el senyor Àngel Quintana, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, voldria preguntar sobre un decret del 16 de setembre del 2014 en el qual es parla de concertar els serveis del bufet "Pareja & Associats, Advocats" per elaborar un dictamen amb relació al model i règim jurídic de la gestió del projecte «Girona ciutat de teatre». Voldríem preguntar com és que es contracta una empresa externa i si no podrien haver estat els juristes de la casa que haguessin fet aquest informe, i per què no l'han fet.

Intervé la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, abundant en el tema que han tractat el senyor Olòriz i el senyor Navarro sobre l'auditoria de la qual es dóna compte al Ple amb relació a la Societat d'Aigües de Girona, Salt i Sarrià. Aquesta és una nova auditoria feta per aquesta empresa Efial, sobre la qual jo ja he preguntat altres vegades en aquest Ple. M'he entretingut a sumar els contractes que portem contractats en aquesta empresa, superem els cent mil euros ja de contractació amb l'empresa Efial, de la qual, ja ho dic, he parlat altres vegades en el Ple, perquè té en aquest moment diverses situacions complicades amb altres municipis de Catalunya.
I una de les conclusions a les quals arriba aquesta empresa auditora és que cal fer noves auditories, i per tant, se suposa que donant compte d'aquests resultats estem també, d'alguna manera, validant que calguin noves auditories fetes en la mateixa línia.
La meva pregunta és: primer, sobre aquesta, recurrència en aquest mateix proveïdor tantes vegades, també perquè quan ens ha arribat el resultat de l'auditoria, almenys en el meu cas, no em van arribar les al·legacions efectuades per l'empresa mixta auditada, que és una de les coses que deia el contracte que es va signar amb Girona, SA. És a dir, els ho llegiré: «Del resultat del control efectuat» –l'auditoria– «s'haurà d'emetre informe en el qual es facin constar les observacions, etcètera. Els informes conjuntament amb les al·legacions efectuades per l'empresa mixta auditada» –és a dir, per l'empresa d'aigües– «seran enviats als plens dels ajuntaments de Girona, Salt i Sarrià.» En el meu cas, a mi les al·legacions les he hagut d'anar a demanar, perquè no em varen arribar. Aquesta era una altra pregunta de per què no havien arribat les al·legacions.
I una altra pregunta, en aquest cas com a membre del Consell d'Administració, és per què aquesta auditoria no s'ha vist en el Consell d'Administració. Perquè, clar, hi ha una auditoria prèvia que sí que es va veure en el Consell d'Administració, l'auditoria feta em sembla que era Cataudit, que era una auditoria financera que es va aprovar al mateix temps que varem aprovar en Consell d'Administració els comptes, el Consell d'Administració presidit per l'alcalde, perquè aquesta empresa és una empresa mixta que l'any 2012 presidia justament el nostre alcalde, del qual jo formo part. I quan es va donar compte al Consell d'Administració d'aquella auditoria financera, tot estava en ordre. Per tant, tots els membres del Consell d'Administració varem signar els comptes i varem validar-los en funció d'uns comptes que venien auditats i auditats positivament.
Ara ens trobem que hi ha una nova auditoria feta per aquesta empresa de la qual parlàvem que posa dubtes, dubtes que són contestats –com deia abans el senyor Olòriz– pel conseller delegat. Algunes de les respostes ens donen compte que alguns continguts de l'auditoria no responen a la realitat. Però d'això no hi ha cap contrast que s'hagi fet en el Consell d'Administració. Per tant, hi ha moltes preguntes sobre la taula.
A mi em sembla molt bé que d'aquest tema s'obri una comissió d'investigació, que es faci el que calgui, perquè realment hi ha un desacord entre l'auditoria que va arribar al consell d'administració i aquesta nova auditoria, que, la veritat, no s'entén.

L'altra qüestió que no s'entén és per què una auditoria d'eficàcia –perquè diu «control financer i d'eficàcia»–, no parla en cap moment de l'eficàcia del servei, de com es presta aquest servei, de si és eficaç l'empresa, de si resol les avaries ràpidament, de si presta un bon servei. No hi ha absolutament res, ni un document, ni per part de l'empresa auditora ni per part dels controladors municipals del servei, sobre l'eficàcia del servei.
Per tant, hi ha un munt d'interrogants que s'obren amb aquesta auditoria que vostès avui ens porten a la nostra consideració. Per tant, crec, primer, que el Consell d'Administració d'aquest tema n'hauria de debatre; crec que tots els dubtes que s'obren sobre la gestió que s'hagi fet el 2012, per tant, de la gestió de l'alcalde, que és el president d'aquest Consell d'Administració, ens els ha d'aclarir en el Consell d'Administració i en aquest Ple, i per tant, que aquest tema s'ha de parlar amb més profunditat i s'ha de veure molt millor si té raó la primera auditoria, la segona, el consell d'administració o qui té la raó amb relació a aquests temes.
Perquè encarregar una nova auditoria perquè ens digui –textualment diu així– si té raó la primera auditoria, la segona o les respostes fetes per part de l'empresa o l'auditoria, em sembla un xic complicat com a sistema.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, a veure, un seguit de consideracions amb relació, òbviament, a aquest darrer tema, no només, parlarem d'altres qüestions. A veure, és la primera vegada que es fa una auditoria de gestió d'Aigües de Girona. No és una empresa nova, és una empresa que fa molts anys que presta jo crec que un bon servei als ciutadans de Girona, però mai, mai, mai no s'havia considerat oportú –els anteriors governs van decidir-ho així, i per tant, vostè la resposta a alguns dels dubtes que ha plantejat la té molt a prop, a casa seva–, mai van considerar que s'hagués de fer una auditoria de gestió. Però ara ens va semblar que sí, en ares, primer, de major transparència; segon, en ares d'un futur que aquí hem parlat moltes vegades que havíem de plantejar-nos sí o sí: i és quan acabi aquest contracte, ens haurem de plantejar molt seriosament l'opció de la municipalització del servei. Per tant, hem d'anar coneixent coses que fins ara potser coneixíem poc, malgrat, òbviament, que en els consells d'administració hi ha hagut participació de diversa gent.
I varem fer una auditoria amb tota la voluntat que hi haguessin aquelles coses que ens permetessin millorar, no en un intent de criminalitzar, de fiscalitzar, d'investigar res, sinó senzillament: tenim la companyia prou eficient que desitjaríem? Prestem prou bé el servei? La gestionem prou bé? No per res, no situàvem el dubte sobre ningú. En algunes intervencions m'han fet pensar que potser sí que hem tocat algun ull de poll, perquè no m'ho explico, com pot haver-hi aquesta prevenció de més de disparar el missatger que no fer atenció al missatge, amb tots els respectes.
Per tant, és normal que davant d'un treball fet amb molta profusió i que pot generar algun dubte –que el puc entendre perfectament– es demani que hi hagi més intercanvi d'opinions, cosa que no només crec que és bona, sinó que hem de fer. És a dir, hem de posar d'acord fins i tot la gent que ha fet l'auditoria, els tècnics, els polítics, tenir tota la informació, tota la informació que calgui, i això sí que ho demano, preservant el que són responsabilitats de consell d'administració al Consell d'Administració i el que són responsabilitats del Ple al que és el Ple, per no barrejar el que és fins i tot jurídicament molt complicat, i és que els nomenaments o revocació de càrrecs en el Consell d'Administració no els fa el Ple en alguns casos; en alguns casos sí, perquè aquí nomenem representants. Però les decisions pertanyen al consell d'administració d'una societat que, efectivament, és mixta.
Però tot això és evident que allò que es decideixi en el consell d'administració ha de ser un reflex força fidel del que és la voluntat majoritària del soci majoritari. No som els únics socis, hi ha altres ajuntaments, però és obvi que la posició de Girona és la de soci majoritari. Que no obstant això, també els recordo, en ares també de la bona relació amb els altres municipis, no té la intenció d'imposar res, sinó de dialogar amb

els altres ajuntaments les decisions que mancomunadament s'hagin de prendre a l'entorn d'Aigües de Girona.
Per tant, algunes de les qüestions que vostès han suggerit del debat, que s'aclareixin bé algunes de les anomalies o algunes irregularitats que es poden desprendre d'aquesta auditoria, em sembla que farem bé de dedicar-hi temps. Per tant, ja m'hi comprometo. Jo no en diria comissió d'investigació, perquè crec que és situar sota l'ombra d'una sospita innecessària el que és una gestió d'una companyia que el servei finalista jo crec que és un bon servei per al ciutadà. Almenys jo els he de dir que pel que fa al baròmetre de la queixa del ciutadà, que el podem tenir molt ben documentat a partir de la bústia d'avisos i de les trucades, no figura en els deu primers llocs el servei d'aigua. Els ho dic amb tota tranquil·litat. Hi ha altres serveis que sí que hi són. El servei d'aigües genera una bona resposta, però, no obstant això, no vol dir que no hi hagi espai per a la millora i que puguem treure conclusions d'aquesta auditoria i de les altres. La financera, per descomptat, només faltaria, és que la financera és obligada. Però aquesta, que l'hem fet també en altres àmbits, ens sembla que ja comencen a ser imprescindibles, les auditories de gestió.
Són perfectibles totes, segur, i admeten el contrast que vostès vulguin, però crec que és bo, és transparent, és molt més obert a la ciutadania que hi hagi també aquestes anàlisis fetes per gent que té expertesa en aquest àmbit, que té una expertesa acreditada en aquest àmbit, que senzillament ofereix un treball que admet tot tipus de contrastos.
No els dic el contrari, si de cas li passaré la paraula a la regidora perquè pugui aclarir algun punt que se'm pugui haver escapat d'aquesta resposta, però em sembla que podem atendre el seu prec de fer una taula de treball on de manera ràpida, documentada, pugui haver-hi aquest intercanvi d'opinions.
Li passaré la paraula a la regidora Maria Àngels Planas, que complementi la resposta, i després els donaria la paraula a vostès, que me l'han demanat.

Fa ús de la paraula la senyora Mª Àngels Planas, regidora d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, només comentar a la senyora Bosch, que ella diu que fem moltes auditories, que una cosa és l'auditoria financera i l'altra cosa és l'auditoria de gestió o auditoria operativa. Una no exclou l'altra, al contrari, es coordinen i es complementen i, per tant, és bo fer-les. El que ens diu l'auditoria financera no ens ho diu l'auditoria de gestió i operativa. I per tant, hem decidit fer-ho perquè es coordinin.
I dir que com vostè deu saber, i aquí ho varem passar en aquest Ple, en el pla econòmic financer que varem establir hi havia una partida de cinquanta mil euros per tal de fer auditories. I per tant, nosaltres ens veiem en l'obligació de fer-les. I creiem que s'han de fer. I no entenc per què li sorprèn que les fem. Al contrari, jo crec que hauria d'estar contenta que les fem, i més quan mai durant tants anys no s'ha fet una auditoria de gestió econòmica. És més, potser nosaltres ens hauríem de queixar per no haver trobat mai cap auditoria de gestió i econòmica, i per tant, operativa. I per això, crec que som nosaltres que ens hauríem de queixar i no vostè que es queixi que fem nosaltres tantes auditories.
I, bé, jo estaré encantada de fer una comissió, en la qual pot intervenir la part tècnica, perquè crec que ens pot aportar molt. I també si han de venir els auditors, les persones que ens poden orientar en què s'ha basat aquesta auditoria, crec que la podríem fer i faríem tantes reunions com calgui i siguin necessàries.
El nostre Govern ho hem dit sempre i crec que nosaltres volem actuar amb una gestió transparent i clara, des del primer moment ho hem dit. Tinguin en compte que nosaltres estem auditant l'any 2012, ja hem començat l'any 2013, i varem entrar el 2011. Per tant, l'any següent que auditem ja és 2012, o sigui, ens hem posat ràpid a fer aquestes auditories. No oblidin que el que nosaltres auditem és de l'any 2012.
Moltes gràcies.

Intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, qui manifesta, jo estava temptat a fer una moció, però pensava que prèviament a fer una moció calia consensuar un tema d'aquesta envergadura a l'apartat de precs. Jo no m'escandalitzo sovint, però la lectura m'ha escandalitzat, i per tant, no crec que sigui una qüestió de matisos, de taula de treball. Amb tots els respectes, Jordi, no crec que sigui una taula de treball la que necessitem; necessitem una comissió, una comissió amb començament i final, que els portaveus puguem presentar propostes de persones, experts que puguin venir a treballar aquesta documentació i ens puguin tranquil·litzar –si ens tranquil·litzen, fantàstic– o no. I que d'aquesta comissió pugui sortir una proposta a fer. Perdoni, potser felicitar el delegat, no ho sé, potser felicitar-lo. Jo penso que no.
I evidentment que nosaltres no proposem un o l'altre, però som el soci majoritari, som l'Ajuntament, representem els ciutadans, i per tant, hem de tenir molta cura de què fem. Jo no he demanat la dimissió ara perquè vull contrastar, vull saber més coses. Però no la vull demanar d'aquí a un any, entre altres coses, perquè no hi seré; la vull demanar quan acabi la comissió, o no, quan acabi la comissió.
I per tant, sí que m'agradaria que hi hagués una comissió, junta de portaveus, presidida per l'alcalde president, amb un portaveu de cada grup municipal, els tècnics, i que féssim una llista de persones, fent les compareixences com varem fer amb la comissió Santos Torroella. I quan acabi tot això, un informe, que jo agrairia els serveis tècnics que ens ajudessin a fer aquest informe. I a partir d'aquí portar-ho al Ple dient: «ciutadans, calma, no passa res, tot està perfecte» o «ciutadans, hi han elements a perfeccionar i seran aquest, aquest i aquest» o «aquí hi han temes més greus i actuem en conseqüència». En tot cas, no prejutjo el resultat.
Però, sobretot, no una taula, una comissió. Jo li he dit d'investigació perquè vull investigar. Clar, jo penso que els adjectius són bons per saber quin substantiu la comissió serveix. Per tant, investigar què és el que passa a partir d'una auditoria de gestió, que jo celebro haver-la fet, me n'he assabentat de coses que no sabia i, per tant, m'interessa saber-ho; sóc representant dels ciutadans, he de saber les coses. I per tant, aquesta comissió, si no els agrada «d'investigació», busquin un adjectiu, però que com a mínim sigui tan contundent, perquè és important que els ciutadans sàpiguen què fem. Si investiguem, que sàpiguen què investiguem.

Intervé el senyor Jordi Navarro, qui expressa, fidel a la màxima aquella que diu que el nom no fa la cosa, jo si es diu d'investigació o de treball, m'és igual, no ens barallarem pel nom. El que sí que penso que és molt important és que la ciutadania tingui accés a tot això i el grup de l'aigua que hi ha en el marc de la Taula pel Canvi Climàtic és un bon espai per informar la ciutadania. Els que estem aquí asseguts som electes, representem la ciutadania, per tant, investiguem, arribem a conclusions, que vinguin tècnics que ens expliquin, que fem un seguiment, però des del nostre punt de vista el més important de tot això, per nosaltres, és no perdre l'horitzó que a curt o mitjà termini hem d'anar cap a una municipalització i que tot això han de ser les bases per començar a aplanar el camí per anar a aquesta municipalització.
D'aquí a uns mesos tots els que estem aquí no sabem si hi serem, si no hi serem –veurem què diuen els ciutadans–, però, en tot cas, passaran quatre anys, i quan hagin passat aquests quatre anys començarà l'altre mandat i s'acabarà la famosa concessió. Llavors serà el moment de municipalitzar. Però si no hem fet una feina prèvia molt intensa abans, ens trobarem amb el que passa en la majoria de llocs: que passa el temps, la part pública no ha fet la seva feina i la part privada, com sempre, que té molts recursos i mitjans, tindrà una altra vegada els recursos per continuar buscant alguna fórmula per allargar això d'una manera o una altra.
Per tant, m'és igual el nom, però fem espais de debat i espais transparents.
I sí que ens reiterem en la dimissió. Pensem que són massa anys gestionant la mateixa empresa. D'acord que potser el Ple no podem exigir això i és el Consell d'Administració qui ho ha de fer, però sí que tenim el dret d'expressar-ho.

Fa ús de la paraula la senyora Pia Bosch, qui manifesta, sobre el nom i la cosa, jo crec que les propostes són diferents: una cosa és una comissió d'investigació perquè se suposa que ha passat quelcom que tenim sospites fonamentades que s'ha d'investigar més. Aquesta és una suposició. Aquests comptes i aquesta auditoria han d'anar a la Sindicatura de Comptes, suposo, oi que ho diu en algun lloc que ho envien al síndic de comptes? Per tant, són comptes públics, han d'anar a la Sindicatura de Comptes. I sempre es pot fer una comissió d'investigació si hi ha una sospita, i la Sindicatura farà la seva investigació. Això és una via. I si té tantes sospites, el recurs d'anar a fiscalia sempre el té.
I l'altra qüestió és estudiar la possible municipalització i quin seria el sistema de gestió de l'aigua que es preferiria quan la pròrroga que es va concedir es pugui fer.
Jo crec que això són dues coses diferents. Totes dues perfectament possibles de fer. I potser el nostre grup participarà entusiasmat a tots dos espais; l'única cosa és que són coses diferents. És a dir, una cosa és investigar sobre tot això que deia el senyor Olòriz –que jo tinc la meva opinió, però me la reservo, perquè no sóc pas el Govern. Sí que crec que s'ha de preservar l'honor del Consell d'Administració i la bona gestió del Consell d'Administració, i jo d'aquest consell d'administració en formo part i crec que hi ha moltes coses que afecten, de les que diu aquesta auditoria, el consell d'administració. I crec que això és una cosa que s'ha de tractar en el mateix consell.
I l'altra qüestió és sobre la municipalització del servei. En el nostre cas, això ens sembla interessant d'investigar; ara, s'ha de treballar d'una altra manera, perquè el que jo dic sobre l'auditoria és que serveix poc per millorar el servei, per no dir que no serveix. Que una de les principals conclusions de l'auditoria sigui que s'ha de fer una nova auditoria o que s'ha d'ampliar aquesta auditoria, miri, a mi, què vol que li digui, em sembla una cosa que crida l'atenció.
I el que jo esperaria d'una auditoria de gestió és que ens digués: «Mirin, facin això, això ho han de corregir, això altre ho han de corregir i ho han de fer d'aquesta manera perquè sigui més eficaç.» Això és el que jo hauria esperat d'aquesta auditoria.
I del que jo li deia que hi han moltes auditories és que totes encarregades a la mateixa empresa. Em queixava que n'hagués encarregat tantes a la mateixa empresa, senyora Planas. Però, això són opcions. Sí que trobo que més de cent mil euros encarregats a una empresa auditora, en fi, i la que és, a mi em crida poderosament l'atenció.
Dit això, nosaltres treballarem i participarem amb tota la voluntat de ser positius i constructius en la taula que es pugui fer sobre la municipalització del servei, però potser sobre el que deia el senyor Olòriz, no seria la Taula de l'Aigua el lloc més adequat des del nostre punt de vista, pel que deia el senyor Olòriz.
Insisteixo que jo ho veig dues coses diferenciades i que una té un caràcter i ha de tenir un context, i l'altra, per mi, n'ha de tenir un altre, en la nostra opinió.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, no és una qüestió d'adjectius, en tot cas, seria de complement de nom, en aquest cas. Però jo crec que sí que ens hem de posar d'acord a donar-li un espai –no ens barallarem pel nom–, un espai on puguem fer el treball que em sembla que tots tenim clar que hem de fer. Ja trobarem la nomenclatura. Però que necessitem contrastar tota aquesta informació, això és evident, i per tant, ho farem en ares del rigor i de poder presentar un bon resultat als ciutadans.
Avançar-los que la Sindicatura de Comptes ja té aquesta auditoria, ja li hem fet arribar; per tant, ja hem fet un dels deures. Dir-los que la mateixa auditoria ja fa unes recomanacions també i que algunes de les recomanacions nosaltres ja les havíem incorporat prèviament, com és tot el tema de la contractació de les obres. Ja ho havíem fet això. Ens podem embardissar sobre si això es podia haver fet abans o no; segurament tindrem ocasió de parlar-ho, però ho hem fet i, per tant, ja ho tenim ben encarrilat.
I d'auditories se n'han fet moltes a diverses empreses i els resultats són els que manen, no són el nom de qui les fa, i qui les fa ha d'acreditar expertesa. I totes les

auditories que hem encarregat a diverses firmes –després parlaré de la pregunta que ha fet el senyor Quintana– vénen motivades per l'expertesa que té aquella firma en aquell àmbit.
Per tant, la regidora treballarà en els propers dies per formular una proposta als grups de treball d'aquest contingut i poder-nos posar a treballar.
Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, la senyora Terés preguntava per la despesa de publicitat; en la Junta de Govern Local, de fet, no n'hem portat mai cap, en tot cas, es deu referir a algun decret. Si és algun decret, vostè veurà que hi ha referenciat explícitament el que és la despesa; per tant, li recomano que vagi seguint decret a decret. Bé, no costa res anar-ho mirant, però, en tot cas, podrien vostès recollir els decrets, sumar-ho. Està en el pressupost, vull dir, ens movem en el que és el pressupost. Si vol el llistat l'hi farem arribar i no hi ha cap problema amb relació a això.
Sobre la llicència d'obres de la Nestlé, senyor Ribas, d'una central d'aigua gelada, llicència urbanística.

Intervé el senyor Carles Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui expressa, no sé si fa referència a una llicència que ja hem atorgat o no hem atorgat. Ara, no tinc el projecte a mà per explicar-li el contingut total, però si vol el que podem fer és quedar i jo li explicaré i li ensenyaré tot el projecte en si mateix. Vull dir, ara, evidentment, no el tinc aquí, l'hauria d'anar a buscar per donar resposta a cada una de les qüestions, però, si no, li emetrem un informe i li donarem resposta efectiva a aquesta.

Intervé el senyor alcalde, qui demana al senyor Ribas si pot respondre sobre el tema del carrer Bisbe Sivilla, l'allargament de les obres que preguntaven diversos portaveus.

Respon el senyor Ribas, qui exposa, més enllà de l'interès que pugui haver-hi en aquesta pregunta o el que hi hagi al darrere, perquè no l'acabo d'entendre, jo crec que és molt important que es faci ara en el Ple, perquè ja es va donar resposta a la Comissió d'Urbanisme i jo sempre he defensat –i em reitero– que molt més enllà del que s'expliqui a la Comissió d'Urbanisme el Ple és el lloc on el ciutadà rep la informació directament de cada una de les qüestions.
La pregunta jo crec que és important per dues qüestions: perquè traslladem el que parlem a la Comissió d'Urbanisme en el Ple, i per tant, el ciutadà se n'assabenta en major mesura, i segona, per ajudar-los a tots, perquè jo crec que és complex, a fer memòria del que vostès mateixos han aprovat en aquest Ple. Perquè al que fem referència en aquests tres mesos és una qüestió que vostès van aprovar en aquest Ple; per tant, el que em sorprèn és que ho torni a demanar. Però, bé, jo seguiré tornant a explicar el que faci falta.
La central transformadora correspon a un àmbit d'una obra que és la plaça Montserrat; Bisbe Sivilla és un altre àmbit d'obra que correspon a un altre projecte totalment diferent. Per tant, el que hauríem de procurar és no barrejar ambdós projectes.
El projecte de plaça Montserrat no incloïa en el moment en què es va redactar el soterrament de la central transformadora i arran de 2.700 i escaig signatures recollides pels veïns, es va fer una petició a l'Ajuntament de la possibilitat d'estudiar el soterrament de la central transformadora.
Evidentment, com vaig explicar a la reunió de la Comissió Informativa d'Urbanisme, hi han quatre possibilitats latents per poder dur a terme aquest soterrament de la central transformadora. Una d'elles era situar-la a la zona de la Boireta, que els veïns ja en les reunions que fem cada setmana –i aprofito i permetin-me que els recordi que la d'aquesta setmana no es farà dijous, sinó que es farà divendres a les 8 del vespre. Vull dir que tornen a estar convidats tots els portaveus per assistir a la reunió. Doncs, era col·locar un altre edicle just a la zona on hi han els edicles de sortides d'emergència. I a més, comportava la configuració del canvi de diverses centrals transformadores a la zona de Sant Narcís, que encarien no només el projecte, sinó

que agreujava els veïns amb obres que consideraven a aquell punt, els mateixos veïns també, innecessàries.
L'altra possibilitat era el soterrament just en la mateixa zona, que es va comentar a Fecsa-Endesa la possibilitat de soterrar allà. Que Fecsa-Endesa no accepta el soterrament de centrals transformadores pels perills que pot originar amb el tema d'entrada de filtracions d'aigua, entrada d'aigua pròpiament a la central transformadora i que pugui generar un risc pròpiament a la gent que obre i hi accedeix. Tot i això, estem estudiant diferents alternatives que això sigui factible.
La tercera opció era col·locar la central transformadora en un dels baixants dels aparcaments, dels accessos als aparcaments que ha construït Adif, que encara no estan en servei, i que es podrien col·locar en aquest baixant. Aquesta és una de les obres que podríem dir que tenia com a preferencial l'Ajuntament quant a cost i viabilitat d'execució ràpida.
I la darrera, un veí va manifestar la possibilitat de col·locar la central transformadora dintre del mateix edifici, en la zona d'aparcament. Això originava no només una possible compensació urbanística pel greuge que li suposava al veí, sinó també requeria la conformitat de tots els veïns que conformen aquestes comunitats de propietaris. I en principi, havia de ser aquesta setmana la reunió, que jo havia d'anar-los a explicar als veïns aquesta possibilitat, perquè al final es va demanar per part d'Alcaldia en una reunió que varem tenir pròpiament amb aquest veí, que requeríem la signatura validant-ho per part de tots els veïns. Ara estem pendents d'aquesta reunió de comunitat de propietaris, que si volen vostès assistir-hi ja els informaré de quan serà. I és només per explicar aquesta possibilitat. Això és plaça Montserrat.
Pel que fa referència en aquesta pregunta, ja explicada a la Comissió i que es treu ara en el Ple, es refereix a tres mesos de pròrroga d'una obra del carrer Bisbe Sivilla. Al carrer Bisbe Sivilla es va aprovar per aquest Ple la urbanització de Bisbe Sivilla –la van aprovar tots i crec que va ser per unanimitat– i era un projecte que anava en un àmbit molt delimitat d'obra i que tenia una durada de vuit mesos. Aquest projecte d'execució s'ha executat durant aquests vuit mesos, més trenta dies més de retard, que van ser motivats per l'enllaç justament de la zona de Bisbe Sivilla amb passeig d'Olot, que és el que va trigar més en l'execució.
En l'ínterim d'execució d'aquesta obra, per un acord per una visita que va fer la ministra Pastor a la ciutat de Girona, i davant dels requeriments per part d'aquest Ple i per part dels veïns d'intentar executar amb la major rapidesa possible tota la reposició de la zona, es va considerar adient –i així ho van aprovar vostès per Ple també aquí– afegir un complementari a l'obra de Bisbe Sivilla, que consistia a afegir la part de la plaça Joan Brossa més tota la lineal que va des de l'estació d'Olot fins al passeig d'Olot. Aquesta lineal –no m'agafin al peu de la lletra–, són quinze metres d'amplada i la llargada ara no els hi sabria dir, però és tota la llargada del parc Central, va configurada en un passeig, junt amb un carril bici i una zona enjardinada, fins just on comença la Llosa.
Això va ser un nou projecte que es va sumar a un projecte que ja s'estava executant a través d'un complementari aprovat també per aquest Ple d'aquest Ajuntament. Si a un projecte que té una durada de vuit mesos se n'hi afegeix un altre de nou quan s'està executant, és, evidentment, perquè el projecte inicial requereix més temps d'execució, perquè estem executant més àmbit d'obra. Aquesta pròrroga de tres mesos és aquesta part de projecte nou que es fa i que s'ha afegit a l'inicial.
I responent, no sé de qui era la pregunta, si hi ha perspectives que es retardi més, avui mateix ho estàvem comentant, no hi ha perspectives, i per tant, quan acabin aquests tres mesos estarà executat el complementari; o sigui, acabat el projecte inicial més el complementari, que eren aquests tres mesos que requerien més obres.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, el senyor Jordi Navarro preguntava pel càrrec de confiança. Respon, de fet, a la substitució del senyor Víctor Chaparro, que com vostès saben va marxar i se l'ha substituït pel mateix procediment.

I, en tot cas, hi ha l'informe sobre els càrrecs de confiança eventuals d'aquest Ajuntament a la seva disposició, perquè forma part dels assabentats del Ple, que el poden consultar quan vulguin. Però dir-li només que estem molt per sota del que la mateixa ERSAL, que ja reduïa, fixaria per a un Ajuntament com el de Girona. Vull dir que en aquest sentit encara estem bastant per sota.

La senyora Amèlia Barbero, demanava pel conveni amb el Consell Comarcal pel tècnic de medi ambient. Senyor Jordi Fàbrega.

Intervé el senyor Jordi Fàbrega, qui exposa, el conveni amb el Consell Comarcal no és per fer les feines que feia l'enginyer que s'ha jubilat, perquè les feines de gestió les farà l'enginyera que hi ha al servei. El que passa és que l'enginyera que tenim al servei fa moltes feines referents a energia i optimitzacions d'instal·lacions i per a les feines del dia a dia sí que va semblar que mentre no es convocava la plaça, que és imminent, poder buscar recolzament per a aquestes feines més administratives del dia a dia, i en això el Consell Comarcal té gent que s'hi dedica arreu de la comarca.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, el senyor Àngel Quintana preguntava per què havíem encarregat un dictamen d'uns experts; doncs, perquè són els que més saben d'aquesta qüestió, i és un tema molt delicat, que demana un coneixement que no és a l'abast dels serveis jurídics recurrents. Cal una especialització, perquè té a veure amb models de gestió, té a veure amb models d'explotació. I per tant, aquest és un repte, el de la Ciutat del Teatre, que com vostè sap ens interessa especialment i ens interessa fer-lo molt bé des de bon principi.
Varem comptar amb un dictamen d'un dels probablement millors experts que hi ha en aquest àmbit a Catalunya; ens semblava imprescindible per continuar fent o prenent decisions en el futur. És exactament per això. Els mateixos serveis jurídics també ho reconeixen, a vegades són ells mateixos els que diuen: «Aquest és un àmbit en el qual nosaltres no podem emetre un dictamen concloent o prou sòlid, perquè s'escapa del que és la temàtica habitual.» I ens recomanen a vegades, això s'ha fet sempre, els anteriors governs es van fer un fart d'encarregar informes a aquells despatxos que tenen una expertesa en aquell àmbit concret.
Malauradament, en el món de la gestió cultural no hi ha un gran coneixement i has d'anar a recórrer en aquella gent que ja ho té acreditat i que, a més a més, estan reconeguts així en aquest sector.
És per això, no hi havia cap altre motiu que aquest.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'ALCALDIA

4. Adherir-se a la Declaració Universal sobre els Arxius (DUA).

La Declaració Universal sobre els Arxius (DUA) va ser elaborada pel Consell Internacional d'Arxius (ICA) i aprovada per unanimitat en la seva Assemblea general celebrada a Oslo el setembre del 2010, com a expressió de les exigències fonamentals de la professió, amb independència de les cultures i amb la finalitat de reconèixer el paper clau dels arxius tant en la transparència administrativa i en la rendició de comptes democràtica com en la preservació de la memòria social col·lectiva i en la investigació històrica.
L'ICA representa la comunitat professional que es dedica a la gestió de documents i arxius en el món, i va ser creat per la UNESCO el 9 de juny del 1948. Des de llavors les dues organitzacions han col·laborat de forma intensa en la promoció dels arxius i des de l'any 2008, en commemoració del 60è aniversari de l'ICA, el 9 de juny se celebra el Dia Internacional dels Arxius. Amb motiu d'aquesta col·laboració, la UNESCO, en la seva 36a Conferència General realitzada a París el 10 de novembre de 2011, va adoptar una resolució en que felicitava l'ICA per la seva tasca en

l'elaboració de la DUA, feia seva aquesta declaració i encoratjava els Estats membres a tenir en compte els principis d'aquesta fórmula i a aplicar estratègies i programes en llur respectiu àmbit nacional.
La Declaració reconeix la funció essencial dels arxius com a font fiable d'informació, instrument de transparència de les institucions, la garantia dels drets de la ciutadania i la preservació de la memòria individual i col·lectiva. Els arxius, doncs, són essencials per a la gestió eficaç, responsable i transparent de les organitzacions, alhora que amb el temps esdevenen el reflex de l'evolució de les societats com a testimoni de les activitats humanes, fixades en una multiplicitat de suports que es trasllada en la complexitat que han d'afrontar permanentment els professionals.
Per aquest motiu, la Declaració inclou l'adopció de compromisos públics en:
- L'adopció i aplicació de polítiques adients.
- La valoració com correspon dels arxius i dels seus professionals.
- La gestió corporativa dels documents de manera que es preservin la seva integritat, fiabilitat i autenticitat al llarg del temps.
- La voluntat d'accés públics als arxius sense menystenir el respecte als drets de les persones.
- La implicació dels arxius en la promoció d'una ciutadania responsable.
Finalment, cal també remarcar el paper actiu de l'Associació d'Arxivers i Gestors de Documents de Catalunya, mitjançant la seva participació en la Secció d'Associacions Professionals de l'ICA, en l'elaboració i promoció de la Declaració Universal dels Arxius.
Per tot plegat, es proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- Adherir-se a la Declaració Universal sobre els Arxius elaborada i aprovada pel Consell Internacional d'Arxius i reconeguda com a pròpia per la UNESCO, el text de la qual es transcriu a continuació:
Declaració Universal sobre els Arxius
"Els arxius registren decisions, accions i memòria. Constitueixen un patrimoni únic i insubstituïble que es transmet de generació en generació. Els documents són gestionats des del seu origen amb la finalitat de preservar-ne el valor i el significat. Són fonts fiables d'informació que garanteixen la seguretat i la transparència de les actuacions administratives de les organitzacions. Els arxius juguen un paper essencial en el desenvolupament de la societat i contribueixen a la constitució i salvaguarda de la memòria individual i col·lectiva. L'accés lliure als arxius enriqueix el nostre coneixement de la societat, promou la democràcia, protegeix els drets de la ciutadania i millora la qualitat de vida.
Per això, nosaltres reconeixem:
- el caràcter únic dels arxius com a testimoni i reflex de l'evolució de les societats;
- el caràcter essencial dels arxius per a garantir una gestió eficaç, responsable i transparent, per a protegir els drets de la ciutadania, per a l'establiment de la memòria individual i col·lectiva, per a la comprensió del passat, de la documentació del present i l'orientació d'actuacions futures;
- la diversitat dels arxius permet deixar constància del conjunt d'activitats de la humanitat;
- la multiplicitat de suports en els quals han estat creats els documents, ja sigui el paper, l'electrònic, l'audiovisual i d'altres de qualsevol naturalesa;
- el paper dels arxivers els quals, com a professionals qualificats, amb formació inicial i continuada, serveixen a la societat en la mesura que garanteixen el procés de creació dels documents, els seleccionen i els conserven per al seu ús;
- la responsabilitat de tots -ciutadans, administradors i càrrecs públics, propietaris i custodis d'arxius públics i privats, i arxivers i altres professionals del camp de la informació- en la gestió dels arxius;
Per tant, ens comprometem a treballar conjuntament per tal que:
- s'adoptin i es reforcin polítiques i lleis apropiades en matèria d'arxius;

- la gestió dels arxius sigui valorada i exercida plenament en el si de tots els organismes, públics o privats, els quals generen i fan servir els documents en el transcurs de les seves activitats;
- es dotin els arxius amb els recursos adequats que n'assegurin la correcta administració, amb previsió de contractació de professionals degudament formats;
- els arxius siguin gestionats i preservats en les condicions que assegurin la seva autenticitat, la seva fiabilitat, la seva integritat i el seu ús;
- els arxius siguin accessibles a tothom, però respectant les lleis pertinents i els drets de les persones, dels creadors, dels propietaris i dels usuaris;
- els arxius siguin utilitzats per a promoure l'exercici responsable de la ciutadania."

Segon.- Encoratjar la ciutadania a conèixer i fer ús dels arxius, i a exigir-ne una correcta gestió i preservació com a instrument cabdal per a garantir els drets tant individuals com col·lectius i la preservació de la memòria de la societat.
Tercer. Reconèixer el paper de l'Associació d'Arxivers-Gestors de Documents de Catalunya tant per la seva tasca de promoció dels arxius i dels seus professionals a Catalunya com per la tasca de difusió internacional de l'arxivística catalana.
Quart. Comunicar el present acord al Consell Internacional del Arxius, l'Associació d'Arxivers i Gestors de Documents de Catalunya i als Amics de la UNESCO de Girona.

Presenta la proposta el senyor alcalde, qui exposa, és la proposta que els faig que aquest Ple s'adhereixi a la declaració universal sobre els arxius. Aquesta és una proposta que ja té un cert recorregut, però que té molt de sentit que el plenari de l'Ajuntament de Girona la pugui aprovar avui, i si pot ser amb la unanimitat, perquè crec que el tema val la pena.
Justament avui aquest matí hem inaugurat el que és el Congrés Internacional d'Arxius, que, de fet, són tres esdeveniments en un: la trobada anual de la Conferència Internacional d'Arxius, el congrés europeu, la novena edició del congrés europeu i les XIII Jornades d'Imatge i Recerca, que es fan a la ciutat de Girona, que té una gran reputació.
Hi ha més de nou-centes persones inscrites, provinents de més de noranta països; hi ha més de dues-centes comunicacions enviades, de les quals es publicaran unes cent cinquanta, i hi ha els experts més rellevants del món en el coneixement de l'arxivística reunits a Girona tota aquesta setmana. És una setmana carregada d'activitat a l'auditori i a altres punts de la ciutat, que ajuden a reforçar el vincle que ha tingut històricament la ciutat de Girona amb una part del patrimoni, potser la menys evident, perquè és la que costa més d'explicitar, però la que és, de fet, fonamental a l'hora de construir el relat de les generacions futures, que és la part dels arxius. Girona té una tradició guanyada a pols, Girona té un coneixement que és capaç d'exportar-lo.
Fa pocs mesos coneixíem els resultats d'aquest acord a què varem arribar amb el Govern de les Illes Marshall per digitalitzar tot el seu fons dels processos judicials davant dels Estats Units, per les proves nuclears que es van fer els anys cinquanta i seixanta a aquella zona del món. Ahir mateix varem signar un acord amb els arxius nacionals de Malta també per poder ajudar amb la nostra expertesa.
I, òbviament, la ciutat de Girona té aquí també un espai de projecció exterior i de situar-se de manera capdavantera a l'avantguarda del coneixement.
Per tant, que l'Ajuntament de Girona s'adhereixi a aquesta declaració no és gratuït, no és redundant. Té molt de sentit, té molt a veure amb nosaltres.
Jo els estalvio la lectura, perquè ja l'han llegit tots vostès, però sí que els volia assenyalar el que tenia d'importància que justament el Ple, que s'escau el dia que s'ha inaugurat aquest congrés, sigui capaç d'adoptar aquest acord.

Fa ús de la paraula el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, hi donem suport. Només dir que ens han fet arribar, alguns arxivers de la

ciutat, que es queixen que per desgràcia no està construït el nou arxiu provincial i el reivindiquen. I això és un greuge i una reivindicació.
Res més i hi donem totalment suport.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

PROPOSTES URGENTS:

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, en aquesta mateixa àrea d'Alcaldia, els proposo la incorporació per via d'urgència d'una declaració, d'un acord que proposo també que es pugui adoptar per aquest plenari amb relació als incidents que van ocórrer en el túnel del tren d'alta velocitat, que són de tots vostès coneguts.
En primer lloc, hauríem de procedir a votar la urgència. Ens estalviaríem, si pot ser, el debat sobre la urgència i entraríem, si de cas, en el debat aL fons.

Sotmesa la urgència a votació, s'aprova per vint-i-tres vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, la CUP, ICV-EUiA, i els regidors no adscrits, senyor Carlos Palomares Safarrés, senyor Carles Bonaventura Cabanes i senyora Glòria Plana Yanes i dos vots en contra del grup municipal del PPC.

16. Manifest de preocupació i indignació per la inundació del túnel i l'aturada del servei ferroviari d'alta velocitat de Girona.

La passada nit del dia 28 al 29 de setembre de 2014, hi va haver una entrada massiva d'aigua al túnel del tren d'alta velocitat que va provocar la inundació del túnel i l'aturada del servei ferroviari d'alta velocitat entre Girona i Figueres i la frontera francesa durant quasi una setmana, que va afectar milers d'usuaris.
Per raó dels fets exposats i vistos els esdeveniments que han ocorregut a causa de l'estat provisional de les obres que actualment encara no estan acabades, el Ple de l'Ajuntament de Girona acorda:
Primer.- MANIFESTAR la preocupació i indignació pels fets que van succeir la passada nit del dia 28 al 29 de setembre de 2014.
Segon.- Requerir que el Ministeri de Foment convoqui de manera urgent la reunió que l'Ajuntament de Girona ha demanat, per tractar conjuntament amb la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Girona el pla de seguretat de l'estació del tren d'alta velocitat i de tot el tram soterrat que transcorre per la ciutat de Girona.
Tercer.- Posar de manifest que tot i l'entrada de servei de la línia d'alta velocitat el passat 2013, l'obra del tren d'alta velocitat executada fins al moment a la ciutat està inacabada i en situació de total provisionalitat, fet que genera un greu perjudici als ciutadans de Girona i un risc totalment innecessari i inacceptable.
Quart.- Exigir la finalització immediata i urgent i sense més retards de l'obra en el seu conjunt i les reposicions que requereixen, especialment les que corresponen a la zona del parc Central i al barri de Sant Narcís; per tal de garantir la funcionalitat i seguretat de la totalitat de la infraestructura i, d'aquesta manera, resoldre els greus perjudicis generats als veïns del barri de Sant Narcís i al conjunt de la ciutat per l'allargament desproporcionat dels terminis d'execució de les obres en relació amb els previstos en el projecte.
Cinquè.- Trametre urgentment aquest acord de Ple a la ministra, Ana Pastor; al Ministeri de Foment, i al president d'ADIF.

Presenta la proposta el senyor alcalde, qui exposa, els passaré a llegir el que és un acord, un text que hem consensuat amb la majoria, no amb tots, dels grups municipals d'aquest Ajuntament, que crec que descriu perfectament el que és el sentiment majoritari de la ciutat de Girona amb relació al que va passar.

El Sr. alcalde qui llegeix la proposta i manifesta que aquest és el text que poso a consideració de vostès per si li poden donar el suport.

Obert debat, fa ús de la paraula el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui manifesta, a vegades hi han intervencions innecessàries, però si hi ha debat, després et penedeixes de no haver parlat. I em passa en aquests moments això. A veure, dèiem fa molt poc que no podia ser que aquest Ple no parlés i fes una declaració sobre un tema que ha tocat la ciutat, tant els usuaris del tren d'alta velocitat com els que han sortit especialment perjudicats per les obres; de tenir, després de molts anys, unes obres inacabades i que en un moment d'un aiguat no dels més grans que hem tingut es pogués arribar a col·lapsar de la manera que es va col·lapsar el túnel.
I durant tots aquests dies la gent ens ha interpel·lat: «què penseu fer?» Quan el Govern va enviar a Fiscalia la preocupació lògica que s'obrís els viatges del tren d'alta velocitat en un túnel que no ens havia arribat als compromisos de seguretat, jo almenys tota la gent amb qui vaig parlar felicitava l'Ajuntament. Deia: «Sí, sí, ja és hora que davant d'incompliments flagrants com s'han fet en tot aquest període...», i era una situació en què podria perillar la vida de la gent, perquè ho comentàvem i dèiem: «Escolti, l'entrada d'aigua en un moment en què passés un tren, això era imparable.»
Per tant, hi ha una ciutadania afectada que ha de confiar en els seus electes i en els seus representants. I per tant, és bo que un cop han passat aquestes circumstàncies, però queden obertes les ferides –tenim la ferida oberta de la zona zero, del nyap, que diuen alguns–, tenim ferides obertes per incompliments reiterats –no solament d'aquest últim Govern, això també cal dir-ho, també de governs anteriors–, seria bo que aprofitant aquestes circumstàncies ens refermem en la importància de la seguretat i en la importància que s'acabin d'una vegada les obres. És a dir, que els ciutadans sàpiguen com, quan i per què.
Penso que és, en definitiva, una declaració necessària, oportuna, que entenc que a alguns regidors no els pot agradar, però que han de comprendre que la majoria de la ciutat desitja que això es faci.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, com ja he dit a la Junta de Portaveus, jo sóc del parer que hem de fer alguna cosa, està clar. Després del que va passar és normal que el Ple de l'Ajuntament de Girona expressi i manifesti el seu malestar i traslladi una sèrie de reivindicacions i de demandes. Però també els he manifestat –i ho vull dir ara aquí públicament– que tot plegat va molt més enllà de l'episodi de les inundacions de la passada setmana.
Ara no encetarem aquest debat, perquè això ens podria portar a enrocar-nos i a passar-hi molta estona, però jo sóc del parer que aquí les responsabilitats, malgrat que és evident i claríssim que el principal responsable és Adif i el Ministeri de Foment, altres administracions també hi tenen responsabilitat.
I penso també que hi ha d'haver dosis d'autocrítica, perquè allò que sempre la culpa és de Madrid, moltes vegades sí, és veritat, però nosaltres també hi tenim responsabilitat.
Per això hem insistit tant a la Junta de Portaveus i ho fem palès ara, que hi ha d'haver una data que es faci pública per fer el famós Ple extraordinari sobre les obres a Sant Narcís i del conjunt de Girona, perquè no és un problema de Sant Narcís, és un problema de la ciutat de Girona; és un problema que el pateixen en primera instància els veïns i comerciants de la zona de Sant Narcís, però, malgrat que ells el pateixen en primera instància, és un problema compartit.
Nosaltres donem suport a aquesta declaració. Volem que la data per fer el Ple extraordinari quedi palesa i quedi recollida. Pensem que s'ha de fer autocrítica. I també pensem que aquí qui s'ha de defensar, hi insistim, és la ciutat de Girona, els electes de la ciutat de Girona, els electes municipals som nosaltres. Però també pensem que s'ha d'interlocutar amb Adif, no només ni el regidor d'Urbanisme, que en aquest cas

representa aquesta qüestió, ni el mateix alcalde, que tenen legitimitat per fer-ho, però que necessiten el suport de més forces, de més forces polítiques i més sectors de la ciutat.
Nosaltres pensem que les reunions per interlocutar amb Adif, com a mínim, una reunió s'hauria de produir en el marc d'una delegació gironina, en què la ciutat expressi una mica la seva consternació i defensi sense embuts el barri de Sant Narcís i el conjunt de la ciutat.
Dit això, nosaltres donem suport a aquesta declaració.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, miri, la veritat és que aquest migdia hem tingut una junta de portaveus, jo he expressat el no-recolzament del meu grup municipal a aquesta moció, a aquesta declaració, i ens mantenim en això. Però, clar, des de després de la Junta de Portaveus fins a l'hora en què em toca parlar d'aquest tema, que són les nou menys vint –si veig bé el rellotge– o les nou menys quart, les coses han canviat. I a més, han canviat bastant. I, sincerament, lamento molt haver de ser jo la que posi de manifest en aquest Ple que vostè sap des de dijous passat que té una reunió aquest proper dijous al Ministeri de Foment per parlar d'aquest tema i que no ens n'ha informat a cap dels grups que hem estat presents a la Junta de Portaveus. I que avui li han canviat l'hora.
Jo quan hem sortir de la Junta de Portaveus –i el senyor Olòriz, estic segura que recordarà «oh, jo això no ho puc saber», quan jo parlava d'altres temes, que ara m'hi referiré– i jo li he dit: «Home, Joan, a mi els meus si pregunto m'expliquen les coses.» Jo he dit això, no? Bé, doncs, jo he sortit de la Junta de Portaveus i he tornat a parlar amb Adif, perquè el meu grup municipal i jo amb la doble condició de portaveu a Girona i diputada al Congrés he intentat sempre fer tot el que he pogut per desencallar temes que vénen, en aquest cas, del Ministeri de Foment i d'Adif.
He tornat a parlar amb els responsables de Madrid i els responsables de Madrid m'han explicat que vostè té una reunió dijous. I a més, ara m'acaben de confirmar que aquest matí aquesta informació s'ha donat a través d'una emissora de la ràdio i que l'ha fet pública un regidor del seu Govern, cosa que jo no sabia –i crec que els altres portaveus tampoc, perquè si no a la Junta de Portaveus n'haguéssim parlat–, ha fet pública aquesta reunió.
Sincerament, llavors quin sentit té tot el que estan dient avui? Crec que la reacció d'Adif pot agradar més o pot agradar menys, i jo he defensat des del primer dia i ho segueixo defensant que s'ha d'arribar al fons de què ha passat i en què ha fallat cada administració en la inundació de la nit del 28 al 29 de setembre. Perquè crec que de responsabilitats en tindran totes les administracions: la central, l'autonòmica i la municipal. Crec que hem fallat tots i els mecanismes de control han fallat. I per tant, hem de resoldre i saber en què han fallat.
Però el que no pot ser és negar la promptitud amb què es va reaccionar: Adif va reaccionar ràpid, perquè el primer que calia era treure l'aigua de sota Girona i es van posar tots els mitjans necessaris per treure l'aigua. La segona prioritat era restituir el servei, i el servei Girona-Barcelona-Madrid estava restituït en vint-i-quatre hores, i el servei Girona-Figueres-frontera francesa es restituïa en cinc dies i mig.
El mateix 4 d'octubre, quan es va restituir el servei direcció a Figueres i frontera francesa, vostè té un correu electrònic on el director general d'obres d'Adif li firma –li firma– les garanties de seguretat, cosa que vostès van utilitzar altres notes informatives no signades per ningú per dir i il·lustrar que li donaven la raó a vostè. I, en canvi, no va donar cap valor a un correu electrònic del director general d'obres d'Adif signat per ell mateix, on ell responia davant d'aquest Ajuntament de garantir la seguretat. I vostè sap perfectament que si per desgràcia –que tots esperàvem que no i seguim esperant que no– passés alguna cosa, aquesta persona hauria de respondre ell personalment perquè havia signat garantint la seguretat. Vostè a això no hi donar el valor que sí que va donar a altres papers que no estaven signats per ningú.

El secretari d'estat va visitar la zona afectada el 10 d'octubre; va intentar reunir-se amb vostè, per problemes d'horaris, finalment no va poder ser. Una llàstima. Però ja està, no passa res.
I dijous dia 10 d'octubre a vostè li donen hora per al dia 16 d'octubre. Home, jo crec que més rapidesa no pot haver-hi i més predisposició. Després, jo no estic negant -i vull que quedi molt clar que jo no estic negant- que Adif tingui alguna responsabilitat del que ha passat; el que vull és que tècnicament se'ns expliqui a tots els que no som tècnics què va passar i què hem de fer perquè no torni a passar. Però el que també crec que és injust és negar la reacció que ha tingut Adif en aquest tema i el que ha fet en tot moment, que ha estat garantir la seguretat dels usuaris del tren. Per això es va interrompre el servei mentre la seguretat no es podia garantir i es va tornar a restablir quan aquesta seguretat s'ha pogut garantir.
I a més, també hi ha hagut a nivell alt, o sigui, al Ministeri de Foment directament amb Conselleria d'Interior, reunions per tal d'abordar el tema del pla d'emergències –que està pendent perquè la Generalitat encara no l'ha aprovat– per tal de desencallar-lo. I per tant, s'ha quedat en què Ministeri i Generalitat, que són els competents, treballaran de manera conjunta per tal de desencallar aquest tema, i que com més aviat aquest pla d'emergència, que, efectivament, no tenim i el necessitem, pugui ser aprovat.
Per tant, sincerament, nosaltres no hi donarem suport. Però ara jo li he de dir: em preocupa molt, senyor alcalde, que havent tingut una junta de portaveus a les tres i mitja, vostè hagi estat incapaç de dir-nos als portaveus, vostè dir-nos personalment als portaveus que tenia aquesta reunió a Madrid el dijous a la una. Crec sincerament que ens mereixíem que ens ho digués. Perquè possiblement si ens hagués dit que tenia aquesta reunió, el que ara vostè avui vol que s'aprovi –i que ho farà, amb els vots de tots menys el meu, que és el titular que vostè busca– s'ho podria estalviar; s'ho podria estalviar perquè tot va en funció d'aquesta reunió que han de tenir per parlar de les inundacions, però també per parlar d'altres temes, com és el complementari que calia signar, i que el senyor Ribas hi ha fet referència en una altra intervenció, per desencallar una part de les obres de la zona de Bisbe Sivilla, així com també tot el tema de la Llosa i del parc Central, que sap perfectament que estan revisant els projectes.
Per tant, sincerament, jo crec que un cop més vostè utilitza aquest tema de manera partidista i com li convé a vostè i no de manera jo crec que sincera per arribar a un acord, perquè si no, no entenc per què ens ha ocultat que té aquesta reunió, que vostès mateixos demanen en aquests acords que avui presenten.
Per tant, nosaltres no hi donarem suport i lamentem molt aquesta seva actitud. Creiem que la sinceritat per davant de tot; la ciutat de Girona –i estic totalment d'acord amb el senyor Navarro– per davant de tot. I per tant, si té aquesta reunió concertada no entenc per què ens l'ha ocultat.
I ja, finalment, com deia el senyor Navarro, nosaltres insistim, com ja hem traslladat a la Junta de Portaveus, que tanquem d'una vegada per totes la data del Ple extraordinari sobre el barri de Sant Narcís, que no sobre les obres del tren, sinó sobre el barri de Sant Narcís, perquè són molts els aspectes i àmbits que s'han de parlar i a què s'han d'arribar a acords i consensos sobre què hem de fer en el futur en el barri de Sant Narcís, que com més aviat puguem tancar la data i el portem a terme.

Intervé la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, el nostre grup donarà ple suport a la declaració que hem consensuat, per descomptat.
Si el punt 2 que diu que s'ha de convocar de forma urgent aquesta reunió, ja està convocada, diguem-ne, tant és, però el gruix de l'acord parla d'una qüestió que jo crec que tots els gironins ens va preocupar enormement, que és el tema de la seguretat d'aquesta instal·lació. No només els gironins, a tothom. Però també que s'han d'acabar d'una vegada aquestes obres, que aquesta situació de provisionalitat en la qual estem instal·lats és intolerable, que genera un perjudici als ciutadans i que genera

riscos. I això es va posar d'una manera molt crua de manifest la nit del 28 al 29 de setembre d'enguany.
Que s'ha d'exigir la finalització immediata i urgent i sense més retards de l'obra en el seu conjunt, jo crec que això és evident i, per tant, crec que no costa que ens posem d'acord en això.
Que el pla d'emergències no existeix, no s'ha visat encara i no ha passat per la Comissió de Protecció Civil de Catalunya per a la seva aprovació és així. Això és legal? Sí, perquè encara estan en termini d'esmena. Però és desitjable? No. Jo crec que no és desitjable, que no dóna tranquil·litat a ningú que tinguem una instal·lació d'última generació, com és el tren d'alta velocitat, en aquesta ciutat, que tingui un pla d'emergències que a hores d'ara encara estigui pendent de la seva aprovació definitiva. Per tant, és urgent.
El Govern central està governat per un partit que es va presentar a les eleccions dient que soterraria el tren convencional a Girona i faria una inversió de més 300 milions d'euros. En la campanya electoral per guanyar aquestes eleccions aquest Govern va prometre això als gironins i les gironines, i, en canvi, ni tan sols ha acabat la fase 1 de l'obra, que és la que, diguem-ne, ha quedat, en aquest sentit, pendent d'aquesta finalització. I l'absència d'aquesta finalització o el fet que no estigui acabada és segurament l'origen d'aquesta inundació que es va produir.
Van prometre soterrar el convencional i en lloc d'això, ens han posat a la cua d'inversió per càpita de l'Estat. Jo crec que això ho hem de dir, s'ha de dir. I tenim també un govern de la ciutat, i això també ho direm, que es queixava de la poca capacitat de l'anterior Govern d'aconseguir resultats a Madrid i, en canvi, miri, els haig de dir i els vull recordar, perquè l'havien criticat moltíssim mentre estaven a l'oposició, que l'anterior Govern va aconseguir la reposició de les obres a la zona de Fontajau, va anar aconseguint la reposició de tots els llocs allà on li tocava fer reposicions a Adif mentre va governar. Jo poso això sobre la taula.
És veritat, hi havia un altre govern a Madrid, hi havia un altre govern a Girona, però, mirin, amb una altra manera de relacionar-se els dos governs, la manera de resoldre els problemes que s'anaven plantejant a l'obra era infinitament millor en els seus resultats per als gironins i les gironines que l'actual.
Per tant, ahir ho deia un director de diari en un article, que jo crec que tothom hauria de llegir, la veritat, que la via que s'ha agafat per relacionar-se amb Adif a la ciutat de Girona és una via que de moment s'ha mostrat ineficaç. I això també ho hem de dir. La responsabilitat és del Govern de la ciutat? No, la responsabilitat és d'Adif. Però l'Ajuntament, governat per un partit que mentre estava a l'oposició s'havia queixat reiteradament de la poca eficàcia de l'anterior Govern prop d'Adif, els he de dir que s'ha mostrat infinitament més ineficaç, perquè tenim les obres totalment parades des de fa molt de temps, perquè les dues reposicions que s'estan fent les estan pagant els ciutadans de Girona amb els seus impostos municipals, perquè les paga l'Ajuntament; per tant, les obres de Bisbe Sivilla i de Mare de Déu de Montserrat són reposicions i les hauria de pagar Adif, i de moment les paguem des d'aquest Ajuntament.
I faig referència una altra vegada a aquest article, els *happenings*, com aquest director de diari anomena les maneres de procedir del regidor responsable, de moment no ens han reportat –de moment, hi insisteixo– cap benefici pel que fa al desbloqueig d'una situació que és evident que s'ha de desbloquejar i que la responsabilitat és d'Adif. Totalment d'acord. Ara, que la manera de procedir de l'Ajuntament hagi estat eficaç, jo crec que això tampoc ho podríem admetre.
I per tant, m'alegro que facin una reunió, m'alegro que la senyora Veray estigui treballant com a parlamentària amb relació a aquest tema. Jo crec que aniria bé que tots els parlamentaris gironins hi treballessin. L'alcalde va començar molt bé el mandat generant una reunió que prometia de la taula de parlamentaris gironins. Aquesta taula no s'ha tornat a reunir més, no hem activat totes les forces que té la ciutat per aconseguir que aquesta situació es desbloquegi i estem on estem, on no hauríem

d'estar. Per tant, totalment d'acord amb la moció, però també al Cèsar el que és del Cèsar.

Intervé el senyor alcalde qui fa algunes reflexions a tenor de les intervencions. Senyora Veray, efectivament, hi ha una reunió fixada a Madrid, però li vull recordar dues coses: la primera, aquesta és una reunió que ve a conseqüència de l'anterior que varem tenir que ens van donar el termini d'un mes per respondre'ns un seguit de plantejaments que vostès coneixen. Aquest mes ha passat, ha passat el que ha passat i ens donen la reunió. I espero, i confio que serà així i que vostè hi haurà ajudat, que ens donin bones notícies, perquè tal com els vaig dir, a la reunió de Madrid....No, no, sí que pateixo, perquè l'experiència d'anar a Madrid i tornar de buit la coneixen els governs anteriors i aquest. Per tant, no és una reunió per anar a negociar res de nou; és una reunió per anar a obtenir una resposta a coses negociades a les quals hem dedicat molt de temps i que la ciutat espera. Per tant, res a veure amb la reunió que jo vaig demanar i continuo esperant que es fixi data, perquè la vaig demanar. L'han informat malament, perquè suposo que no li han passat la carta que li vaig enviar a la ministra, però jo li vaig enviar una carta en què deia que una reunió, preferiblement a Girona, en què hi haguessin tècnics de la Generalitat, dels dos departaments afectats, el d'Interior i el d'Obres Públiques. A aquesta reunió a Madrid hi va l'Ajuntament de Girona amb el secretari d'estat, i és conseqüència de la reunió que havíem hagut de tenir el dissabte de la setmana anterior que per raons d'agenda el secretari no va poder tenir amb mi a Girona.
És això, no confongui la ciutadania dient que: «No, Madrid ja ha respost i, per tant, no té sentit aquell punt 2.» No, no, els ho continuem reclamant, perquè no han respost al requeriment d'aquest Ajuntament d'una reunió tècnica a tres o quatre bandes a Girona per parlar de la seguretat. El que anem a fer allà és a recollir, hi insisteixo, espero que amb bones notícies, i si no ja em sentiran, d'allò que els varem plantejar fa un mes.
Segona qüestió, amb relació a la seguretat del túnel, que vostè diu que Adif ha acreditat. Jo li llegiré el correu i que siguin els ciutadans que ens mirin si després de l'informe que han fet els Serveis Tècnics d'aquest Ajuntament, exhaustiu, si després de les opinions que han emès col·legis professionals de Catalunya, que són rigorosíssims i són alguna autoritat en aquest sentit, si el que m'ha respost el director general d'Explotació i Construcció d'Adif Alta Velocitat es pot comparar a una resposta tranquil·litzadora per als ciutadans. Que és l'única comunicació que tinc, potser en tinc alguna altra que no m'ha arribat. Aquesta és l'única.
Diu: «En relación con la puesta en servicio del tramo Girona-Figueres» –perdó– «Gerona-Figueras de la línea de alta velocidad Madrid - Barcelona - frontera francesa, hay que señalar que se cumplen todas las condiciones necesarias para garantizar la seguridad del tráfico ferroviario en el citado tramo. Todo lo anterior permite certificar que la puesta en servicio del tramo se ha producido con todas las garantías de seguridad exigibles en ese tipo de circulaciones.
Gerona, 4 de octubre de 2014
«Antonio Gutiérrez Blanco»
Escolti, això és una resposta tranquil·litzadora després de cinc dies de tenir aigua fins al coll al túnel d'Adif, on la gent es pregunta si els serveis de senyalització, els serveis de seguretat, els serveis de comunicació no han quedat seriosament tocats? Vostè creu que això es pot oposar al que els tècnics d'aquest Ajuntament, els del Col·legi d'Enginyers de Camins diuen sobre el que va passar? Per tant, vostè no pot fer pretendre que Adif ha respost, perquè no ho ha fet; no pot fer pretendre que Adif va convocar la reunió, que no l'ha convocada, confonent una cosa amb l'altra.
Per tant, li demano que, en aquest cas, jo em pensava que avui vostè seria un pèl més prudent. Aquest twitter, aquest correu l'hi acabo de llegir literalment, no en tinc un altre. Jo no en tinc cap més, de correu, a mi no me n'ha arribat cap més que aquest. D'acord? I, per tant, si el té, ja me'l pot reenviar, em farà un favor perquè el deu haver rebut algun altre que es diu com jo, però jo no l'he rebut, ja li ho puc ben garantir.

Jo em pensava que seria més prudent, perquè després que el Govern de l'Estat arribi al ridícul de culpar el sistema de sanejament de Girona davant de tot Espanya com a responsable d'aquesta inundació, una mica de prudència no estaria de més. Ara, que no m'estranya, perquè ara fa dos dies diuen que no han omplert la plaça de Catalunya de Barcelona perquè el Tomàs Molina deia que havia de ploure. Sempre hi ha la culpa d'algú altre amb vostès.
I, senyora Bosch, que vostè aprofiti aquesta moció per intentar introduir un element que no és objecte d'aquest debat i que podria portar-nos a allò que crec que molt encertadament el senyor Navarro ha definit com a embrancar-nos, embardissar-nos aquí, em sembla poc lleial a l'esperit del que hem parlat a la Junta de Portaveus, sincerament.
Només li recordaré una cosa, que és la que justificava les crítiques que reiterem: aquest projecte té un pecat original, i és que les famoses reposicions i els famosos convenis –i en parlarem– i el pagament de les expropiacions no hi havia ni un sol paper signat. I és en el moment en què es donen permisos per començar les obres i que es pacta políticament una solució determinada que allà s'ha de lligar curt. Tot allò que no hagis lligat aleshores, i d'això ens queixàvem, ho pagarem després, com ara ens queixem i ho veiem.
Però aquest no és el debat d'avui, tindrem ocasió de parlar-ne, i espero més mirant al futur que no al passat, perquè aquesta va ser l'actitud que tots varem dir quan varem aprovar la moció de fer el Ple extraordinari amb relació al barri de Sant Narcís. Que jo crec que no el podem situar més enllà dels propers tres mesos, per tant, entre la segona quinzena de gener i finals de gener l'hem de celebrar. Perquè estic convençut que tornarem de Madrid amb bones notícies i estic convençut que Adif haurà celebrat la reunió que els dic, i tothom haurà fet els deures que li tocava. Senyora Veray, breument, si us plau.

Intervé la senyora Concepció Veray, qui exposa, seré molt breu, però per no confondre més la ciutadania, que vostè ja ho ha intentat prou ara intentant dir que el que jo deia no era veritat.
Miri, jo li ho he explicat, de reunions entre Generalitat i Foment pel tema de la seguretat del túnel i el tema de protecció ja se n'ha tingut una –jo no sé si el conseller no l'ha informat. Però, bé, si el conseller considera que ha de fer la reunió directament amb el Ministeri sense que vostè estigui a la taula, doncs, li demana al conseller d'Interior per què no el convida a la reunió que va tenir divendres amb el Ministeri de Foment per parlar d'aquest tema. Però no li doni la culpa a Adif.
Vostè va dijous a Madrid a parlar de tot. I em diuen, jo no ho he sentit, però em diuen molts ciutadans, que a més ens deuen estar seguint, perquè m'ho expliquen, que el regidor que avui ha dit a una emissora que anava a Madrid dijous, ha dit que anava a Madrid dijous a demanar explicacions sobres les inundacions, que és el contrari del que vostè acaba de dir. Per tant, s'aclareixin vostès abans de ficar-m'hi a mi pel mig.
Escoltin, jo m'he alegrat molt quan m'han dit que dijous tenia aquesta reunió, jo me n'he alegrat molt, perquè penso que aquesta reunió s'ha de tenir. El que segueixo sense entendre és per què no ens ha dit a la Junta de Portaveus que la tenia, perquè crec que tots ens haguéssim alegrat de saber per vostè que tenia aquesta reunió.
Miri, correu electrònic enviat pel senyor Carles Ribas que reconeix que Adif va fer el que va dir que feia, que era el que li havíem exigit en aquella Junta de Portaveus que varem tenir extraordinària perquè s'havia inundat la ciutat: «Hola a tots» –ens l'envia als portaveus – «Hola a tots, informar-vos que Adif ha dut a terme els treballs i ja ha aixecat el mur de contenció a la línia de la riera Pabordia, lloc per on va entrar l'aigua.
»Senyor Carles Ribas»
Ens ho diu a tots, el varem rebre tots, que Adif ha fet el primer que li varem demanar que fes. Si us plau, reforci, perquè si torna a ploure, que deien aquell cap de setmana, que també ho deia TV3 que tornaria a ploure molt, tots teníem por que ens podia passar alguna cosa. Per tant, Adif va reaccionar i ho va fer.

Punt número 2 –i ja acabo, senyor alcalde–, però aquest punt el vull aclarir: miri, l'informe de l'Ajuntament a què vostè fa referència, i el tenim, parla de les causes de la inundació, que jo puc compartir o no puc compartir, però és un informe, jo el respecto i el tinc. Però parla de les causes de la inundació.
La nota informativa, que no informe, malgrat vostès van vendre als mitjans de comunicació que era un informe, una nota informativa, no signada per cap enginyer, per tant, no signada, amb un segell del col·legi professional, però no signada per cap enginyer, que deia també que li donava la raó a vostè amb relació a les causes de la inundació. Però ni un informe ni l'altre informe parlen de la senyalització i de tot això que vostè ha intentat fer creure als ciutadans que Adif havia posat en servei una altra vegada l'AVE amb el risc de posar en perill vides humanes. I això no és veritat. Perquè Adif va fer la nota explicant tot el que s'havia canviat de senyalització, de cable, de bombes d'extracció d'aigua, o sigui, tot allò que va ser necessari canviar de manera urgent aquells dies o aquell cap de setmana o aquelles quaranta-vuit hores després de treure els més de 40.000 metres cúbics d'aigua que hi havia en aquella zona per tal de poder tornar a posar en servei la línia d'alta velocitat i fer-ho amb seguretat.
Per tant, són coses diferents. I jo li ho he dit, jo no vindré aquí a fer un debat de per què es va inundar, el secretari d'estat va ser molt clar, va dir: «Escolta, s'ha d'analitzar per què s'ha inundat», i ell va venir a dir: «Escolti, la primera cosa que ens van demanar ja l'hem feta», i a partir d'aquí ha explicat què farien o què faria Adif perquè això no tornés a passar. En cap moment li va dir que la culpa era de vostè. Vostè sí que ha dit des del primer moment que és d'Adif; el secretari d'estat no li ha dit mai que és culpa de l'Ajuntament.
Però jo li ho he dit, jo no faré el debat sobre qui té més culpa que el del costat, a la inundació, perquè això jo penso que s'ha d'arribar que hem de saber què va passar, però és que sobretot i el més important és donar tranquil·litat als ciutadans, que poden agafar el tren d'alta velocitat sense perill perquè la seguretat està garantida des del primer moment que es torna a posar en servei.
I segona, anem a treballar tots junts i mirant cap endavant per resoldre tot el que tenim pendent amb relació al projecte ferroviari a la ciutat de Girona i tot el que tenim pendent amb relació al fet que mai més, per més que plogui, es torni o es pugui tornar a inundar el túnel de l'AVE a la ciutat de Girona.
Això és el que jo li he intentat explicar. Vostè ho barreja tot per intentar confondre els ciutadans. Jo més clara no puc ser. Li he donat dates concretes, hores concretes, llocs concrets i declaracions concretes. Si vostè no controla el que diuen els seus, jo en això no m'hi puc posar ni li ho puc solucionar.

Intervé el senyor alcalde, per fer un aclariment a la senyora Veray, òbviament, si nosaltres anem a Madrid com a conseqüència d'una reunió a la qual es va comprometre el Ministeri, que ens va demanar el termini d'un mes, i per tant, és obvi que s'havia de produir aquesta reunió, i ha passat el que ha passat, és obvi que no deixarem de preguntar-li per l'incident. Home, escolti, és que això és normal, és que és normal això, només faltaria. Anirem allà i parlarem d'una altra cosa havent passat el que ha passat? No. És clar que aprofitarem per parlar de l'incident, perquè és el que la gent vol saber, però això no és, hi insisteixo, la reunió que hem demanat que hem de tenir.
I jo l'única comunicació que tinc formal d'Adif, malgrat que en la conversa amb el secretari d'estat jo li vaig demanar l'informe tècnic, no polític, que em diu: «poden estar tranquils els ciutadans que això funcionarà». Molt bé, però abans de la inundació també ho deien i es va produir. Per tant, és normal que ens interroguem tots plegats si un túnel pot estar els dies que hagi estat ple d'aigua i no hagi passat res. Jo li demanava que, més enllà d'aquesta nota, em donés un informe dels tècnics d'Adif en què hi hagués un detall de tot allò que s'ha fet. Que em sembla que no és molt demanar.

Jo aquest informe no el tinc. Vostè ha dit que havien canviat cables i no sé què més. Vostè és una privilegiada pel que veig, perquè jo aquest informe no el tinc. Jo aquest informe a Adif l'he demanat per escrit i personalment parlant per telèfon amb el secretari d'estat. I li asseguro, a diferència del que deu dir algun director de diari, amb molt bon to i amb molt bona cordialitat, perquè em sembla que les coses no estan renyides, dir les coses, defensar la fermesa i alhora intentar negociar, el que li he demanat és una cosa ben senzilla: «Em pot donar a mi l'informe dels seus tècnics conforme han fet tots els treballs que calia que es fessin, perquè els dubtes que tenim raonables la gent que no hi entenem d'enginyeria –i jo sóc el primer de no entendre-hi– se'ns han generat?» Només això, no demanàvem res més. I aquesta informació la continuem esperant.
I tant de bo el dia que anem a Madrid ens la puguin donar. Però a la reunió és important que hi vingui la gent del Departament d'Interior, perquè jo sí que conec una mica més bé que vostè tot el recorregut que ha fet aquest famós pla d'autoprotecció. I cregui'm, si tinguéssim ganes de ser alarmistes, ho podríem ser molt, i som molt responsables. I per tant, ho deixo aquí.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, s'aprova per vint-i-tres vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, la CUP, ICV-EUiA, i els regidors no adscrits, senyor Carlos Palomares Safarrés, senyor Carles Bonaventura Cabanes i senyora Glòria Plana Yanes i dos vots en contra del grup municipal del PPC.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA I GESTIÓ MUNICIPAL

5. Sol·licitar l'ampliació del termini de reintegrament PIE exercicis 2008 i 2009.

Al Reial Decret 12/2014, de 12 de setembre, pel que es concedeixen suplements de crèdit i crèdits extraordinaris al pressupost dels Ministeris d'Assumptes Exteriors i Cooperació, d'Educació, Cultura i Esports, de Foment i d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, s'estableix a la disposició addicional única la possibilitat de sol·licitar una ampliació del termini de reintegrament dels càrrecs a les Entitats Locals per la liquidació definitiva de la participació en els ingressos de l'Estat (PIE) corresponent als exercicis 2008 i 2009.
Aquest concepte suposa per l'Ajuntament de Girona els imports següents :
- Liquidació PIE 2008 : 1.896.841,71
- Liquidació PIE 2009 : 6.041.748,13
Els primers reintegraments a la liquidació 2008 es començaren a aplicar al pressupost 2011 i amb un fraccionament a 5 anys, termini que fou ampliat segons acord de Ple de data 23 de juliol de 2012 a l'empara de l'establert a la disposició addicional desena de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2012, fins a 10 anualitats i aplicable als imports pendents a reintegrar a 1 de gener de 2012.
A 31 de desembre de 2013 els imports pendents de retorn eren els següents :
- Liquidació PIE 2008 : 1.173.550,41
- Liquidació PIE 2009 : 4.873.826,79
El descompte aplicat mensualment a la transferència rebuda en concepte d'entrega a compte de la PIE 2014 suposa 62.993,51 euros, que anualment implica un menor ingrés de 755.922,15. Aquestes devolucions suposen que a 31 de desembre de 2014 l'import a retornar en concepte de liquidació definitiva PIE 2008 i 2009 serà de 5.291.455,05 euros, i que ampliar el termini de retorn a les 204 mensualitats permeses segons RD 12/2014 permetrà reduir el reintegrament anual a 311.262,06 euros.
Les condicions per tal que sigui concedida aquesta ampliació estableix el RD 12/2014 les següents :
- Aprovació de la sol·licitud pel part del Ple Municipal abans del 30 de novembre de

2014
- Presentació de la liquidació dels pressupostos 2013 de la totalitat dels ens integrants de la corporació local
- Previsió de compliment a 31 de desembre de 2014 de l'objectiu d'estabilitat pressupostària i límit del deute, així com que el termini mig de pagament als proveïdors s'ajusti a la normativa de morositat.
Atès al disposat al RD 12/2014, de 12 de setembre, pel que es concedeixen suplements de crèdit i crèdits extraordinaris en el pressupost dels Ministeris d'Assumptes Exteriors i Cooperació, d'Educació, Cultura i Esports, de Forment i d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, i els antecedents exposats,
Sol·licitar al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques l'ampliació de termini de reintegrament de les quanties a retornar en concepte de liquidació definitiva de la participació en els ingressos de l'Estat corresponent a les anualitats 2008 i 2009 i fins a 204 mensualitats, segons disposició addicional única del RD 12/2014, de 12 de setembre.

Presenta la proposta la senyora Maria Àngels Planas, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, el que portem aquí és que el 12 de desembre va haver-hi un Reial Decret el qual establia la possibilitat de sol·licitar ampliació per al reintegrament dels càrrecs per a la liquidació definitiva de la participació en els ingressos de l'Estat dels anys 2008 i 2009. L'any 2008 la liquidació era d'1.896.000 euros i a l'any 2009, 6.041.000 euros.
La liquidació del 2008 es comença a aplicar en el pressupost del 2011 i era un fraccionament en cinc anys. L'any 2012 s'amplien aquests terminis i llavors hi ha una disposició addicional que ens ho deixa fer en deu anualitats.
Actualment, el descompte que s'aplica mensualment és de 62.993 euros, que són 755.000 euros a l'any, per retornar l'any 2008, i l'any 2009, que ara actualment queden 5.291.000 euros.
Ara ens permeten amb aquest Reial Decret del 12 de desembre poder-ho tornar amb 204 mensualitats; per tant, passarem de pagar 755.000 euros a 311.000 euros. I per tant, per poder-nos-hi acollir diuen que hem de complir una sèrie de condicions: entre elles hi ha l'estabilitat pressupostària i el límit del deute. Aquest Ajuntament les compleix i, per tant, per això sol·licitem aquesta ampliació.

Ningú demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

En aquest moment de la sessió s'absenta el regidor senyor Carles Ribas.

6. Aprovar la transferència de crèdit entre partides del pressupost 2014.

Analitzat el crèdit disponible al pressupost de despeses de l'exercici 2014 i constatades necessitats en partides pressupostàries del mateix pressupost amb diferent vinculació jurídica i atenent als informes de les diferents àrees gestores i pagament pendent d'aplicar derivat de l'execució de sentència 9/2014, de 15 de juliol de 2014, així com informe del departament de mobilitat que sol·licita modificar les consignacions pressupostàries proposades a l'acord del Ple de 14 de juliol en referència a les despeses del servei de retirada, immobilització, custòdia i desballestament de vehicles de la via pública,
Vist el disposat a l'article 179 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, art. 40 del Reial Decret 500/1990, i l'establert a la base 12a del pressupost d'enguany,
- Aprovar la transferència de crèdit de la partida 2014.400.01100.31000 - interessos crèdit a llarg termini per import 203.519,76 € a les partides següents:
. 2014.410.92000.22604 - honoraris i litigis : 107.286,92 €
. 2014.201.16200.22712 - tractament de residus : 96.232,84 €

- Modificar el crèdit generat per ingrés aprovat per acord de Ple de 14 de juliol de 2014 en el sentit que 292.225,00 d'ingrés de la partida 2014.210.32600 - servei de grua es destinaran a:
. 2014.210.13310.13000 - personal laboral grua : 220.000,00
. 2014.210.13300.22712 - servei grua : 72.225,00
- Aprovar les transferències de crèdit entre partides de l'àrea de sostenibilitat i participació ciutadana en el sentit següent:
Transferències negatives:
. 2014.204.92400.22612 - ajuntament més a prop : 9.638,00
. 2014.204.92400.22613 - finestreta única : 17.700,00
. 2014.204.92400.22199 - altres subministraments of. informació : 3.250,00
Transferències positives:
. 2014.202.17100.22710 - contractes espais naturals : 10.000,00
. 2014.201.16400.21000 - manteniment de cementiris : 5.588,00
. 2014.202.17100.21001 - manteniment jardins brigades municipals: 15.000,00
- Exposar al públic el present expedient en els termes assenyalats a l'art 169 del RDL 2/2004, l'art 20 del RDL 500/1990, de 20 d'abril, i l'art 86.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Presenta la proposta la senyora Mª Àngels Planas, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, el que portem aquí és aprovar una transferència de crèdit amb càrrec al compte d'interessos de crèdit a llarg termini per pagar els honoraris i litigis d'una expropiació de la pujada de la Barrufa, que pugen 107.000 euros, i per a tractament de residus, de 96.232 euros.
També portem la modificació de crèdit per part del servei de grua per passar del capítol I al capítol II; passaríem a personal laboral 220.000 euros i al servei de grues 72.225 euros.
I el tercer punt és aprovar unes transferències de crèdit de l'Àrea de Sostenibilitat i de Participació. Hi han unes transferències negatives de l'Ajuntament més a prop en 9.638 euros; finestreta única, 17.700; altres subministraments, 3.250. I unes transferències positives a contractes d'espais naturals, de 10.000 euros; manteniment de cementiris, 5.588 euros, i manteniment de jardins de brigades, 15.000 euros.
Moltes gràcies.

Obert debat, intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, nosaltres volíem intervenir per dir que hi votarem en contra per diverses raons. En el cas del primer punt, el tema de la partida que s'atorga a tractament de residus, pensem que aquesta quantitat és inassumible, que aquesta quantitat que voreja els cent mil euros no la podem acceptar, perquè això vol dir que estem fent molt i molt malament la política de residus en aquesta ciutat. I simplement acceptar això com si fos una qüestió tècnica, pensem que no seria adequat.
En aquest sentit, nosaltres tornem a reivindicar una vegada més –sé que aquesta és una qüestió molt tècnica–, però tornem a reivindicar que es faci a la ciutat una audiència pública per parlar del model de residus que implementem.
En la resta de punts tampoc estem d'acord, perquè a l'última part, on hi ha una transferència negativa que es treu de l'Ajuntament més a prop i de la finestreta única i es destina a contractes d'espais naturals i manteniment de cementiris i manteniment de jardins, que ja ens han dit que això s'ha de produir perquè a l'haver-hi més pluges s'han incrementat les herbes a la ciutat –és com ens ho han dit a nosaltres–, i per tant, s'ha incrementat la despesa. Però no estem d'acord que es treguin diners de l'Ajuntament més a prop, perquè pensem que els serveis d'atenció al ciutadà que presta l'OIAC de forma descentralitzada a la ciutat el que necessita precisament és més recursos i no creiem que se n'hagin de treure, perquè, d'aquesta manera, s'afebleix el servei.

Fa ús de la paraula la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, per coherència al nostre vot als pressupostos, que va ser abstenció, en aquest punt ens abstindrem.

Intervé la senyora Amèlia Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, en el mateix sentit, com que el nostre vot va ser l'abstenció, farem el mateix per coherència.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, s'aprova per onze vots a favor del grup municipal de CiU i els regidors no adscrits, senyor Carlos Palomares Safarrés i senyora Glòria Plana Yanes, quatre vots en contra dels grups municipals de la CUP i ICV-EUiA i nou abstencions dels grups municipals del PSC, PPC i el regidor no adscrit, senyor Carles Bonaventura Cabanes.

En aquest moment de la sessió s'incorpora novament el regidor senyor Carles Ribas.

7. Aprovar el protocol de contractació responsable.

La contractació pública té una gran transcendència en la nostra economia, tant qualitativament com quantitativament, i la posició privilegiada que ostenta l'Administració Pública en aquestes relacions bilaterals de la contractació la converteixen en un escenari idoni per a l'aplicació de les polítiques socials.
Les clàusules socials en la contractació pública consisteixen en què els poders públics incorporin als procediments contractuals objectius de política social, de tal manera que no solament contemplin el benefici sinó que contribueixin al progrés social.
Els principis que regeixen la contractació pública són, segons l'article 1 del Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes del sector públic, el principi de llibertat d'accés a les licitacions, publicitat i transparència en els procediments i no discriminació i igualtat de tracte entre les candidates, persones físiques o jurídiques, principis als quals s'han d'ajustar les consideracions de tipus social i mediambiental.
Les polítiques inclusives i de cohesió social promouen la inclusió de clàusules socials i pretenen transformar la contractació pública en una eina per generar un impacte social que acabi beneficiant els col·lectius més vulnerables i les persones en risc d'exclusió social.
Per Decret de l'Alcaldia de 10 d'octubre de 2013, i d'acord amb l'acordat a en el Ple de l'Ajuntament en sessió del 9 de setembre de es va aprovar la creació de la comissió per a la Contractació Responsable de l'Ajuntament de Girona, tenint com a funció bàsica l'estudi i proposta de les clàusules socials susceptibles de ser incorporades en els plecs de condicions de contractació de l'Ajuntament de Girona, així com la reserva de certs contractes a centres especials de treball, empreses d'inserció i entitats sense afany de lucre que tinguin per finalitat la integració laboral o social de persones en risc d'exclusió social.
Aquesta comissió està formada per persones representants dels grups municipals, del tercer sector, de les patronals, dels sindicats, així com personal tècnic d'aquest Ajuntament.
La comissió tècnica per a la Contractació Responsable s'ha reunit en diverses ocasions i ha recollit les propostes dels diferents membres, culminant amb la redacció d'un Protocol que ha de regir la contractació pública a l'Ajuntament de Girona.
Atesa la voluntat municipal d'atendre's a consideracions de tipus social com a principi inspirador de l'activitat contractual municipal, però sense oblidar la resta de principis reguladors de la contractació pública.
D'acord amb el previst al RDL 3/2011, mitjançant el qual s'aprova el Text Refós de

la Llei de Contractes del Sector Públic, i concretament els seus principis rectors i les disposicions addicionals quarta i cinquena del mateix.
Primer.- APROVAR el Protocol per la Contractació Responsable de l'Ajuntament de Girona.
Segon.- Disposar-ne la seva publicació al Perfil Contractant de l'Ajuntament de Girona.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, d'acord amb el Reglament orgànic municipal i per donar-hi compliment, i abans de procedir a la substanciació d'aquest acord, tal com preveu el Reglament, atendrem la petició formulada en temps i forma per la senyora Núria Martínez, del clúster Èxit, que demana intervenir en aquest punt.
Quan vulgui, senyora Martínez, pot apropar-se i li dono la benvinguda. Li assenyalaré cinc minuts d'intervenció, sonarà la campanya, i després podrà tornar al seu seient a escoltar el que és la presentació i la deliberació del punt.
Quan vulgui té la paraula.

Fa ús de la paraula la senyora Núria Martínez, en nom de l'associació clúster Èxit i de les nou entitats que en formen part, qui exposa, el sector de la inserció laboral de persones amb especials dificultats i risc d'exclusió social en aquests temps està vivint un dels escenaris més difícils i més complexos. Pensem que moltes en són les causes, però jo breument, per contextualitzar una mica la meva intervenció, en diré unes quantes.
La primera, evidentment, és els efectes de la crisi, que han provocat un retrocés molt important en els drets d'aquestes persones, però molt especialment en el dret al treball; dret que, per altra banda, hem de recordar sempre que és un dret que ha d'assegurar l'Administració pública.
No hi ha ajudat tampoc gens les mesures que s'han pres últimament des de l'àmbit de totes les administracions –totes–, que han estat mesures molt austeres, que han provocat que sobretot en l'àmbit dels concursos públics el criteri que acaba sent el predominant sigui l'economicista.
Per altra banda, també ens hem trobat amb una feblesa normativa, que fa que moltes empreses privades adoptin la forma de centres especials de treball i puguin beneficiar-se de les subvencions o les ajudes que habitualment tenen aquestes entitats, contractant persones que segurament no necessitarien treballar en un espai tan protegit, sinó que ho podrien fer en el mercat laboral ordinari. I que, per tant, aposten o fan unes grans baixes –des del nostre punt de vista, evidentment, temeràries– que fan que nosaltres no puguem de cap de les maneres intentar mantenir.
També pensem que el nostre sector no ha sabut o no ha pogut explicar què és el que estem fent realment. I per això aquesta és una oportunitat que agraïm a tot el Ple de poder-nos expressar públicament en alguna cosa que per nosaltres és molt important.
Nosaltres pensem i demanaríem que tots els membres del Ple votin a favor d'aquest document. Pensem que és un primer pas, no és suficient, però sí que és un primer pas. No obstant, no podem obviar de cap de les maneres que mentre estàvem reunits a les comissions anàvem perdent alguns dels concursos que anaven sortint. I això per nosaltres, ha estat important. Són exemples clars, per exemple, el concurs de neteja pública, la neteja de lavabos públics. I també n'ha estat un altre exemple el fet que hi havia una oportunitat de fer la jardineria de Fontajau, que podria haver sortit amb places socials o bé amb reserva de centre especial de treball. No ha estat possible.
Però sí que és veritat que a la comissió n'hem anat parlant i hem anat consensuant un document que ens permet començar a treballar conjuntament. I per això, nosaltres demanaríem l'acord, si és possible, la unanimitat, amb relació a aquest document.
Hi ha, però, molta feina a fer. Nosaltres com a associació sempre estarem disposats a ajudar, com avui, a començar un pas, a fer observacions de millora i, si cal, a criticar. I sí que m'agradaria començar exposant una sèrie de temes o consideracions que pensem que s'han de tenir en compte.

La primera: pensem que és molt important que al més aviat possible s'estableixi una comissió de seguiment i uns indicadors que permetin avaluar l'aplicació en l'efectivitat d'aquest document. Aquesta seria la primera.
Pensem també que cal que ens assegurem que tot el personal de l'Ajuntament que treballa en l'àmbit de la contractació –no directament les persones de contractació, sinó les àrees, els tècnics, etcètera– siguin coneixedors d'aquest document. I sàpiguen aplicar-la i entenguin el perquè d'aquest document. Perquè sí que hem detectat en algunes reunions de la comissió que a vegades manca una mica de sensibilitat amb relació al que estem parlant.
També hem de dir que recentment hem vist en alguns concursos públics clàusules que demanaven, per exemple, com a millores números d'hores gratuïtes. Des del nostre punt de vista no s'hauria de treballar mai gratuïtament, però, evidentment, menys si són col·lectius amb especials dificultats o amb risc d'exclusió social. I per tant, pensem que a través d'aquest document i en l'àmbit de la comissió, això no tornarà a ocórrer.
També pensem que cal posar un topall a les baixes que habitualment es presenten, així com millorar el control de les mateixes. No ens sembla possible que un contracte que es feia a 120.000 euros, per exemple, surti a 80.000 i s'acabi adjudicant per 50.000. Aquí hi ha alguna cosa que ens fa ballar el cap, que no acabem d'entendre.
També pensem que cal millorar el punt 10. Aquest és un punt que per nosaltres és molt important perquè marcava la reserva centre especial de treball. Hem arribat a un acord, que és un 4 per cent del capítol II i també amb un valor d'1.700.000. D'acord, pensem que podria haver estat més, pensem que no s'ha tingut en compte, per exemple, el tema de la zona blava. Però estem d'acord a acceptar-ho perquè fem confiança a la comissió i a tots els membres que hi han participat.
També pensem que caldrà treballar, evidentment, quines són les condicions d'execució, quin és el control que es fa i el seguiment d'aquests tipus de contracte.
Per últim, per acabar, i repetir només un cop més, com hem fet a la comissió, la contractació pública és una eina per generar ocupació, i cal que ho faci per a tothom, tenint en compte també aquests col·lectius.
En tot cas, apostar per aquests col·lectius, nosaltres pensem que és d'una generositat intel·ligent, que no sempre es té en compte, sobretot quan hi ha diferents estudis que estan demostrant que cada euro públic que s'aplica a aquests col·lectius a nivell del treball provoca un retorn de dos o tres euros per quantitat. Pensem que en la situació en què estem actualment no podem obviar aquestes quantitats, que s'han de tenir en compte.
Per últim, senyor alcalde, al començar –jo he arribat una mica tard– vostè parlava amb relació a temes, si no ho he entès malament, d'ocupació, que cal tenir esperança; nosaltres hi estem d'acord, l'esperança és molt important, però sobretot, sobretot en l'àmbit i en la situació en què ens trobem ara el que ens cal són fets, i els fets només es poden veure a través de la voluntat política.
Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

Intervé el senyor alcalde, qui agraeix a la senyora Núria Martínez la seva intervenció i li expressa, justament, vostè reclamava fets, doncs, justament ara crec que procedirem a fer un fet que ens honora a tots plegats. De la feina, deixi'm d'entrada dir-li, com que ho exposarà la regidora, agrair el treball de tota la gent que hi ha participat, perquè ha estat un treball molt intens, jo crec que exemplar en molts punts de vista. Crec que, efectivament, encara ens queden moltes passes per fer, però és innegable que avui fem un pas important en allò del concret que vostè reclamava. I crec que guiarà altres passos que vindran aquí. Per tant, des d'aquest punt de vista estic convençut que les seves paraules seran escoltades adequadament per tots els portaveus.
Ara sí que té la paraula la regidora senyora Mª Àngels Planas per explicar aquesta proposta.

Presenta la proposta la senyora Mª Àngels Planas, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, en el Ple del 9 de setembre del 2013, varem acordar crear una comissió de contractació responsable. El nostre Govern creu fermament en aquest projecte i per això varem decidir impulsar-lo i liderar-lo.
En primer lloc, tal com ha dit l'alcalde, jo agraeixo a totes les entitats, els sectors, a tots els que hem format aquesta comissió, perquè segur que entre tots farem que aquest protocol sigui un exemple i un punt de partida per avançar en aquest sentit.
El dia 10 d'octubre del 2013 es va crear la comissió. En un primer moment, en aquesta comissió només hi formaven part el tercer sector, l'oposició de govern i els tècnics municipals. El 17 d'octubre varem fer la primera reunió i varem acordar quines serien les línies que volíem seguir. El 17 de desembre ens varem tornar a reunir i varem decidir que el que faríem seria seguir el model que s'acabava d'aprovar per decret a l'Ajuntament de Barcelona –acabava d'aprovar-se a principis de desembre– referent a la contractació pública responsable, de criteris socials i ambientals. Però la nostra comissió va decidir finalment només centrar-se en les clàusules de caràcter social.
També varem considerar que seria important convidar tècnics a participar perquè ens poguessin explicar la seva experiència, tècnics que havien participat en la contractació responsable de Barcelona.
L'11 de febrer va venir el senyor Josep Maria Miró, director de Projectes d'Innovació Social de l'Ajuntament de Barcelona, i fruit de les seves aportacions, que varen ser molt interessants, la comissió va decidir ampliar aquesta representació d'entitats i de col·lectius i va decidir convidar els sindicats majoritaris, en aquest cas, UGT i Comissions, i també la patronal FOEG i PIMEC i la Cambra de Comerç.
El 24 d'abril varem tenir la primera reunió ja tots junts i varem decidir que el que volíem fer era crear un protocol i que fixaria quines serien les clàusules socials que s'haurien de tenir en compte en les licitacions d'aquest Ajuntament.
I també crèiem que era molt interessant convidar el senyor Santiago Lesmes, que va venir el 4 de juny, que era un consultor especialitzat en contractació pública que també havia assessorat l'Ajuntament de Barcelona. Les seves aportacions la veritat és que varen ser de molt d'interès, de molta utilitat i algunes d'elles les hem aplicat o moltes d'elles les hem aplicat en el protocol.
Ens hem reunit en deu ocasions, la durada de les reunions era de dues o dues hores i mitja, i fruit de totes aquestes reunions el que portem avui a aprovació és aquest protocol, el qual està format per vint articles i que ha estat aprovat per acord unànime d'aquesta comissió.
En aquesta comissió el que hem estat fent ha estat debatre cada punt del protocol, dels vint articles que porta. Tots els membres han pogut expressar la seva opinió, fer les seves aportacions de manera lliure; cada sector ha defensat la seva postura, com és molt natural. Però també vull destacar i remarcar, deixar clar que cada part ha cedit per tal de poder arribar a un consens i obtenir aquest resultat d'aquest protocol que portem avui, d'aquest document per a la contractació socialment responsable. I que és una eina que ens servirà de base a totes les futures contractacions que celebrarà aquest Ajuntament a partir d'avui, que espero que l'aprovem en el Ple.
Aquest protocol té dos grans apartats molt importants: el primer apartat és l'establiment d'una reserva. Mai hi havia hagut establerta una reserva legal. Hi ha l'establiment d'una reserva, que, com molt bé ha dit la Núria, és un mínim d'un 4 per cent, que és 1.740.000 euros. És 1.740.000 euros i és un 4 per cent respecte al capítol II, que són de 41.200.000 euros. Però també jo voldria dir que nosaltres tot el capítol II no és susceptible de poder-se reservar, perquè en aquest capítol II hi ha el combustible, l'energia elèctrica, hi ha el gas; si nosaltres descomptem totes aquestes despeses del capítol II ens quedem amb 18 milions d'euros. I per tant, el percentatge de tot el que és susceptible de poder ser reservat passaria d'un 4 a un 9,64 per cent.
També l'article 9 d'aquest protocol ens defineix a qui se reserva aquest tipus de contractes.

També cal destacar, he dit dos grans apartats, un era l'establiment d'una reserva i l'altre gran apartat són les clàusules socials que s'incorporaran en el plec de condicions de les licitacions que es portaran en aquest Ajuntament. D'aquestes clàusules socials cal destacar dues parts molt importants també: primer, l'obligació que tindrà l'adjudicatari en contractes d'obres de més de 250.000 euros del pressupost de licitació i en el contracte de servei de l'import superior a 5.000 euros, hauran de destinar l'execució d'aquest contracte a persones amb dificultats particulars d'inserció en el mercat laboral, un 5 per cent.
També és molt important destacar que aquesta obligació es farà efectiva mitjançant la contractació d'aquestes persones i les seleccionarem prèviament a través del Servei Municipal d'Ocupació. Per tant, en aquest protocol introduïm el Servei Municipal d'Ocupació, que és on s'aniran a buscar aquestes persones, on hauran de dirigir-se les empreses a buscar aquestes persones.
I els perfils dels beneficiaris també els hem establert en l'article 6, com, per exemple, ser aturats de llarga durada, majors de quaranta-cinc anys, entre d'altres.
També altra cosa a destacar que recull aquest protocol en els seus articles 12 i 13 són criteris de solvència tècnica específics en aquells contractes de caràcter social i assistencial i per a aquells que tinguin per objecte principal la integració social. Crec que és important destacar-ho. I també destacar que a aquells contractes que tinguin per objecte el foment de l'ocupació de persones amb dificultats particulars d'inserció en el mercat laboral es recull amb criteri de valoració en la licitació la destinació de persones que es trobin en aquesta situació sobre mínims exigits. És a dir, es podran establir punts de millora, es podran establir clàusules on cedim punts de millora a qui realment passi d'aquest 5 per cent.
A partir de l'aprovació d'aquest protocol, l'Ajuntament l'aplicarà a les seves licitacions. I, bé, el que caldrà veure és la seva aplicació a la pràctica, si s'obtenen els resultats esperats, els que creiem que hem d'obtenir, i si cal fer algun ajustament per a això. En aquest article 19 es preveu que la comissió es pugui reunir com a mínim un cop a l'any –que la Núria en feia esment. Aquesta comissió, en el seu apartat 19, diu que com a mínim es pot reunir un cop a l'any, però si algun dels seus membres ho demana amb caire d'urgència per alguna qüestió, també es podrà reunir. Per tant, el protocol ja preveu el seguiment d'aquesta Comissió de Contractació Responsable.
Jo voldria remarcar també que durant aquesta legislatura hem fet algunes contractacions que no estaven reservades i que han passat a formar part de la reserva, com és, per exemple, el repartiment d'àpats a domicili de la gent gran, la neteja de lavabos de sostenibilitat, l'extracció de grafits del Barri Vell, entre altres, que això té un cost pràcticament d'uns 340.000 euros. Per tant, també hem introduït nous contractes.
I, ja per acabar, el que jo vull dir també personalment, és que ha estat una experiència positiva, que hem après, jo crec que tots els que formàvem la taula hem après moltes coses respecte a la contractació. I destacar un fet molt important, és que l'Ajuntament i l'empresari podem contribuir de manera conjunta a la integració laboral i social de les persones amb risc d'exclusió social.
I també pensem nosaltres que podem anar a més, però que ho hem de fer de manera ordenada i esperar a veure els resultats per poder anar a més.
I, bé, només expressar –que ja ho he dit al principi–, l'agraïment a tots els membres de la comissió, perquè tothom ha fet les aportacions que ha pogut i, amb bona voluntat, els coneixements que teníem. I sobretot també voldria en especial agrair a les tècniques, que sempre ens han acompanyat, les tècniques de la casa de contractació, les quals han estat preparant tot aquest protocol i han estat fent aquesta feina.
Moltes gràcies.

Obert debat, intervé la senyora Glòria Plana, regidora no adscrita, qui exposa, en primer lloc, donar les gràcies a la Núria per la seva exposició en nom de tots els representants i membres de la Comissió de Contractació Responsable.

I després, també l'enhorabona a tots els que heu participat en aquesta comissió per arribar a tenir aquest protocol.
Vagi per endavant que el meu vot serà favorable a la proposta. A Girona, l'Ajuntament de Girona va ser pioner –no podem oblidar-ho– a introduir la clàusula social ja fa uns quants anys. En aquell cas, va ser jo crec un pas molt important i agosarat portat de la mà de la regidora Pia Bosch. Per tant, aquell va ser un primer pas. I aquest és un pas també important en el sentit que aquest protocol és un instrument que garanteix encara més la inclusió social dels col·lectius vulnerables en els processos de contractació dels serveis externs.
És important la regulació que fa aquest protocol de la constitució de la Comissió de Contractació Responsable, de treball per al protocol, en què com no, no podria ser d'una altra manera, hi formen part les entitats.
Considerant que jo no he format part d'aquesta Comissió per a la Contractació Responsable, potser alguna de les consideracions que pugui fer ja han estat tractades en comissió i, per tant, en tot cas, perdoneu-me si ja les heu tractat i ja les heu parlat.
Penso que caldria que en aquest protocol hi constés una temporalitat de la validesa d'aquest protocol, és a dir, la data i el sistema de revisió de millora per tal que es pugui anar fent aquest protocol i que sigui més flexible i s'adapti a la realitat. Per exemple, l'article 6, que defineix els perfils dels col·lectius vulnerables, potser cada any aquesta comissió –o cada no sé quant, s'hauria de marcar el termini– hauria de proposar-los d'acord amb les necessitats. Amb necessitats, en aquests moments, de crisi i de necessitat social, potser cal més aquesta flexibilitat.
En tot cas, aquesta comissió de seguiment que ara ha dit la regidora que consta en el protocol, potser s'hauria d'especificar una mica més i concretar una mica més.
En definitiva, jo valoro positivament la proposta d'aquest protocol i em poso a disposició de la comissió per tal de poder participar i formar-ne part. I demano, doncs, que no es quedi només aquí, sinó que sigui un instrument dinàmic, participatiu i transparent dels diferents actors socials que hi puguin participar, tots aquells que formen part del teixit social i econòmic de la ciutat de Girona.

Intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, en primer lloc, felicitar la gent que ha treballat en aquesta comissió i agrair a la Núria la seva exposició. Evidentment, tots sabem que l'actual sistema econòmic, les polítiques d'austeritat, les retallades generen unes situacions d'injustícia social que afecten determinats col·lectius, que l'Administració pública té l'obligació de corregir en la mesura de les seves possibilitats i també, evidentment, en matèria laboral.
En aquest sentit, aquest protocol de contractació responsable entenem que és un pas potser insuficient, però que va en la bona direcció. És un pas que va a favor de les polítiques inclusives i de cohesió social, a favor de la transparència en els procediments de contractació, de la no-discriminació, etcètera. Per tant, nosaltres considerem un fet bàsicament, és a dir, que tots plegats en l'àmbit de la contractació pública ens plantegem tenir com a prioritat el progrés social per damunt de la simple obtenció d'un benefici, per nosaltres és una bona notícia.
Per tant, el meu vot serà favorable.

Intervé el senyor Carles Palomares, qui expressa, vagi per endavant el meu agraïment també a la Núria i vagi per endavant també el meu vot favorable.
Jo el que voldria demanar és que a més a més de reiterar i de ratificar tot això dels que m'han precedit, voldria demanar –que no sé si és possible o no– que poguéssim establir d'alguna manera un percentatge de concursos que anessin destinats per força a empreses ja del tercer sector. O sigui –m'ho invento–, si hi ha deu feines a fer i deu feines a repartir, si això ens ho permetés, directament per tant per cent, com a mínim, fossin empreses d'aquest tercer sector o, com a mínim, una quantitat mínima de treballadors per força hagués de ser així.

Intervé la senyora Núria Terés, qui exposa, en primer lloc, també agrair l'exposició que ha fet la Núria en representació del clúster Èxit i en representació jo crec del sector dintre del col·lectiu de persones vulnerables, per a les quals tots plegats ens hem esforçat a fer aquest protocol. Representen, totes aquestes persones de tots aquests col·lectius dels quals Núria ha fet la seva intervenció, representen els més vulnerables dintre dels més vulnerables, els quals sovint no tenen veu, no els escoltem, i que si no formessin part d'entitats com les que s'han representat aquí no els contractaria ningú, absolutament ningú.
Per tant, quan parlem de la reserva de contractes en aquest Ajuntament per part d'aquests col·lectius és imprescindible perquè aquestes persones, com deia, no trobarien feina enlloc. I per tant, agraïm molt a tots els col·lectius d'aquest clúster, la feina que estan fent per dignificar aquestes persones. I penso que si per a algú havíem de fer aquestes clàusules socials, específicament havia de ser per als col·lectius que representen. Però és veritat que, a més a més, hi ha molts altres col·lectius i persones amb situació de vulnerabilitat als quals els és molt complicat trobar feina, i que estàvem obligats també a tenir una mirada molt més ampla. Però per això aquesta doble, diguéssim, mirada: per una banda, la reserva de contractes específics per a aquests col·lectius i, per una altra banda, aquestes clàusules socials de la contractació adreçades, aleshores, a tota la resta de col·lectius.
També volia destacar que això no ha aparegut com un bolet en aquest Ajuntament. És veritat, hi ha una trajectòria històrica de l'evidència que és necessari que hi hagin clàusules socials en la contractació, tenir en compte alguns aspectes que serveixin per incloure, perquè el que és el mercat, el lliure mercat ajuda al revés, a excloure persones. I des d'una institució com és una institució pública que és l'Ajuntament hem de posar les condicions perquè l'exclusió no sigui el que predomini, sinó la inclusió. I perquè ens ho creiem, jo crec que en aquest Ajuntament després de molts anys es feien coses, però és evident que hem fet un pas de gegant, un pas molt important. És veritat, que deia la regidora, que no hem inclòs les clàusules mediambientals. Penso que és un tema interessant a debatre, pensar-hi, i jo el que proposaria és que ens posem més feina, però sí que reprenem en algun moment el tema de les clàusules també mediambientals. És important i és molt important fer-ho ara.
És important que l'Ajuntament hagi liderat això. En aquests moments en què l'empresa privada fa el que pot, en què moltes institucions públiques també fan el que poden, que l'Ajuntament de Girona surti a davant i amb una nova bandera, que és la de les clàusules socials, pugui dir que aquesta ciutat sí que té en compte la seva ciutadania en perill d'exclusió, penso que això m'agrada i penso que hem d'estar contents com a ciutadans de Girona.
A mi, discrepo de la regidora en això, el que més m'agrada d'aquest protocol és el preàmbul; és el preàmbul perquè penso que defineix la filosofia que marca quines són les intencions d'aquest protocol. I és –ho he intentat dir en els altres apartats– la de posar al davant de tot, en el centre de tot les persones que per circumstàncies diverses, pel fet de néixer amb unes determinades característiques, pel fet de tenir determinades situacions personals i socials –que podríem haver estat moltes vegades alguns de nosaltres, que hem tingut altres sorts, per tant, ciutadania, companys, persones amb la mateixa dignitat que cadascú de nosaltres–, s'han trobat amb unes circumstàncies de la vida que els han portat a viure diferent i a tenir menys oportunitats. I que puguem destacar en aquest preàmbul que l'Ajuntament es compromet a posar-les al capdavant i intentar col·laborar que hi hagi més oportunitats laborals, penso que és una cosa absolutament positiva. Perquè l'equitat i la solidaritat executades a través d'aquestes clàusules socials tenen per missió la justícia social. I això no vol dir que estiguem fent caritat, sinó que estem fent justícia.
També estic molt contenta, i penso que ens n'hem de felicitar, per la comissió multidisciplinària que hem tingut, que és molt més que posar-nos a compartir què pensem, què opinem, sinó jo crec que ha estat un bon exemple que a Girona això és possible, que no és el resultat que individualment cadascú volia, segur; és un resultat

diferent. Però hem encetat una dinàmica de treball que penso que s'ha de poder estendre en altres àmbits. La participació en les grans decisions de la ciutat, hem de poder ser capaços d'extrapolar aquesta experiència a altres decisions importants de la ciutat. Perquè el que hem fet és negociar, i aquesta paraula que fa tanta por és possible. I la negociació vol dir que un cedeix per un costat, l'altre cedeix per un altre.
I que hem sortit d'allà convençuts i convençudes que n'hem après i que això és realment possible.
També voldria insistir en aquest aspecte de la clàusula de revisió anual: jo vaig ser de les que demanava de fer una comissió de seguiment molt més freqüent i que almenys durant aquest primer any en què estem experimentant una cosa nova ho poguéssim anar seguint. Perquè penso que això requereix un canvi de mentalitat, un canvi de mentalitat que va des de les mateixes tècniques que han d'aplicar als diferents àmbits de l'Ajuntament, els empresaris que es presentaran. I per tant, un canvi de mentalitat, és clar, amb una sola revisió anual ens sembla insuficient.
I jo voldria tornar a demanar si en aquest punt, i com ha dit abans la Glòria Plana, almenys dues vegades aquest primer any podria fer-se un seguiment una mica més acurat, precisament, en benefici d'aquestes clàusules tan ben treballades i aconseguides.
També m'agradaria demanar una campanya de difusió doble: per una banda, interna, és a dir, de cares a dins de l'Ajuntament, com també s'ha dit, que tots els serveis, que tots els treballadors municipals vagin entenent, veient les bondats d'aquest protocol, però també de cara a la ciutadania. La ciutadania, i no només els empresaris, sinó les mateixes persones que es puguin acollir a això, però també la ciutadania en general s'ha de sentir orgullosa que existeixi això i que s'hi pot acollir en algun determinat moment.
I per no estendre'm gaire més, ja s'ha dit també, ressaltar la reserva de contractes en centres especials de treball, un mínim d'un 4 per cent, amb una quantitat. Però també m'agradaria dir que en la mesura del possible hem d'anar més enllà. Està bé com a inici, però a mi m'agradaria que la ciutat anés més enllà en la reserva de contractes.
Després, també que l'empresa adjudicatària hagi de destinar com a mínim un 5 per cent dels treballadors sobre el total de la plantilla a persones amb dificultats particulars d'inserció en el món laboral, això és gairebé revolucionari; per tant, estic molt contenta que aquestes clàusules incloguin això. Això vol dir que moltes empreses hauran d'esforçar-se en un altre punt, que és anar al Servei Municipal d'Ocupació, que ha de centralitzar absolutament la borsa de persones amb aquestes dificultats, perquè aquestes empreses que es presentin a licitació tinguin aquest 5 per cent de treballadors.
I acabo, el que diré és que volem resultats, no podem donar només expectatives, i per tant, aquest seguiment és important per anar veient que realment tenim resultats en la contractació de persones en situació de vulnerabilitat.
I globalment, dir que ens hem de felicitar –ja ho vaig dir en l'última reunió–, ens hem de felicitar profundament. I esperem que Girona apliqui veritables polítiques que facin que a partir d'ara la ciutat sigui més inclusiva, més justa, més solidària també des de la contractació.

Intervé la senyora Anna Pujolàs, regidora del grup municipal de la CUP, qui exposa, nosaltres volem començar la intervenció també afegint-nos a les felicitacions a les entitats del tercer sector i a la resta d'actors que han participat activament per fer possible aquest protocol, així com també als tècnics municipals. Pensem que s'ha fet una bona feina des d'aquesta comissió i ho celebrem.
La redacció d'un protocol que promogués i que garantís la contractació ètica i responsable per part de l'Ajuntament ha estat una demanda que la CUP hem expressat en més d'una ocasió en aquest mandat.
Massa sovint fins ara, hem vist com serveis públics han estat adjudicats una vegada i una altra a grans empreses de fora amb nul arrelament i sense cap compromís social.

I per això, pensem que era imprescindible fixar uns mínims, establir un protocol perquè qualsevol procés de contractació pública que faci l'Ajuntament, independentment dels colors polítics que en aquell moment estiguin governant la ciutat o d'interessos puntuals garanteixi unes clàusules socials i que es compti amb les entitats del tercer sector i amb certs col·lectius específics.
L'Ajuntament de Girona de Girona pensem que és un actor econòmic molt potent i que és important que la gestió dels recursos, la contractació, la prestació de serveis que es fa des d'aquest Ajuntament sempre es faci d'acord amb un compromís ètic i social. Els ajuntaments, pensem, no poden convertir-se en una menjadora per a grans empreses, a través de l'externalització i la privatització, sinó que han d'ajudar a reforçar una xarxa d'economia ètica i social arrelada, respectuosa amb el territori i amb la seva gent, amb els drets laborals i amb aquells col·lectius més vulnerables i amb més dificultats.
Per això, també nosaltres pensem que en un futur, estaria molt bé que, a més a més, s'afegissin els criteris ambientals i de sostenibilitat en els processos de contractació pública. En aquest sentit, ja l'Agència de Residus de Catalunya ha dissenyat un protocol, que és públic i obert i que ens podria anar bé.
Pensem, com ja s'ha dit en diverses ocasions, que aquest protocol que aprovem avui és només un primer pas, però cal anar més enllà i aplicar-lo fins a les últimes conseqüències, i ser molt valents a l'hora de garantir la contractació ètica i responsable a l'Ajuntament. Moltes vegades els marcs legals que ens vénen imposats ens encotillen i ens dificulten fer concursos i processos de contractació com voldríem. Nosaltres pensem que es tracta de posar-hi voluntat política i astúcia per trobar les fórmules que ens permetin retornar els ajuntaments a la gent i fer-ne institucions realment comunitàries i al servei de la majoria.

Fa ús de la paraula la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, en primer lloc, també agrair l'exposició que ha fet la Núria Martínez.
I jo seré molt breu; seré molt breu perquè jo subscric totes les paraules i el que ha dit la Núria. I per tant, crec que avui era important el protagonisme i la veu dels representants de les entitats del tercer sector i, en aquest cas, del clúster Èxit, que tenim a la nostra ciutat, és el més important: primer, perquè elles ho han treballat molt; segon, perquè és una reivindicació d'aquestes entitats des de fa molt de temps, i tercer, perquè malauradament, possiblement, si això ho haguéssim tingut abans, haguéssim evitat alguna decepció i algun problema que hem tingut aquests últims mesos amb relació a alguna empresa o alguna entitat del tercer sector, que va perdre algun concurs públic i això els ha perjudicat greument.
Jo crec que avui és un pas més, el que fem, en la millora de la contractació de les persones més vulnerables i de tot el col·lectiu que aquestes entitats representen; que és una bona notícia, que ens hem d'alegrar de fer-ho i, a més, de fer-ho de manera consensuada i unànime totes les formacions polítiques d'aquest Ajuntament.
I sí que és veritat –i amb això vull acabar– que aquesta comissió de seguiment que figura en el protocol ha de tenir més protagonisme que mai i ha de ser més activa que mai, perquè és la que ens ha de guiar i és la que ha de dir si tot aquest protocol que hem decidit és el que funciona correctament, si cal millorar-lo, si no. I ens dirà sobretot el més important –que era la part final de la intervenció de la Núria–, si realment s'està aplicant.
La Núria acabava la seva intervenció demanant a l'alcalde que no només s'ha de fer el protocol, sinó que l'important és aplicar-lo i tirar-lo endavant. Nosaltres això ho compartim al cent per cent i, per tant, també des del meu grup municipal estarem amatents i vetllarem, doncs, perquè així sigui, perquè aquest protocol s'apliqui i, a més, es faci de la manera més correcta i de la millor manera en benefici de les entitats del tercer sector.

Intervé la senyora Amèlia Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui manifesta, Núria, moltíssimes gràcies per haver vingut avui a aquest plenari a explicar i defensar la important tasca que feu totes les empreses del tercer sector.
Dit això, vull recordar que la primera qüestió amb relació a aquesta proposta es va iniciar quan un important servei municipal com és el del manteniment i la vigilància de l'aparcament de les zones blaves de la ciutat, que gestionava des de feia molts anys una empresa gironina, Mifas, va passar per motius del plec de condicions a ser gestionada per una operador cent per cent privat. Per tant, va quedar clar en aquell moment que, com varem dir, la clau està en com es fixen les regles del joc de la contractació. I d'aquí ha vingut l'impuls d'aquest protocol.
Jo ja sé que pot semblar obvi i segurament ja s'ha dit, però a mi m'agrada recordar que la contractació pública és un instrument molt potent de la política econòmica, però que també és un gran instrument de política social, i per tant, aquest protocol, si ens el creiem i si l'apliquem, servirà per protegir aquells sectors de la societat gironina que són especialment vulnerables en l'àmbit laboral, com és el cas de les persones que tenen discapacitats o aquelles que tenen dificultats particulars d'inserció.
Com ja s'ha dit, el protocol té diverses línies que abracen molts àmbits; jo no entraré en molts detalls, perquè tant la regidora com els que m'han precedit ho han comentat, però sí que voldria comentar tres aspectes del protocol que a mi també em semblen importants. El primer és la garantia que el protocol s'aplicarà amb caràcter general i que només es podrà obviar en casos excepcionals i amb el corresponent informe justificatiu dels motius pels quals no s'ha fet.
El segon –també ja ho ha dit crec que la regidora Terés– és que la contractació de persones amb dificultats d'inserció es farà amb la col·laboració del Servei Municipal d'Ocupació, que tan bon resultat ha donat aquests anys en l'aplicació de la clàusula social. I també, òbviament, amb la col·laboració dels Serveis Socials. I aquesta col·laboració ens permetrà donar sortida a les necessitats específiques i particulars de la nostra ciutat.
El tercer aspecte que volia comentar –i també ja se n'ha parlat– fa referència a l'article 10 del protocol, que diu que es destinarà anualment a la contractació, a través de la reserva social, un mínim del 4 per cent del capítol II del pressupost, garantint 1.500.000 anuals.
Estic d'acord que és un bon punt de partida, però per nosaltres no n'hi ha prou. Pensem que si en la base d'aquest càlcul constés l'import corresponent al concurs de les zones blaves, que sempre havia gestionat Mifas, o també aquells imports d'aquells contractes que mentre s'estava negociant aquest protocol s'han perdut pel camí, segurament l'import garantit podria ser més elevat.
I aquesta qüestió no és menor, perquè afecta de ple les entitats del tercer sector, que són les que juguen un paper més actiu en la contractació de persones amb discapacitat de tot tipus, i que, precisament, fa pocs dies acaben de rebre la notícia que la conselleria de Benestar Social prorrogarà fins a final d'any l'impagament del 25 per cent de les factures dels seus concerts, decisió que farà trontollar la viabilitat de molts centres.
I vull insistir que en el mercat de l'economia social –ja s'ha dit també–, és a dir, les entitats del tercer sector són un sector decisiu per al manteniment d'un important nombre de llocs de treball.
Dins del marge que fixa la llei, aquest Ajuntament, tot i que no estava fixat expressament, vull dir que no estava escrit, havia estat pioner en el passat en la reserva social i en la contractació responsable.
Un dels extrems que comentava la regidora Plana és sobre la clàusula social en els contractes d'obres, que en aquest protocol, a proposta del nostre grup, també s'ha millorat una miqueta.
Ara es fa un pas més en l'aprovació d'aquest protocol, al qual nosaltres donarem suport. És un text que s'ha consensuat entre tots els que hi hem participat: representants del tercer sector, sindicats, patronal i grups municipals. Hem treballat

plegats per aconseguir aquest resultat, que possiblement podria ser millor, però que és un bon punt de partida per desenvolupar polítiques inclusives en la contractació pública.
Volem agrair també la feina que han fet els Serveis Tècnics municipals per recollir i harmonitzar totes les aportacions que s'han fet durant les diferents reunions de la comissió. Ara bé, el que s'ha de fer és tenir cura que tota aquesta feina no se'n vagi en orris, perquè quan s'introdueixen canvis importants en els processos administratius apareixen resistències internes, tècniques i també polítiques que de vegades ensorren els projectes. Per això, caldrà –i també s'ha dit– executar un pla de formació, de sensibilització, de control i d'avaluació de resultats.
En aquest sentit, pel que fa l'avaluació dels resultats, m'adhereixo a les peticions que s'han fet en el sentit que la comissió de seguiment pugui ser més operativa i es pugui reunir amb més periodicitat que no pas la fixada d'un any a partir de l'aprovació del protocol.
I per damunt de tot el que avui hem dit i el que s'aprovarà, el que sí que caldrà serà la voluntat i la decisió política per desenvolupar-ho. Jo ja els anuncio que estarem amatents a l'evolució de la contractació. I si aquest protocol no té el seu correlat en les dades reals de contractació, per part del nostre grup exercirem, com sempre, el nostre paper d'oposició i n'informarem el Ple.
Per tant, benvingut sigui aquest protocol; el nostre grup hi donarà suport, però, com he dit abans, estarem molt amatents als fets.

Intervé la senyora Mª Àngels Planas, qui exposa, avui no hem vingut a parlar d'un contracte en concret, sinó que nosaltres el que aquí hem vingut a portar és un protocol per a la contractació responsable, que fins ara no hi era i, per tant, es feia de manera discrecional. Per tant, crec que el que nosaltres hem de destacar és l'aportació que es farà en el futur, en el qual quedaran regulats tots els contractes de reserva i també quedaran regulades les condicions que es posaran a les licitacions.
Dir que el protocol si l'hem fet, precisament l'hem fet per complir-lo, si no, no l'haguéssim fet. I que crec que quan es demana, em sembla que és a l'article 19, que establim que la comissió es pot reunir un cop a l'any i que, a més a més, si algú ho demana es pot anar reunint, en aquest Ple només hi participem els polítics i el protocol, els vint articles que porta el protocol els hem fet tota una comissió; crec que no toca en el Ple fer canvis a un protocol que realment qui el va aprovar de manera unànime és una comissió, i aquí només hi ha la part política i no les altres parts que també hi han intervingut, i també crec que hi han de dir la seva.
Nosaltres estarem també perquè es compleixi. A les àrees se'ls explicarà com ho han de complir, què han de fer. I per això, tenim el servei de contractació perquè vetlli perquè hi hagi el compliment d'aquest protocol.
I només donar les gràcies a tots els grups pel seu vot afirmatiu.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, moltes gràcies, només unes paraules finals: davant de la responsabilitat que tenim avui en l'aprovació d'aquest punt –els agraeixo el seu suport– hi caben dues actituds: una actitud, la de dir: «Escolteu, toca fer això sí o sí, potser ens quedem curts, però ens hi hem posat i ens hi hem de posar i ens hi hem de comprometre clarament.» I una altra actitud que és treure'n un rendiment partidista, utilitzar aquesta argumentació, aquest tema per contribuir a allò que els ciutadans no accepten de cap manera, que és fer un pim-pam-pum per intentar retreure a l'equip de govern a veure si en una cosa que és motiu d'alegria compartida per molta gent i per una part important de la societat, a veure si aquí el Govern pot perdre una ploma. I, francament, em sembla que és una actitud lamentable, lamentable sobretot per part d'aquells que durant trenta-dos anys van tenir la responsabilitat de fer alguna cosa, per petita que fos, algun gest, per petit que fos, per blindar l'eventualitat que algun dia potser no governarien i que potser les coses

canviarien i que caldria assegurar allò que de paraula eren molt valents de dir, però que al paper mai van ser capaços d'aprovar.
Avui és un dia històric; jo agraeixo la feina de tantíssima gent de l'Ajuntament, polítics, tècnics, i sobretot de fora, de gent que ha destinat part del seu temps a ajudar-nos a dotar-nos d'una eina que sigui útil. I que seran els primers –no cal que algú de l'oposició es posi deures abans d'hora–, ells seran els primers de dir-nos si no ho fem bé, com han fet sempre, perquè és la seva feina també. I quan les coses no es fan bé, ho diuen, i quan les coses es fan bé, també ho diuen. No es dediquen només a anar llescant a veure si un govern, o a fer partidisme barat, i crec que inadequat, en el punt que avui havia de sortir aprovat amb unanimitat i amb –crec– orgull de ciutat de fer una cosa que, cert, ens ho ha dit i ho recollim, es queda lluny d'algunes passes que alguns esperaven o esperàvem, però que representa un pas important. I que per respecte a la gent que hi ha treballat tant de temps, que hi ha dedicat moltes hores, alguns biaixos partidistes crec sincerament que eren molt sobrers en aquest debat.
Passaríem, per tant, a la votació d'aquest punt.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat.

8. Adjudicar la contractació dels serveis postals.

Atesa la necessitat de contractar el servei de correspondència i missatgeria de l'Ajuntament de Girona, el Ple de la Corporació en sessió ordinària del dia 10 de març de 2014, aprovà l'expedient de contractació administrativa i es convocà la corresponent licitació.
El procediment a seguir per a l'adjudicació, és l'obert, atenent a una pluralitat de criteris de valoració de les ofertes, en virtut dels articles 138.2, 150, 157 i següents del Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes del sector públic (en endavant TRLCSP) i la tramitació de l'expedient ordinària, de conformitat amb els articles 109 i següents del mateix text refós. En virtut de la Disposició Addicional 8ª del TRLCSP i dels articles 5, 6 i 16 de la Llei 31/2007, es troba subjecte a regulació harmonitzada.
En data 29 d'abril de 2014 va finalitzar el termini de presentació de proposicions. Pel que fa la presentació d'ofertes:
LOT 1: "SOCIEDAD ESTATAL DE CORREOS Y TELÉGRAFOS, SA" i "UNIPOST, SA".
LOT 2: "GIROASSIST, SLU". LOT 3: "UNIPOST, SA".
Vist l'informe de valoració de les 3 ofertes presentades emès pel cap de secció de Serveis Administratius i Registre, la Mesa de Contractació, en reunió celebrada el dia 26 de maig de 2014, acordà donar audiència a l'empresa "UNIPOST, SA" (LOT 1) per tal que justifiqués l'oferta presentada, atès que ha estat qualificada com a desproporcionada.
En data 16 de juny de 2014 el cap de secció de Serveis Administratius i Registre, emet informe considerant no justificada la baixa de l'oferta presentada per UNIPOST, i la Mesa de contractació, en reunió celebrada el dia 20 de juny de 2014 acorda no donar per justificada l'oferta presentada i proposa a l'òrgan de contractació l'exclusió d'"UNIPOST, SA" i l'adjudicació dels serveis postals per haver presentat les ofertes econòmicament més avantatjoses a les següent empreses:
LOT 1: "SOCIEDAD ESTATAL DE CORREOS Y TELÉGRAFOS, SA". LOT 2: "GIROASSIST, SLU".
LOT 3: "UNIPOST, SA".
Per decrets de l'Alcaldia-Presidència, de dates 1 de juliol de 2014, s'acorda requerir a les empreses abans esmentades, la documentació prevista a l'article 151.2 i a la clàusula XVIII.2 del Plec de clàusules Administratives particulars (en endavant PCAP).
En data 16 de juliol de 2014 ens comuniquen que el Tribunal de Contractes del

Sector Públic ha iniciat l'expedient: N-2014_105_AJGIRONA_serveis postals_UNIPOST, SA, per a la resolució de la reclamació interposada per l'empresa "UNIPOST, SA", contra l'acord de la Mesa de Contractació, de data 20 de juny de 2014.
En data 19 de setembre de 2014 (RE 2014045596) ens trameten la Resolució acordada pel Tribunal Català de Contractes del Sector Públic, en la qual els desestima el recurs presentant per "UNIPOST, SA", contra l'acord de 20 de juny de 2014 d'adjudicació del contracte dels serveis postals de l'Ajuntament de Girona i d'exclusió respecte al LOT 1 d'aquesta empresa licitadora per considerar no degudament justificada la seva oferta.
Atès que l'òrgan de contractació és el Ple de la corporació, que es reuneix en sessió ordinària el segon dilluns de cada mes.
De conformitat amb l'article 151 del TRLCSP i la disposició addicional segona del mateix TRLCSP, la Tinenta d'Alcalde presidenta de la Comissió Informativa d'Hisenda i Gestió Municipal sotmet a la consideració del Ple de la Corporació l'adopció dels següents acords:
"Primer.- ADJUDICAR la contractació dels serveis postals de l'Ajuntament de Girona a les empreses "SOCIEDAD ESTATAL CORREOS Y TELÉGRAFOS, SA" amb CIF A83052407, pel que fa al LOT 1, "GIROASSIST, SLU" amb CIF B17442880, pel que fa al LOT 2 i "UNIPOST, SA" amb CIF A62690953, pel que fa al LOT 3, d'acord amb les prescripcions que es contenen en el plec de clàusules administratives particulars, en el plec de prescripcions tècniques i amb les condicions contingudes en les ofertes presentades per les entitats adjudicatàries.
Pel que fa al LOT 1, s'adjudica a l'empresa "SOCIEDAD ESTATAL CORREOS Y TELÉGRAFOS, SA", amb CIF A8305240, de conformitat amb els preus unitaris i les condicions establertes en la seva oferta.
L'import màxim anual de la despesa ascendeix a tres-cents vuitanta-dos mil set-cents setanta-nou euros (382.779,00 €) IVA inclòs.
Pel que fa al LOT 2, s'adjudica a l'empresa "GIROASSIST, SLU" amb CIF B17442880.
L'import anual de la despesa ascendeix a cent onze mil tres-cents vint euros (111.320,00€) IVA inclòs. Aquest import es desglossa en noranta-dos mil euros (92.000,00€), de pressupost net i dinou mil tres-cents vints euros (19.320,00€) d'IVA calculat a un tipus del 21%, amb el següent detall.
Correus i notificacions un import anual de 97.809,00 €, IVA inclòs.
Altres subministraments equipaments culturals un import anual de 13.511,00€, IVA inclòs.
A més de l'adjudicatària ha presentat oferta "UNIPOST, SA".
I pel que fa LOT 3, s'adjudica a l'empresa "UNIPOST, SA" amb CIF A62690953, de conformitat amb els preus unitaris i les condicions establertes en la seva oferta.
L'import màxim anual de la despesa ascendeix a cinquanta-cinc mil cinc-cents cinquanta-tres euros amb quaranta cèntims (55.553,40 €) IVA inclòs. Aquest import es desglossa en quaranta-cinc mil nou-cents onze euros amb noranta cèntims (45.911,90€) de pressupost net i nou mil sis-cents quaranta un euros amb cinquanta cèntims (9.641,50€) d'IVA calculat a un tipus del 21%, amb el següent detall:
- Correus i Notificacions, 32.365,41 € anuals. (Secretaria, Estadística, Serveis Jurídics, Personal, Registre, Gestió Econòmica, Patrimoni).
- Altres subministraments serveis socials, 7.821,92 € anuals.
- Despeses Urbanisme, 3.805,39 € anuals. (Urbanisme, Cartografia Digital)
- Altres subministraments equipaments culturals, 266,66 € anuals.
- Despeses relacions institucionals, 3.599,86 € anuals.
- Altres subministraments promoció i ocupació, 5.927,55 € anuals.
- Material oficina sostenibilitat 888,85 € anuals.
- Material oficina mobilitat, 511,10 € anuals.
- Activitats joventut 100,00 € anuals.

- Material oficina policia municipal, 211,11 € anuals.
- Despeses esports 55,55 € anuals.

Segon.- APROVAR la despesa corresponent al període 1 de novembre i fins el 31 de desembre de 2014, dels següents imports:

Pel que fa al LOT 1, s'adjudica a l'empresa "SOCIEDAD ESTATAL CORREOS Y TELÉGRAFOS, SA", amb CIF A8305240, de conformitat amb els preus unitaris i les condicions establertes en la seva oferta.

L'import corresponent al període 1 de novembre i fins a 31 de desembre de 2014, és de seixanta-tres mil set-cents noranta-sis euros amb cinquanta cèntims (63.796,50 €) IVA inclòs.

Amb càrrec a la partida 2014 420 92000 22201 del pressupost municipal. La resta de 318.982,50 € amb càrrec al pressupost de l'any 2015.

Atès el caràcter plurianual de la despesa, la seva autorització o realització se subordina al crèdit que per a cada exercici autoritzin els respectius pressupostos.

Pel que fa al LOT 2, s'adjudica a l'empresa "GIROASSIST, SLU" amb CIF B17442880.

L'import corresponent al període 1 de novembre i fins a 31 de desembre de 2014, és de divuit mil cinc-cents cinquanta-tres euros amb trenta-tres cèntims (18.553,33€) IVA inclòs. Aquest import es desglossa en quinze mil tres-cents trenta-tres euros amb trenta-tres cèntims (15.333,33€), de pressupost net i tres mil dos-cents vint euros (3.220,00€) d'IVA calculat a un tipus del 21%, amb el següent detall.

2014 420 92000 22201 Correus i notificacions un import de 16.301,50 €, IVA inclòs.

2014 120 33000 22199 Altres subministraments equipaments culturals un import de 2.251,83€, IVA inclòs.

La resta de 92.766,67 € amb càrrec al pressupost de l'any 2015.

Atès el caràcter plurianual de la despesa, la seva autorització o realització se subordina al crèdit que per a cada exercici autoritzin els respectius pressupostos.

I pel que fa LOT 3, s'adjudica a l'empresa "UNIPOST, SA" amb CIF A62690953, de conformitat amb els preus unitaris i les condicions establertes en la seva oferta.

L'import corresponent al període 1 de novembre i fins a 31 de desembre de 2014 és de nou mil dos-cents cinquanta-vuit euros amb noranta cèntims (9.258,90 €) IVA inclòs. Aquest import es desglossa en set mil sis-cents cinquanta-un euros amb noranta-vuit cèntims (7.651,98€) de pressupost net i mil sis-cents sis euros amb noranta-dos cèntims (1.606,92€) d'IVA calculat a un tipus del 21%, amb el següent detall:

- 2014 420 92000 22201 Correus i Notificacions, 5.394,24 €. (Secretaria, Estadística, Serveis Jurídics, Personal, Registre, Gestió Econòmica, Patrimoni).
- 2014 510 23000 22199 Altres subministraments serveis socials, 1.303,65 €.
- 2014 300 15000 22610 Despeses Urbanisme, 634,23 €. (Urbanisme, Cartografia Digital)
- 2014 120 33000 22199 Altres subministraments equipaments culturals, 44,44 €.
- 2014 100 92221 22619 Despeses relacions institucionals, 599,98 €.
- 2014 310 43000 22199 Altres subministraments promoció i ocupació, 987,92 €.
- 2014 200 17000 22009 Material oficina sostenibilitat 148,14 €.
- 2014 210 13300 22009 Material oficina mobilitat, 85,18 €.
- 2014 520 92500 22611 Activitats joventut 16,67 €.
- 2014 211 13200 22009 Material oficina policia municipal, 35,19 €.
- 2014 501 34100 22610 Despeses esports 9,26 €.

La resta de 46.294,50 amb càrrec al pressupost de l'any 2015.

Atès el caràcter plurianual de la despesa, la seva autorització o realització se subordina al crèdit que per a cada exercici autoritzin els respectius pressupostos.

Les característiques i avantatges de les ofertes adjudicatàries, determinants de la seva selecció davant les restants ofertes valorades, queden detallades en l'informe de

valoració dels diferents criteris d'adjudicació degudament puntuats, emès pel cap de secció dels Serveis Administratius i de Registre, essent els següents:
LOT 1 "SOCIEDAD ESTATAL CORREOS Y TELEGRAFOS, SA":
Valoració dels criteris d'adjudicació tècnics que depenen d'un judici de valor: 40 punts.
1. Memòria i Pla de Treball:
a) Memòria descriptiva (fins a 15 punts): 14 punts.
b) Característiques tecnològiques(fins a 15 punts): 11 punts.
2. Millores en els terminis de lliurament establerts en el plec tècnic (fins a 10 punts): 7 punts.
Valoració dels criteris d'adjudicació avaluables mitjançant xifres o percentatges: 60 punts.
TOTAL PUNTUACIÓ LOT 1: 92 PUNTS.
Pel que fa a l'oferta presentada per "UNIPOST, SA", la mateixa es declara exclosa de la present licitació d'acord amb l'Acta de la Mesa de Contractació de 20 de juny de 2014.
LOT 2 "GIROASSIST, SLU":
Valoració dels criteris d'adjudicació tècnics que depenen d'un judici de valor: 50 punts.
1. Memòria i Pla de Treball: 35 punts.
Valoració dels criteris d'adjudicació avaluables mitjançant xifres o percentatges: 50 punts.
TOTAL PUNTUACIÓ LOT 2: 85 PUNTS. LOT 3 "UNIPOST, SA":
Valoració dels criteris d'adjudicació tècnics que depenen d'un judici de valor: 40 punts.
1. Memòria i Pla de Treball:
a) Memòria descriptiva (fins a 15 punts): 10 punts.
b) Característiques tecnològiques i informàtiques (fins a 15 punts): 10 punts.
2. Millores en els terminis de lliurament establerts en el plec tècnic (fins a 10 punts): 5 punts.
Valoració dels criteris d'adjudicació avaluables mitjançant xifres o percentatges: 60 punts.
TOTAL PUNTUACIÓ LOT 3: 85 PUNTS.
La valoració dels diferents criteris d'adjudicació s'adjunten com a documents annexes a la notificació del present acord.
L'adjudicació es practica amb subjecció estricta a les condicions del plec de clàusules administratives particulars i del plec de prescripcions tècniques reguladors de la contractació.
El termini de la durada del contracte serà de 2 anys i es podrà prorrogar per dos anys més, per comú acord de les parts.
Tercer.- NOTIFICAR l'adjudicació a les empreses adjudicatàries.
Quart.- PUBLICAR l'adjudicació del contracte mitjançant anunci al Perfil del Contractant, de conformitat amb l'article 151.4 del TRLCSP.
Cinquè.- La formalització del contracte no es podrà efectuar abans de que transcorrin 15 dies hàbils des de que es remeti la notificació de la present adjudicació als licitadors, de conformitat amb l'article 156.3 del TRLCSP.

Presenta la proposta la senyora Mª Àngels Planas, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, repetir simplement el que ha dit la secretària, que portem a l'aprovació l'adjudicació definitiva d'aquests tres lots. Per no repetir-ho, ja queda dit el que ha llegit la secretària. Moltes gràcies.

Ningú demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE CIUTADANIA

9. Inici del tràmit de modificació del contracte de servei públic de recollida de residus i neteja viària de la ciutat de Girona.

L'Ajuntament en ple en la sessió del dia 10 de maig de 2011 va adjudicar a favor de l'empresa FCCSA la selecció d'un soci privat, tecnològic i financer per a la constitució d'una societat d'economia mixta destinada a la gestió indirecta del servei de recollida de residus i neteja pública viària de Girona, formalitzant el corresponent contracte derivat d'aquest procés de selecció el dia 9 de juny de 2011.
En data 31 d'octubre de 2011 es va constituir la societat mitjançant escriptura pública davant el Notari de Girona, Sr. Víctor Mateu Porcar amb el número 985 d'ordre del seu protocol i es va nomenar i constituir el seu Consell d'Administració.
Així mateix el 9 de desembre de 2011 es va formalitzar el contracte de prestació del servei públic de recollida de residus i neteja pública viària de la ciutat de Girona entre l'Ajuntament de Girona i l'empresa mixta constituïda, amb l'objecte de regular les condicions de prestació d'aquests serveis, dins del marc contractual formalitzat entre l'Ajuntament i l'empresa Fomento de Construcciones y Contratas, SA, el 9 de juny de 2011. Aquest document constitueix el vincle contractual entre l'Administració actuant (Ajuntament de Girona) i l'empresa prestadora del servei (Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA). Formen part integrant d'aquest contracte el Plec de Condicions Administratives Particulars, el Plec de Prescripcions Tècniques Particulars i la proposició guanyadora del procés de licitació per a la selecció d'un soci privat.
El servei es va començar a prestar el gener de 2012 i donat que amb els dos anys de funcionament s'ha constatat la necessitat d'adaptar la contracta a les circumstàncies actuals, es proposa la modificació en els següents apartats:
1. Terreny bombers
2. Equiparació salarial treballadors
3. Contenidors soterrats i formació d'encaixos
4. Limitació de beneficis de la Societat

1. TERRENY BOMBERS
El Plec de Prescripcions Tècniques Particulars per a la gestió indirecta, mitjançant empresa d'economia mixta, dels serveis de la neteja viària, recollida i trasllat dels residus sòlids urbans, i de les deixalleries de la ciutat de Girona, en la seva clàusula 17 fa referència a les instal·lacions del servei.
La Memòria Tècnica en el seu apartat 5.2 avalua les superfícies necessàries pel Parc Central i preveu que per poder encabir tota la maquinària adscrita al nou servei es necessiten uns 2.000 m2 més en les instal·lacions i a més uns 400 m2 més de magatzem de contenidors.
El Plec de Prescripcions Tècniques Particulars que regulen el concurs i la prestació del servei es varen establir durant l'any 2010. En aquella època era manifest que la Generalitat de Catalunya preveia la construcció d'un nou parc de bombers a les comarques gironines en substitució del ubicat a Mas Xirgu sobre un solar cedit per l'Ajuntament de Girona, podent per tant l'Ajuntament de Girona recuperar el solar i edifici ocupat pels bombers.
L'empresa Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA. d'acord amb el previst en el Plec de Prescripcions Tècniques té llogat un solar de 1.442 m2 en front de les seves instal·lacions de Mas Xirgu que una vegada condicionat fa les funcions d'instal·lacions transitòries. D'acord amb el referit Plec l'import d'un any i mig s'ha d'amortitzar en 8 anys. L'import mensual de lloguer és de 1.200€.
Per altra part, per emmagatzemar els nous contenidors previstos per reposició l'empresa ha llogat un solar de 2.050 m2, també en front de les seves instal·lacions a Mas Xirgu. L'import mensual de lloguer és de 1.800€. Aquest import s'ha considerat despesa d'implantació i en aquest concepte s'ha certificat.

Entre ambdós solars fan una superfície de 3.492 m2, quantitat superior als 2.400 m2 que especifiquen a la memòria, pel fet que la implantació de contenidors nous en lloc d'aprofitar part del parc anterior ha generat noves necessitats d'espai.
Per necessitats del servei és necessari consolidar la disposició dels esmentats solars o altre de superfície equivalent. Es preveu una inversió de 100.000€ per a l'acondicionament d'aquest solar inicialment previst per ocupació transitòria que ha passat a definitiva.
Per altra part, en una parcel·la municipal de Mas Xirgu hi ha emmagatzemats contenidors que procedents de l'anterior contracte es consideren necessaris per reposició de contenidors que no s'han pogut passar a càrrega lateral i altres necessaris per cobrir esdeveniments com època de fires i altres.
En quan a la possibilitat de disposar de l'actual edifici i solar que ocupen els bombers, no consta que hi hagi possibilitat a curt termini. En aquest sentit, en l'informe emès pel cap de servei de Patrimoni de l'Ajuntament posa de manifest que el dret de superfície a favor de la Generalitat de Catalunya per la ubicació del Parc de Bombers es va constituir per acord de Ple del 9 de juny de 1982 i per un termini de 40 anys, per tant fins el 9 de juny de 2022.
A efectes econòmics.
L'estudi econòmic del servei preveu efectivament en l'apartat d'inversions la d'adequació de l'espai de bombers per un total de 575.000 € i el lloguer de les instal·lacions transitòries per un total de 21.600 €.
La incidència econòmica d'ambdues inversions en la oferta actual és la següent: Adequació espai bombers amb amortització a 21 anys. Import anual en certificació: 39.675,97€, dels que 27.380,95 € corresponen a amortització i 12.295,02 € a interessos.
Lloguer instal·lacions transitòries amb amortització a 8 anys. Import anual en certificació: 3.131,80€, dels que 2.700€ corresponen a amortització i 431,80€ a interessos.
Actualment aquests imports consten, en dotzenes parts, en les successives certificacions mensuals però pendents de revisió.
La incidència econòmica de les diferents modificacions seria la següent: Adequació solar transitori a 6 anys. Import anual en certificació: 18.648,73€, dels que 16.666,67€ corresponen a amortització i 1.982,06€ a interessos.
Lloguer instal·lacions transitòries a definitives: 1.276€ mensuals
Lloguer instal·lacions emmagatzematge contenidors: 1.800€ mensuals

2. EQUIPARACIÓ SALARIAL
L'empresa Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA, integra el servei i la plantilla de les dues empreses que prestaven anteriorment els serveis públics de neteja viària i recollida de residus a la ciutat.
Els convenis col·lectius de les dues empreses vigents a l'iniciar-se el procés de licitació eren diferents.
L'Alcaldessa de Girona, en data de 21 d'abril de 2011, va signar un document on manifestà el compromís del govern municipal envers l'equiparació salarial, a l'unificar-se en una sola empresa la prestació del servei públic de recollida de residus i neteja viària a la ciutat, el 2012.
Respecte a l'equiparació salarial, en el nou conveni col·lectiu de la nova empresa Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA, en el principi d'acord signat el 9 de maig de 2012 entre els representants de l'empresa Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA, i els seus treballadors, en l'apartat 12è recull: "L'empresa respecte a l'equiparació social i econòmica que consta en l'escrit annex a l'acta de 21 d'abril de 2011 davant la Generalitat de Catalunya, ho accepta en el seu primer conveni col·lectiu substitutiu dels dos anteriors afectats per la subrogació, condicionada a l'aprovació expressa de l'Ajuntament de Girona"
El Ple, en sessió del dia 9 de juliol de 2012 va adoptar l'acord de " Manifestar la

voluntat municipal de que una vegada constituïda la nova empresa, societat d'economia mixta destinada a la gestió indirecta del servei de recollida de residus i neteja pública viària de Girona, Serveis Municipals de Neteja de Girona SA (Girona + Neta) s'estableixi un conveni únic que reculli l'equiparació salarial i social entre els treballadors provinents de les dues empreses anteriors (Musersa i FCCSA) tal i com ja va manifestar l'anterior govern de la ciutat en suport al principi d'acord signat el 9 de maig de 2012 entre els representants de l'empresa Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA i els seus treballadors" a proposta de la comissió informativa de Ciutadania.

En la seva carta, del dia 31 de juliol de 2012 dirigida a l'empresa Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA, l'Alcalde de Girona diu que l'empresa mixta que gestiona el servei públic ha de procedir d'immediat al compliment del conveni col·lectiu, fent efectiva a la major brevetat possible l'equiparació salarial i social dels treballadors i treballadores de l'empresa. Matisant no obstant que en cas que aquesta equiparació salarial dels treballadors incidís en les condicions del contracte adjudicat, aquesta s'haurà de subjectar al que es determina en la legislació de contractes del sector públic respecte a les modificacions de contractes administratius les limitacions pressupostàries que preveu la legislació específica d'hisendes locals.

A efectes de certificacions, l'empresa Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA va certificar sense equiparació salarial des del mes de gener de 2012 fins el mes de juny de 2012. Per aquests mesos va presentar una certificació posterior per l'import corresponent a l'equiparació salarial. Des del mes de juliol de 2012 fins al mes d'agost de 2014 l'empresa ha anat certificant amb l'equiparació salarial, la certificació mensual i el corresponent pagament s'ha realitzat sense equiparació salarial. L'import total que l'Ajuntament ha deixat de pagar a l'empresa Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA. En concepte d'equiparació salarial en el període comprès entre el mes de gener de 2012 i juliol de 2014 és de 606.976,07€. L'empresa ha presentat sistemàticament recurs contra l'aprovació, sense equiparació salarial, de les corresponents certificacions municipals aprovades per la Junta de Govern Local.

3. MILLORA RELATIVA AL SOTERRAMENT DE CONTENIDORS I FORMACIÓ D'ENCAIXOS

Els Plecs de condicions administratives particulars preveien com a criteri de valoració objectiva el soterrament de contenidors i formació d'encaixos de vorera.

L'oferta presentada per FCC (Fomento de Construcciones i Contratas, SA) recull el següent:

En referència als contenidors soterrats:

Proposem el soterrament de 40 (quaranta) àrees completes de cinc contenidors cada una (rebuig, FORM, envasos, paper i vidre), fent un total de 200 (dos-cents) contenidors soterrats. El soterrament de cada un d'aquests contenidors està valorat en 5.000 euros, per un total d'1.000.000 d'euros.

El soterrament de les àrees es farà progressivament durant els 8 primers anys de vigència del contracte a raó de 5 (cinc) àrees cada any.

Tot i que es prioritzarà el soterrament a les zones definides en el Plec de prescripcions tècniques, serà l'Ajuntament qui decideixi on vol que es soterrin aquestes àrees, sempre i quan no hi hagi qüestions de tipus tècnic que ho impossibilitin, ni canalitzacions ni serveis soterrats que ho dificultin. S'aporta també la definició de les característiques tècniques.

En referència als encaixos l'oferta recull el següent:

Proposem la realització de 128 (cent vint-i-vuit) encaixos per a contenidor, equivalent a 32 (trenta-dues) àrees de 4 contenidors. Cada un d'aquests encaixos està valorat en 350 euros, per un total de 44.800 euros.

Per decret d'alcaldia de 9 de setembre de 2013 es va encarregar a l'empresa

FOMENTO DE CONSTRUCCIONES I CONTRATAS, SA l'execució dels projectes de soterrament de contenidors aprovats per la Junta de Govern Local de data 6 de setembre de 2013, fent constar que aquests imports els ha d'assumir l'empresa FOMENTO DE CONSTRUCCIONES I CONTRATAS, SA.:
- plaça de Sant Domènec per import de 64.179,02€ s/iva
- plaça Marquès de Camps per import de 62.045,80€ s/iva
El cost definitiu d'aquestes àrees de contenidors soterrats ha estat de:
- plaça Sant Domènec 41.411,57€ (cost unitari de 6.902 €/contenidor)
- plaça Marquès de Camps 54.257,04€ (cost unitari de 6.782 €/contenidor)

Per decret d'alcaldia de 26 de març es va encarregar a l'empresa FOMENTO DE CONSTRUCCIONES I CONTRATAS, SA, completar la instal·lació de contenidors soterrats a la vorera del carrer Joan Maragall a tocar a la Gran Via per import de 19.316,45€. Equivalent a 3.219 €/contenidor.
En els seu escrit de data 18 d'octubre de 2013 l'empresa FCC manifesta que els projectes estan valorats a un preu superior al previst en la seva oferta incloent-hi l'obra civil que l'oferta no preveia. Manifestant així mateix que el seu compromís de màxima inversió és 1.000.000 d'euros i un cop assolit aquest import qualsevol despesa en soterrament de contenidors haurà de ser assumida per l'ajuntament.
Atesa la necessitat municipal d'anar instal·lant àrees de contenidors soterrats en diversos indrets amb característiques molt diferents, així com la formació d'encaixos amb diferents tipologies, es considera necessari prendre als acords oportuns per adaptar l'oferta concreta de FCC a les necessitats municipals.

4. LIMITACIÓ DE BENEFICIS DE LA SOCIETAT SERVEIS MUNICIPALS DE NETEJA DE GIRONA,SA
El Plec de Clàusules Administratives Particulars que va regir la licitació de selecció d'un soci privat, per a la constitució d'una societat d'economia mixta, per a la gestió indirecta, dels serveis de la neteja viària, recollida i trasllat dels residus sòlids urbans, i de les deixalleries de la ciutat de Girona, inclou en el seu annex I els estatuts de la societat a constituir.
En l'únic document on es fa referència als beneficis de la societat és en els estatuts i concretament en el seu article 41 que diu textualment :
"Dels beneficis obtinguts en cada exercici, es dotarà la reserva legal fins el límit legalment establert. Una vegada cobertes les atencions previstes per l'article 273 de la Llei de societats de capital i dotada la reserva legal, els dividends resultants es distribuirà entre els socis, en aplicació de la seva participació en el capital social."
Per tal de procurar el màxim servei de neteja viària i recollida de residus a la ciutat i atesa la limitació de recursos i l'oferta econòmica presentada per l'empresa FCC, és interès municipal que el màxim de recursos generats per l'empresa mixta, i que en el seu cas podrien distribuir-se en forma de dividends, es destinin a la millora de servei.
Per tot això la Comissió Informativa de Sostenibilitat i Atenció Ciutadana, sotmet a la consideració de l'Ajuntament en Ple l'adopció del següent acord:
Primer. Iniciar els tràmits per la modificació de contracte en els termes següents:
1) Terreny de bombers Atesa la variació en la disposició d'espai per a estacionament de vehicles i emmagatzematge de contenidors en relació al descrit en el Plec de prescripcions tècniques i administratives es considera necessari adequar el contracte a les condicions actuals. En aquest sentit i prèvia revisió de les certificacions emeses des de gener de 2012 fins a la darrera, es considera necessari així mateix a efectes econòmics incloure en els costos del servei el corresponent al lloguer mensual dels 2 solars (1276€ i 1800€) i el condicionament del solar que inicialment es preveia com a transitori amb una inversió de 100.000€.
2) Equiparació salarial Que l'Ajuntament de Girona assumeixi el cost de

l'equiparació salarial dels treballadors i treballadores de l'empresa Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA ,per tal de donar compliment a la voluntat política de l'anterior i actual Govern de l'Ajuntament. L'import pendent fins a juliol de 2014 és de 606.976,07€.
3) Millora relativa al soterrament de contenidors i formació d'encaixos Que prevalgui la quantia econòmica ofertada per FCC SA en la millora, és a dir el 1.000.000 d'euros, donat que cada àrea de contenidors soterrats té un cost diferent per les diferents tipologies de les ubicacions que l'Ajuntament de Girona ha d'anar proposant i que l'objectiu no és arribar als 200 contenidors sinó soterrar les àrees a on realment sigui necessari per l'optimització del servei; i així mateix pels encaixos per un total de 44.800 €.
4) Limitació de beneficis de la societat Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA Millorar la prestació del servei de neteja viària i recollida de residus prevista en el contracte entre l'Ajuntament i la societat Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA, d'acord amb les necessitats municipals fins a una quantia tal que permeti que el benefici anual de la societat sigui com a màxim del 1% de la facturació.
Segon. Atorgar tràmit d'audiència a l'empresa Fomento de Construcciones i Contratas SA, (NIF A-28037224) per un termini de quinze dies als efectes que pugui presentar les al·legacions que consideri oportunes.

La Secretària dóna lectura a la part dispositiva de la proposta i dóna compte dels informes que consta a l'expedient signats per la Secretaria i per la Intervenció respectivament i que s'han elaborat que qüestionen els punts 2n i 3r de la proposta, i retirava les argumentacions ja donades en anterioritat.

Presenta la proposta el senyor Jordi Fàbrega, regidor delegat de Sostenibilitat i Atenció Ciutadana, qui exposa, tal com diu la proposta d'acord, avui portem al Ple la proposta de modificació de contracte del servei de recollida de residus i neteja pública viària de Girona.
Aquest contracte –com vostès ja saben– prové d'una licitació de l'anterior Govern en la qual es va adjudicar a favor de l'empresa Foment de Construccions i Contractes, quant a la selecció d'un soci privat tecnològic i financer per a la constitució d'una societat d'economia mixta, amb la proporció del 75 per cent d'accions de Foment de Construccions i Contractes i un 25 per cent de l'accionariat de l'Ajuntament de Girona.
Aquesta empresa es va constituir l'octubre del 2011 i el mes de desembre es va formalitzar el contracte de prestació del servei per als propers vuit anys, més dos anys opcionals, si escau.
El servei es va començar a prestar el gener del 2012 i en aquests anys de funcionament s'ha constatat la necessitat d'adaptar el contracte a la situació actual proposant la modificació dels següents apartats: els terrenys dels bombers, l'equiparació salarial dels treballadors, els contenidors soterrats i la formació d'encaixos, i la limitació dels beneficis de la societat.
Quant als terrenys dels bombers, estava contemplat en el contracte poder disposar del terreny que actualment ocupen els bombers de la Generalitat de Catalunya. Atès que els bombers no marxen i tenen un dret de superfície per acord del Ple fins al 9 de juny del 2022, s'ha hagut de recórrer a solars propers per ubicar-hi el parc de vehicles del contracte.
En el contracte, estava previst fer-hi unes inversions que no es faran, però que, per altra part, s'han de fer unes obres de condicionament que no estaven previstes. És per això pel qual es considera necessari incloure en els costos del servei el lloguer i el condicionament dels solars.
L'equiparació salarial: l'anterior empresa adjudicatària del servei, Musersa, tenia dos convenis col·lectius diferents fruit de la fusió de dos col·lectius provinents de dues empreses diferents. L'anterior alcaldessa ja va signar un document en el qual es manifestava el compromís del Govern anterior envers l'equiparació salarial. Durant el

període de licitació del concurs, l'empresa adjudicatària va fer la pregunta al perfil del contractant en referència a aquesta qüestió i se li va contestar que s'havien de mantenir els dos convenis col·lectius vigents a l'hora de presentar les propostes.
El Ple, en sessió del 9 de juliol del 2012, va optar per unanimitat –i cito literalment– manifestar la voluntat municipal que una vegada constituïda la nova empresa Societat d'Economia Mixta, destinada a la gestió indirecte del servei de recollida de residus i neteja pública viària de Girona, Serveis Municipals de Neteja de Girona, Societat Anònima, Girona + Neta, s'establís un conveni únic que recollís l'equiparació salarial i social entre els treballadors provinents de les dues empreses anteriors, Musersa i Foment de Construccions i Contractes, tal com ja va manifestar l'anterior Govern de la ciutat en suport al principi d'acord signat el 9 de maig del 2012 entre representants de l'empresa de serveis municipals i els seus treballadors.
Així mateix, l'alcalde va enviar una carta el mateix 31 de juliol del 2012 dirigida a Girona + Neta on diu que l'empresa mixta que gestiona el servei públic ha de procedir d'immediat al compliment del conveni col·lectiu i fer efectiva a la major brevetat possible l'equiparació salarial i social dels treballadors i treballadores de l'empresa. Matisar, no obstant, que en cas que aquesta equiparació salarial dels treballadors incidís en les condicions del contracte adjudicat, aquest s'hauria de subjectar al que es determina en la legislació de contractes del sector públic.
Respecte a les modificacions de contractes administratius, les limitacions pressupostàries que preveu la legislació específica d'hisendes locals.
Es proposa assumir el cost de l'equiparació salarial dels treballadors de Girona + Neta per tal de donar compliment a la voluntat política de l'anterior Govern i de l'actual.
Pel que fa referència als contenidors soterrats, el plec de condicions administratives particulars del contracte preveien com a criteri de valoració objectiu el soterrament de contenidors i la creació d'encaixos a la vorera.
L'empresa adjudicatària va proposar un soterrament de quaranta àrees de cinc contenidors cada una: rebuig, orgànica, envasos, paper i vidre, amb un total de dos-cents contenidors soterrats.
El soterrament de cada un d'aquests contenidors estava valorat en cinc mil euros, fins a un total d'1 milió d'euros. El soterrament de les àrees es farà progressivament durant els vuit anys de vigència del contracte, a raó de cinc àrees cada any.
Atès que els contenidors soterrats que s'han implementat fins al dia d'avui han estat de diferents preus –per exemple, els de Sant Domènec, el contenidor ha costat 6.902 euros; els que han fet a la plaça Marquès de Camps, 6.782 euros el contenidor; els de Joan Maragall, 3.219. I no hi ha cap contenidor que costi els mateixos diners, perquè canvien les condicions–, el variat en el preu, com el nombre de contenidors es proposa que prevalgui la quantitat econòmica oferta per foment en la millora, és a dir, el milió d'euros, atès que cada àrea de contenidors soterrats té un cost diferent per les diferents tipologies i ubicacions. I que l'Ajuntament ha d'anar proposant que l'objectiu no és arribar als dos-cents contenidors soterrats, sinó soterrar les àrees on realment sigui necessari per a la utilització del servei o a criteri del Govern.
Així mateix, els encaixos, també que prevalgui el total dels 44.800 euros en lloc del nombre d'encaixos oferts, que eren 128.
I per últim, la limitació dels beneficis de la societat. El contracte actual estableix l'1 per cent del benefici industrial sobre el cost directe del servei que certifica mensualment l'Ajuntament. Dels beneficis finals obtinguts en cada exercici, feta la reserva legal establerta per a les societats, els dividends es distribueixen entre els socis o en la participació en funció del capital social: el 75 per cent per a Foment i el 25 per cent per a l'Ajuntament.
Per tal de procurar al màxim el servei de neteja viària i recollida de residus a la ciutat i atesa la limitació dels recursos, és d'interès municipal que el màxim de recursos generats per l'empresa mixta que, en el seu cas, es puguin distribuir en forma de dividends es destinin a la millora del servei.

És per això que es proposa millorar la prestació del servei de neteja viària i recollida de residus prevista en el contracte entre l'Ajuntament i la societat de Serveis Municipals de Neteja de Girona, d'acord amb les necessitats municipals, fins a una quantitat tal que permeti que el benefici anual de la societat sigui com a màxim l'1 per cent de la facturació. I és aquest l'acord que proposem per prendre en aquest Ple.

En aquest moment de la sessió hi ha una interrupció per part de membres de la PAH presents entre el públic i sempre s'ha donat la paraula a tothom. Els hi demano, diu el senyor alcalde dirigint-se als membres de la PAH, que en properes ocasions també respectin els drets dels ciutadans que vulguin veure el tros de ple que vostès no han deixat que vegin amb la seva interrupció, amb poc respecte per a la resta de ciutadans que l'estan seguint.

Obert debat, té la paraula la regidora senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, aquest Govern en tres anys de mandat ha aconseguit passar del que hem parlat moltes vegades i que encara es manté de les tres erres, de la reducció, de la reutilització i del reciclatge, a les tres is, la i d'incompetència, la i d'ineficàcia i la i d'irresponsabilitat.
Per què parlem d'incompetència? Mirin, fa tres anys es troben amb una àrea municipal que està al capdavant de Catalunya en recollida selectiva, el 40 per cent, aconseguit en un temps rècord. Gràcies a què? Doncs, a tenir projecte, a tenir la complicitat de la ciutadania i dels grups ecologistes i per una estratègia clara a favor d'aquestes tres erres. Per tant, amb competència.
Ara estem per sota del 35 per cent, malgrat diguin que abans es calculava d'una altra manera o que ara els roben els residus de dintre els contenidors. És igual. Fins i tot, més enllà del model, del qual hauríem de parlar més en un altre moment, i que nosaltres ho volem separar, perquè amb el mateix model han fet molts passos enrere.
Fa tres anys que estan desplegant el contracte i encara no han acabat, per més complex que sigui; anar marejant la perdiu, ara canvio això, ara canvio allò altre, sense respectar els termes del contracte. Després d'un bon plec de condicions i a mesos d'acabar la legislatura, el contracte de residus encara no s'ha desplegat del tot per incapacitat política de conduir-lo.
Per què parlem d'ineficàcia? Doncs, perquè el canvi de contenidors amb tapa tancada ha estat un error polític i no un error tècnic, amb una maniobra de maquillatge que no pot frenar la davallada d'aquests índexs de recollida selectiva, l'acumulació de brossa al voltant dels contenidors. Contenidors metàl·lics i reciclables. I em sap greu que no hi hagi aquí les entitats del tercer sector, a qui se'ls va prometre que podrien utilitzar-los, adobar-los, vendre'ls de segona mà, i sap què n'han de fer? Ferralla, només els poden vendre com a ferralla. Per tant, una altra operació façana.
El tractament segueix als llimbs, sense projectes ni idees per resoldre la manca d'una planta d'orgànica i amb una incineradora obsoleta. Quin projecte tenen? Van estar en contra de la planta de reciclatge, i estem acabant la legislatura i la promesa de trobar un altre lloc, en què s'ha convertit? A prometre reinvertir més en la incineradora de Campdorà dient que aquests milions d'euros són una inversió provisional, i a haver de pagar més per la fracció orgànica, perquè l'abocador de Solius està ens mans d'algú que decideix ara apujar els preus de l'orgànica.
L'equiparació salarial –i tinc aquí els documents–, tant el plec de condicions com l'estudi tècnic que acompanyava aquest plec de condicions que van servir per adjudicar el concurs no sols preveien l'equiparació salarial, tal com es diu aquí en les condicions i ens càlculs econòmics, sinó que també obligava els licitadors a preveure-la. Per tant, entenc que en l'oferta que va presentar Fomento de Construcciones y Contratas ja havien previst aquesta equiparació. Però, és clar, davant de la demanda que fan vostès de canvi de contracte, què van fer realment en el contracte? Què diu? Se'ls va descuidar aquest punt, que estava això inclòs en el contracte? I ara vostès decideixen que ho pagui l'Ajuntament quan això ja hauria d'estar en el contracte?

L'Ajuntament no ha d'assumir el cost de l'equiparació salarial. Fent càlculs, això representa 20.232 euros mensuals; són molts diners, això hauria d'haver estat en el contracte. I per aquestes condicions que vostès ja estan pagant ara, hauria de quedar reconegut.
I per què parlem d'irresponsabilitat? Doncs, mirin, un tècnic clau en aquesta tasca, la jubilació del qual no ha estat gens sobtada –i, evidentment, les jubilacions normalment estan programades–, marxa sense que el regidor hagi fet res per substituir-lo. El Consell Comarcal ara, descobrim que té un conveni per signar, que se signarà properament en el qual vostès demanen que el Consell Comarcal porti el tema que portava el tècnic corresponent que s'ha jubilat.
La ciutat que liderava les polítiques mediambientals ara ha de pidolar que el Consell Comarcal entri a dintre de l'Ajuntament i dirigeixi –mirin el que han de fer– la interlocució amb les empreses concessionàries, el control del compliment del contracte, el control de la qualitat dels serveis, la certificació de la facturació, la resolució de les qüestions tècniques derivades del desenvolupament del contracte, la implementació i seguiment de les mesures de gestió que l'Ajuntament ha endegat o vulgui emprendre de nou. I d'això en diu feines del dia a dia? Em sembla que això és un pes molt important. I 1 milió d'euros mensuals municipals en mans del Consell Comarcal no ens semblen de rebut. Hem caigut molt avall.
Davant, per tant, de la incompetència, la ineficàcia i la irresponsabilitat, la ciutadania estem indignats; aquest Govern està incapacitat per liderar i gestionar l'àrea més costosa de l'Ajuntament, i per això, demanem a l'alcalde que destitueixi aquest regidor pel bé de Girona.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP que comenta que sobre la qüestió que ens porten avui a ple: se'ns proposa, en definitiva, que assumim una despesa amb diners dels ciutadans i ciutadanes de Girona, perquè en el seu moment es va facilitar a l'empresa que presentés una oferta amb els dos convenis sense tenir en compte l'equiparació salarial. Dissortadament, aquesta empresa ha tingut beneficis, però ara el que vol és que l'Ajuntament assumeixi les despeses derivades de la unificació de convenis i l'equiparació salarial dels col·lectius unificats. I aquest procediment és el mateix que, malauradament, en aquest país el sector financer ha practicat reiterades vegades, o sigui, quan hi ha guanys, es privatitzen, però quan les coses no van tan bé, es recorre a l'Administració pública perquè rescati o sufragui els problemes de les empreses privades.
Sobre l'equiparació salarial, nosaltres considerem que ha de ser l'empresa privada qui ha de continuar assumint aquestes despeses, atès que és la seva obligació. I també considerem que és injust i immoral voler carregar al conjunt de la ciutadania aquesta despesa i voler desentendre-se'n.
Aquesta equiparació salarial, nosaltres sempre hem entès que és totalment justa, una reivindicació justa de la plantilla de treballadors, que sempre hi hem donat suport. Però considerem que qui l'ha d'atendre i l'ha de continuar pagant és la part privada.
Ja saben que nosaltres som partidaris de les municipalitzacions o de gestions més cooperatives i més democràtiques, però ja que estem atrapats en un contracte amb una empresa mixta i privada, són ells els que l'han, des del nostre punt de vista, d'assumir.
Pel que fa al soterrament de contenidors, ens sembla totalment innecessari seguir amb la previsió de destinar 1 milió d'euros a seguir soterrant contenidors. Tothom sap, i ja ho hem dit reiterades vegades, que tant l'Agència de Residus de Catalunya com les mateixes diputacions, com el mateix CEPA, com els mateixos municipis que han desenvolupat sistemes molt més eficients que el nostre desaconsellen del tot instal·lar contenidors soterrats, perquè tenen molts riscos, ho hem dit moltes vegades i ja se sap.
El cost econòmic no repercuteix directament en una millora de les fraccions recollides, tot al contrari, soterrar contenidors ens allunya de l'objectiu de reciclar, de reduir, de

reutilitzar més. És molt millor apostar per modificar el model, fer més campanyes i prevenir la proliferació de residus que no pas continuar instal·lats en la famosa postal de Girona, que això ja avui dia no ho compra ningú, perquè això ni és eficient ni és útil ni és real ni és sostenible. És millor aplicar models més agosarats, més europeus que ens condueixin al famós objectiu, que fins i tot ens imposa la Unió Europea d'arribar al 50 per cent –el 40 per cent és massa baix, ara estem en el 36,7 per cent de fraccions reciclades–, la mateixa Unió Europea, que no és que sigui molt ambiciosa, ens diu que hem d'estar al 50 per cent.
Jo els convido a tots que llegeixin la pàgina web de l'Estratègia Catalana de Residu Zero i llegeixin l'article on posa «La recollida selectiva perd pistonada a Catalunya». Penso que això és el que ens ha d'obsessionar. Perquè aquí no estem parlant ni d'imatge ni de contenidors ni d'altres coses; el que ens ha d'obsessionar és que hem de ser més eficients en la gestió dels residus, i des del nostre punt de vista, no ho estem sent.
Finalment, pel que fa a la limitació de beneficis, nosaltres proposem que aquesta limitació de beneficis que es proposa en el punt que porten vostès a ple de l'1 per cent es redueixi a la meitat. Pensem que el 0,5 per cent sobre el total del pressupost que tenen és més que suficient.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, en primer lloc, jo vull agrair al regidor d'aquesta matèria tota la informació que ens ha donat amb relació al punt que ara tractarem i l'aclariment que ens ha fet de tots aquells dubtes que li hem plantejat en tot moment. Perquè aquest és un tema complex, en què s'ajunten moltes coses i a vegades es generen dubtes que semblen molt evidents, però que porten darrere seu tota una història i que, per tant, per entendre-la i per acabar digerint-la –m'ho deixin dir així–, es necessita que se'ns expliqui més d'una vegada, com ha estat el nostre cas. I, per tant, vull agrair al senyor Fàbrega la disponibilitat que ha tingut en tot moment envers nosaltres, per aquesta necessitat de tenir més informació de la que al principi se'ns donava.
Malgrat tot això, i jo també li ho he traslladat al senyor Fàbrega, nosaltres seguim tenint algun dubte amb relació al que avui se'ns planteja. Sobretot un dubte que jo crec que han expressat les persones, els portaveus que m'han precedit i que és el gran dubte que planeja sobre tot el que avui se'ns planteja. I és per què l'equiparació salarial, la qual tots hem defensat, tots hem dit que estàvem d'acord en què hi fos –i el senyor Fàbrega ho ha dit– i jo crec que l'antic equip de govern i l'antic plenari d'aquest Ajuntament volia i defensava, i l'actual equip de govern i aquest actual plenari vol i defensa. I per tant, en aquest sentit, jo no crec que es tracti si es vol o si no es vol, sinó de saber quina és la manera o la fórmula que s'ha trobat per poder-la fer efectiva.
Nosaltres preferiríem –i així ho hem traslladat al regidor– que aquesta equiparació salarial fos compartida, que no fos només l'Ajuntament qui l'hagués d'assumir, sinó que l'empresa assumís també una part d'aquesta equiparació salarial, per tal de fer-ho més equitatiu i perquè, finalment, qui té beneficis és l'empresa. Per tant, en aquest sentit, nosaltres seguim tenint dubtes, malgrat entenem que és la manera de poder-ho abordar, ho entenem, tenim dubtes que sigui la millor opció.
També ens generen dubtes altres temes, així com altres no. Per exemple, el tema del soterrament de contenidors, saben perfectament que no només compartim tot el que s'està fent en aquest tema, sinó que, a més, els hi hem exigit en més d'una ocasió i fins i tot en algun moment ha format part d'algun dels acords que el meu grup municipal ha tingut amb aquest equip de govern en mesos anteriors o en anys anteriors. Per exemple, en una negociació, fins i tot, de pressupostos. Per tant, en aquest sentit, saben que li donem recolzament.
Sí que en el tema dels beneficis, de la reducció de beneficis de l'empresa, també nosaltres possiblement ho matisaríem i ho faríem diferent del que vostès ens plantegen; per tant, en aquest sentit, nosaltres no posarem pals a les rodes i no ens oposarem a aquest punt, però sí que ens hi abstindrem. Perquè aquests dubtes que jo

li acabo de traslladar els seguim tenint, malgrat que la informació que se'ns ha donat ha estat tota. Però com que seguim sense acabar de veure clar aquests dos punts als quals li feia referència, però sí que estem totalment d'acord – a més, ens tenen al seu costat i ho saben, perquè ho hem treballat junts, com he dit– en el tema del soterrament de contenidors i altres temes amb relació a tot el contracte de la recollida de residus –que tampoc ara m'estendré més, perquè tampoc vénen al cas o són objecte d'aquest punt de l'ordre del dia–, nosaltres, com dic, no li posarem pals a les rodes, no l'hi votarem que no, però tampoc l'hi votarem que sí; per tant, ens abstindrem.

Intervé la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, aquest tema que avui arriba al Ple fa molt temps que hauria d'haver estat resolt, almenys pel que fa al tema principal, que és el de l'equiparació salarial dels treballadors. Per nosaltres, s'ha dit reiteradament, és un tema que calia fer i només el fet que en aquell moment quan es va plantejar la situació era legalment impossible fer-ho, perquè el concurs estava en tràmit, això va impedir que es pogués donar una solució el maig del 2011 a aquest tema.
El compromís que va prendre llavors l'anterior equip de govern deia que seria en la signatura del nou contracte quan es faria efectiu aquest compromís i aquesta equiparació, i per tant, va quedar clar que aquest era un dels temes que havia de ser objecte de negociació en el moment en què es materialitzés el nou contracte. Això ja ho va fer aquest equip de govern. Però a la tardor de 2011, quan aquest contracte es va signar, l'equiparació no s'hi va posar, no hi apareixia.
Això va comportar una amenaça de vaga prèvia a Temps de Flors de 2012, tots ho recordem, i l'actual equip de govern va superar-ho signant una promesa d'equiparació, també sense concreció. I per tant, s'havia d'incloure, però no s'havia inclòs en el moment més adequat, que era en el moment de la signatura del contracte.
Com que no s'havia fet en aquell moment, han passat més de tres anys i no hi ha hagut, pel que es veu, cap altra forma de solució que aquesta que ens porten avui en aquest Ple i que implica que el cost d'aquesta equiparació recaigui sobre l'erari municipal.
Per descomptat, no ens podem oposar a l'equiparació dels treballadors, a l'equiparació salarial, mateixa feina - mateix salari - mateixes condicions, és evident. Però també li ho hem dit reiteradament al regidor responsable, a nosaltres ens sembla que tot això es podia haver gestionat molt millor, es podia haver fet molt millor i es podia haver fet d'una manera que fos més beneficiosa per al global de la ciutat i dels ciutadans de Girona.
També tenim molts dubtes sobre com es fa la feina municipal de control i seguiment de la tasca de l'empresa. Tenim dubtes també de per què no s'ha fet –com deia abans la regidora del Grup d'Iniciativa per Catalunya– la substitució del tècnic responsable del seguiment, que s'ha jubilat recentment, i que a nosaltres –i així mateix li ho hem dit abans que es produís aquesta jubilació en el mateix regidor– ens sembla que s'hauria d'haver previst i que s'hauria d'haver cobert amb prou temps per poder fer un bon traspàs. A nosaltres ens sembla que aquest és un dels contractes més importants de serveis municipals. I el fet que sigui una empresa mixta la que ho faci no vol dir que el seguiment del servei no s'hagi de fer per part de l'Ajuntament; s'ha de fer, s'ha de fer des de la confiança, però també des del major rigor i des de la major exigència.
Tenim contractat un control de qualitat de la neteja, externament. La tasca d'aquesta empresa que fa el control de qualitat de la neteja no té interlocutor tècnic qualificat a l'Ajuntament. Entretant hem posat un nou actor que és el Consell Comarcal, és a dir, tenim l'empresa mixta, tenim una empresa externa que fa el control de qualitat i, a més a més, ara hem contractat el Consell Comarcal, però, en canvi, no hem cobert una plaça molt rellevant, molt important, que és la plaça dels serveis tècnics que han de fer tot el seguiment, no només d'aquesta, sinó també de l'empresa d'aigües de la qual hem parlat abans. Ens sembla que aquí hi ha problemes evidents de gestió de tota

aquesta àrea pel que fa a un seguiment rigorós de la feina de les empreses mixtes i, per tant, que les coses s'han fet o s'estan fent d'una forma manifestament millorable. És per aquest motiu que no podem votar a favor de la proposta.
Som conscients que no ens podem oposar a l'equiparació salarial, som conscients que, pel que fa al terreny del parc de bombers, la Generalitat en aquest moment no té cap intenció de fer un nou parc de bombers, també creiem que la clàusula tercera i la quarta són raonables, però, ja dic, els dubtes que ens planteja tota la gestió que estem fent d'aquesta situació són molts i, per tant, no podent votar favorablement, ens abstindrem en aquest punt per permetre que s'apliqui aquest nou «clausulat» i en farem un seguiment exhaustiu, de l'aplicació del mateix.

Intervé el senyor Jordi Fàbrega, qui exposa, aquí s'han dit moltes coses, s'ha tornat a dir que la Regidoria de Sostenibilitat abans era modèlica i, està clar, avui ens trobem aquí per modificar un contracte que si les coses s'haguessin fet més bé o amb més previsió potser no estaríem parlant d'això i tot això que m'hauria estalviat jo.
El terreny dels bombers. El terreny dels bombers es podria haver pensat d'una altra manera. Soterrar dos-cents contenidors a la ciutat de Girona, que ara sembla que això és antiecològic. Bé, el Govern el que proposa és fer els que facin falta, no soterrar tots els contenidors de la ciutat, com sembla que era la pretensió de l'anterior Govern ecologista.
Senyora Terés, la clàusula que incideix aquest Govern és precisament amb la reducció del benefici de l'empresa, que és un punt que l'anterior Govern no s'ho havia ni plantejat i que jo penso que, en aquest sentit, quan l'alcalde va plantejar les reunions aquestes que fèiem amb els de Girona + Neta, els de l'empresa s'hi varen avenir perquè precisament tot el que s'ha dit aquí d'assumir el cost de l'equiparació salarial, per descomptat que el cost de l'equiparació salarial algú l'ha d'assumir. Està molt bé dir que tothom està d'acord amb l'equiparació salarial, pel que es veu, però ningú vol pagar-la. I està clar que els treballadors han de cobrar. Això són faves comptades. Doncs l'empresa s'ha avingut a reduir els beneficis que, sense anar més lluny, el 2011 varen ser del 5,68 per cent. Vostè es pressuposa el que vol dir un benefici del 5,68 per cent d'una facturació de 12 milions d'euros. Això són bastants més diners que el que ens costarà a nosaltres l'equiparació. Si l'empresa s'avé a acotar el benefici, en funció una mica del que estan fent totes les empreses ara, que tothom fa més punta al llapis i ells, de fet, ja tenen un benefici, ells tenen feina, ells cobren per fer la gestió i que per això els va escollir l'anterior Govern com a soci tecnològic i financer. Vull dir que, és clar, aquí estem parlant d'unes coses que tant de bo no n'haguéssim de parlar i el megaregidor anterior ho hagués donat per resolt. Per descomptat, senyora Terés. Jo el que no faré ara serà demanar la dimissió del senyor Pardo perquè d'entrada, entre altres coses, no està aquí. Però, és clar, ja em comença a ser «cansí» que se'l vagi anomenant, jo que porto ara la seva àrea porto tres anys i la veritat tinc bastant de feina.
Sobre el que diu de l'abocador de residus orgànics. Senyora Terés, si el Consorci de Solius ens puja el preu, el de Solius, que està gestionat per ajuntaments que no és cap empresa privada, si ens puja el preu i nosaltres no tenim opció de portar-ho a altre lloc, què vol que fem? Hi va haver unes previsions, va ser amb uns preus que ens varen passar abans de final d'any, perquè cada any es modifiquen els preus, i si ens pugen els preus, està clar que, en aquest sentit a vegades un ha de combregar amb rodes de molí d'una empresa i, a vegades, d'ajuntaments i, a vegades, de l'Administració Central i, a vegades, de l'Autonòmica. Això és així i així és.
En tot cas, dir que el punt que ha afegit aquest Govern és el de la limitació del benefici. El benefici d'aquesta empresa amb tot l'historial estava al voltant del 2 i mig per cent –estic parlant des de l'any 88 de la creació de Musersa–, ara, a partir d'aquest any, serà de l'1 per cent. Els altres punts que hem portat avui a Ple per a la seva modificació són a resultes d'un contracte que no varem gestionar nosaltres i que si l'anterior Govern,

quan l'empresa licitadora va preguntar a quin conveni s'havia d'acollir, li hagués contestat el que li havia de contestar, ara no estaríem parlant d'això.
I, bé, només dir que si hi ha qualsevol altra qüestió, estic aquí per contestar-la.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per onze vots a favor del grup municipal de CiU i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés, quatre vots en contra dels grups municipals de la CUP i ICV-EUiA i deu abstencions dels grups municipals del PSC, PPC i els regidors no adscrits senyor Carles Bonaventura Cabanes i senyora Glòria Plana Yanes.

10. Modificar el recorregut de la línia d'autobusos L11

L'any 2004 es va posar en funcionament la L11 amb 4 microbusos. Aquesta línia inicialment realitzava el trajecte del CAP Güell al CAP Montilivi. L'any 2006 es va allargar el seu recorregut fins a la UdG Montilivi i fins a Sant Daniel. Aquest recorregut es va tornar a allargar l'any 2012, arribant fins al Grup Girona per Girona.

Actualment el trajecte es realitza amb 4 microbusos de 21 places, té una freqüència de 15 minuts els dies laborables i de 30 minuts els dissabtes, i el recorregut és CAP Güell - CAP Santa Clara - CAP Montilivi - UdG Montilivi – Sant Daniel.

Vist que aquesta línia presenta alguns problemes, que varen ser exposats a la Taula de Mobilitat que va tenir lloc el dia 30 de setembre de 2014, com ara la sobreocupació de viatgers dels microbusos, les dificultats de circulació per el Barri Vell en determinades hores, la obligació de modificar el recorregut per talls de carrers del Barri Vell, havent de passar per l'avinguda Jaume I, així com la lentitud i el poc atractiu que té el recorregut per els usuaris del Güell/Devesa, que fan que aquestes parades siguin molt poc utilitzades.

Per tal de donar resposta a aquests problemes, l'empresa TMG va presentar a la Taula de Mobilitat la proposta de:

-Substituir 2 dels 4 microbusos per autobusos amb capacitat de fins a 63 persones.

-Cada 30 minuts la Línia 11 continuaria passant per el Barri Vell amb microbusos. De les 30 expedicions realitzades, 7 anirien fins a Sant Daniel. Els dissabtes totes les expedicions passarien pel Barri Vell.

-Cada 30 minuts la Línia 11 circularia per plaça Catalunya, avinguda Sant Francesc i avinguda de Jaume I, amb els autobusos amb capacitat fins a 63 persones.

Així mateix, i per tal de millorar la comprensió de la línia segons el seu recorregut, es modifica la forma d'anomenar-la.

Vist que la Taula de Mobilitat va donar el seu vist-i-plau a aquesta proposta.
Modificar el recorregut de la Línia 11 en el sentit de:

-Establir en 30 minuts la freqüència de pas de la Línia 11 pel Barri Vell. De les 30 expedicions diàries realitzades, 7 aniran fins a Sant Daniel, excepte els dissabtes, que totes les expedicions passaran pel Barri Vell.

-Cada 30 minuts la Línia 11 circularà per plaça Catalunya, avinguda Sant Francesc i avinguda Jaume I, amb els autobusos amb capacitat fins a 63 persones.

-Anomenar la Línia 11-A si el seu recorregut transcorre per l'avinguda Jaume I i Línia 11-B si el seu recorregut transcorre pel Barri Vell.

-Allargar l'horari d'arribada al Grup Girona per Girona fins a les 14.00 hores.

Aplicar les modificacions derivades dels presents acords a partir del dia 3 de novembre de 2014 mitjançant la incorporació d'un autobús mitjà en la Línia 11-A.

El primer trimestre del 2014, un cop arribin els nous autobusos, incorporar un altre autobús mitjà a la Línia 11-A.

Presenta la proposta el Sr. Alcalà, regidor delegat de Seguretat, Mobilitat i Via Pública, qui exposa, la proposta d'acord ve donada arrel de la demanda feta i debatuda a la Taula de Mobilitat a través de l'empresa TMG, dels seus treballadors i de la gerència, que es va exposar el passat 30 de setembre en la qual es plantejava una alternativa de l'L11 al seu pas pel Barri Vell amb una freqüència de pas de trenta minuts, en comptes dels quinze actuals, ja que d'aquesta manera aquesta forma alternativa aquest trajecte es realitzaria amb un bus de vint-i-una places i un altre de seixanta-tres, i donaria resposta als problemes de sobreocupació en determinades hores en els trajectes que porta els alumnes de la universitat al seu tram amb Montilivi.
Aquesta proposta s'ha recollit, també la demanda que ha fet el grup del PSC en el sentit de millorar la informació anomenant la Línia 11 com Línia 11-A en el seu recorregut per transcórrer per l'avinguda Jaume I i l'L11-B pel que fa al Barri Vell.
També a petició s'ha establert un calendari d'aplicació del nou recorregut que seria, com ha dit la secretària, a partir del 3 de novembre de 2014, mitjançant la incorporació d'un autobús mitjà a l'L11-A. I el primer trimestre del 2014, un cop arribin els nous autobusos, incorporaríem un segon autobús també de seixanta-tres places.
Hem volgut afegir també la incorporació d'allargar l'horari del grup Girona per Girona fins a les 14 hores per tal de donar resposta a una reivindicació de l'Associació de Veïns de Montilivi i que per un acord de la moció anterior no ens permetia aquesta modificació.
Voldria aprofitar també el fet d'agrair la col·laboració dels diferents membres que han participat a la Taula de Mobilitat i que han cregut en la seva que la seva participació, que és profitosa i que es té en compte, la qual cosa espero confirmar amb l'aprovació de suport a aquesta proposta.

Obert debat, intervé la Sra. Plana, regidora no adscrita, qui exposa, aquesta línia en el seu moment, i com bé es diu també en l'exposició de motius, venia de la mobilitat d'anar de CAP a CAP. Allargar el recorregut del Barri Vell fins a Sant Daniel dóna servei a molta gent gran que viu en aquests barris per tal de poder anar a altres zones de la ciutat. Així mateix es facilita amb aquesta línia la connexió del Barri Vell per tal de dinamitzar també, a la vegada, el comerç del centre amb els altres barris de la ciutat. Per tant, aquesta línia, tot i que potser en el tram de Barri Vell no té molts usuaris, té altres implicacions que la fan necessària.
De totes maneres també cal dir que la freqüència de mitja hora no es pot veure del tot adequada, ja que hem de pensar que el decreixement de freqüències pot implicar el..., desincentivar la utilització del transport públic. Perquè si s'arribés a la parada i un veu que li falta mitja hora perquè passi el bus, moltes vegades el que es fa és anar caminant. En canvi, esperar un quart d'hora, doncs, és molt més fàcil d'esperar-lo.
Penso que caldria també, com a millora d'aquesta línia, reforçar-la pel Barri Vell passant pel darrere, en hores punta com a mínim, al matí, podria passar cada quart d'hora, des de les vuit - vuit i quart fins a les deu, perquè milloraria el servei dels usuaris de l'UdG, Barri Vell. El bus puja molt ple i per seguretat hi ha moltes vegades que passa de llarg i no pot parar perquè està, «a tope».

En tot cas, atès que la Taula de Mobilitat hi va donar en el seu moment el vistiplau i està composta per totes les entitats i les associacions de veïns que en formen part, que aquí avui hi ha un representant, i a l'espera que tinguin en consideració aquesta proposta feta, els donaré el meu suport.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa en el fonament he trobat alguns oblits, hi ha un pes important de la Taula de Mobilitat, que és el central, es parla del 2004, quan aquesta línia tenia la funció de CAP a CAP passant pel Barri Vell, i s'oblida una decisió unilateral seva de suprimir-la durant un temps per fer un estudi, i s'oblida d'una moció que es va aprovar per majoria en aquest Ple. Jo no sé si és un oblit perquè hi havia de cabre el fonament amb menys paràgrafs, però és un oblit, com jo dic, dos oblits importants. Perquè aquí em presenta la Taula de Mobilitat com la gran impulsora d'aquesta proposta, i jo li dic que el gran impulsor d'aquesta proposta és vostè, és vostè que es va entestar en, de forma unilateral, fer una prova que va perjudicar veïns del Barri Vell que van venir a veure a totes les forces polítiques dient: «Ens hem trobat un cartell aquí posat, que havíem de fer i uns determinats canvis, molts som gent gran, home, pensem que aquests no són procediments.»
Tot i que es va aprovar la moció, vostè va esperar al fi de l'experiment, és a dir, es va esperar al fi l'experiment i es va donar una sèrie de dades, una proposta d'acord al qual la majoria d'aquests grups vam acceptar el diàleg. Ens vam reunir dues vegades amb una proposta semblant a aquesta, ens vam reunir dues vegades, per acabar l'acord els vam proposar, a veure, hi ha molta gent gran que esperar mitja hora dreta no pot fer-ho, tenim altres zones de la ciutat amb GPS. Alguns GPS amb sofà, millor dit, amb espai per seure i GPS. Home, tindria sentit comú posar quatre GPS a les parades quan hi ha gent gran. Vostè va dir: «Ho estudiarem, cal veure quants diners passa això.» I es va acabar la comissió. Vostè m'ho va dir un dia en un acte, em va dir: «No ens trobem més, hem decidit tornar a la moció inicial.» I jo li vaig dir: «Home, poder no cal, poder no cal ser més papista que el Papa perquè nosaltres estàvem disposats a negociar.» Vostè torna a la moció inicial, bé, vostès mateixos, crec que hi havia una solució millor.
Després hi ha la Taula de Mobilitat i vostè planteja aquella solució de compromís sense els GPS. Es proposa, però, per part d'alguna gent «home, posem els GPS» i vostè aprova un redactat: «Es tindrà en compte els GPS, es tindrà en compte.» Per part del nostre grup, tenir en compte..., no sé si és una subordinada o no, «tenir en compte» és fer-ho. Jo quan tinc en compte una cosa, la faig; si no, no la tinc en compte. És a dir, no tindré en compte els GPS, a mi em semblaria bé, no els tindré en compte. I en aquesta moció, perdonin, no es té en compte.
Jo he parlat amb veïns del Barri Vell, no sé si representats per l'associació o la federació, no sé si la federació o l'associació ha preguntat als veïns del Barri Vell, a la gent gran.
Em puc fer per impopular davant de la Federació d'Associacions de Veïns, perquè votaré que no, i no sóc tossut. És a dir, en política jo penso que hi ha una manera bé de fer les coses, complir «es tindrà en compte», és a dir, complir allò escrit.

Fa ús de la paraula el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, per part nostra també vam estar en aquestes negociacions, també consideràvem que el GPS al panell informatiu era un punt de mínims que es podia acceptar sense problema i ens va sorprendre molt quan ara fa uns mesos es va decidir tornar a la freqüència del quart d'hora sense més, tornar a la moció que es va aprovar en aquest Ple i ja està.
A veure, aquí estem parlant d'una cosa molt seriosa que és el transport públic, que presta servei a una part de la ciutat i moltes vegades això es concep com un problema. Som plenament conscients de la reivindicació dels treballadors que condueixen el bus, que alerten que hi ha cert perill. El que passa que nosaltres pensem que aquesta

qüestió s'ha de mirar amb molta atenció. A veure, la majoria de barris vells europeus tenen un servei de transport públic que funciona molt bé i allà no tenen problemes d'usuaris, perquè el que han fet és tallar i restringir el trànsit en àrees importants dels seus centres comercials, centres històrics. I això s'ha traduït indefectiblement en un augment dels usuaris del transport públic, la qual cosa fa que les línies siguin més rendibles econòmicament i no siguin tan deficitàries, doncs perquè hi ha més usuaris.
Segona, la qüestió de la seguretat. Una de les raons esgrimides per fer aquesta actuació ha estat que hi ha perill per part dels conductors que atropellin algú. El Barri Vell de Girona té molts establiments comercials, té molts locals de restauració i cada dia hi ha molt de trànsit de vehicles que han de transportar les mercaderies. Aquests vehicles que transporten les mercaderies també són vehicles grans, aproximadament com els microbusos que passen pel Barri Vell, i aquests tenen problemes d'atropellament. Bé, si hi ha aquest problema, doncs això s'hauria de resoldre amb una major senyalització. A més a més, el problema exactament també el tenim a la zona del carrer Santa Clara, doncs perquè és una zona estreta, és un eix comercial molt famós que també està molt i molt transitat, i allà sembla que el problema no hi és.
També, pel que fa a la senyalització, hi ha un famós coll d'ampolla, que els veïns del Barri Vell que nosaltres hem consultat ens ho diuen reiteradament, que és la zona de la pujada de Sant Fèlix, no hi ha maneres que allò ho senyalitzem, la zona on hi ha la parada del bus, no hi ha maneres que estigui més alliberada, està totalment sempre col·lapsada de cotxes que aparquen allà i, és clar, això dificulta la comunicació.
En definitiva, nosaltres pensem que la reivindicació del GPS dels panells informatius és ben raonable. I, a més a més, és raonable perquè, primera, la gent gran que és usuària d'aquest servei en aquesta part de la ciutat, doncs, els ajuda, els ajuda a tenir més informació. I és raonable perquè quanta més informació donem per al transport públic, per als usuaris del transport públic, millor que millor. Si tenim les aplicacions del mòbil però, a més a més, tenim el GPS, des del nostre punt de vista, estarem fent un favor al mateix servei, perquè donarem més bon servei als usuaris i això nosaltres estem convençuts que es traduirà en captació de nous usuaris.
Nosaltres pensem que és necessari fer una aposta global pel transport públic, valenta, molt valenta, una aposta global que vagi més enllà de tenir unes quantes línies que funcionen i unes quantes que són deficitàries. Hem de fer un pas i ho hem de fer perquè ens ho mereixem i perquè ho necessitem, perquè ambientalment la nostra ciutat no pot continuar generant tant de CO_2, tants d'agents contaminants. Cal reduir el trànsit motoritzat de cotxes privats i potenciar el trànsit de transport públic –també bicicletes i companyia, ja en parlarem quan debatem sobre el Pla de mobilitat que en breu s'ha d'aprovar.
En definitiva, senyor Alcalà, demanem que aquests panells es puguin incloure en l'acord, perquè no considerem que siguin ni una despesa desproporcionada, i sí que seria un bon servei i creiem que tampoc és demanar massa.

Fa ús de la paraula el Sr. Menacho, regidor del grup municipal del PPC, qui exposa, val a dir que qui va demanar que es tornés a reunir la Taula de Mobilitat va ser el meu grup municipal, ja que en aquesta taula on la formen la majoria de les entitats de Girona i creiem que tot el que s'acordi dintre de la Taula de Mobilitat es mereix tota la nostra atenció.
El meu grup li donarà suport en aquest punt. Sobre la proposta de modificació de la Línia 11, que ho veiem amb bons ulls però amb matisos, caldrà veure en un temps prudencial com evoluciona el seu desdoblament i el nou horari i, si cal, que sigui subjecte a revisió per tal que aquest recorregut sigui efectiu.
Intervé el Sr. Bonaventura, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, nosaltres donarem suport a la proposta que presenta el regidor Alcalà, entre altres coses perquè de la proposta inicial a la que avui tenim aquí al damunt de la taula és que hi ha una sèrie de diferències, que algunes de les quals han estat pactades amb nosaltres, amb

el Grup Municipal del PSC, i recullen una mica el que nosaltres hem pensat sobre el funcionament i sobre les possibilitats que té aquesta Línia 11.
És veritat que el consell de mobilitat, la Taula de Mobilitat en certa manera ens va demanar que resolguéssim aquest tema; a nosaltres també ens ho han demanat les diferents associacions de veïns, algunes de capçalera de línia, de la Línia 11. Ens diuen que resolguem aquesta qüestió i que en certa manera avui no deixéssim aquest tema a l'aire, en suspensió, per a la propera legislatura, i sinó més aviat que ho resolguéssim.
És veritat que hi ha una qüestió del tema del GPS, jo crec que aquestes qüestions millorarien el tema. Entenc que s'hauria d'anar fent un desplegament de GPS. Pel que fa a nosaltres, ens comprometem que a través de la nostra participació a TMG com a grup que hi som presents hi fem un seguiment i en parlem, i en parlem a veure de quina manera es poden anar fent els desplegaments i també de quina manera es pot anar prioritzant que aquests GPS s'apliquin al Barri Vell. És veritat que hi ha molts altres barris de la ciutat que no tenen GPS, però també, una mica amb el que diu el regidor Olòriz, que és veritat el tema de la gent gran i que li és difícil, però també hi ha molts altres usuaris de gent gran en molts altres barris.
En tot cas, nosaltres entenem que s'han fet aquestes modificacions i que s'ha apostat o es fa una aposta per tenir un calendari, que abans no hi era, i també desdoblar les línies, i entenent també que hem d'anar fent una revisió de com anirà i de quina manera la podem anar analitzant, doncs nosaltres creiem que en aquests moments valdria la pena desbloquejar el tema i donem suport que tiri endavant sota la nostra, diguem-ne, vigilància, que sempre ho hem de fer com a regidors, tant aquí com també a la representació de TMG.
I també em sembla que tota la qüestió de la part urbana del transport urbà de Girona, en certa manera, la Taula de Mobilitat vol, no dic prendre decisions, però vol estar al cas i vol tindre-hi una presència activa. I, per tant, doncs això és una cosa que nosaltres considerem que és bona.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, sí que he de contrastar alguna qüestió. A veure, la Línia 11 és necessària i el seu pas pel Barri Vell, imprescindible. Senyor Olòriz, sí que efectivament vaig perdre una moció, una moció quan jo vaig modificar una línia per un període de temps per veure com evolucionava. Se'm va presentar i jo estava disposat a modificar el que calgués, com ho he anat fent amb línies puntuals. I amb això he tingut el consens i en algunes que han durat un any mentre s'han anat ajustant i que estan funcionant jo crec que raonablement bé.
Per tant, fins que inclús tenia el recolzament, i la seva companya ho sap, perquè portés una nova moció, m'hi vaig negar. Jo vaig dir que si ho tornava a portar seria perquè la Taula de Mobilitat ho demanés, i ha estat així, ha estat la Taula de Mobilitat, com molt bé deia el senyor Menacho, que també hi era, els que ho han proposat. Aleshores, com que ho proposen, i s'aprova i es debat, i es va fer algun comentari sobre el sistema d'informació no GPS, sinó pantalles informatives, perquè tots els autobusos ja porten la informació que la traslladen a aquestes pantalles. Però, en fi, es va fer aquesta puntualització, no es va exigir. Sí, senyora Núria, va ser així. I tinc les seves paraules, diu: «Potser convindria» –quan parlava de l'ocupació–, «desdoblar el tram de la universitat, però també entenem que en aquests moments això no és possible.» Després va parlar del tema del soroll, de fer una mica de música als autobusos i després creu que la proposta és adequada a l'exposició que havien fet els membres de TMG i potser podria millorar posant GPS a aquestes parades, perquè els veïns sabrien exactament quan arribaria el bus.
Els haig de dir també que sobre el tema de la informació, cada parada individual, cada parada, té un quadre d'aquest tipus, personalitzat per a cada parada, en el qual li diu a quina hora surt. Són grans, sí, però ells saben com va això.
Després, esperi, senyor Olòriz, que acabaré. També m'agradaria quantificar, perquè aquí s'ha anat parlant de números i també està bé que en parlem. Aquí també es

parlava del senyor Navarro parlava que les línies han de ser rendibles; n'hi ha algunes que sí i d'altres que no, estem parlant de transport públic i hem de donar aquest servei. De les parades aquestes en les quals es passarà a mitja hora, per exemple, la plaça del Vi recull cada dia nou persones; la Cort Reial, una persona; Calderers, dues, no arriba; i Jaume Pons i Martí, cinc. Però estem parlant de persones i el servei l'hem de donar i li donaríem amb aquesta modificació que seria cada mitja hora i que tindrien la informació aquí.
Però també m'agradaria parlar-li de les parades que té el transport públic a la ciutat de Girona, que té 277 parades i només 39 tenen la informació en temps real. És a dir, 238 no tenen aquesta informació.
I després el Pla de mobilitat, que em consta que s'ho han mirat, perquè han fer moltes al·legacions, en el TP-7 parla de les millores de les parades de transport públic i ens diu que hem de millorar-lo, referent a tema de parades, amb el que seria accessibilitat, de tal manera que sigui atractiva, parades, marquesines, allò que comentava dels seients o del sofà que deia vostè, però també de pantalles d'informació. I prioritza que s'hauria d'actuar sobre aquelles parades, perquè, és clar, sempre hi ha d'haver alguna priorització en el qual el nombre d'usuaris sigui superior a cinquanta. I, per exemple, també ho deia el senyor Quim Bonaventura, per posar un parell d'exemples, la parada de Germans Sàbat, en què vostès saben que la població és d'una edat avançada, l'estan utilitzant una mitjana de 241 persones i no disposen de pantalles informatives. Al carrer Sant Sebastià, davant del CAP, hi ha 106 persones de mitjana que l'estan utilitzant i tampoc en té. A la Carretera de Barcelona número 31, també hi han 97 persones que l'utilitzen a diari i que no tenen aquesta informació. Però que anirem treballant una mica marcats amb el temps que ens va marcant el Pla de mobilitat. Perquè jo crec que si estem desenvolupant o estem posant en marxa un pla de mobilitat, ens l'hem de creure.
M'hagués agradat, senyor Navarro, que hagués parlat de més concreció i de fer apostes valentes. Mirin, m'hagués agradat sentir una cosa que és molt viable per fer aquí a la L11, que és, per exemple, fer la parada de pujar i baixar a demanda, per la singularitat que té aquesta tramada del que és la plaça del Vi fins al carrer Jaume Pons i Martí, és perfectament factible que una persona pugi i que digui «escolta, baixa'm aquí, que he de baixar aquí», perquè ho pot fer, perquè la velocitat comercial és tan lenta que li pots dir: «Obre'm la porta i baixo aquí.». Això es pot fer i això penso que ho podem posar. Jo vaig dir a la Taula de Mobilitat que només el que és el tema del bus, ara que tenim ja el Pla de mobilitat encaminat, doncs només el tema del bus necessitem més d'un monogràfic i que podem fer apostes i propostes com aquesta que li comento jo, que són perfectament factibles.
I després, per exemple, perquè al senyor Navarro li vaig comentar el preu que costava un panell, només és informació, tot és relatiu. El preu de cada panell informatiu val 6.500 euros, això representaria una despesa que a alguns els pot semblar molt i a d'altres poc, de 26.000 euros, posar aquests panells informatius. Podem parlar que és poca cosa, però també hem de prioritzar si aquelles 240 o aquelles 97 pot ser que l'utilitzen més que aquelles persones que, amb tots els respectes, una persona quan passa 58 vegades l'autobús necessiten tenir el panell. Quan, ja dic, i això fa qüestió poder de sis mesos que tenen a la parada, al pal, aquesta informació. Els n'ensenyo una altra que encara figura a la web, que és aquesta, que és més difícil d'entendre, però que també hi ha gent que la pot analitzar per veure tot el circuit.
Dit això, gràcies als grups que creuen que això afavorirà el transport.

Intervé el Sr. Olòriz, qui exposa, que a la Junta de Portaveus varem parlar de brevetat i en el primer punt ja ens hem encallat. Ja li he dit que tenia un cert escepticisme sobre aquesta situació.
En tot cas, aquest és un punt, jo penso, prou important, la resposta ha estat eminentment interessant, com sempre que respon el senyor Alcalà, però hi ha elements que no comparteixo i que és bo que ell sàpiga que no comparteixo. Mirin,

quants panells ha posat en tres anys? Quants? Algun. Poder és que vostè no creu en el tema dels panells i pensa que amb el foli aquest de colors n'hi ha prou. Jo crec en els panells, jo penso que el panell dóna informació *on-line*, que permet que la gent digui «miri, per deu minuts em quedo, per vint-i-cinc, no», i això fa que augmenti aquest fet. Jo també estaria per posar-lo a Germans Sàbat, si tingués alguna cosa a veure per ampliar-ho. I per fer, poder, un pla de quatre-sis anys de com tothom tingués aquesta informació, perquè jo penso que és útil, poder vostè no, però jo penso que és útil.
Segon element. Miri, la Línia 11 va néixer de CAP a CAP passant pel Barri Vell. És cert que el Govern anterior, jo ho reconec, quan va ampliar a Montilivi jo penso que es va equivocar, perquè eren dues realitat molt diferents. Ampliar-ho a estudiants universitaris amb un microbús no era un tema adequat, però compartien una visió que vostè té, bé, que jo també tinc amb molts temes, home, els recursos són limitats i, per tant, t'has d'adequar als recursos que tens. És obvi, jo parlant-ne amb els sindicalistes i amb els treballadors, ens posàvem d'acord dient que calia una altra línia, que la L11 podia tornar a la seva situació inicial i poder millorar-la amb el Trueta, que tenia sentit la L11 amb quatre microbusos i que calia una línia amb autobusos grossos per fer aquesta punta a punta que vostè deia, que és sobrevinguda i, a més, la zona universitària. Seria cert.
Vostè ara la proposta és una línia i mitja, més o menys, és a dir, genera que, en lloc de fer una línia que tindria un cost, fa una proposta que és la meitat del cost, és cert, però això té repercussions. Miri, jo no jutjo els avis en funció d'on viuen, jo sé el que perden i, en aquest cas, els avis del Barri Vell perden una freqüència de molts anys que els ha millorat la qualitat de vida. Jo voldria que si el temps que han d'esperar és només el que tenen ara, home, ajudem a no perjudicar la seva qualitat de vida.
Ja en continuarem parlant, tenen vots suficients per guanyar, ho fan molt bé, són capaços de, que l'oposició va canviant el vot i això és tema vostre, és tema de Govern, *chapeau*, però en aquest tema jo penso que quedem coixos.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-un vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC, els regidors no adscrits Srs. Palomares i Bonaventura i la regidora no adscrita Sra. Plana, i quatre vots en contra dels grups municipals de la CUP i ICV-EUiA.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE PROMOCIÓ I OCUPACIÓ

11. Aprovar inicialment la modificació puntual del Text refós del PGOU de Girona núm. 60 eliminació de la UA 25 Tomàs Mieres 3.

El Pla General d'Ordenació Urbana del municipi de Girona, aprovat definitivament pel Conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, en data 28 de febrer de 2002, i publicat al DOGC núm. 4618, de 21 d'abril de 2006, delimitava la Unitat d'Actuació Tomàs Mieres 3, preveient la seva execució pel sistema de cooperació.

En data 19 d'octubre de 2010, els titulars del 25% de la superfície inclosa en la UA Tomàs Mieres 3, varen sol·licitar la modificació de la modalitat del sistema d'actuació, per passar-lo de cooperació, tal i com preveia el PGOU, a compensació per concertació.

Atès l'anterior, i de conformitat amb l'art. 129 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme, que preveu la substitució, d'ofici o a instància de les persones interessades, del sistema d'actuació o de la modalitat dins del sistema d'actuació prèviament establerts, a través del procediment previst a l'art. 119 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme,

la Junta de Govern Local, en sessió del dia 2 de desembre de 2011, va adoptar l'acord d'aprovar inicialment la modificació del sistema de reparcel·lació en la modalitat de cooperació de la UA Tomàs Mieres 3, per la modalitat de compensació per concertació, atesa la petició formulada pel 25% dels propietaris inclosos en aquesta actuació urbanística.

No obstant l'anterior, i en haver transcorregut el termini atorgat per a la presentació del corresponent projecte de bases per a la concertació, així com els terminis addicionals atorgats en virtut de les dues pròrrogues sol·licitades pels promotors, sense que el mateix hagués estat presentat, la Junta de Govern Local, en sessió de 8 de març de 2013, va adoptar l'acord de donar per desistits als promotors de la iniciativa en tant que propietaris del 25% de la superfície de l'àmbit, del procediment pel qual instaven el canvi de la modalitat del sistema de reparcel·lació prevista en el PGOU vigent, de cooperació per la modalitat de compensació per concertació.

A la vista de l'anterior, la Junta de Govern Local, en sessió del dia 11 de juliol de 2013, va adoptar l'acord d'aprovar inicialment el canvi de sistema de gestió de la UA 25 Tomàs Mieres 3, per passar del sistema de reparcel·lació en la modalitat de cooperació, segons el PGOU vigent, al sistema d'expropiació, a l'empara del que disposen els arts. 104.1.a) en relació amb l'art. 121.1.b) del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer.

Davant les al·legacions efectuades durant el termini d'informació pública per part dels titulars de les finques situades dins l'àmbit de la UA 25 Tomàs Mieres 3, en les quals manifestaven la seva oposició al canvi en el sistema de gestió proposat, al·legant la inviabilitat de la unitat d'actuació projectada, i un cop estudiades les mateixes, es va adoptar acord estimant les al·legacions presentades i deixant sense efectes les actuacions administratives iniciades, amb la finalitat de modificar el sistema de gestió de la UA 25 Tomàs Mieres, a l'empara del que disposen els articles 7 i 118 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme.

En aquest sentit, i per tal de valorar adequadament les possibilitats que presentava la gestió de l'execució de l'ordenació establerta pel PGOU vigent per aquest sector, atesos tots els intents anteriorment exposats, es va dur a terme un estudi de la viabilitat econòmica de la UA Tomàs Mieres 3, del qual se'n desprèn la inviabilitat econòmica de l'esmentada UA, situació que qüestiona la seguretat jurídica de la seva gestió i execució en tant que pot comportar l'incompliment del principi del repartiment equitatiu entre totes les persones propietàries afectades, en proporció a llurs aportacions, dels beneficis i les càrregues derivats del planejament urbanístic, establert als arts. 7 i 118 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer.

A la vista de l'anterior, es considera justificada la tramitació de la present modificació del TR del PGOU de Girona núm. 60, motivada pel fet que la UA 25 Tomàs Mieres 3, en el termes previstos actualment pel planejament general, no és viable ni tècnica ni econòmicament i, en conseqüència, es podria vulnerar el principi del repartiment equitatiu de beneficis i càrregues que ha de presidir qualsevol actuació urbanística, tal i com es recull a la memòria, així com en l'informe tècnic obrant a l'expedient.

Atès tot l'anterior, i tal i com es recull a la memòria del projecte, l'objecte de la present modificació del PGOU és establir l'execució de l'ordenació del PGOU, que comporta l'obtenció de sòl afectat de vialitat i la seva urbanització com a actuació aïllada. Amb aquesta finalitat es proposa l'eliminació de la delimitació de la UA 25 Tomàs Mieres 3

del plànol d'ordenació del sòl urbà i es deixa sense efecte la fitxa corresponent a l'annex normatiu de desenvolupament i execució en sòl urbà del PGOU vigent.

Vist l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- SUSPENDRE la tramitació de plans urbanístics derivats concrets i de projectes de gestió urbanística i d'urbanització, l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial, pel termini d'un any, dins l'àmbit afectat per la present modificació del PGOU núm. 60, delimitat gràficament en el plànol d'àmbit obrant a l'expedient, de conformitat amb el que disposen els articles 73 i 74 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer.

Segon.- Aprovar inicialment la modificació puntual del Text refós del PGOU de Girona núm. 60 eliminació de la UA 25 Tomàs Mieres 3, de conformitat amb el que disposa l'article 96 en relació amb l'article 85 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 febrer.

Tercer.- Sotmetre l'expedient a informació pública, pel termini d'un mes, mitjançant edictes publicats en el Butlletí Oficial de la Província, en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, i en la premsa local; i sol·licitar els informes corresponents als organismes afectats per raó de llurs competències sectorials.

Quart.- Crear una Comissió d'estudi i seguiment d'aquest expedient.

Presenta la proposta el Sr. Ribas, regidor d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, el primer de tot que voldria manifestar és a tots els portaveus que o han assistit avui a la Junta de Portaveus on, davant una mica del posicionament de tots i cada un de vostès, sobre la necessitat o no de mantenir aquest punt, els informo que aquest punt es mantindrà, perquè entenem que és una qüestió que ve des dels anys vuitanta, que va ser ratificada en el seu moment en el Pla general d'ordenació urbana de l'any 2002, és a dir, estem parlant d'una afectació en un àmbit molt concret de la ciutat. En aquest cas, podem discutir després de les reunions que hem anat mantenint i fins i tot una *in situ* amb els diferents portaveus per veure pròpiament l'espai de si s'havia de mantenir o no s'havia de mantenir la configuració d'aquest vial amb aquesta amplitud determinada. Tenien aquesta preocupació. Sí que els he de dir que ha d'haver-hi el marge de vuit metres de distància amb la zona ferroviària, per tant, sí que es podria demanar la reducció d'aquest marge, però seria molt complex que ens ho donessin.
Per tant, hi han dos elements, un és un criteri molt clar d'aquest equip de Govern, que és que entenem que aquest vial hauria de tindre aquesta amplada que es proposa en el planejament de l'any 2002, per tant, nosaltres som dels que pensem que sí que és un vial important de futur, hi hagi o no hi hagi el viaducte, perquè es va planificar fins i tot amb anterioritat de l'aparició de la qüestió del tren d'alta velocitat i del possible soterrament del viaducte, com he dit, és una qüestió de l'any 80.
A partir d'aquí, ens trobem davant d'aquesta afectació i, tal com se'ls ha explicat, i no em vull estendre en excés, hi haurien dues possibilitats d'actuació davant d'això, en concret a la unitat de Tomàs Mieres número 3. Una seria que els mateixos interessats duguessin a terme la unitat. No ha estat aquest el cas i fins i tot amb les pròrrogues que hi han hagut no ho han executat. L'altra seria per iniciativa també municipal, que tampoc s'ha dut a terme. I la darrera opció, que és la que va proposar aquest equip de Govern, seria anar pel sistema d'expropiació i avui al que aniríem és a eliminar el que és la unitat d'actuació perquè el que es preveu tècnicament és que serà de més fàcil

execució si es fa sense la unitat pròpiament, que pugui dificultar inclús la valoració, perquè ens trobem davant d'una unitat d'actuació que la compensació de beneficis i càrregues evidentment no surt econòmicament, tal com indica l'informe.
Evidentment entenem que per a molts de vostès és un atzucac i així ho van manifestar en el seu moment, que tenien molts de dubtes quant a la situació. Jo el que els vinc a proposar és tirar endavant l'aprovació inicial, estem tan sols a l'aprovació inicial. Es crearà demà mateix una comissió de seguiment i de treball de Tomàs Mieres 3, en concret, perquè hi han hagut altres propostes, hi han alguns altres grups que han manifestat a veure si es podia integrar o no integrar amb altres; això tampoc sortia, perquè hi havia dificultats quant a la gestió pròpiament de la unitat. Per tant, entenem que l'única sortida és treballar envers a aquesta unitat i sí crear aquesta comissió en la qual participarien tots els portaveus que volguessin participar a fi i efecte de treballar conjuntament com anar seguint les diferents fases d'aquesta modificació del planejament.
És per aquest aspecte que els poso a la seva votació, afegiria –i així ho demanaria a la secretària que ho manifestés– la creació d'aquesta comissió de control i de seguiment per part de tots els portaveus, que evidentment ha de desenvolupar després amb una futura aprovació de caràcter provisional i definitiva que jo crec que després ja hi hauria el debat molt més profund.

Intervé la Sra. Plana, regidora no adscrita, qui exposa, aquesta proposta que ens porten avui a aprovació del Ple és cert que és una actuació que la seva execució ha anat quedant parada a l'espera que es desencallessin altres projectes que estaven pendents d'altres administracions públiques i, per tant, no eren concretament, diguéssim, pendents i que depenguessin totalment de l'Ajuntament de Girona. En aquest sentit, doncs fa molts anys que aquesta unitat està afectada esperant, com deia, a veure què es feia amb el viaducte, pensant que es podria enderrocar i, per tant, poder fer un pla d'urbanització amb què es pogués esponjar la zona i quedés una façana i un carrer dignes integrats amb la resta de la zona. Però, pel que sembla, el viaducte no s'enderrocarà i quedarà com està per molt temps.
Per tant, davant reiterades peticions dels veïns de millora de l'espai de sota les vies amb voreres més amples, de millora d'enllumenat, millora de neteja, etcètera, penso –pensem– que la segona sí que és veritat que necessita una actuació que permeti un carrer d'una zona molt més amable. Cal un sanejament de la zona, millorar la qualitat de l'entorn urbà amb les connectivitats des del mateix carrer Tomàs Mieres amb Bonastruc de Porta, Ferran Puig i tota la resta dels carrers que limiten i que estan a la zona, i millorar així, naturalment, la qualitat de vida dels veïns i també de les activitats econòmiques que hi ha allà. Per tant, una actuació ràpida, en aquest sentit, és veritat que és del tot necessària.
Però, per altra banda i lligat evidentment amb el problema, cal resoldre urbanísticament què fer amb les finques afectades. I, en aquest sentit, trobar la millor solució urbanística perquè el carrer Tomàs Mieres quedi alineat amb el viaducte fins a Bonastruc de Porta. Sincerament, davant la documentació aportada en l'expedient, no veig clar que la millor opció passi per desafectar i eliminar la unitat d'actuació i donar valor fent una expropiació a les finques. En tot cas, entenc i també ho he dit al regidor d'Urbanisme, que no és una qüestió fàcil, però potser seria bo tenir altres opinions i, a partir d'aquí, prendre la decisió. Insisteixo que cal una actuació ràpida per millorar l'espai en qüestió i som conscients d'aquest malestar dels veïns i després de tants anys de tenir el carrer en aquestes males condicions.
En tot cas, i precisament –precisament– perquè aquesta és l'aprovació inicial, la meva posició serà una abstenció a l'espera que si hi ha una comissió, i s'aprova una comissió, doncs poder fer aquesta comissió i, si no, a l'espera que hi hagi les al·legacions oportunes dintre del període d'informació pública.

Fa ús de la paraula el Sr. Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, un d'aquells temes que per moltes voltes que hi dones no acabes de trobar l'opció bona i has d'acabar triant potser la menys dolenta. Deixant de banda això, creiem que ara en aquests moments és important desencallar la situació i, encara que sigui per una simple qüestió de seguretat, cal actuar en aquest tema, cal evitar que aquella zona es degradi més i fer-ho amb urgència.
Com deia, després de sospesar les alternatives que se'ns han explicat aquests dies, i valorant els pros i els contres d'aquestes propostes, la meva formació, després de debatre-ho, ha optat per donar suport a la proposta de l'equip de Govern i també estem a favor, evidentment, de participar en aquesta comissió de control. Per tant, el meu vot serà favorable.

Intervé el Sr. Olòriz, qui exposa, primer de tot, agrair al regidor d'Urbanisme i a l'alcalde que ens deixessin un mes més per estudiar-ho. El nostre vot en principi ja sap que era no, perquè pensàvem que la solució al problema, poder no era aquesta, la solució. A veure, el pla és anterior al fet que ens diguéssim que el viaducte anava a terra, era una visió determinada de la ciutat, havia de tenir unes possibles grans vies, era una visió que jo en principi no compartia, vaig votar en contra del pla general, de l'últim, i per tant no trobava en el fonament aquest, la meva opinió. Segon element. Evidentment la no-desaparició del viaducte encara anava més a l'opinió meva que hi ha prou artèries a la ciutat com perquè aquesta fos fonamental.
La zona viària és correcta, jo penso que no està degradada, és a dir, el carrer, té al costat una plaça interessant, el carrer és d'un sol sentit, hi passa gent, hi ha un aparcament no més degradat que altres aparcaments de vegades de la ciutat, s'hi podria fer una millor neteja. El problema és l'estat de la casa xarnera amb Santa Eugènia, que la casa està molt degradada, que és veritat que l'Ajuntament ha hagut de generar determinats avisos, hi ha una xarxa. I això també em portava a no estar d'acord amb premiar amb l'exportació, per dir-ho així, premiar la deixadesa del propietari amb l'expropiació. I jo era i encara sóc partidari que ja aquest vial en molts anys penso que és impracticable, retornar al cent per cent el propietari la seva ocupació i, per tant, la seva responsabilitat. No vam acabar d'esbrinar si això podia portar una demanda o no, de fet, tot pot portar una demanda, però els serveis jurídics no van acabar d'estudiar si això podia ser més greu que l'expropiació, que també ens por portar una demanda. És a dir, per tant, tot és així.
Nosaltres vam pensar –a la reunió última que hem tingut– passar del no a l'abstenció, és a dir, també donar en part una certa confiança a una de les posicions que en aquests moments té el Govern de la ciutat i, per tant, té l'obligació de trobar una solució concreta. Continuem amb escepticisme i, per tant, si no hi ha els vots suficients, tornarem a pensar i a proposar la solució anterior que us havia comentat i que sobre el terreny cada dia la veig tenir més clara, és a dir, que aquests que són propietaris assumeixin la responsabilitat que tenen, no altri.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, en primer lloc, volem manifestar que efectivament aquesta és una situació molt complexa, que ens ha desbordat, a nosaltres ens ha desbordat, no ho amagarem, que és una situació que arrosseguem i que, bé, en termes més col·loquials és un «marron» que té l'Ajuntament de Girona i que no és fàcil de trobar una resolució que sigui correcta i satisfactòria per a tothom.
A nosaltres el principal dubte que ens ha generat l'opció finalment escollida de l'exportació són dos. En primer lloc, la quantitat pròpiament dita, considerem que és prou rellevant i prou elevada. I, en segon lloc, el fet que una vegada més amb diner públic s'ha de rescabalar una situació que probablement les parts privades tenen molta responsabilitat, i això pensem que no és just. No és just que amb el diner públic del conjunt de la ciutadania s'hagin de rescabalar situacions que potser haurien de ser les parts privades que haurien de resoldre-ho. I aquests eren els nostres dubtes: la part

econòmica i el precedent que es podia generar, que ja en tenim d'altres de la ciutat, i que probablement ens hi tornarem a trobar. Però, en tot cas, seria un episodi que en els moments actuals de crisi econòmica, de crisi immobiliària, diguéssim, doncs això pot esperonar que en d'altres indrets de la ciutat ens veiem abocats a la mateixa situació.
Dit això, nosaltres també volem proposar que una possible solució, tot i que som conscients que no som uns experts en el tema i que hi ha gent que ho té més clar que nosaltres, doncs podria ser, requerir al propietari, que efectivament té la seva responsabilitat, atès que allà sembla ser que hi ha un perill evident que poden caure pedres i pot haver-hi una desgràcia, doncs potser hem d'accelerar els tràmits per declarar la ruïna, si cal, enderrocar-ho nosaltres i passar la factura al propietari i no fer-hi res. Nosaltres desafectar la zona o desfer la unitat d'actuació ho veiem en certa manera perillós, perquè d'aquesta manera els propietaris llavors perden obligacions i només es queden amb els drets d'explotació, si algun dia allò té futur. Per tant, moltíssims dubtes.
És veritat que en tot aquest procés la informació s'ha aclarit molt, perquè una vegada més el regidor Ribas ha obert les portes, diguéssim, i ha permès que féssim una visita *in situ*, la qual cosa ha contribuït a posar una mica d'aire i de llum al tema, però tot i així els dubtes es mantenen i nosaltres no podem donar suport a la via que s'ha escollit, una mica pel tema que hem explicat.

Fa ús de la paraula la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, el senyor Bonaventura quan ha intervingut, crec que ha dit una cosa molt assenyada i amb la qual jo comparteixo i que és una mica el quid d'aquest punt. I és que aquest punt és tan, tan complex que per més que t'expliquin al final has de prendre una decisió una mica en funció d'allò que creus que faràs millor, perquè claredat, claredat de veure-ho, de dir sí o no, com hi ha molts altres temes, doncs és complicat. Complicat precisament per aquesta complexitat, perquè no és un tema fàcil, més aviat és un tema no només tècnicament complicat, perquè nosaltres teníem dubtes amb relació a allò de per què si retiràvem amb aquesta unitat d'actuació havíem d'anar directament a l'expropiació –fins i tot jo avui a la Junta de Portaveus encara li feia aquesta pregunta al senyor Ribas–, sinó també complexa perquè jo penso que no podem oblidar que aquests propietaris, que ara en parlem tots com si això vingués de fa un mes, de fa dos o de fa un any, doncs estan afectats per aquesta unitat d'actuació des de fa molts anys i, per tant, també s'ha de tenir en compte que durant tots aquests anys ells han vist molt limitats o molt limitada quina era la seva capacitat a l'hora d'actuar en aquell edifici que tenien afectat per una unitat d'actuació.
També és un tema que jo vull posar de manifest que no és l'únic que tenim a la ciutat i que possiblement no serà l'últim que acabi passant per aquest Ple. Perquè en el seu moment i derivats d'un pla general es van fer diferents unitats d'actuació que, finalment, ha canviat la situació o fins i tot ha canviat allò que en aquell moment es va dir que hi havia per fer una unitat d'actuació. I, per tant, en aquest sentit, són coses que es van trobant sobre la taula, jo no diré «marrons», però, bé, es van trobant a sobre la taula, són temes que van sortint i van sorgint i se'ns van posant a sobre la taula i els que estem aquí asseguts en cada moment hem de prendre la decisió que creiem que és millor per tirar endavant els projectes, en aquest cas, allò que l'equip de Govern ens diu que vol fer en aquesta zona de Tomàs Mieres.
Per tant, jo penso que avui –el senyor Ribas també ho deia en la seva intervenció– és l'aprovació inicial i, per tant, caldrà seguir aquest expedient i, per tant, nosaltres avui li donarem suport a aquest punt. Li hem traslladat al senyor Ribas que ho fem, però que alhora no vol dir que ens desentenem totalment de l'expedient i de tot com s'ha de tramitar tot aquest tema, al contrari. Nosaltres avui hi donarem suport, però sí que hem demanat tota la informació en cada moment de com va evolucionant el tema, de quines variables van sorgint i si en algun moment s'arriba a la conclusió que hi ha alguna cosa que es pot modificar en ares del consens més unànime i més extensiu

d'aquest plenari, doncs millor. I això també ho hem traslladat tant al senyor Ribas com al senyor alcalde que nosaltres preferiríem que aquest fos un tema, jo ja no dic per unanimitat, però sí que com més consens millor, com finalment, per exemple, vam aconseguir amb el tema de l'Aurora fa just un mes, el mes passat, en aquest plenari.
Per tant, avui li donem suport, però, com dic, nosaltres no ens desentenem del tema en aquest sentit, al contrari, hi estarem amatents i estarem molt a sobre que tot es porti de la manera correcta i si es pot ampliar el consens, doncs molt millor.

Intervé el Sr. Amores, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, en primer lloc, també com han fet altres regidors, agrair el termini que hem tingut de més per poder estudiar un tema que, com s'ha comentat, és complex tècnicament i també que ha estat confús en el procés que se ha seguit, que ha estat un procés llarg. Per tant, en aquest cas agrair al regidor les explicacions, la visita, aquest termini de més i fins i tot aquesta comissió que es proposa per poder fer-ne aquest seguiment posterior.
Però jo crec que cal potser mirar enrere i recordar que en Junta de Govern Local del 2 de desembre de 2012 va ser aprovat per Junta de Govern Local el pas de la reparcel·lació de la modalitat de cooperació de la unitat d'actuació Tomàs Mieres 3 a la modalitat per compensació, a proposta només d'un 25 per cent dels veïns. Si ho recorden, aquest va ser un tema que el regidor Ramon Ceide en el seu dia ja va dir que potser hauria estat desitjable que aquell primer canvi hagués vingut acompanyat d'un major suport de la resta de veïns. Era una posició bastant similar a la que la resta dels veïns de la unitat d'actuació també expressaven i que també afirmaven que probablement un canvi en el sistema de gestió també hauria pogut anar acompanyat d'un major detall del projecte de bases, dels cursos econòmics que implicava i aquest projecte que en aquell moment ens va ser explicat com una oportunitat per donar sortida a un projecte que en el moment actual l'Ajuntament no podia tirar endavant i semblava que amb aquells privats podria tirar-se endavant.
Bé, la realitat ens porta que després no es va presentar aquest projecte, no es va presentar aquesta solució i que posteriorment també en una Junta de Govern Local de l'11 de juliol de 2013 es va proposar el canvi al sistema de gestió d'expropiació. I d'aquí ens proposen ja avui l'eliminació de la unitat d'actuació 25 Tomàs Mieres 3 i expropiar aquests edificis dels propietaris que havien iniciat aquest canvi en el sistema de gestió inicialment.
És un tema enrevessat, complex, el qual ha seguit un camí probablement més embolicat del que fóra desitjable, però, en tot cas, sempre sota una decisió de la Junta de Govern Local. Jo recordo que el regidor Ceide en el seu dia, quan volia opinar sobre aquest tema, l'alcalde el va tallar i li va dir: «No, això és un assabentat, això no es vota, és una decisió de la Junta de Govern Local.» Per tant, es troba en una situació que havia de ser una solució i que al final semblaria que ens porta a una expropiació que, com han manifestat alguns altres grups, pot tindre un cost molt rellevant per a la ciutat i per als ciutadans.
Ara entenem que també cal pensar a trobar alguna solució, que després d'aquests tres anys de gestions entenem que evidentment l'estat dels edificis no és el desitjable, no és el que voldríem segurament cap dels regidors que estem aquí. I entenem també que l'expectativa que podria haver generat en uns propietaris, ben legítima, entorn del fet que aquesta unitat d'actuació que, com ha explicat bé el regidor Ribas, doncs actualment no és viable econòmicament, potser si aquest viaducte s'hagués soterrat o potser si la situació simplement immobiliària no estigués en una situació de depressió profunda, com està actualment, potser aquesta unitat d'actuació que avui és inviable econòmicament amb aquest estudi pagat pels ciutadans de Girona i que ens diu que és inviable, potser en una altra situació sí que hauria estat viable. Ara, no és menys cert que probablement molts altres ciutadans i molts altres propietaris es poden trobar en una situació com la que aquí s'expressa i potser no els donaríem aquesta situació que entenem que potser no és la més bona, no és la desitjable per als ciutadans de Girona.

De fet, ens costa de vegades entendre fins a cert punt la urgència per donar aquest tipus de solució. És a dir, probablement si la unitat d'actuació de Tomàs Mieres 2, per exemple, tingués un projecte en ferm, estigués en ple desenvolupament, veiéssim que aquest eixamplament fóra possible i l'únic problema fos la unitat d'actuació de Tomàs Mieres 3, podríem arribar a entendre que l'expropiació com a últim recurs urgent per donar sortida a un projecte conjunt podria arribar a ser a vàlid. Evidentment l'expropiació sempre en urbanisme hauria de ser l'última de les solucions que hauríem de buscar.
Ens preocupa aquest cost, com ha dit abans, i pensem que donades aquestes circumstàncies i donats també alguns dels elements que fan patir l'equip de Govern, que puc entendre, per exemple es parlava del tema de la seguretat, de fins a quin punt aquest edifici en l'estat actual pot generar un problema de seguretat. Si és així, jo sí que els demanaria –i potser en aquesta comissió en podrem parlar– de poder fer un informe tècnic detallat sobre quins riscos pot haver-hi per als veïns, per als ciutadans en aquest edifici i si hi ha una causa justificada, doncs poder, diguem-ne, requerir als propietaris i, si és el cas, actuar l'Ajuntament de manera subsidiària.
Nosaltres entenem que el Pla general ja havia previst tres unitat d'actuació en el sector perquè era una forma bastant concreta de facilitar la viabilitat del conjunt. És a dir, si potser una unitat sola no era viable, doncs potser en el seu conjunt sí que es podria trobar alguna solució. I potser hauríem de buscar opcions com una modificació puntual del Pla general més generosa i més àmplia sense incrementar edificabilitats, però que ens permetés una sortida a aquest atzucac tècnic, complex en el procés, en el qual ens trobem.
En tot cas, com ja han manifestat altres grups, estem davant d'una aprovació inicial, som conscients de la dificultat de trobar una solució bona per a totes les parts, per a propietaris, per a la ciutat, per al conjunt de veïns afectats, però, en tot cas, estarem amatents, participarem activament en aquesta comissió amb vocació constructiva. I, donada aquesta aprovació inicial, en principi ens abstindrem.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, l'atzucac és la situació en què es troba aquest immoble des de fa molt de temps, és a dir, ja no és una qüestió d'ara, que ja va motivar que l'anterior Govern dugués a terme diferents requeriments al respecte, jo vaig seguir amb aquests requeriments. I estic d'acord amb una qüestió, és a dir, quan els dos sistemes anteriors no funcionen, per això hem reconegut al darrer i últim, que és l'expropiació. Però, de totes maneres, jo crec que l'important és que ens centrem en una comissió tots els portaveus, que tal com varen demanar vostès també es convidaran els propietaris afectats a fi i efecte de poder tindre un intercanvi d'opinions amb ells, i mirar que aquesta sortida ja no sé si convèncer, però sí que sigui l'alternativa més viable per trobar aquesta sortida a aquest atzucac.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per catorze vots a favor dels grups municipals de CiU, PPC i els regidors no adscrits Srs. Palomares i Bonaventura, nou abstencions dels grup municipals de PSC, ICV-EUiA i la regidora no adscrita Sra. Plana i dos vots en contra dels grups municipals de la CUP.

MOCIONS:
12. Moció que presenta el regidor no adscrit Sr. Palomares referent a demanar i exigir la immediata dimissió del president del Govern Espanyol Sr. Mariano Rajoy.

Aquesta proposta es retira de l'Ordre del Dia a petició del grup que la presenta.

Intervé el Sr. Palomares, regidor no adscrit, qui exposa, seré molt breu, no gastaré els cinc minuts. El que vull dir és que deixaré sobre la taula aquesta moció, no la presentaré en aquest Ple, probablement la presenti en el següent, depèn de com vagin

els esdeveniments. Ho faig amb sentit de ciutat, ens veiem ara abocats amb un problema prou important com és el tema del tren d'alta velocitat, no voldria que aquest fos un motiu perquè, com bé diu la meva moció, doncs per demanar que la resta de municipis de Catalunya també s'hi sumin, i tampoc és qüestió ara de fer un cop d'estat així amb el «problemon» que tenim.
D'entrada ho deixo a sobre la taula, ho deixo aparcat i en parlem més endavant.

13. Moció que presenta el grup municipal del PSC per reclamar les inversions de l'Estat a Girona.

El Grup Municipal Socialista valorem molt negativament les dades d'inversió pública a la ciutat de Girona que contempla el projecte de pressupostos de l'Estat per al 2015. A l'espera de la concreció dels pressupostos i de tota la informació, considerem que el govern de la ciutat ha d'utilitzar tots els ressorts per aconseguir un increment de les inversions que l'Estat preveu fer l'any vinent a la ciutat de Girona i a la nostra demarcació en general.

Aquest dèficit d'inversions previst en el projecte provocarà dificultats econòmiques i alentirà la recuperació. Els Pressupostos Generals de l'Estat d'enguany suposaran un càstig per Girona, les empreses, el teixit econòmic i el conjunt de la ciutadania. Se'n ressentiran les infraestructures, que són un element clau per al creixement de la ciutat; així com les inversions de valor cultural, econòmic i social.

Si ens fixem en la literalitat de les xifres, l'Estat destinarà al conjunt de Catalunya un 9'5% de tota la inversió territorialitzada, que és inferior al ja misèrrim 9'6% de l'any passat, quan representem el 16% de la població i generem el 19% del PIB espanyol.

I més concretament, la inversió de l'Estat a Girona es reduirà un 91,3% des de 2011, i situa la demarcació a la cua de les prioritats i de la inversió per càpita: la previsió d'inversió del govern del PP és de 70'30€ per habitant a Girona, la meitat de la mitjana per càpita de Catalunya (141'63€) i gairebé quatre vegades inferior a la mitjana estatal de 243'65€ per persona.

Per tots aquests motius proposem l'aprovació al plenari de l'Ajuntament de Girona els següents ACORDS:

- Que es convoqui, abans del debat de pressupostos en seu parlamentària, la Comissió de diputats i senadors i càrrecs electes de la ciutat de Girona per tal de reclamar les inversions públiques necessàries per a la ciutat i que no consten en el projecte de pressupostos per a l'any 2015;

- Que es reclamin a l'Estat, abans del debat de pressupostos en seu parlamentària, les inversions públiques necessàries per a la ciutat i que els recursos aportats a Girona s'incrementin per tal de corregir el dèficit diferencial d'inversions i aproximar-nos, així, a la resta de demarcacions.

Presenta la proposta la Sra. Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, procuraré també ser breu i no esgotar el meu temps. La moció és molt clara i malauradament és una moció que ja l'any passat vam presentar d'una manera molt similar. I dic «malauradament» perquè es repeteix de nou una situació totalment indesitjada, que és que hi ha unes dades molt negatives d'inversió pública, en aquest cas, per part de l'Estat; va passar també en el cas de la Generalitat i també vam per part nostra mostrar la nostra preocupació i la nostra oposició a aquest fet.
El projecte de pressupostos de l'Estat per a l'any 2015 és injust amb la ciutat de Girona, de fet, segueix un camí molt negatiu d'aquests últims anys. Amb relació al

2011, la inversió prevista de l'Estat a Girona es redueix un 91,3 per cent i situa la demarcació de Girona a la cua de la inversió *per capita* de tot l'Estat. L'any passat érem els penúltims, malauradament som ja els últims. Concretament la previsió d'inversió és de 70,30 euros per habitant a Girona, quan la mitjana *per capita* de Catalunya, que ja és molt baixa amb relació a la resta de l'Estat, és de 141,63 euros per habitant i la de Girona és gairebé quatre vegades inferior a la mitjana estatal de 243,65 euros per persona.
El context català, el context de quina és la inversió territorialitzada a Catalunya, dóna uns resultats en aquest projecte de pressupostos tan absolutament alarmants que fins i tot avui l'editorial del *New York Times*, avui –els recomano de llegir-lo–, amb un article, amb un editorial que es diu «Primers els escocesos, ara els catalans», parla de la situació que s'està produint a Catalunya i parla d'unes dades que nosaltres hem posat exactament també a la nostra moció. I diu: a Catalunya hi ha el 16 per cent de la població espanyola, a Catalunya es produeix el 19 per cent del producte interior brut de l'Estat, però a Catalunya només hi arribarà menys del 10 per cent dels pressupostos, un 9,5 per cent dels pressupostos.
Per tant, miri, no ho sabíem, però coincidim a portar aquí en aquest Ple una preocupació que, com els deia, fins i tot l'editorial del *New York Times* d'avui esmenta com un element clau de la duríssima situació que s'està produint en aquest moment a casa nostra. Ens sembla que davant d'aquesta situació, abans que s'aprovi aquest pressupost de manera definitiva, hi hauria d'haver la trobada de la comissió de diputats i senadors i càrrecs electes de la ciutat de Girona per mirar de fer una reclamació que pugui ser eficaç, que pugui corregir si més no en part, en fi, aquesta injusta aportació de recursos de cara al proper any, que no només evidentment posa en una situació dura les administracions gironines, sinó que sobretot és un càstig per a les empreses, per al teixit econòmic i per al conjunt de la ciutadania, perquè se'n ressenten les infraestructures, evidentment, que són un element clau per al creixement de la ciutat, però també altres inversions d'important valor cultural, econòmic i social. Fins fa un segon parlàvem dels arxius i hem recordat que l'Arxiu Provincial està pendent de la inversió de l'Estat, amb un projecte que està fet i acabat des de fa molt de temps i, en canvi, que no arriba i que tampoc està pressupostat per a aquest proper any. I com aquest que sempre, doncs, n'hi han molts altres.
És injust, és injust per a tota la ciutadania i a nosaltres ens sembla que ens hauríem d'activar, activar al màxim totes les possibilitats que tinguem de fer pressió i d'intentar que abans que s'aprovin definitivament aquests pressupostos en les Corts Generals es corregeixi aquesta situació. Per aquest motiu els demanem el seu vot favorable i que comencem a fer de manera molt immediata accions efectives a la recerca d'una millora d'aquesta situació.

Fa ús de la paraula la Sra. Plana, regidora no adscrita, qui exposa, seré molt disciplinada, donaré suport a la proposta.

Intervé el Sr. Bonaventura, regidor no adscrit qui exposa, ja ho ha dit a la portaveu del Grup Socialista, però jo ho repetiré perquè aquests dies és important insistir-hi: Catalunya té el 16 per cent de la població de l'Estat i aporta gairebé el 20 per cent del producte interior brut, paga el 24 per cent dels impostos de l'Estat i aquest any rebrà el 9 i mig per cent de la inversió del Govern espanyol, és a dir, menys que mai. I això sentint que encara gràcies que diuen que ens estimen molt; Déu nos guard que no ens estimessin, no sé com ens tractarien.
Jo he dit anteriorment en aquesta mateixa sala que Espanya és un mal negoci per a la majoria de catalans, ja que a aquests xifres econòmicament impactants que he esmentat abans hi hem d'afegir els més de 16.000 milions d'espoli fiscal de què és víctima el poble català any rere any, i també el fet que la inversió que anuncia l'Estat en els seus pressupostos de manera persistent i reiterada se n'acaba executant menys del 80 per cent, concretament un 77,4 per cent de mitjana en els últims anys.

Dit això, només hi afegiré que la formació que represento, Reagrupament, votarà a favor de la moció. Tot i això també els vull dir que no tenim cap esperança que dins l'actual marc polític espanyol els dèficits econòmics que arrosseguem els gironins en particular i els catalans en general tinguin solució, per això nosaltres treballem per la independència.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, és com un *déjà vu*, és un *déjà vu* perquè jo diria que mai en els últims trenta anys cap pressupost ha posat Girona en el lloc que es mereixien les seves necessitats. Quan governen els socialistes, jo estic segur que el Partit Popular faria una moció dient que no estan complint el que haurien de fer, i el que és cert és que probablement els donaria suport, perquè uns i altres, socialistes i populars, han segrestat el funcionament de l'Estat. Als catalans ens ha costat molt de veure-ho, molts catalans, entre Guatemala i Guatepeor, van decidir votar el PSC moltes vegades a l'Estat, confiant que *si tu vas, ellos vuelven*. I al final *ellos han vuelto*. Vull dir, sempre tornen, és com un rot agre, sempre tornen i el resultat és el mateix. Per això molts, després de confiar, coalicions vàries, etcètera, hem pensat que aquest Estat segrestat no és cap solució.
Hi ha moments com ara que el Facebook i el Twitter van calents, en un moment com ara, jo penso que ni un punyeter pas enrere, ni un pas enrere. És a dir, si amb la legalitat espanyola no es pot fer ni una votació consultiva, com nassos els pressupostos podran ser justos? A qui li passa pel cap? O sigui, a qui li passa pel cap? Esperarem les properes eleccions perquè entre una coalició de Podemos, el PSOE i quaranta mil arribin a la meitat més u, quan per canviar la Constitució falten dues terceres parts? Jo penso que és una via obsoleta, gairebé més negada del que estava al túnel d'alta velocitat. Ara, en tot cas, el que sí que és segur que aquells que pensin bombejar l'aigua, les bombes no hi arribaran. Jo espero que de la confusió i fàstic que tinc ara o llegint el Twitter, demà hi hagi una resposta popular que posi tothom al seu lloc.
No espero, tot i que és probable, una cursa de cadascú per demostrar lo guapo que és, o revolucionari, o pragmàtic, i tothom intentar quedar bé amb la seva capella, sigui a la plaça Sant Jaume o sigui reunits al lloc que em reuniré demà amb el Consell Nacional d'Iniciativa, que també hi aniré per si de cas. És a dir, solament serà ja un *déjà vu*, part de la història, si som capaços d'entendre que no hi ha res amb la legalitat vigent, res a fer, això sí, baixar el cap, fe, esperança i caritat. Això sí.
I si ens adonem que no hi ha res a fer, jo penso que també se n'adonaran que no hi ha res a fer al revés. Jo sóc una mica gran, m'agafa a punt de jubilar-me, ai, ai, ai, la meva pensió, però jo estic disposat, espero, a fer alguna cosa més que el tacticisme de cada partit vulgui fer. I això té a veure amb aquesta moció, no me n'he anat per un altre lloc, té a veure amb aquesta moció. No vull veure per l'*streaming* més mocions d'aquí tres anys que parlin del partit que mani que no està complint amb Girona, és que no! Perquè si manen amb l'actual sistema, sempre els passarà això. I no és que siguem economicistes, a mi m'agradaria ser generós amb els veïns, m'agradaria ser generós. M'agradaria que si tinc veïns que necessiten suport, per això hi ha la Unió Europea, hi ha els fons de cooperació de la Unió Europea i m'agradaria que Catalunya fos part activa en els fons per la cooperació per fer de la resta dels estats de la Unió Europea equilibrats, m'agradaria això abans que perdi l'esperança.
L'esperança no la perdo, la paciència, sí. I, per tant, votaré a favor, que no sigui dit, espero de l'última moció d'aquesta mena que es presenta a l'Ajuntament de Girona.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, per ser breu, s'han dit moltes metàfores, aquí el senyor Joan Olòriz n'ha introduït d'aquàtiques, aquestes encara no, d'aquàtiques i subterrànies. Bé, diguéssim que les nostres comarques gironines ens les estimem moltíssim i aquest territori que va del Pirineu fins a la Costa Brava fins a la costa central catalana és molt especial, ens l'estimem i sí que és veritat que ha estat maltractat, amb allò famós del «Girona rai»,

que ve de lluny que diversos partits polítics en van fer campanya. Està clar que, bé, no tothom les tracta bé, aquestes comarques. Nosaltres estem just a l'epicentre d'aquestes comarques, som la capital de les comarques gironines amb tot el que això implica, i des de l'Ajuntament de Girona es presenta una moció. Miri, jo tampoc crec gaire ni espero gaire coses de l'Estat espanyol, sincerament, aprovarem la moció, la votarem a favor, però difícilment podem esperar res de l'Estat espanyol.
Jo també sóc partidari que hem de sortir d'aquest Estat, tampoc he volgut prometre mai ni creure'm el conte que un futur estat català serà el paradís, perquè és mentida, continuarem tenint problemes, molts problemes, alguns seran gairebé calcats. Però, bé, com a mínim podrem decidir nosaltres com resolem els nostres problemes i podrem cometre els nostres propis errors i podrem prendre les nostres pròpies decisions. Per tant, esperar que un govern o un altre de l'Estat espanyol ens resolgui els problemes, ni en broma, ens els haurem de resoldre nosaltres mateixos.
Sabem també que amb les notícies que hem rebut ara a través de les xarxes socials, les coses no pinten gaire bé, però sabem que l'únic camí és la desobediència, i l'únic camí és obeir aquest poble que tant ens estimem. Per tant, haurem de fer la consulta sí o sí, d'una manera o d'una altra, i la manera de fer-ho és desobeint. No li dono més voltes, donem suport a la moció amb el benentès que no servirà de gaire res.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, jo crec, l'error fins i tot d'infravalorar la moció que es presenta, de parlar ara d'altres coses que estan succeint en aquests moments, primer de tot perquè ho coneixem tot a través de les xarxes socials, no de versions oficials i, per tant, també perquè sembla ser que demà hi hauran rodes de premsa en què tothom exposarà el que hagi d'exposar. Per tant, jo em centraré en la moció que ha presentat el Partit Socialista. I també no cauré en la temptació de respondre coses que s'han dit, perquè entraríem en un debat agre que crec que no toca avui tampoc i que, a més, jo personalment m'he compromès en la Junta de Portaveus de no fer.
I jo, dues coses, senyora Bosch. La primera, vostè fa una mica de trampa, deixi'm que li digui. Parla de Girona ciutat, inversions de Girona ciutat, però totes les dades que dóna són dades provincials de les comarques gironines, no n'hi ha ni una de les que ha donat vostè que es refereixi o parli només de la ciutat de Girona.
Miri, ja li han dit una cosa que jo crec que és molt important, jo si vol podem seguir comparant amb les dades de fins al 2011, perquè és el que li convé a vostè, jo no hi tinc problema. Ara, llavors fiquem les d'execució, perquè les de l'execució del 2010 i el 2011 estan molt per sota de la dada que s'ha donat aquí d'execució de mitjana, que és a sobre del 77-78 per cent. Per tant, home, jo crec que vostès precisament són l'únic grup que no poden venir a exigir certes coses quan aquí a Girona, si les coses estan pendents, és perquè durant vuit anys no s'han fet. I jo l'hi ficaré dos exemples molt clars.
El pont sobre el riu Ter, el conveni de construcció del pont sobre el riu Ter es deixa signat i amb partida pressupostària consignada l'any 2004. A dia d'avui, encara no està acabat, s'acabarà en breu, en els propers mesos, però encara el paguem i l'hem pagat en els últims tres anys i el 2015 encara hi ha una partida molt petita, molt petita, però de restes que falten per pagar pel pont del riu Ter. Per tant, al final, ni el van construir, ni el van pagar.
La biblioteca, passa el mateix. El gruix de la biblioteca qui l'ha pagat han estat els últims dos pressupostos generals de l'Estat, i el 2015 s'acabarà de pagar, malgrat també abans que s'acabi l'any entrarà en funcionament. Una biblioteca que també la portem arrastrant des de l'any 2004-2005 perquè primer hi havia un projecte i vostès, el Govern, van decidir canviar-lo. I parlo de la ciutat de Girona perquè és el que vostè avui ens demana, inversions a la ciutat de Girona.
El tren d'alta velocitat ja el tenim en servei, però falta una part d'obres que s'han de fer, convenis que vostès no van signar i no van consignar. I llavors la recessió econòmica ha arribat, els ajustaments han arribat i els que ens hem trobat a l'equip de Govern a la

ciutat de Girona i al Govern de l'Estat, doncs, hem de fer el que podem amb el que tenim. I no dic que no li trec importància, però és així, s'ha de fer, efectivament, però no hi ha els mateixos diners avui que hi havia en èpoques passades quan vostès plantejaven grans coses i dibuixaven grans coses, però no firmaven convenis amb consignació pressupostària.
La inversió a la catedral de Girona, bé, la catedral de Girona per a la seva rehabilitació la consignació és de l'any passat i d'aquest any, i l'any que ve i el proper també n'hi hauran, ha estat un Govern del Partit Popular que ha dit «en lloc d'anar a un altre monument o a una altra inversió cultural a una altra ciutat, la farem a la ciutat de Girona»; catedral de Girona torna a sortir als pressupostos generals de l'Estat.
Per no recordar que vostès l'únic que van fer, perquè allò sí que s'havia pagat, la majoria, la gran major part, l'Auditori i el Teatre Municipal, que vostès el van inaugurar l'any 2005, però que s'havia consignat la partida pressupostària abans que el Partit Popular perdés a les eleccions del 2004.
Per tant, escoltin, a la ciutat de Girona s'està fent tot allò, s'està acabant tot allò que estava començat, perquè en aquests moments començar obra nova o inversions noves és complicat, per al Govern de l'Estat, per al Govern de la Generalitat i per als mateixos ajuntaments. I, per tant, el primer que s'ha de fer és acabar i pagar allò que està començat.
I amb el tema de l'arxiu, que abans, a més, el senyor Navarro n'ha parlat en la declaració que ha fet l'alcalde en nom de tots, és veritat, és precisament el projecte pendent que tenim en aquests moments que no hi ha un inici de projecte, és veritat. Per què? Perquè abans s'han d'acabar els altres. Ara bé, sí que hi ha en aquests pressupostos una consignació de cinquanta mil euros per tal que durant el 2015 tot allò que falti o faci falta fer perquè el projecte estigui enllestit al cent per cent, –perquè els projectes que estaven fets de fa molts anys s'han de revisar, senyora Bosch, perquè la situació ha canviat molt i s'estan revisant tots–, perquè quedi tot preparat perquè aquest sigui un projecte. I si miren el projecte de pressupostos ho veuran, perquè hi ha una projecció del que es farà en els propers anys, l'arxiu a la ciutat, el nou arxiu de la ciutat de Girona és un dels projectes que s'abordarà el 2016, el 2017 i el 2018 amb relació a pagar a la ciutat de Girona. I això està projectat, si agafen els pressupostos generals, no els estic pas dient res que jo m'inventi ni que vostès no puguin comprovar.
Per tant, en aquest sentit, miri, jo li podria donar moltes dades, dades que fan, que il·lustren que respecte a l'any passat el pressupost general de l'Estat en temes d'inversions a les comarques gironines –ja no a la ciutat, que és aquestes dades que fa servir vostè– pugen i, a més, pugen considerablement. Per exemple, l'aeroport de Girona, que és tan important per a la ciutat de Girona, puja un 138 per cent, només la inversió en aeroports a Girona, que és l'aeroport de Girona; aquesta infraestructura que vostè sempre ha defensat com jo que és tan important. I estem fent una cosa que vostès –i ja acabo– van ser incapaços de fer, que és desencallar i fer les obres de la nacional II, que és aquell projecte que totes les forces polítiques de les comarques gironines i, per tant, també d'aquesta ciutat, bé, no, totes no, no vull dallò, perquè Iniciativa sempre ha dit que la nacional II la faria d'una altra manera, perdó, però sí que la majoria de grups polítics ens varem conjurar que havia de ser la prioritat del Govern de l'Estat.
Per tant, escolti'm, vostè pot seguir presentant aquestes mocions, suposo que al desembre presentarà la mateixa dels pressupostos de la Generalitat, perquè aquest any ens les ha separat, l'any passat ens les va ajuntar. Però bé, jo crec que s'ha de ser responsable, s'ha de saber i analitzar també el que ha fet un mentre ha estat al Govern i per què la situació és la que és.
Podria allargar-me molt més, perquè dades en tinc moltíssims per donar, però m'he promès que seria breu. I, per tant, jo crec que, tal com li he explicat, a la ciutat de Girona les inversions que s'havien d'acabar s'estan acabant i s'abordaran, i aquelles que puguin, com l'arxiu, s'abordaran en els propers anys.

Intervé el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, el Grup de Convergència i Unió el que farà és, en aquesta moció, abstenir-se; ja té els vots que en si mateixa li permetran tirar endavant. I ens abstenim per dos conceptes molt clars. És a dir, el primer, perquè donem ple suport a la idea de la manca d'inversió i, si m'ho permeten, jo crec que s'hauria de potenciar i hauria d'haver aparegut partides molt concretes per a la ciutat de Girona i, per tant, jo hagués volgut que apareguessin en aquest sentit d'una manera molt més àmplia per acabar aquestes obres, que sí que és cert –i amb això sí que les paraules de la senyora Concepció Veray– que ho arrosseguem d'un període anterior. Però evidentment el que no entrarem és ara al joc, perquè tot seguit vindrà, com també ha avançat la senyora Veray, la conconseqüent també moció respecte a la Generalitat de Catalunya, quan pateix el que pateix de la recessió econòmica també derivada de l'anterior.
I finalment per una qüestió que a nosaltres ens sorprèn, ens parla de la creació..., no, no ens parla ni de la creació, ens parla que es convoqui una comissió de diputats i senadors que no ha estat mai creada, no ha estat mai creada, és a dir, en tot cas, hauríem de començar crear-la per a aquest fet, però vull dir, no ha estat mai creada. I per això el nostre grup mantindrà com a concepte bàsic i unitari de la idea principal que evidentment manca inversió i que s'hauria de potenciar la mateixa, l'abstenció.

Intervé la Sra. Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, en primer lloc, gràcies als grups que donaran suport a la proposta. Començo a respondre al Grup de Convergència i Unió ara pel final, gràcies també per l'abstenció que permet l'aprovació de la proposta que hem presentat. I aclarir sobre aquest tema de la comissió de diputats i senadors, no sé si se'n deia així, però l'alcalde ens va convocar el grup d'electes de parlamentaris gironins al principi del mandat per reclamar, veure si sortia a la llum el projecte del soterrament del tren convencional, era en aquell moment. Jo recordo aquesta reunió i recordo també que era el moment en què va aparèixer aquest projecte. Va ser eficaç en aquell moment pel que es pretenia en aquell moment concret, i es va dir que es reuniria més vegades; no s'ha reunit més. Per part nostra, jo crec que en la reunió es va dir que es procuraria reunir més vegades. Jo crec que aquesta és una possibilitat que per a moments excepcionals val la pena tenir en compte que es pot utilitzar.
Miri, no m'ho invento jo això que aquests pressupostos són, ni s'ho inventa el nostre grup, que aquests pressupostos són especialment preocupants per a l'economia gironina, també ahir mateix el diari, un dels principals diaris gironins, el *Diari de Girona*, feia un editorial que era sobre aquest tema, les inversions marginen els gironins, i parlava específicament d'aquesta qüestió. Parlava també del no-soterrament del tren convencional per dintre de Girona, que s'ha posposat per mai més, etcètera. Aquest és un tema que, els parlava abans del *New York Times* i ara els parlo del *Diari de Girona*, mirin, d'una punta a l'altra, des de la més a la menys, tothom veu que hi ha una situació que en aquest moment és preocupant, no només per a Catalunya, sinó específicament per a Girona. Estem especialment castigats i aquesta és una situació que entre els 1.996 euros per habitant d'Ourense, que és la xifra més alta que rebran els habitants d'algun lloc, amb els 70 euros per habitant que s'invertiran a les comarques gironines, mirin, la gamma és tan àmplia que val la pena repensar-ho, això. No aniré contestant un a un els temes que la senyora Veray m'ha plantejat, però sí que els diré que jo crec que ni a mi, ni als gironins no ens serveix l'argument, diguem-ne, que si el Govern del PP i el Govern de Convergència no fan el que caldria fer amb relació a determinats temes és perquè els governs socialistes anteriors no els van deixar documentats. Si amb tres anys de govern a Madrid i a Girona d'algun dels temes que s'han de desencallar no han tingut temps de documentar-los, en fi, la responsabilitat no és dels anteriors, la responsabilitat que no s'acabi l'obra de l'alta velocitat és simplement d'Adif, és que és directament d'Adif, és imputable a Adif. Si s'ha fet el 90 per cent de la primera fase, per què aquest 10 per cent que falta està

pendent des de fa tants de mesos? No es pot imputar a ningú més que al responsable d'acabar aquesta obra, però n'és responsable no només davant dels gironins, ho és també al davant de si mateix perquè té unes responsabilitats amb temes de seguretat, i això s'ha de complir, i això forma part dels pressupostos de l'Estat, i no hi és consignat. Per tant, ens ha de preocupar a tots, inclosa la diputada del Partit Popular, senyora Veray, de Girona, que jo crec que vostè, de fet, en el fons, amb alguns dels temes que estem plantejant deu ser la primera que hi pateix, ha de ser la primera que hi pateix, ens ho puguin o no ens ho pugui ara en aquest moment reconèixer. Estic segura que vostè també hi pateix, no en tinc cap dubte.
I, per tant, crec que val la pena que unim forces, en fi, de tots els grups polítics gironins i més enllà de les diferències, que són moltes, tinguem en compte que una situació com aquesta és notablement perjudicial per a tots, per als treballadors, per a les empreses, per als ciutadans, en general per a la demarcació i això és una cosa que s'ha de corregir, hem de procurar que es corregeixi.
Per tant, jo li demano, goso demanar-li que si més no, si no ens ho pot votar a favor, almenys tingui en compte que el nostre grup espera que vostè cooperi amb aquest tema, vaja, és més, estem segurs que cooperarà, que la primera que també deu estar preocupada és la seva formació política a Girona i, per tant, que els demanem que també tinguin en compte que aquesta qüestió s'ha de corregir. No ho presentem separadament dels pressupostos de la Generalitat per caprici, ho fem perquè en aquest moment el pressupost encara és un projecte i, per tant, encara hi som a temps. És per això que presentem ara. I no hi ha voluntat simplement de fer un crit al cel, sinó d'aconseguir quelcom de millor per als gironins per al proper any.
Per aquest motiu la presentem ara, per aquest motiu els agraïm el suport, no és una moció que la que ens sentim nostra, creiem que preocupa tothom i, per tant, estem contents que es pugui aprovar.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, senyora Bosch, jo no li he dit que no ho deixaven documentat, li he dit que no deixaven consignada la partida pressupostària, perquè per fer les obres han d'haver-hi diners per pagar-les, i crec que això és molt important. Vostès van prometre molt, no van consignar pressupostàriament i a l'hora de la veritat el que havien consignat tampoc ho van executar, i ho hem d'estar executant de la mateixa manera que ho hauria d'executar un altre Govern, fos del color que fos, perquè vostès no ho van fer. Per tant, escolti'm, l'evidència és la que és.
Jo li ho dic, amb tres anys podríem haver fet més o ens hagués agradat fer més? Oi tant que ens hagués agradat fer més, i tant! Però és que el moment econòmic que vivim és el que vivim i els ajustaments s'han hagut de fer. Malgrat això, totes les obres iniciades a la ciutat de Girona, que és del que es tracta aquesta moció, s'han tirat endavant, totes les iniciades, i s'acabaran totes les iniciades tan bon punt es pugui. I hi ha partida pressupostària per seguir treballant amb les obres de reposició del TAV, hi és i està consignada als pressupostos, malgrat durant el 2015 se'n pot consignar més a través de convenis directament amb Adif, com a empresa pública que és de l'Estat.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, no existeix una comissió de parlamentaris gironins com a tal, es va considerar convenient convocar els representants a les Corts de totes les formacions polítiques per un tema puntual i no es descarta tornar-la a convocar. Però per aclarir que no existeix com a tal una comissió de parlamentaris gironins.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per dotze vots a favor dels grups municipals del PSC, CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits Sr. Bonaventura i Sra. Plana, onze abstencions del grups municipals de CiU i el regidor no adscrit Sr. Palomares i dos vots en contra del grup municipal del PPC.

14. Moció que presenta el grup municipal d'ICV-EUiA sobre el dret de remuneració als autors pels préstecs de les seves obres realitzades a les biblioteques.

Atès que recentment el Govern de l'Estat espanyol ha aprovat el Reial Decret 624/2014, de 18 de juliol, publicat en el BOE número 186 del passat 1 d'agost amb el qual es desenvolupa el dret de remuneració als autors pels préstecs de les seves obres realitzats en determinats establiments d'accés públic, incloses les biblioteques excepte si són de municipis de menys de 5.000 habitants o de centres docents. Amb aquest decret, en ple procés d'una nova revisió de la Llei de Propietat Intel·lectual, el Govern de l'Estat espanyol pretén donar resposta a una obligació legal marcada per la Llei de Propietat Intel·lectual (LPI) de 2007 i a la Directiva europea 2006/115/CE sobre drets de lloguer i altres drets afins als drets d'autor en l'àmbit de la propietat intel·lectual, emanada de la Directiva europea 92/100/CEE.

El Decret estableix dos tipus de remuneració que se sumen, per obra i per usuari: 0,004 € pel nombre d'obres objecte de préstec amb drets d'autor i 0,05 € per cada usuari que hagi fet ús del servei de préstec durant un any.

Aquest sistema de càlcul genera importants dubtes tant a les biblioteques com a les seves entitats gestores, majoritàriament Ajuntaments. El càlcul de la remuneració s'hauria de realitzar, segons s'estableix, sobre el préstec d'obres de qualsevol tipologia (llibres, obres fotogràfiques, plànols, mapes, cartells etc.) que no hagin superat el termini de protecció contemplat en la Llei de propietat intel·lectual. Per tant, obliga a un càlcul constant de les obres que passen a domini públic, havent de tenir en compte variables diferents segons tipus de document, nacionalitat del autor, etc. Així, tècnicament resultarà clarament molt més complex que el possible establiment d'una quota fixa. També des d'un punt de vista tècnic hi ha una dificultat afegida: el Decret recull que queda exempt del càlcul el préstec a persones amb discapacitat en els termes previstos a l'article 31 bis 2 del Text Refós de la Llei de Propietat Intel·lectual. Per tant, caldria que les biblioteques coneguin si els seus usuaris tenen alguna d'aquestes discapacitats, cosa que atempta, com a mínim, contra el sentit comú.

Més enllà dels aspectes legals i tècnics aquest Decret és un atac a la tasca que realitzen les biblioteques. A Catalunya s'ha realitzat una important aposta pel desplegament d'una àmplia xarxa de biblioteques públiques. Segons dades del Servei de Biblioteques del Departament de Cultura amb dades de l'any 2013 404 municipis (92,93% de la població) disposen de biblioteca (270) o de servei de bibliobús (134) amb un total de 3.490.051 d'usuaris inscrits 45,97% sobre total 25.356.484 visites anuals i 16.393.856 documents prestats.

Atès que, l'article 6.3. de la Directiva 2006/115/CE diu que els estats membres "podran eximir a determinades categories d'establiments del pagament de la remuneració".

Atès que l'Informe de la Comissió al Consell, al Parlament Europeu i al Comitè Econòmic i Social sobre el dret de préstec públic a la Unió Europea del setembre de 2002, constata que "la major part dels països usen la possibilitat d'eximir a determinades institucions de préstec del dret de préstec públic". Per tant, hi ha un mecanisme legal que obriria la porta a no imposar aquest cànon. La majoria de països afectats per la Directiva, són els propis estats qui assumeixen el pagament d'aquesta remuneració.

Atès que l'extensió de la xarxa de biblioteques públiques a Catalunya ha suposat en les últimes dècades un impuls a les polítiques de proximitat cultural. Avui les

biblioteques són un servei cultural de primer ordre i exerceixen de porta d'entrada d'un gran volum de població a la cultura. Com a centres culturals han assolit importants graus de satisfacció entre els seus usuaris i han possibilitat l'accés, l'aprenentatge al llarg de la vida i el gaudi de la lectura i altres manifestacions culturals. Aquesta dinàmica tan positiva es veuria truncada, amb especial afectació per aquells ciutadans amb menors recursos, ja que sovint no tenen accés als llibres disponibles mitjançant la seva adquisició, o no a la mateixa quantitat si han de comprar-los.

Atès que l'aplicació del gravamen, encara que l'assumissin els governs autonòmics enlloc dels ajuntaments, suposaria a la pràctica una reducció dels pressupostos dedicats a biblioteques, i per tant a noves adquisicions, ja que s'haurien de repartir els recursos esmerçats entre el pagament del gravamen i l'adquisició de noves obres. La reducció dels volums disponibles per als usuaris limita l'accés a la cultura a través d'aquests llibres i materials didàctics i ho fa tant per lectors, com per estudiants de qualsevol nivell, investigadors i docents.

Atès que les biblioteques de Girona fan una gran tasca cultural i social, per estar inserides en els Centres Cívics i generar complicitats amb les associacions i entitats dels diferents barris de la ciutat. Diferents usuaris i usuàries han manifestat les seves pors davant la possibilitat d'haver de pagar per cada llibre de préstec demanat a les biblioteques.

Atès que és un error considerar a les biblioteques com a entitats que perjudiquen econòmicament als autors com les considera el Decret, tot afirmant en el preàmbul que el cànon s'estableix com a "contrapartida al perjudici causat als autors derivada de la utilització de les seves obres en establiments accessibles al públic sense necessitat d'autorització". Sembla que el Govern Central oblida que la relació entre la biblioteca i els autors no s'acaba en la compra i el préstec de llibres. Cal ser conscients que debilitant la capacitat pressupostaria de les biblioteques s'està obviant el paper de dinamització lectora que exerceixen, així com el fet de ser una tribuna privilegiada de difusió dels autors, fet que també comporta una despesa pública significativa. Qui coneix la dinàmica de les biblioteques sap que els propis usuaris de les biblioteques són alhora prescriptors i difusors d'obra i motors que n'augmenten la difusió i, per tant finalment, la venta de llibres. Cal recordar que la indústria del llibre suposa el 38,1% del total de l'aportació al PIB de la cultura.

Atès que el contingut del Reial Decret també desincentiva l'ampliació del nombre d'usuaris, ja que es pagarà per cada usuari que hagi usat el servei de préstec. Les biblioteques hauran de pagar més si 10 usuaris utilitzen un cop l'any el servei de préstec que si un sol usuari fa servir 10 cops aquest servei. Per tant, es penalitza l'extensió a nous públics.

Atès que l'entrada en vigor d'aquest decret suposa una nova dificultat per als pressupostos municipals, doncs la major part de les Biblioteques en depenen. Les finances municipals passen moments difícils i afegir-hi noves càrregues encara pot empitjorar la situació.

Atès que les biblioteques públiques són un dels principals motors culturals, i d'accés democràtic i global a la cultura, amb una forta capacitat inclusiva i d'igualtat d'oportunitats.

Atès que els poders públics han de vetllar pel legítim dret a la remuneració dels autors pel producte de la seva obra i al mateix temps fer efectiu el dret d'accés a la cultura a tota la ciutadania.

Atès que l'aplicació de la directiva ha de tenir present la doble funció de compensació als creadors i la de facilitar l'accés a la cultura. L'existència dels dos drets és compatible, fets pel qual correspon a les administracions públiques competents l'establiment de mecanismes i fórmules que el garanteixin. Sense autors no hi ha cultura i hem de protegir-los i promoure des de les institucions.

Atès que cal considerar aquest cànon fonamentalment una política de suport a les literatures i cultures del país, i en aquest sentit, és assumit pels governs nacionals o regionals en la majoria de països europeus.

Per tot aquests motius exposats i amb l'objectiu de fer efectiu l'accés a la cultura i a la vegada el suport a la creació, el grup municipal d'ICV-EUiA de l'Ajuntament de Girona proposa els següents acords:

1. Rebutjar el contingut del Reial Decret 624/2014 i demanar al Govern de l'Estat espanyol la seva retirada.

2. Instar al govern de l'Estat espanyol a elaborar un nou Reial Decret, tenint present les consideracions exposades i que sigui els govern de l'Estat espanyol qui incorpori en el seus pressupostos les partides per fer front a un cànon fix per l'adquisició d'obres, fruit del diàleg i consens amb el conjunt d'actors afectats. Aquestes partides no poden suposar una retallada en altres partides de cultura per compensar l'increment, sinó que haurien de fer-se amb un increment net del pressupost cultural. D'aquesta manera es retribueix justament la feina dels autors, a la vegada que no es limita l'accés universal a la cultura, especialment dels ciutadans amb unes rendes inferiors.

3. Instar el govern de l'Estat espanyol a recuperar els objectius i mecanismes de cooperació previstos en el "Plan de Fomento de la Lectura" en el programa d'adquisició i millora de les col·leccions de les biblioteques públiques del país i formulat amb l'acord i la cooperació de la Generalitat de Catalunya en l'àmbit de Catalunya.

4. Instar a la Generalitat de Catalunya, en cas que assumeixi el pagament del cànon, a mantenir aquests principis i buscar el consens entre els diferents actors.

5. Traslladar aquests acords al Govern de l'Estat espanyol, als Grups parlamentaris del Congrés dels Diputats, a la FMC, a l'AMC i a la Diputació de Girona.

Presenta la proposta la Sra. Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, per què presentem aquesta moció? Doncs perquè creiem que és inadmissible qüestionar el sistema de biblioteques públiques del nostre país, construït i enxarxat des de fa molts anys com un sistema d'èxit, pel foment de la lectura, per la cultura de país, per les complicitats amb el teixit social dels barris; a Girona n'és un bon exemple, el model de biblioteques està a dintre dels centres cívics, perquè l'acció es reforça, es retroalimenta, per acostar la cultura de les persones amb pocs recursos, etcètera. És a dir, ens ha portat moltes d'aquestes qüestions a presentar aquesta moció.
Hi ha una normativa europea del 2006, la 115, que parla dels drets d'autor i de la propietat intel·lectual. L'1 d'agost, el Govern espanyol publica un reial decret en relació amb aquesta normativa. L'aplicació d'aquesta directiva europea té una doble funció: per una banda, compensar els creadors, els autors de publicacions, de llibres, etcètera, però al mateix temps també el facilitar l'accés a la cultura. Creiem que, a veure, aquests són dos drets que han de ser perfectament compatibles i que s'ha de buscar la manera de compatibilitzar-los.

Clar, amb el reial decret que publica, ja dic, amb nocturnitat i estiueig el Govern de Madrid, el que fa és obligar els ajuntaments, obligar les comunitats autònomes a fer aquests pagaments d'una manera unilateral. I, per tant, per no aplicar el que fan molts països europeus, que és directament o bé fer exempcions, que l'article 6.3 permet fer exempcions, de fet ja se'n fan algunes, per exemple, amb les biblioteques escolars i, per tant, creiem que es podria estirar més i fer-ho també amb les biblioteques municipals, biblioteques públiques; o bé assumir-ne el cost, és a dir, que el Govern de Madrid directament n'assumeixi el cost, que és el que fan la majoria dels països europeus. No pot ser que ho hagin de pagar els ajuntaments i encara menys els usuaris, i tenim evidències que hi ha usuaris de les biblioteques públiques de Girona que ja han anat a fer préstecs i estan demanant si per un préstec hauran de pagar alguns diners.
Hi ha 404 municipis de Catalunya que representen el 92,93 per cent de la població que disposen de sistemes de biblioteques, és un model molt estès en el nostre país i, per tant, estem una mica preocupats per com s'acabarà realitzant aquest pagament. A hores d'ara tampoc està clar com es farà aquí a Catalunya encara que sembla que la Generalitat ho podria assumir en comptes de l'Estat. Però, és clar, això també ens preocupa, perquè pot suposar destinar menys diners a tot el que és la promoció de la lectura i els serveis de biblioteques.
El càlcul que obliga a fer la normativa del reial decret de Madrid és un càlcul molt estrambòtic que obliga per obra i per usuari, i creiem que és d'una gran complexitat, que complicaria moltíssim la gestió de biblioteques. Per tant, aquest reial decret desincentiva l'ampliació del nombre d'usuaris de les biblioteques. Una paradoxa, no? S'ha de pagar més si deu usuaris utilitzen un cop l'any el servei que si un mateix usuari la utilitza deu vegades.
També una altra paradoxa que creiem que és inadmissible és que queden exempts de pagar les persones amb discapacitats. Aquest fet obligaria les biblioteques a identificar aquestes persones, per tant, discriminar aquestes persones amb què, amb quina documentació.
Però realment el que ens preocupa terriblement és la persecució de tot el que és allò públic, allò comunitari i la protecció de la propietat privada d'una manera sacralitzadora. Hem de trobar l'estratègia per posar per sobre el bé comú el bé individual, sense que això vagi en detriment dels drets dels autors, tampoc els volem criminalitzar.
Per tant, el que nosaltres demanem amb aquesta moció de repercussions molt importants en la ciutadania és que es retiri el reial decret. I, en segon lloc, si això no es veu bé o, vaja, si es vol votar per separat, però nosaltres creiem que seria directament la primera, fer les exempcions perquè sigui l'Estat, diguéssim, el que reconegui aquestes exempcions en les biblioteques municipals. I per tant, en definitiva, que no ho paguin els municipis i que no ho acabi tampoc havent de pagar la Generalitat.
És en aquest sentit i he intentat ser breu, que creiem que és un tema que ens afecta a tots, un tema que afecta la ciutat i que aquest Reial decret, doncs, no té cap mena de sentit.

Obert debat intervé el Sr. Bonaventura, regidor no adscrit, qui explica, només per dir que estem totalment d'acord i que hi votarem a favor.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, hi votem a favor i trenquem una llança a favor de les biblioteques públiques de Girona.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, tenia la sensació que seria la més breu, però veig que no, que hi ha hagut gent que ha sigut més breu que jo. I com que no vull polemitzar, jo simplement diré molt clar –i ho ha dit la senyora Terés– que és la transposició d'una normativa europea, que pot agradar més o pot agradar menys i que, home, que clama una mica al cel que demanin que ho

pagui tot aquest Estat que fa un moment el senyor Olòriz deia que no volia, simplement ho trobo una mica curiós.

Fa ús de la paraula el Sr. Quintana, regidor del grup municipal del PSC, qui manifesta, completament d'acord i completament d'acord amb tota l'exposició.

Intervé el Sr. Ribas portaveu del grup municipal de CiU, qui manifesta, donarem el vot favorable.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-tres vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, CUP, ICV-EUiA, el regidors no adscrits Srs. Palomares i Bonaventura i la regidora no adscrita Sra. Plana i dos vots en contra del grup municipal del PPC.

15. Moció que presenta el grup municipal de la CUP i el regidor no adscrit Sr. Bonaventura perquè els ciutadans no hagin d'assumir la indemnització pel cessament del projecte Castor.

Dimecres de la setmana passada, la Comissió d'Empresa i Ocupació del Parlament de Catalunya va aprovar una proposició del grup parlamentari de CiU per reclamar al govern espanyol que els ciutadans no hagin d'assumir la indemnització derivada del cessament de l'activitat de la plataforma gasista Castor.

La decisió del govern espanyol de fer assumir als ciutadans, a través d'un augment en el rebut del gas durant un període de 30 anys, la indemnització de 1.350 milions d'euros que l'Estat ha decidit donar a Escal UGS ha provocat la indignació de la immensa majoria de la societat. Per altra banda, cal denunciar també que, després de veure la inviabilitat de continuar el projecte Castor, el govern espanyol hagi decidit deixar-lo aturat, tot esperant què passarà en un futur incert, en lloc d'optar per desmantellar la plataforma i tranquil·litzar els veïns de la zona, que han hagut de suportar totes les problemàtiques i perjudicis, terratrèmols inclosos, que ha comportat aquest macroprojecte de magatzem a les Terres de l'Ebre.

Cal tenir en compte que, si ens basem en les dades del consum de gas a l'Estat espanyol, una cinquena part de la factura del Castor (el 20%) l'hauran d'abonar els ciutadans catalans, ja que Catalunya concentra la major part del consum de gas a l'Estat, concretament un 21,4% del total. Si agafem les xifres de l'any 2013, a l'Estat espanyol hi ha uns set milions i mig de consumidors de gas en l'àmbit domèstic, però aquest només suposa un 20% del consum total de gas, ja que els 5.000 clients industrials concentren gairebé un 63% del consum. En aquest aspecte, Catalunya també és líder en el consum de gas industrial a l'Estat. En conclusió, i com passa sempre, els catalans seran els més perjudicats per les decisions polítiques i econòmiques del govern espanyol i els que hauran de pagar més.

A més, i tal com es va dir dimecres passat al Parlament de Catalunya, cal tenir en compte que hauríem de valorar en 3.000 milions d'euros el cost real que hauran de pagar els consumidors, ja que als 1.350 milions de la indemnització s'han de sumar els interessos que generarà l'operació i els 110.000 euros que es van pagar inicialment per contracte a Escal UGS (participada en un 66,7% per l'empresa ACS del conegut i mediàtic Florentino Pérez).

De la mateixa manera que la Generalitat ha decidit impulsar mesures jurídiques en defensa dels consumidors i per denunciar l'acord polític que van signar l'Estat i la concessionària de Castor -en què cal recordar que l'empresa no tenia cap responsabilitat en el contracte firmat i que en cas de negligència els costos els havien

d'assumir els consumidors-, creiem que l'Ajuntament de Girona s'hauria d'afegir a aquesta iniciativa en defensa dels ciutadans de Girona, que, com el conjunt dels catalans que consumeixen gas, es veuran obligats a assumir els costos d'aquesta indemnització absolutament injusta i abusiva.

En aquest sentit, cal denunciar que a l'Estat espanyol determinats lobbies econòmics es beneficiïn del favor polític del govern de torn; és a dir, que quan els negocis els surten bé s'enriqueixin sense assumir cap risc i que, quan els van malament, no es vegin abocats a la fallida i al tancament perquè troben l'empara de l'executiu estatal, que compensa les seves pèrdues a costa d'esprémer i castigar el contribuent.

El Parlament de Catalunya ja va aprovar en sessió plenària del 21 de novembre de 2013 una moció que reclamava al govern espanyol l'aturada del projecte Castor i el desmantellament de la plataforma, i també que es depuressin les responsabilitats tècniques i polítiques, una iniciativa que l'executiu de l'Estat va ignorar.

En l'esmentada moció també es va demanar al govern de l'Estat a instar al Banc Europeu d'Inversions a iniciar investigacions sobre la tramitació i continguts del projecte Castor i avaluar si hi havia hagut deficiències i manca de transparència. Entre d'altres qüestions, la moció també reclamava l'actuació de la Comissió Europea a fi i efecte d'avaluar i verificar si s'havien produït activitats incompatibles. D'altra banda, des de diverses poblacions catalanes es va produir una onada de solidaritat en forma de mocions en suport als ciutadans i ciutadanes de les poblacions afectades, principalment Alcanar i Vinaròs, que van haver de patir moviments sísmics provinents de la central del projecte Castor.

En aquest sentit, hem de celebrar que ara es reclami evitar, també des de la cambra catalana, que el pagament de la indemnització recaigui sobre el conjunt dels consumidors. Creiem, però, que amb això encara no n'hi ha prou i que des del món municipal caldria sortir en defensa dels ciutadans dels nostres pobles i ciutats, els quals, si no s'hi posa remei, i en uns moments de crisi dramàtica com els actuals, també en matèria energètica com tots sabem, es veuran obligats a assumir els costos del fracàs d'aquesta operació politicoeconòmica madrilenya, en què ACS obté un benefici sense assumir cap cost i a sobre, quan les coses no surten bé, és indemnitzada a costa dels consumidors. Una situació similar s'ha reproduït en d'altres activitats econòmiques com ara el financer, privatitzar els guanys i socialitzar les pèrdues. Davant d'aquesta situació tant injusta proposem l'adopció dels següents:

1.- Que l'Ajuntament de Girona, en defensa dels consumidors de la nostra ciutat, s'afegeixi a la iniciativa aprovada pel Parlament de Catalunya perquè els ciutadans no hagin d'assumir la indemnització derivada del projecte Castor.

2. Que l'Ajuntament de Girona s'adhereixi a l'acord del Parlament de Catalunya del passat 21 de novembre del 2013, en què es reclamava al govern espanyol l'aturada del projecte Castor i el desmantellament de la plataforma.

3.- Que es trameti aquest acord a l'Associació Catalana de Municipis, la Federació de Municipis de Catalunya i a l'Associació de Municipis per la Independència perquè es faci arribar al conjunt de municipis de Catalunya i es puguin afegir a aquesta proposta.

4.- Que es faci arribar aquest acord al president del govern espanyol, senyor Mariano Rajoy

Fa ús de la paraula el Sr. Bonaventura, qui exposa, estem davant d'uns d'aquells casos clars en què la prepotència del Govern de l'Estat es tradueix en un abús de

poder i la víctima del qual és el conjunt de la ciutadania. En aquest sentit, i tal com diem en la moció, entenem que cal denunciar que a l'Estat espanyol determinats *lobbies* econòmics es beneficiïn del favor polític del Govern popular, és a dir, que quan els negocis no surten bé s'enriqueixin sense assumir cap risc i que, quan els van malament, trobin l'empara de l'executiu estatal que compensi les seves pèrdues a costa d'esprémer i castigar el contribuent.
La decisió del Govern espanyol de fer assumir als ciutadans, a través d'un augment en el rebut del gas durant un període de trenta anys, la indemnització de més de 1.350 milions d'euros que l'Estat ha decidit donar a l'Escal UGS s'ha de qualificar directament d'indignant i de vergonyosa.
Com sempre, als ciutadans catalans, entre aquests, als gironins, ens tocarà pagar més que a ningú, ja que si ens basem en les dades del consum de gas a l'Estat espanyol, una cinquena part de la factura del Castor l'hauran d'abonar els ciutadans de Catalunya, ja que el Principat concentra la major part del consum de gas a l'Estat, concretament un 21,4 per cent del total. Si agafem les xifres de l'any 2013, a l'Estat espanyol hi ha uns 7 milions i mig de consumidors de gas en l'àmbit domèstic, però aquests només suposen un 20 per cent del consum total del gas, ja que els cinc mil clients industrials concentren gairebé un 63 per cent del consum. En aquest aspecte, Catalunya també és líder en el consum de gas industrial a l'Estat.
En conclusió i com sol passar sempre, els catalans seran els més perjudicats per les decisions polítiques i econòmiques que pren el Govern espanyol. A més, i tal com es va dir dimecres passat al Parlament de Catalunya, cal tenir en compte que hauríem de valorar en 3.000 milions d'euros el cost real que hauran de pagar els consumidors, ja que els 1.350 milions de la indemnització s'han de sumar als interessos que aquesta generarà.
En conclusió, volem que el nostre ajuntament s'afegeixi a la iniciativa aprovada la setmana passada pel Parlament de Catalunya en defensa dels ciutadans de Girona, que com el conjunt dels catalans que consumeixen gas es veuran obligats a assumir els costos d'aquesta indemnització absolutament injusta i abusiva. I també en la mateixa línia volem que siguin molts més els ajuntaments que se sumin a la proposta i que denunciïn aquesta decisió del Govern de l'Estat.

Fa ús de la paraula el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, simplement el senyor Bonaventura ja ha exposat, presentem la moció plegats. Nosaltres només volíem simplement afegir-hi que aquest problema, que ara s'ha transformat en un problema que afectarà el conjunt de l'Estat espanyol, i nosaltres com a gironins i gironines la porció que ens pertocarà, aquest problema, diguéssim, durant molts anys l'ha estat patint en solitari els municipis d'Alcanar i Vandellòs i de la zona, que han hagut de patir terratrèmols, han hagut de patir manca d'informació, han hagut de patir moltíssim. I una mica pensem que és important recordar-los i trencar una llança a favor d'ells i, bé, una mica, doncs, desplegar una mica de solidaritat envers ells. La resta, ja ho ha explicat tot el senyor Carles Bonaventura.
Intervé la Sra. Terés qui exposa, poques coses a afegir, en aquest sentit. El 2007, abans d'adjudicar-ho la Plataforma de la Sénia ja va emetre un informe geològic avisant del risc de fer emmagatzematge de gas allà, vull dir que hi han hagut moltes proves de la mateixa ciutadania a prop de tota aquesta història que ja han treballat molt per denunciar-ho. És un escàndol majúscul, és el de sempre, no a la socialització del deute, perquè sempre passa el mateix: privatitzem guanys i socialitzem les pèrdues.
Per tant, ho considerem també un deute il·legítim, un lloc per on no hem de passar, malgrat que sigui un contracte privat, sempre passa el mateix, ja hem pagat prou als estafadors bancaris, als estafadors d'hipoteques, ara hem de pagar als estafadors energètics. La ciutadania no ha de ser la responsable d'aquesta corrupció i, per tant, entenem que aquesta complicitat entre el PP i les empreses privades dels seus amiguets, doncs s'ha de dir no..., perdó, del PSOE i dels seus amiguets, s'ha, de dir

que no. No pot ser, per tant, tampoc que el banc europeu, el d'inversions, aquí quedi impune de tota aquesta història. Vull dir, també hi ha hagut tot un aprofitar-se d'aquesta situació que creiem que hem de desemmascarar.
I també recordar que ara entenem també moltes coses i esperem que des de la Sindicatura de Greuges, que en aquest cas s'ha ofert a liderar les reclamacions de tots els defensors del poble autonòmics perquè l'acord afecti tots els..., no afecti tots els consumidors de gas, que és tota la ciutadania. I, per tant, es demana des de la Sindicatura de Greuges que es puguin presentar aquestes reclamacions unitàries.
Creiem, per tant, que hi hem de donar tot el suport i esperem que no s'acabi materialitzant.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, jo sincerament els demanaria que parlessin amb una mica més de respecte i s'estiguessin d'utilitzar certes frases. I també els agrairia que es posessin una mica al dia o seguissin la història del que ha sigut aquest projecte Castor. D'entrada, perquè el Partit Popular no va imposar res, ni ha decidit pagar res, sinó que és el que diu el contracte i el va blindar el Partit Socialista. Jo sincerament aquí seré breu, però vull deixar tres coses molt clares.
La primera és que la Fiscalia de Castelló ha obert una investigació i, per tant, des del nostre partit a Castelló se li ha demanat que conclogui tant abans com sigui possible el procés que ha iniciat per tal de determinar si el Govern socialista, que és qui ho va firmar el contracte, va cometre un delicte contra el medi ambient a l'autoritzar i blindar el projecte sense haver realitzat tots els informes pertinents per garantir la seguretat.
La segona cosa que vull constatar és que davant la demanda que es desmantellés el projecte Castor i, per tant, que es deixés sense activitat, qui ha actuat amb responsabilitat i ha posat per davant la seguretat i no els interessos econòmics ha sigut precisament el president Rajoy i el Govern del Partit Popular, que és qui ha decidit prendre aquesta decisió.
I la tercera, home, aquesta indemnització que aquí sembla que el Partit Popular hagi decidit perquè s'ha llevat un dia el president Rajoy a pagar a l'empresa en qüestió, és una indemnització que el Partit Socialista i el ministre Sebastián abans de marxar del Govern, però un cop havent perdut les eleccions ja el 2011, deixa blindat. I, per tant, el Govern de Mariano Rajoy el que fa és portar-ho al Suprem i demanar-li al Suprem què es pot fer per tirar enrere aquest blindatge que havia deixat el ministre Sebastián. I el Tribunal Suprem li contesta al Govern del Partit Popular que el que havien fet els socialistes no tenia marxa enrere i que, per tant, sí o sí el blindatge seguia i sí o sí la indemnització que el Partit Socialista va establir s'havia de pagar.
Jo, sincerament, jo entenc que estiguin disgustats, nosaltres tampoc entenem que es blindés una indemnització d'aquestes característiques, però, si us plau, demanaria que les coses s'expliquessin bé i que hi ha altres coses que ja els accepto que diguin que és culpa del Govern del Partit Popular, però aquesta precisament no. Perquè és un d'aquests «marrons», senyor Navarro, que vostè deia abans, que l'Ajuntament es troba que li ve d'anteriors, doncs aquest és un precisament «marron», i utilitzo les seves paraules, que no les meves, que el Govern de Mariano Rajoy s'ha trobat sobre la taula, que ha intentat solucionar, però que no ha pogut, perquè els socialistes *lo dejaron atado y bien atado*. No sé si els seus amiguets, vostè ho considera, jo no ho he dit, ho han dit vostès, i utilitzen aquesta frase massa sovint.

Intervé el Sr. Amores, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, el nostre grup votarà a favor de la moció, pensem que és injusta la decisió de carregar en el rebut del gas dels ciutadans durant trenta anys la indemnització de la companyia promotora del magatzem subterrani de gas Castor. Al Parlament ja vam donar suport a una moció molt similar, a la Comissió d'Empresa i Ocupació, creiem que són especialment interessants tant la iniciativa del Parlament com la que ha iniciat el Síndic de Greuges, en Rafel Ribó, recentment, que deia de promoure una actuació conjunta amb altres

defensors autonòmics buscant l'escletxa dels estudis sismològics que en el seu dia va aportar l'empresa i que s'ha donat l'evidència i que han patit tota la gent de Terres de l'Ebre, com molt bé explicava la diputada Núria Ventura, que aquells estudis que s'havien fet realment, i que deien que no hi havia cap risc, doncs la realitat ha estat que hi ha hagut risc, que hi ha hagut realment una quantitat de terratrèmols a la zona i de moviments sísmics a la zona de Terres de l'Ebre i de Castelló, que pensem que pot ser el camí a seguir per intentar no pagar aquesta indemnització que pensem que és injusta i que realment no pertoca que els ciutadans hàgim de pagar.

Intervé el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, només manifestar que el Grup de CiU hi votarà a favor.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-tres vots a favor del grups municipals CiU, PSC, CUP, ICV-EUiA, els regidors no adscrits Srs. Palomares i Bonaventura i la regidora no adscrita Sra. Plana i dos vots en contra del grup municipal del PPC.

17. PRECS I PREGUNTES

Intervé la Sra. Plana, qui exposa, volia preguntar a veure com estava l'estudi que s'està fent per trobar la forma jurídica adequada per la creació de l'ens que s'ha de crear per a la Fira de Girona i l'Auditori i Palau de Congressos. Llavors, si es preveu també ja que es cobreixi la plaça de direcció. I preguntar també sobre si hi ha hagut noves fires durant aquest any i si es preveuen fins al termini d'aquest any noves fires a part de les que ja existien.

Intervé el Sr. Carles Bonaventura, qui formula quatre preguntes. Volia preguntar-li, abans de saber les notícies que estem rebent avui del discurs que s'ha de fer demà per informar de la situació, si l'Ajuntament de Girona havia fet els deures i havia comunicat al Govern de la Generalitat quins seran els locals de la ciutat on es podrà votar el 9 de novembre i si s'ha anomenat formalment funcionari o funcionaris municipals com a coordinadors de la consulta. Com que tampoc sabem del cert com està la situació, en principi, mantinc la pregunta.
Després una altra qüestió sobre la Devesa. Després de la inundació del túnel del tren d'alta velocitat que hem parlat abans i arran dels treballs d'extracció d'aigua que es van portar a terme a la Devesa, una part dels terrenys van quedar negats. Tenint en compte que d'aquí pocs dies tindran lloc les Fires i Festes de Sant Narcís, voldríem saber si aquest fet suposarà o tindrà alguna afectació per a la instal·lació d'algunes de les atraccions.
Una altra qüestió, ja sé que és un tema reiterat però, bé, el nostre grup, la nostra formació sempre el porta en el Ple. I és que ahir va ser el Dia de la Hispanitat i, com cada any, a la caserna de la Guàrdia Civil es van portar a terme els actes en honor a la seva patrona, cosa que evidentment respectem. Nosaltres també, com cada any, tornem a lamentar la presència en aquest esdeveniment d'una representació de l'Ajuntament de Girona, ja que considerem que és una presència contradictòria amb el suport que des de l'Ajuntament de Girona es dóna al procés sobiranista. Entenem que la Guàrdia Civil no destaca precisament per la defensa del dret a decidir dels catalans i demanaríem, per tant, que en un futur l'Ajuntament no assistís a aquest tipus d'actes.
I una qüestió final sobre neteja. Aquests dies hem rebut alguns dels regidors una qüestió d'una persona que s'ha interessat o que s'ha queixat perquè alguns diumenges la carretera de Santa Eugènia està bruta, concretament a la zona situada entre el viaducte del tren i la plaça Marquès de Camps. Només preguntar si en tenen constància.

Intervé el Sr. Palomares, qui formula una pregunta. Jo voldria preguntar per veure com està el tema del club de tir de Girona.

Intervé la Sra. Terés, qui exposa, em sumo a aquesta pregunta que fa el senyor Bonaventura també en relació amb el tema de la neteja i, en general, que els diumenges queda la ciutat bastant bruta.
Després també pel tema de la passera de la zona del Sector Est, la passera que travessa el riu Onyar, doncs quines previsions, com està.
Després per l'estat dels projectes de pressupostos participats, també fa molt temps que no en sabem res i voldríem saber l'estat d'execució.
I també preguntar sobre que no surt reflectit en l'acord sobre el tema del tren d'alta velocitat, si hi ha algun compromís per part de l'Ajuntament de no cobrir el riu Güell, no desviar el riu Güell. Si tenen alguna posició sobre aquest tema.

Intervé el Sr. Olòriz, qui formula una pregunta. Voldria pregunta al regidor senyor Ribas amb la intenció que entenc que és una bona notícia que la Barberia Bosch del carrer de la Barca, després de múltiples i múltiples discussions, per fi ha signat la possibilitat que pugui posar el rètol, conegut també com «xirimbolo», perquè aquest home obligui homologar-se a la resta dels barbers del món mundial que tenen tots ells aquest símbol, que no per menys discret generalitzat.

Intervé el Sr. Navarro, qui manifesta, hauran de disculpar que aquest grup municipal s'ha vist reduït a la seva meitat i, a més a més, la meitat restant no està tampoc en el seu millor moment. Fa molta estona que tinc molt de mal de cap, m'he pres una aspirina, però de moment no ha fet gaire efecte. Tenia moltes preguntes per fer, però les reduiré.
Volia fer una pregunta referent al viaducte. Fa temps el regidor Bonaventura va preguntar reiterades vegades sobre la salut d'aquest viaducte. Voldríem saber com està aquest tema.
També volíem traslladar la pregunta de la famosa barberia. Ja ho ha traslladat el senyor Olòriz.
També volíem comentar el tema de la passera que ha traslladat la senyora Núria Terés. Una mica com està el famós permís de l'ACA que hauria d'haver arribat ja. Si no ha arribat, deu estar al caure. Tot i que han de saber que els veïns allà no volen aquella passera, sinó que volen un pont, una passera elevada.
També el tema del carril bici que es va descartar com a al·legacions en el Pla de mobilitat, però és una reivindicació del sector. Senyor Alcalà, li ho comentem.
També voldríem preguntar sobre el Vol Gastronòmic, a hores d'ara voldríem saber si s'ha pagat ja la taxa d'ocupació de via pública i si s'han generat ja les primeres taxes, la de residus i la del rebut de l'aigua, i si ens poden dir a quant ha pujat.
Sobre el 12 d'octubre també voldríem preguntar que, com que estem en vigílies, encara que de moment sembla ser que ens hagin volgut aixafar la festa, però estem en vigílies que siguem un país independent i està clar que després a Girona la caserna de la Guàrdia Civil no tindrà cap sentit, doncs com que això aviat es produirà, voldríem saber si ja tenen plans per saber en què transformarem l'espai que allà, és un espai molt gran, que té moltes possibilitats.
Llavors també voldríem preguntar que en referència al que ha esmentat abans la PAH, que ha desplegat una pancarta, demanar a l'alcalde si té previst coordinar-se amb altres municipis, podria ser interessant de la mateixa Associació de Municipis o inclús dels municipis per la independència, el tema de declarar l'emergència habitacional, vejam si d'alguna manera és possible.
I finalment sobre la frontissa de Santa Eugènia, vejam si ens poden dir terminis una mica fidedignes d'execució.

Intervé el Sr. Joaquim Bonaventura, qui exposa, l'entitat Mifas ha fet un estudi, bé, informa a la seva pàgina web que han estat fent un estudi relacionat amb el comerç de Girona. I, en aquest estudi, sembla que han fet 606 visites a botigues, establiments comercials de la ciutat, són molts, dels quals 156 eren accessibles, 82, practicables –entenem per practicable un lloc que es pot pujar, però que no és accessible– i n'hi ha 368 que no s'hi podia entrar. La pregunta que faig és si la regidora que porta aquests temes tenia algun tipus de coneixement, no és d'urbanisme, seria més de comerç, això, també relacionat amb urbanisme, però, vaja, més directament de comerç, a veure si... Jo la informació que tinc és la que he vist a la web, no en tinc més, però em semblaria que seria un bon document per començar a fer com un pla d'accessibilitat de nous comerços, no només en el compliment de les normatives, sinó bàsicament en el sentit que s'ha d'anar normalitzant aquesta situació i, per tant, aquí convindria que nosaltres també com a institució, com a òrgan, com a Administració hi diguéssim alguna cosa.
Després me'n vaig al barri de Can Gibert del Pla, varem estar reunits amb alguns veïns, alguns ens van exposar una situació davant del carrer número 55 del carrer Orient. Hi ha uns contenidors i la veritat és que hi ha una renglera de contenidors que estan posats, són nous, però provoquen força mala olor, estan molt enganxats, la vorera no és que sigui molt i molt estreta, però estan molt enganxats al que és l'edifici número 55 del carrer Orient, i ens demanaven si podria haver-hi un replantejament d'ubicació. I, bé, en aquella zona hi ha diferents llocs bastant propers uns dels altres que hi ha contenidors, a veure si es podrien mirar, bàsicament perquè hi ha pudors que, a més a més, quan vam fer la visita vam poder comprovar.
També ens insisteixen alguns veïns d'aquell barri en el canvi de direcció del carrer Finestrelles, sembla que ho han plantejat aquí a l'Ajuntament, i a veure com estava aquesta qüestió.
També la situació, ens van comunicar que hi havia un compromís per part de l'Ajuntament, per part de la regidoria de Santa Eugènia i de Can Gibert amb relació a l'arranjament del carrer Camp Cardós, que hi hauria una reordenació, s'arreglaria el tema de aparcaments, ampliació de voreres, il·luminació, em sembla que aquest tema d'il·luminació era una qüestió que s'havia, que era la darrera qüestió que s'havia parlat. Jo volia preguntar quin termini està previst, si això està signat, com està aquest procés.
I finalment, amb relació a les hortes de Santa Eugènia, bé, es va fer un model de barraca homologada per a la gent que tenia una horta allà i sembla que hi ha veïns que han demanat poder-ne posar i, en aquests moments, no tenen resposta. A veure com està aquesta qüestió.

Intervé la Sra. Barbero, qui formules dues preguntes i un prec. La primera pregunta és per al senyor Berloso. Recordarà que vaig assistir a l'assemblea informativa que es va fer en el centre cívic per explicar a tots els veïns les actuacions que portaria a terme l'Ajuntament després de les operacions que es van fer per retirar comptadors. Hi havia el tema de la contractació de les noves treballadores socials, en fi, una sèrie de condicions, que els deutes pendents quedarien aturats, etcètera.
Han passat ja molts dies i, per tant, ens agradaria tenir una informació més concreta de quins han estat els resultats. Potser avui ara no té totes les dades, o sigui que també si vol ens ho pot fer arribar per escrit, però ens agradaria saber quantes visites han atès aquestes treballadores socials contractades específicament, quantes persones s'hi han adreçat, quantes famílies han pogut tramitar ja tornar a tenir el comptador.
Una altra pregunta està relacionada amb un escrit que ha plantejat o que ha fet entrar la comunitat de propietaris del carrer Noguer, que es mostren molt preocupats perquè s'ha obert un espai de culte en uns soterranis que són propietat d'aquesta comunitat. Ells diuen que no hi estan d'acord i, a més a més, més que no estar-hi d'acord els preocupa que al tractar-se d'un soterrani, que potser no tingui les condicions

necessàries per fer aquesta activitat. També voldríem saber si en aquest cas s'han demanat les mateixes condicions de salubritat i de condicionament i tal que es demanen a tots els centres de culte que es fan a la ciutat.
Per últim, tinc un prec per al senyor alcalde per dir-li que el dia 25 de setembre vaig sentir unes declaracions de l'alcaldessa de Figueres, la senyora Felip, en què explicava que tenia previst enderrocar, perquè estaven en molt mal estat, un conjunt de cases del barri de Sant Joan per aprofitar i rehabilitar-lo. També vaig sentir unes declaracions del conseller Santi Vila en què es posava al servei de l'alcaldessa i deia que, en fi, tot el departament estaria a disposició del calendari i el cronograma que la senyora Felip posés en marxa per fer aquestes actuacions.
Vostè sap, i a més a més el senyor Berloso també ho sap perquè li varem comentar, que després de totes les actuacions que s'han fet al barri de Font de la Pólvora, el bloc del carrer Acàcia número 12 està molt deteriorat i, a més a més, pràcticament hi ha un inquilí. I, per tant, ens agradaria que vostè seguís els passos de l'alcaldessa de Figueres i que demanés l'ajuda del conseller Vila per enderrocar aquest bloc, que seria també per esponjar i rehabilitar i millorar el barri de Font de la Pólvora.

Intervé el Sr. Quintana, qui exposa, fa uns quants plens es va aprovar un conveni entre l'Ajuntament de Salt i l'Ajuntament de Girona per al funcionament del canal. El canal, quan va acabar la temporada alta l'any passat, va deixar de funcionar i ha tornat a obrir amb la nova temporada alta. Voldria preguntar quina és la situació del canal, si fa molt de temps que es parla que cal escollir un director i si els problemes vénen derivats de l'Ajuntament de Salt, l'Ajuntament de Girona, que «apreti» perquè el canal pugui funcionar tot l'any i que a part de ser un centre d'assaig i de producció, doncs també pugui ser un nou teatre per l'àrea metropolitana.
I després voldria fer també un prec que han fet arribar els veïns del carrer del Carme. que la setmana passada es va treure les esquenes d'ase del carrer del Carme i aleshores s'ha vist que s'ha incrementat la velocitat d'una de les avingudes més importants d'entrada de la ciutat. Aleshores era saber si hi han algunes mesures per reduir la velocitat al carrer del Carme i què pensen fer en aquesta direcció.

Intervé la Sra. Bosch, qui formula una pregunta. amb relació a les queixes que els veïns del carrer de Figuerola han fet reiteradament des de fa molt de temps, però van reiterar fa uns dies a través dels mitjans de comunicació i també amb unes cartes que ens van enviar als diferents grups municipals, sobre les molèsties que els causa l'activitat dels bars de nit. Saber si han rebut resposta per part de l'Ajuntament i, si és així, quines accions tenen previst de fer en breu.
I després un prec que ens han traslladat, sabem que en tenen coneixement i que ja els l'han formulat a vostès directament, però ens diuen que no els han donat una resposta satisfactòria. Des del Consolat del Marroc a Girona ens comenten que la proximitat dels contenidors d'escombraries que tenen just a davant del consolat no compleix les normatives de seguretat que estableixen regulacions d'àmbit internacional pel que fa a què hi pot i què no hi pot haver a la via pública a prop dels consolats o representacions d'altres països. I que els han reiterat el prec que s'allunyin, aquests contenidors, per motius, hi insisteixo, de seguretat del consolat i que, de moment, doncs no han rebut resposta. La nostra pregunta és què tenen pensat fer.
Moltes gràcies.

Intervé la Sra. Muradàs, qui exposa, ja sé que no és habitual, però com que la situació ho mereix, jo també voldria fer una pregunta, una interpel·lació a una regidora de l'oposició, en aquest cas és a la senyora Paneque, per un fet que no té precedents en aquest Ajuntament. Em refereixo a la campanya que s'ha adreçat a totes les AFA de la nostra ciutat sobre el tema de menjadors escolars. Sempre que hi ha hagut un problema, un aspecte que preocupa, el sentit comú i la bona actuació del Govern i de l'oposició, cadascú en el seu àmbit legítim d'actuació, han parlat, han discrepat, si

s'escau, però sempre s'ha mirat de tractar qualsevol tema i més sent tan sensible com és aquest. És molt preocupant, per qualificar-lo educadament, que sense adreçar-se al regidor de Serveis Socials o a mi mateixa per informar-se sobre l'estat d'aquest tema, com han fet altres regidores d'aquest Ajuntament demanant informació, es faci una campanya malintencionada, oportunista i, el que és pitjor, sense comptar amb la informació necessària com per poder plantejar una actuació així.
Li recordo que en el passat Ple del mes de setembre la regidora Núria Terés va demanar informació sobre aquesta qüestió i el senyor Berloso va contestar que en el moment que el consell comarcal informés i comuniqués els beneficiaris de les beques, els serveis socials d'aquest Ajuntament començarien a actuar i complementar les beques. Va dir que seria en el mes d'octubre tenint en compte també que tindríem resposta per banda de les direccions de les escoles amb aquells nens que estimessin que caldria atendre, igual que es va fer en el curs passat.
Vull informar-li també que no és un procés tancat, encara s'estan atorgant beques per part del consell comarcal, entre d'altres coses perquè hi ha documentació pendent de presentar per banda de moltes famílies. La convocatòria de beques del departament va rebre el vistiplau del Síndic de Greuges de Catalunya i va ser informada a tots els partits polítics del Parlament. El consell comarcal ha aplicat els criteris marcats pel Departament d'Ensenyament per a tot el territori amb nous criteris que han possibilitat atorgar beques del cent per cent. L'import total del pressupost ha estat superior als cursos anteriors i per primera vegada la convocatòria és oberta durant tot el curs, permetent tenir en compte canvis de situació laboral de les famílies.
Des del divendres passat amb una reunió que vam ser-hi el regidor Eduard Berloso i jo mateixa, el Departament d'Ensenyament i Serveis Socials de l'Ajuntament ja han pogut revisar tots els casos de Font de la Pólvora i de Vila-roja. I, per tant, a partir d'avui mateix tots els casos que no s'havien pogut atendre des del consell estan resolts. També ha passat el mateix amb trenta nens de l'escola annexa que viuen a les pedreres.
Els serveis socials continuen treballant cada dia per atendre els casos que arribin de la resta de les escoles i, com l'any passat, hem demanat al departament que en el proper consell escolar, en el Plenari, si vostè té l'amabilitat de venir, podrà escoltar-ho, hem demanat al senyor Josep Fernández, que és el tècnic del Departament d'Ensenyament, que pugui portar tota la informació requerida sobre aquest tema, que sempre la comissió de planificació demana que es pugui donar compte. A part que posteriorment evidentment es donarà compte a tots els partits en la Comissió Informativa corresponent.

El Sr. alcalde disposa la resposta a les preguntes formulades:

Intervé la Sra. Paneque, qui exposa, com que és una situació poc habitual, aquesta, llavors volia demanar torn de resposta per a la senyora Muradàs.

Intervé el Sr. alcalde qui exposa, naturalment que tindrà torn de resposta.

La senyora Glòria Plana preguntava sobre l'estat en què es troba el procés de fusió de la Fira i l'Auditori jo ja entenc que vostè amb la seva nova situació ara no té la informació que tenia abans. En tot cas, si no li sembla malament, per no convertir el Ple en una versió determinada del Patronat de la Fira farem que la regidora es posi en contacte amb vostè i l'informi de les situacions que li preocupen.
El senyor Bonaventura ha fet una pregunta amb relació a si havien fet els deures amb relació al 9-N. Ho hem fet, hem comunicat al Govern els coordinadors de l'administració i hem comunicat al Govern els llocs on es podia exercir el vot a la ciutat de Girona. Serà vàlid si es fa la consulta i serà vàlid si es fa el que tots presumiblement tenim clar que es farà més aviat que tard i amb resultats més directes

que no pas els que haurien pogut representar la consulta del 9-N. I si s'afegeixen nous deures en aquest nou escenari, naturalment estem disposats a fer-los.
Preguntava també sobre la qüestió de l'afectació a la zona de la Devesa per les Fires. La senyora Madrenas li respondrà.

Intervé la Sra. Madrenas, qui explica, efectivament des de l'Àrea de Dinamització del Territori es va demanar immediatament que tant a l'Àrea de Sostenibilitat com a l'Àrea D'urbanisme poder fer una inspecció de la zona per saber possibles afectacions. S'ha considerat que no n'hi havia, només un tema d'accés de camions de bombers que es tindrà en compte en el protocol de seguretat, ja s'està preparant l'informe i, per tant, seran unes fires perfectament segures.

Intervé el Sr. alcalde, qui explica, en relació a la seva pregunta habitual, jo li aclareixo el de sempre, la Guàrdia Civil celebra el dia del Pilar, que concedeix el 12 d'octubre, la Guàrdia Civil té una presència important a Girona i a les comarques gironines, col·labora lleialment en la Junta de Seguretat, tenen l'amabilitat d'invitar-me i, com sempre faig, hi vaig perquè em sembla que no es pot fer altrament. La Guàrdia Civil, igual que els Mossos d'Esquadra, estic convençut que el que farà és respectar les normes, totes. I, per tant, des d'aquest punt de vista, no pateixi que la presència de l'Ajuntament i meva personalment aquell dia obeeix a tot això que li acabo d'explicar. I si l'any en la situació que ens trobem cadascú em pertoca o sóc convidat, doncs cregui'm que hi aniré. I, a més a més, així els ho vaig reiterar al tinent coronel de la Guàrdia Civil. I vull posar en valor que es tracta d'un cos professional, i que la feina que desenvolupa a les comarques gironines o almenys el que afecta la ciutat de Girona, que tenim l'oportunitat d'anar seguint cada mes a la Junta Local de Seguretat, és una feina que vull agrair. I aquesta cosa la dic amb tota la claredat cada any i l'any que ve vostè m'ho tornarà a preguntar i li tornaré a aclarir. I no passi ànsia que estem disposats a donar-li tantes explicacions com calgui.
Preguntava també per la qüestió de la zona de neteja de Santa Eugènia el senyor Fàbrega respondrà.

Fa ús de la paraula el Sr. Fàbrega qui exposa, aquest carrer de Santa Eugènia hi ha hagut algun problema perquè és una zona molt propera a les obres del tren i aquests dies de vent hi ha hagut alguna incidència que l'empresa de neteja ja n'està al cas.
I referent, si permet, alcalde, a la Devesa si estarà en condicions o no de cares a les Fires, en principi s'està fent un informe tècnic que en principi no hi hauria d'haver cap problema.

Intervé el Sr. alcalde qui exposa, el senyor Palomares preguntava pel club de tir. Efectivament és un tema que ens preocupa, ens preocupa, com vostè sap, que hem tingut ocasió de parlar-ne, amb vostè i amb altra gent. Hi ha tot un seguit d'informes jurídics d'accions que hem fet i que al jutjat han tingut la resposta negativa que han tingut, però no hem tirat la tovallola de continuar defensant els interessos de l'Ajuntament en aquest àmbit. Estem treballant també per veure quines opcions tenim en els nous escenaris, però la situació és complicada. I, en tot cas, que no tingui ningú cap dubte, sobretot els que són socis del club de tir, que a nosaltres ens inspirarà i ens ha inspirat la defensa de l'interès general per damunt dels interessos particulars. Però és un tema, com vostè sap, que des d'un punt de vista legal té unes complexitats, en fi, notables. Però seguim i espero que més aviat que tard, si altres poders que no depenen d'aquest Ajuntament entenen que han de col·laborar també a la resolució d'aquest problema.
La senyora Terés parlava també, senyor Fàbrega, dels diumenges, de la neteja a la ciutat.

Intervé el Sr. Fàbrega, qui exposa, els diumenges a la ciutat només hi ha neteja a la zona del barri antic. I la neteja per norma va de dilluns a divendres. De totes maneres, jo no ho sé, la zona de Santa Eugènia és el que he comentat abans, que sé que hi ha hagut alguns avisos per papers que venien de la zona d'obres, però això està passat l'avís a la companyia.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, preguntava també per la passera del Sector Est sobre l'Onyar, el senyor Ribas, respondrà.

Fa ús de la paraula el Sr. Ribas, qui explica, contestaré també, perquè ho reiterava el senyor Navarro. Veig que estan perfectament informats perquè la resolució de l'ACA ha arribat avui mateix, i no és positiva. I he hagut de reiterar-los que ens especifiquessin la seva resposta perquè parlava d'un període de retorn del riu que no sortia documentat a cap lloc. I som plenament conscients que una part dels veïns, no tots, demanen el pont, altres volen que es mantingui la passera durant un temps mentre no es fa el pont. Nosaltres seguim treballant, hi ha hagut aquesta discrepància, avui mateix s'ha redactat la carta de comunicació envers l'ACA a raó de la resposta i jo he parlat directament amb l'ACA i compto que acabem d'arribar al punt d'encontre suficient aquesta mateixa setmana.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en relació als pressupostos participats, el senyor Berloso li contestarà.

Intervé el Sr. Berloso, qui exposa, seguint fil per randa el programat en l'últim butlletí, per tant, s'han ultimat moltes obres, s'està seguint, tal com li deia, el que diu el butlletí. Ara exactament en aquest moment no sabria dir-li. Suposo que deu haver rebut el butlletí i si no ja li farem arribar.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en relació a la cobertura del riu Güell i aquests moviments que anunciaven amb relació al TAV, el senyor Ribas respondrà.

Fa ús de la paraula el Sr. Ribas, qui explica, jo també vaig quedar sorprès quan vaig sentir la paraula «*bypass*», perquè és que no sé per on te'l voldrien fer el *bypass* al Güell. De totes maneres, també li recordo que el posicionament de l'equip de Govern és molt clar, vam aprovar en Ple de l'Ajuntament el projecte que va redactar Martí Franch, que era la reposició de la zona del Mas Gri i aquí ens mantenim. Vull dir, la nostra idea no és fer *bypass* estranys del riu Güell.

Intervé el Sr. alcalde qui explica, referent al que preguntava de la barberia el senyor Olòriz el Sr. Ribas li respondrà.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, que sàpiga encara no ha signat, però es col·locarà al costat del rètol, hem aconseguit convèncer la tècnica i em sembla que també el convencerem a ell. I el col·locarem a dalt al costat del rètol, no afectarà la paret, per tant, quedarà signat el tema i jo compto que ja definitivament resolt.
Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, el que vostè preguntava de la passera i la barberia queda resolt. Queda pendent, senyor Navarro i senyor Ribas, el tema del viaducte que li preguntava.

Intervé el Sr. Ribas, qui explica, el tema del viaducte, sí, efectivament el senyor Bonaventura ens ho va demanar, vam fer el requeriment a Adif, que això ja se'ls va comentar, i estem tractant conjuntament aquest tema, sobretot ara amb la preexistència del viaducte durant molts anys, és el tema de debat conjuntament amb el tema del sota viaducte, a veure com el tractarem. I estem parlant amb Adif i és una de les qüestions justament que a la propera reunió també havíem apuntat com a objecte

de debat. Per tant, li podem donar més resposta després de la reunió que tenim propera.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en relació al carril bici el Sr. Alcalà li contestarà.

Intervé el Sr. Alcalà qui exposa, em deia el senyor Navarro que no es faria, el Pla de mobilitat ho contempla. De fet, en una de les taules de mobilita. De fet, el Pla de mobilitat ho contempla. Be, sí, és que hem de fer també el de Santa Eugènia, n'hem de fer molts. Si ens ajuden pressupostàriament, encantats, però aquí ja es va presentar un estudi, però la qual cosa demostra que és viable.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, en relació al Vol Gastronòmic, la senyora Madrenas contestarà.

Fa ús de la paraula la Sra. Madrenas, qui exposa, evidentment desconec si s'ha pagat o no. Jo crec que el termini finalitzava l'11 de novembre, si no m'equivoco, però jo no tinc comunicació de quan es paguen o no les taxes, ni els pressupostos, però ho mirarem i li ho comunicaré.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en relació a si hi ha plans sobre què pot passar a les casernes de la Guàrdia Civil després, miri, això és una especulació. Però sí que li vull dir amb tota seriositat: sigui quin sigui l'escenari de Girona, nosaltres no renunciarem a la seguretat, i tampoc renunciarem a la capital regional en seguretat que pugui exercir Girona en l'escenari d'un estat independent. I, per tant, tindrem necessitats associades a aquesta nova situació que pensem que en pensem jugar. Pensar cada cop i volta algunes coses que ara presta l'Estat espanyol deixaran de ser necessàries és erroni. Un estat té unes necessitats que també ha de satisfer, no dic que hagi de ser allà i en la forma aquesta, però en tot cas tindrem temps, molt de temps, per posar-nos interrogants sobre si és que li hem de donar alguna utilitat diferent de la que té ara un espai.
Amb relació a la intervenció, en fi, de la PAH. Bé, aclarir-li que la PAH que s'ha expressat aquí no és exactament la PAH que forma part de la Taula per l'Habitatge i, per tant, és amb qui treballem colze a colze per intentar resoldre els problemes greus que hi ha en aquest àmbit. No he previst de coordinar-me amb altres municipis per decretar una emergència habitacional, però és veritat que en allò que faci falta ens coordinem amb qui faci falta, intentem treballar el màxim de bé possible. Ho he comentat abans de la interrupció del Ple, em semblava que havia quedat clar, però finalment dubto francament quin és l'objectiu que busquen al final, si és una determinada escenificació o és una resolució de problemes puntuals.

Referent a la frontissa de Santa Eugènia, el Sr. Ribas li contestarà.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, en el passat Ple ja vam explicar el calendari, no hi ha hagut cap variació en si mateix, és a dir, no ens hem trobat cap modificació que pugui fer decaure els terminis que vam establir.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, el senyor Bonaventura parlava de l'estudi de Mifas i de comerç de Girona, sobre l'accessibilitat de comerços. Entenc, de fet, que això es podria ampliar a les voreres, que vostè coneix el Pla d'accessibilitat. És veritat, a la ciutat hi ha molts punts que no són accessibles encara, això ho tenim cada vegada més clar. I tanmateix també és veritat que tot el que s'hagi anat fent a partir de l'aplicació de la normativa ja resol aquesta qüestió. Però, en tot cas, la regidora li podrà ampliar la informació.

Intervé la Sra. Cunyat, qui exposa, només informar que efectivament em vaig veure amb Mifas jo diria que a l'entorn del 15 de juliol, em van venir a presentar aquest estudi que va arrencar el mes d'octubre de 2013 i va finalitzar el febrer de 2014; analitzaven també equipaments municipals, és un estudi molt complet. Però sí que és veritat que ara van plantejar la necessitat d'actualitzar una mica la informació, perquè la informació que van rebre inicialment dels llistats establiments no estava prou actualitzat. I, al mateix temps, d'alguna manera ens van fer una sèrie de propostes perquè des de l'àrea els ajudem a contemplar possibilitats que després evidentment hauríem d'estar a les altres àrees, que són les involucrades a l'hora de l'obertura, establir l'obertura d'un establiment comercial.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, també preguntava, senyor Jordi Fàbrega, pels contenidors del carrer Orient número 55 de Can Gibert del Pla.

Fa ús de la paraula el Sr. Fàbrega, qui exposa, ara mateix no tinc situada aquesta àrea, però ho estudiarem i, si és possible, ja pot comptar que ho farem.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa en relació amb el cavi de de direcció del carrer Finestrelles, el Sr. Alcalà li respondrà.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, em comentava la tècnica que hi han algunes qüestions tècniques difícils de resoldre. Si de cas el que farem serà contactar directament amb els veïns, a veure si trobem alguna alternativa.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, pel que fa al carrer Camp Cardós, que havia referit, senyora Cunyat.

Intervé la Sra. Cunyat, qui manifesta, efectivament es tracta de realitzar aquestes obres mitjançant uns plans d'ocupació derivats dels projectes de treball als barris. En principi el projecte ja s'ha finalitzat per part d'urbanisme i es podrà iniciar, calculem, en el termini d'uns vint-trenta dies. Tot i així, com s'ha tornar a demanar nova convocatòria de plans d'ocupació per a treballs als barris, si no es finalitzen en el termini que queda amb els actuals integrants del pla d'ocupació actual, doncs es podrà continuar més endavant amb les noves arribades de nous ocupants.

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, també demanava per les hortes de Santa Eugènia, que semblava que hi havia peticions de barraques pendents de resposta, el Sr. Fàbrega li respondrà.

Intervé el Senyor Fàbrega, qui manifesta, que jo sàpiga hi ha existències de barraques perquè nosaltres n'hem posat ara a disposició de l'associació d'usuaris. Ja miraré a veure si és que s'han acabat o què, però en principi n'hi haurien d'haver.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, la senyora Barbero parlava d'un balanç de les actuacions i quins resultats havien portat les treballadores socials després de l'assemblea al centre cívic, el senyor Berloso li respondrà.

Fa ús de la paraula el Sr. Berloso, qui exposa, a la Comissió Informativa d'aquesta setmana passada vaig informar de la situació que es trobava tota aquesta qüestió de la llum. Així i tot tinc les dates, a data d'avui. Han demanat hora d'entrevista 135 persones; d'aquestes 135 persones, 39 s'han pogut tramitar, que tenien tota la documentació i tot el que es demanava; d'aquestes 39, 30 han estat positives i després 9 s'han denegat. Generalment aquestes al·legacions responen, vull dir, perquè els ingressos són superiors als que s'han marcat, diguem-ne, com a límit

d'ingressos que han de tindre per poder-se acollir a aquest benefici, i unes altres són perquè se'ls han descobert propietats que tenen fora del barri, de pisos, o cotxes de luxe. Després 42 encara estan pendents d'acabar de resoldre perquè els falta presentar documentació i 54 dels que han demanat hora no s'han presentat a l'hora de l'entrevista. Quant al reforç, doncs hi han dos assistents socials allà extres que atenen totes aquestes persones.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, sobre el centre de culte del carrer Noguer.

Intervé el Sr. Berloso, qui manifesta, uns soterranis o els baixos? Soterranis ho desconec. On hi havia la policia abans? Doncs desconec els altres. Ens n'assabentarem vejam què és.

Fa ús de la paraula la Sra. Barbero, qui exposa, són uns baixos que són del bloc del carrer Noguer.

Intervé el Sr. Berloso, qui manifesta, aquests els desconeixíem. Sí que hi ha un altre grup, perquè hi han diferents cessions n'hi ha un que són els portuguesos a baix, uns altres que se'ls va donar un local d'acord amb els veïns, per això m'estranyava, de l'associació de veïns i tal, que és allà on hi havia el «quartelillo» i que està arreglat i la salubritat i tot això, i és un local que ha quedat molt bé. I després n'hi havien uns altres que ens estan demanant espai que eren els que estaven a Sant Narcís, se'ls ha demanat l'autorització, que els veïns no tinguessin cap inconvenient que se'ls cedís aquells baixos, i encara estan recollint aquestes firmes. Ara, si es reuneixen a uns soterranis i tot això, jo ho desconec.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en tot cas, ja ho acabaran d'aclarir i si hi ha alguna actuació que no s'ha fet correctament, doncs ja s'intervindrà.
Llavors vostè feia una referència a la ciutat de Figueres. Francament vostè hauria de conèixer que les realitats de cada municipi són diferents, les realitats de molts barris són diferents per la seva ubicació geogràfica dintre del conjunt del municipi, per la seva densitat de població, pels seus habitatges, per la propietat dels habitatges, etcètera. I, per tant, això fa que el que pot ser bo, necessari, en un municipi, en l'altre s'ha de fer d'una manera. La prova és que en tots aquests anys que vostès van governar no van prendre cap acció d'aquesta, sí, sí, com les que estem portant a terme aquests dies. Vostè sap que aquesta és una qüestió que n'hem parlat. Sí, n'hem parlat d'això i n'hem parlat des de fa temps, ja de l'inici d'aquesta operació que estem portant a terme, aquesta és una possibilitat que està a damunt de la taula. I, per tant, en el marc de l'extremada responsabilitat i delicadesa amb què s'han de fer aquestes coses, aquestes és una opció absolutament sobre la taula. Per tant, no, ara no faci trampa dient que com que ho fan a no sé on, no sé què farem perquè podríem posar moltes, miri, fa pocs dies sortia en un d'aquests diaris de capçalera que tenen vostès el rànquing dels municipis que més tenien pes en les polítiques socials i que més hi havien cregut i més hi havien crescut i Girona francament quedava molt ben situada.

Intervé la Sra. Barbero, qui exposa, em deixa, és que jo no vull fer trampa.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, senyora Barbero, no és moment de demanar la paraula, senyora Barbero, perquè estem en un torn de resposta a les preguntes que vostès han pogut formular amb tota llibertat. Jo no els he interromput cap vegada. Per tant, si alguna cosa no li ha agradat escoltar, miri, s'aguanta, com ens aguantem nosaltres quan alguna cosa no ens agrada. És així, ara toca el torn de respondre el Govern. No marca vostè l'ordre del dia i li demano, si us plau, que respecti el torn de cadascú. Jo l'he interromput alguna vegada? Eh que no l'he interromput? No he interromput ningú, he permès que tothom faci les preguntes que

bonament vulgui, amb el to que vulgui, ara toca respondre. I ho sento si no li agrada el que sent, però la resposta que tinc és aquesta.
El senyor Quintana demanava pel conveni en el canal, justament demà hi ha una reunió en aquest sentit. I va haver-n'hi una la setmana passada i estem, com ja es va anunciar en la roda de premsa del festival de temporada alta, doncs culminant tot un procés que jurídicament era complex per arribar a determinar la fórmula definitiva de gestió que substitueixi l'anterior. Estem aquí.
Demanava sobre els veïns del carrer del Carme que semblava que s'havia notat un increment de la velocitat arran d'haver tret les esquenes d'ase, el senyor Alcalà li respondrà.

Intervé el Sr. Alcalà, qui explica, evidentment, perquè, quan s'havia de sobrepassar aquest ressalt, havies de pràcticament parar, o sigui que per poca velocitat que agafis de seguida aniran més de pressa i la sensació de cares als ciutadans, sí que dóna la sensació que corren més. De totes maneres, per la configuració del carrer, hem tret dos ressalts, encara en queden dos més, després sí que podrien agafar molta més velocitat.
De totes maneres, també comentar-li que la configuració del carrer Carme s'ha transformat, ara ja no és un carrer molt principal, perquè hi ha molta gent que ja tira per Emili Grahit. Per tant, sí que la gent ha d'agafar un nou hàbit i respectar la senyalització. Sí que hem rebut queixes també que reforcem la senyalització, que ho revisarem, però hi han limitadors de velocitat.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, la senyora Bosch demanava per les queixes dels veïns del carrer Figuerola, la senyora Madrenas li respondrà.

Intervé la Sra. Madrenas, qui exposa, vostès coneixen que quan varem entrar en aquest Govern hi havien greus conflictes ja relacionats amb el tema de l'oci nocturn, no només al carrer Figuerola, Bonastruc, sinó també tot el que seria centre, centre històric, és a dir, des de Ramon Folch, passeig Canalejas i tot el Barri Vell, plaça Independència, etcètera. Nosaltres vam iniciar una sèrie de mesures amb un pla de xoc que es van començar a implementar a finals del 2012, ho recordaran, amb les modificacions de les ordenances, amb la creació de les comissions de seguiments nostres tècniques setmanals, que des de llavors encara les estem fent.
I actualment el que encara estem duent a terme i hem potenciat són feines preventives, és a dir, informació per part de la policia a tots els establiments cada mig any per informar exactament de quines actuacions han de dur a terme cadascun dels establiments per evitar les molèsties als veïns i assegurar-ne el descans. També informatives amb els conciliadors nocturns, que ara no són quatre i aviat seran quatre més, perquè saben que el no poder contractar personal per decret Rajoy, doncs ho fem amb plans d'ocupació que han sigut també molt ben acollits, aquests agents nocturns o conciliadors cívics, perdó. També amb un increment de la seguretat amb més presència policial en els llocs on es creia més convenient. També el tema de la neteja hi ha hagut un canvi molt important. Molt important també el tema de la limitació de noves llicències per a establiments recreatius, que també es va fer ara també fa poc. I actuacions contundents per aplicar la normativa aprovada.
Això, que s'ha dut a terme durant aquests dos anys, ha conduit a uns resultats que les associacions de veïns, excepte la de Figuerola..., que les altres associacions de veïns afectades van reconèixer també amb una carta al diari de fa quinze dies..., bé, és igual, de les associacions aquestes que s'estan fusionant ara en el Barri Vell, que es mostren satisfets perquè, gràcies a la intervenció de l'Ajuntament, s'ha aconseguit solucionar el tema dels sorolls de les terrasses amb l'oci nocturn, etcètera.
Tenen raó en el sentit que ho puc corroborar amb dades. Les queixes rebudes, que no les actes, perquè les actes sí que han augmentat moltíssim, però és perquè es realitza més control d'ofici. El que ens permet valorar a nosaltres si estem millorant o no quant

a la implementació del nostre pla de xoc en el tema de l'oci, és veure les queixes que es reben dels veïns, dels veïns afectats. I per ser equànime, hem agafat les dades de gener a setembre, perquè són les que ara tenim del 2014 i, per tant, ho compararé, aquestes dades que els diré, quan els diré ara any 2012, estem parlant de les dades de gener a setembre en cada any. I de gener a setembre del 2012 a gener a setembre d'enguany, quant a les queixes produïdes per excés de música i sorolls interiors dels establiments s'ha reduït un 28 per cent. Quant a les queixes provocades per les molèsties de les terrasses, s'han reduït –el mateix període del 2012 al 2014– un 39 per cent. I quant a xivarri a la via pública, s'ha reduït en un 53,2 per cent.
Llavors anem en la direcció correcta, cal fer molta feina, però és cert que amb Figuerola sí que ens vam trobar un problema ja enquistat i és que es va permetre una densitat, al nostre entendre, excessiva de locals d'oci que ja estan oberts, que existeixen i que allà estan i aquest és un principal problema que no podem evitar nosaltres. I, per altra banda, que aquests veïns, a diferència dels altres, han optat per la no-col·laboració. Llavors per a nosaltres també ens és molt més difícil el no poder tenir aquestes reunions que tenim amb la resta de veïns que veuen solucionats els seus problemes en gran mesura, doncs ens fa molt difícil el poder treballar conjuntament. Jo des d'aquí els torno a demanar que, si us plau, jo m'ofereixo, aniré on calgui, però que parlin amb nosaltres, que veiem on estan els problemes, que els tenim detectats i que col·laborem per ajudar a resoldre a la seva zona el que ja s'ha fet a la resta de la ciutat.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, el Consolat del Marroc, és veritat. És veritat, és una queixa que ens va fer arribar el cònsol, n'hem parlat diverses vegades que ens hem trobat. No té solució fàcil, no ho és. És veritat que les normatives de seguretat diuen això i diuen altres coses, també, algunes que pengen més de la responsabilitat del consolat, que també les hauria de complir i, en aquest sentit, doncs potser és més lax. Som conscients d'això, no creiem que generi en aquests moments un risc sever a la seguretat del consolat. Estem buscant solucions, però ja li vaig dir al cònsol que no era tan automàtic tot això, era més complicat, perquè les decisions de col·locar contenidors es prenen en funció també dels veïns i del barri. I no li agrada a tothom tenir un contenidor davant, ja ho reconec això, però aquesta és una situació que ja hi era abans que hi hagués el Consolat del Marroc, ja hi era, per tant, no és sobrevinguda. Els he demanat sempre paciència, al cònsol, té raó, ens ho han plantejat diverses vegades, en som coneixedors, però, intentarem fer el que podrem, però ja li vaig dir al cònsol que no seria senzill de poder-ho satisfer.

Intervé la Sra. Paneque, qui exposa de manera breu, però ja que la regidora s'ha referit cap a mi en primera persona, li diré que de tota la seva intervenció amb l'únic que estic d'acord és que és veritat que és un tema sensible i que és un tema greu, les dues coses. I precisament perquè és un tema sensible i no m'agradaria fer-ne demagògia, me n'estaré de donar alguns noms i algunes converses que s'han mantingut.
En tot cas, considero que estic fent la feina d'oposició i la continuaré fent, per descomptat que no serà vostè, i li dic amb tota l'amabilitat que sóc capaç, no serà vostè qui em limiti amb qui puc i amb qui no puc interlocutar, ja siguin AMPA, direccions d'escoles, ciutadans i ciutadanes de Girona, per descomptat. Per tant, continuaré fent aquesta feina la mateixa manera.
El dia 15 de setembre, quan va iniciar-se el curs escolar, a l'escola dels meus fills algunes famílies es van dirigir a mi per expressar-me aquesta inquietud que hi havia perquè el divendres anterior havien sortit els llistats del consell, com vostè sap, amb moltes denegacions. El primer que vaig fer, constatant que no era un problema només de l'escola dels meus fills, sinó que s'estava donant a tota la ciutat, va ser dirigir-me a vostè. Vostè em va explicar que els criteris del consell comarcal havien canviat i que no em preocupés, que la primera setmana d'octubre aquest tema estaria «solventat».

A data d'avui, al matí he trucat a diverses escoles i encara a data d'avui desconeixen quins seran els requisits de l'Ajuntament, desconeixen en algunes escoles com han de procedir amb aquestes famílies, a data d'avui. I aquestes escoles que vostè diu que estan «solventades», que és cert, estan «solventades» seria de justícia, regidora, que reconegués que ha estat en gran part perquè les direccions d'aquestes escoles extra feina que els pertocaria, han estat a Barcelona, han estat al consell i han estat efectivament amb el regidor Berloso i amb vostè intentant solucionar el problema. Però que s'ho han tret d'hores seves, ni tan sols de feina, sinó d'hores seves particulars. Per tant, també seria de justícia que els reconegués aquesta tasca que han fet per una preocupació que ells tenen per les famílies a les seves escoles.
Per tant, no dubti que continuaré treballant en aquesta línia fins que s'arregli el problema. Em sap greu que m'ho hagi dit d'aquesta manera, crec que m'ho podria haver dit de la mateixa manera que jo em vaig dirigir a vostè i em va assegurar que això a principis d'octubre estaria arreglat; estem a mitjans d'octubre i hi ha moltes escoles encara on les famílies, els nens d'aquestes famílies no estan anant al menjador i el màxim que se'ls diu és que potser al novembre queda arreglat.

Fa ús de la paraula la Sra. Muradàs, qui exposa, evidentment que vostè és molt lliure de fer i de dirigir-se a qui vostè vulgui, només faltaria, jo no ho estic posant en dubte. Jo el que estic dient és que, en tot cas, a mi em sembla lamentable la manera en què s'ha fet. Perquè, en tot cas, és veritat que vostè m'ho va preguntar, jo en cap cas li vaig dir la primera setmana d'octubre, perquè li recordo el que es va dir en el Ple del mes de setembre, que es va dir «en el mes d'octubre». I, en tot cas, les direccions de les escoles, igual que es va fer l'any passat, saben perfectament, perquè s'ha fet el mateix, que en tot cas el que se'ls dit és que es dirigeixin i dirigeixen els casos que consideren que cal atendre, perquè no han estat atesos encara, a serveis socials. I és la mateixa tònica que el curs passat, no hi ha hagut un canvi.
I, en tot cas, encara estem esperant per banda el consell comarcal que revisin aquells casos dels quals encara no hi ha la documentació. Per tant, si no hi ha hagut la resposta que vostè diu que jo li vaig dir la primera setmana d'octubre, en tot cas, el que podia haver fet era tornar-ho a preguntar. Però, francament, adreçar-se a les AFA de les escoles per fer una «búsqueda» de firmes perquè l'Ajuntament destini a la finalitat per la qual va ser aprovada la quantitat. Que es pensa que es gastaran aquests diners en alguna altra cosa? O què és el que està pressuposant amb aquesta afirmació? Això és el que jo trobo bastant lamentable.

Intervé el Sr. Berloso, qui exposa, la regidora ara ho ha contestat. El procés, m'estranya que els directors d'escola li diguin el que li diuen, perquè saben que el procés és el mateix, tal com ha dit la regidora, del curs passat, i llavors són ells els que ens avisen «aquest alumne l'hauríeu d'entrevistar, perquè em sembla que no li han concedit pel motiu que sigui». Però en principi nosaltres totes aquelles persones, tots aquells nanos que no han estat becats pel consell comarcal és que de cara als seus ingressos deuen accedir. Llavors, només ens queda esperar que les direccions de les escoles ens diguin «aquest nano tot i que no té beca, doncs al nostre criteri no està ben alimentat i tal», i després nosaltres intervenim i amb dos dies queda solucionat. Per això que m'estranya perquè tots els directors d'escoles saben que se segueix el mateix procés del curs passat.
Fa ús de la paraula la Sra. Paneque, qui explica, els suggereixo, que reforcin aquesta comunicació, perquè ho he comprovat avui al matí, i que llavors les seves queixes no me les dirigeixi a mi, sinó al consell comarcal, si és amb el consell comarcal, com vostè diu, que té el problema.
I lamentant-ho molt, senyora Muradàs, però entre la seva molèstia, diguéssim, i el servei que pugui fer a aquestes famílies, òbviament sempre escolliré el servei que pugui donar a aquestes famílies.

I no havent-hi cap més assumpte per tractar, es dóna per acabat l'acte. Són un quart de dues de la matinada. Ho certifico.

M. Glòria Gou Clavera